

STANISŁAW GRYZŁO

40 LAT PODOKRĘGU TYCHY

1976 – 2016

zarys

TYCHY 2016

Szanowni Państwo,

uroczyście i dostojnie jako śląska rodzina piłkarska obchodzimy 40 rocznicę powstania Podokręgu Tychy, struktury organizacyjnej Śląskiego Związku Piłki Nożnej.

Dyscyplina sportu jaką jest piłka nożna, to dzieło tworzone wspólnie przez grono oddanych ludzi- zawodników, trenerów, sędziów, działaczy a także kibiców.

Na uwagę zasługuje fakt, iż w minionym 40- leciu władze Podokręgu Tychy w swej działalności sportowej wykazywały i wykazują duże zaangażowanie, wiele inwencji i starań o dalszy rozwój i popularyzację piłki nożnej w naszym regionie.

Świadczy o tym nie tylko prowadzenie rozgrywek młodzieżowych i seniorów ale także organizowanie licznych imprez piłkarskich o charakterze lokalnym i krajowym.

Jestem zaszczycony, że mogę z okazji obchodów 40- lecia złożyć całej społeczności piłkarskiej skupionej w Podokręgu Tychy gratulacje i podziękowania za dotychczasowy dorobek i osiągnięcia w działalności organizacyjnej i sportowej.

Przekazuje także najlepsze życzenia pomyślności i sukcesów na kolejne lata.

Prezes

Śl. ZPN
Rudolf Budgoł

Katowice dnia, 23 Stycznia 2016 roku.

Szanowni Państwo,

otrzymujecie zarys historii naszego Podokręgu, dla upamiętnienia 40 lat jego działalności oraz podziękowania dla wszystkich pasjonatów piłki nożnej, którzy tę historię tworzyli.

Z prawdziwą satysfakcją stwierdzam, że ludzie kochający piłkę nożną są jego fundamentem. Bez ich bezinteresowności, zaangażowania i pasji nie byłoby klubów, dzięki którym nasze dzieci z radością mogą biegać za piłką.

Z okazji Jubileuszu wraz z Zarządem wszystkim działaczom, piłkarzom, sędziom, sympatykom, sponsorom, samorządom składamy życzenia wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i sukcesów sportowych.

Życzymy dużo pozytywnej energii w dalszej sportowej działalności i jesteśmy przekonani, że zarys uhonoruje i pozwoli zachować w pamięci wszystkich tych, którzy przez 40 lat istnienia Podokręgu zapisali piękne karty w jego historii.

Prezes ŚlZPN Podokręgu Tychy

Henryk Kula

Tychy 23.01.2015 r

Szanowni Państwo

Oddaję w Państwa ręce i pod ocenę zarys dziejów naszego Podokręgu, spisanych na okoliczność jubileuszu 40-lecia jego istnienia.

Zarys ten pozwoliłem sobie podzielić na cztery części – ogólną, rozgrywek, klubową oraz czwartą, będącą w pewnym sensie kwintesencją trzech poprzednich, ujętą w formie prezentacji.

W części ogólnej znajdą Państwo informacje o osobach, które tworzyły i tworzą historię Podokręgu Tychy, swą pracą przyczyniając się do jego rozwoju.

Część drugą poświęciłem rozgrywkom, głównie podokręgowym.

Staralem się zawrzeć informacje w postaci tabel końcowych rozgrywek, ale często również wraz z moim komentarzem, upamiętnić tych, którzy zdobywali dla klubów zaszczytne trofea.

W części trzeciej zawarłem krótkie notki biograficzne klubów

Podokręgu - istniejących i nieistniejących, tych które są z nami, ale również tych które nas opuściły. Planowałem napisać czterdzieści notek na 40-lecie, wyszło nieco więcej. Przepraszam kluby, które nie znalazły się w tej części zarysu – obiecując, że następne wydanie obejmie je również.

Na zakończenie chciałbym zadedykować ten zarys temu, który mnie zachęcił do jego stworzenia – Franciszkowi Synowcowi, nieżyjącemu już piłkarzowi i działaczowi Unii i Jedności Kosztowy.

Dziękuję

Stanisław Gryzłó

Zamiast wstępu

Przeglądając dokumenty historyczne, książki i publikacje, z przyjemnością należy stwierdzić, że początki sportu na Górnym Śląsku w dużym stopniu wiążą się z regionem pszczyńskim. Regionem, który 160 lat później wszedł w skład tyskiego podokręgu piłki nożnej. Początki te miały miejsce w Starej Wsi, która z biegiem lat stała się dzielnicą Pszczyny, a opisujemy je wspominając nieistniejący już klub sportowy LKS Stara Wieś. Co prawda, ten dziewiętnastowieczny sport w żaden sposób nie można łączyć z piłką nożną (założono zakład gimnastyczny), tym niemniej miło dowiedzieć się, że pradiadawie dzisiejszych piłkarzy widzieli potrzebę ćwiczeń cielesnych, traktując je na równi ze zdobywaniem innych umiejętności.

Jak powszechnie wiadomo, losy historii rzuciły Śląsk pod administrację niemiecką, co zwłaszcza w latach XVIII, XIX i początkach XX wieku wiązało się z marginalnym traktowaniem mniejszości polskiej, którą tak po prawdzie skazywano na germanizację lub wymarcie. Z trzech mocarstw, jakie doprowadziły do zniknięcia z mapy Polski, to właśnie władze pruskie stosowały najwęższy terror germanizacyjny wobec zamieszkających na ich terenie mniejszości. Dlatego też, z podziwem należy stwierdzić, że mimo takich nacisków i szykan Ślązacy nie zapomnieli swego języka, tradycji i obyczajów, a w momencie, gdy ważyły się losy przyłączenia Śląska do Polski, zbrojnie upomnieli się o swoje prawa.

Nie powinien dziwić fakt, że na terenie Górnego Śląska powstawały niemieckie kluby sportowe, a polskie działania w tym zakresie były bardzo nieśmiałe. Pierwsze, udokumentowane wydarzenie wiąże się z powstaniem w 1896 roku katowickiej komórki Towarzystwa Gimnastycznego Sokół. Niestety, po roku gniazdo TG zawiesiło działalność aż do roku 1902. Wówczas to na prezesa wybrano Wojciecha Korfanteo, w późniejszych latach postać fundamentalną dla historii Śląska. Na bazie TG Sokół, w 1912 roku jego członkowie założyli – wydaje się – pierwszy polski klub sportowy – Naprzód 1912 Załęże. Nie znaczy to, że z niemieckich klubach sportowych brak było Ślązaków. Często stanowili oni większość graczy. Jedną z lwowskich gazet relacjonując mecz Pogoni Lwów z S.C. Diana Katowice, pisze, że gracze Diany bardzo dobrze porozumiewali się w języku polskim. Jednakże na powstanie większej ilości polskich klubów sportowych trzeba było poczekać do zakończenia działań wojennych. Powstanie niepodległego państwa polskiego bez Górnego Śląska, uświadomiło Ślązakom potrzebę walki o przyłączenie do Polski. Wzmogło chęć zrzeszania się w organizacje i kluby. Pomogło to w okresie późniejszym pokazać aliantom, że nie włączenie Śląska do Polski było błędem.

Powstanie polskich klubów sportowych spowodowało potrzebę utworzenia struktury nadrzędnej, mogącej tworzyć i koordynować rozgrywki. W ten sposób w marcu 1920 roku powstaje Górnośląski Związek Towarzystw Sportowych, by w dniu 4 sierpnia tegoż roku wyodrębnić ze swych struktur Górnośląski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, mający swą siedzibę w Bytomiu. Na czele związku staje bytomski kupiec, Stanisław Flieger. Okręg podzielono na 12 obwodów, z których najmniejszy, bo łączyący tylko 2 kluby (Naprzód Mikołów i Jedność Mokre) obwód pszczyński został zlikwidowany w roku następnym. Pozostałe kluby naszego regionu zrzeszone były w obwodzie myślowickim, katowickim i rybnickim. Ilość klubów była – jak wspominają historycy – znaczna. Latem 1920 roku doliczyć można było się ich 135, później dynamika ta znacznie spadła, ale w maju 1921 roku istniało ich 184. Ruszyły rozgrywki napotykać na różne komplikacje, z których największą był brak sędziów. Mimo powstania GOZPN i prowadzenia przezeń rozgrywek, PZPN dość sceptycznie podchodził do przyznania Ślązakom członkostwa, chcąc zachować neutralność wobec kwestii śląskiej. Trzeba bowiem zaznaczyć, że podczas trwania pierwszych rozgrywek, 3 maja 1921 roku wybuchło III Powstanie Śląskie. Jednakże, gdy jesienią 1921 roku Konferencja Ambasadorów dzieli Górny Śląsk pomiędzy Niemcy i Polskę, nic nie stoi na przeszkodzie, by sportowcy z tzw. polskiej części przeszli pod skrzydła ogólnokrajowej centrali piłkarskiej.

III Powstanie Śląskie doprowadziło do upadku większość klubów, zginęło też wielu oddanych sportowców i działaczy. Dość wspomnieć, że Okręg Górnośląski na początku 1922 roku skupiał tylko 39 klubów w 5 obwodach. Powstały w okresie późniejszym Podokręg Sosnowiec został członkiem Krakowskiego ZPN. W styczniu 1924 roku pod GOZPN przeszły i kluby niemieckie, zrzeszone dotychczas w odrębnym Wojewodschaws Fussball Verband (WFV). W rozgrywkach piłkarskich prym wiodły kluby z Katowic, Świętochłowic czy Mysłowic. Z przykrością trzeba zaznaczyć, że w okresie międzywojennym żaden klub z naszego regionu nie dostąpił zaszczytu gry w najwyższej klasie rozgrywkowej Górnego Śląska, jaką była początkowo klasa A, przemianowana później na ligę śląską.

Świadczy to o słabości naszej piłki nożnej i traktowaniu sportu w sposób bardziej rekreacyjny niż wyczynowy. Najprawdopodobniej, dlatego PZPN i GZOPN zgodziły się na utworzenie w 1924 roku pierwszego autonomicznego podokręgu rybnickiego. Działające w tym czasie inne obwody nie miały żadnej autonomii, będąc uzależnione od macierzystego okręgu. Uzasadniając powstanie podokręgu rybnickiego podano, że nastąpiło to cyt. „ ... dla poprawy stosunków w [regionie] rybnickim i częściowo pszczyńskim ...” (cytat za wydawnictwem „ 75 lat OZPN Katowice”). W latach późniejszych – głównie ze względów politycznych – przejęto z OZPN Kraków kluby z regionu bielsko – cieszyńskiego. Powstał wówczas – na wzór podokręgu rybnickiego – podokręg bielski, przejmując przy tym kluby sportowe zarówno niemieckie jak i żydowskie. W 1933 roku spis klubów obejmuje również istniejące kluby z regionu pszczyńskiego – tyskiego takie jak: Grażyna Dziedzice, RKS Brzeszcze, TG Sokół Brzeszcze, Strzelec Brzeszcze. Włączono do podokręgu bielskiego również KS „1919” z Pszczyny. Dane z tych lat obejmują również i w innych obwodach kilka istniejących klubów z interesującego to opracowanie regionu: Gwiazda Brzezinka, TG Sokół Chełm Wielki, TG Sokół Bieruń Nowy, Stadion Mikołów, Unia Kozstowy, KS „36” Orzesze, Podlesianka. W tych czasach PZPN nie miał monopolu na organizację rozgrywek piłkarskich. Istniały również – działające na niższych szczeblach – rozgrywki organizowane przez Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej (m.in. SMP Mikołów i SMP Orzesze), a także Robotnicze Komitety Okręgowe i Wydział Wychowania Fizycznego Oddziałów Młodzieży Powstańczej (kroniki wspominają o drużynach z Tych, Kobióra, Łazisk Średnich, Goczałkowic, Imielina oraz Łędzin).

Okres okupacji dla klubów z polskim rodowodem oznaczał zdelegalizowanie wszelkiej działalności sportowej. Wielu sportowców i działaczy wcielono do armii niemieckiej, inni przedostali się do wojsk alianckich, walcząc niemalże na wszystkich frontach II wojny światowej. Nie uniknięto też aresztowań. Wielu znakomitych sportowców i działaczy, za swą polskość znalazło się w obozach koncentracyjnych, bądź też zostało skierowanych na roboty przymusowe w głąb Rzeszy. Tych co przeżyli wojenną zawieruchę losy rozrzuciły po świecie, powracający na znów rozpoczęli działalność sportową.

Okupant na terenach śląskich zorganizował rozgrywki w dwóch ligach, w których brały udział zespoły popierane przez lokalne władze niemieckie, składające się w większości z Niemców, chociaż nie brakowało też autochtonów. M. in. na terenie Mikołowa działał TuS Nikolai, w Orzeszu RSG Orzesche, podobnie było w innych większych miastach Śląska.

Po przejściu wojsk sowieckich przez Górny Śląsk, już w marcu 1945 roku dokonano reaktywowania OZPN Katowice. Kilka miesięcy później najlepsze kluby okręgu rozpoczynają rozgrywki w śląskiej klasie A. Rozgrywki te z biegiem czasu rozszerzono na poszczególne podokręgi tak, że w 1946 roku istniało 10 grup klasy A obejmujących swym zasięgiem również regiony zagłębiowski i bielski.

Powojenne lata czterdzieste oraz pięćdziesiąte zapisały się w kronikach sportowych niespotykanym dotąd rozwojem sportu wiejskiego. Reaktywowano stare kluby, najczęściej pod nową, bardziej ludową nazwą. Jak gryzby po deszczu powstawały też nowe kluby, mające najczęściej po kilka sekcji, z piłką nożną na czele. Nie inaczej było w rejonie na którym później zbudowano zręby Podokręgu Tychy. Region pszczyński-bieński miał na swym terenie – prócz istniejących do dnia dzisiejszego - LZS Pszczynka Wola, LZS Pawłowice czy LZS Bojszowy Nowe. Niektóre w trakcie upływu lat zmieniały nazwę (LZS Lechia Kobiór), jeszcze inne na jakiś czas zniknęły z mapy sportowej regionu (LZS Ćwiklice, Studzionka czy Brzeźce), by po kilku latach reaktywować swą działalność. Ziemia łaziska – orzeska mogła szczycić się wieloma, dziś już nie istniejącymi zespołami grającymi na co dzień w klasach B i C. Klub Sportowy ZWM Łaziska Górne powstał na bazie przedwojennego RKS Siła, Związkowy Klub Sportowy Elektro (później również Sparta) to działająca od 1927 roku KS Jedność Łaziska, natomiast przedwojenną Polonię Łaziska Średnie zastąpił ŁKS Łaziska. Do tej samej grupy klasy C przydzielono powstałą jako ostatnia drużynę Jedności Łaziska Średnie, tak że kibice mieli możliwość emocjonować się meczami derbowymi. O ile ZWM Łaziska Górne jako jedyny z okolic występował w klasie B to w klasie C grały jeszcze WSK Wry, OMTUR Orzesze, rezerwy mikołowskiego AKS czy Orzeł Mokre. W późniejszych sezonach przez zachowane tabele rozgrywek przewijają się nazwy KS Tychy, KS Czulów – Fabryka, KS Naprzód Zawada, KS Spójnia Tychy, Strażacki KS Gardawice. Na krótko powstaje Unia Łaziska Górne, mająca na swym koncie występy w klasie B a nawet mecz towarzyski z naszpikowanym reprezentantami Polski chorzowskim Ruchem. Po połączeniu się w 1956 roku ze Stalą Łaziska powstał klub Naprzód Łaziska Górne, mający za swego opiekuna potężną Hutę Łaziska. Zaowocowało to niemal natychmiastowym awansem zespołu do chorzowskiej klasy A.

Pod koniec lat czterdziestych szereg tych klubów przeszło pod skrzydła Ludowych Zespołów Sportowych, inne – zgodnie z ówczesnymi wymogami – przybrały nazwy zakładów pracy. Stało się to za sprawą uchwały Centrali Związków Zawodowych, w myśl której kluby przejęły nazwy dziewięciu zrzeszeń związkowych: Budowlani, Chemik (po jakimś czasie zmieniony na Unię), Górnik, Kolejarz, Metal (później Stal), Państwowiec (później Ogniwo), Spożywcza (potem Spójnia), Włóknarz oraz Związkowiec, który dwa lata później uległ likwidacji a skupione w nim kluby przekazano do innych zrzeszeń. Osobno utworzono zrzeszenie wojskowe – CWKS oraz milicyjne – Gwardia. Na sportowej mapie regionu mamy więc ZKS Unia Bieruń Stary, ZKS Papiernik Unia Czulów, ZKS Chemik Unia Wry, ZKS Ogniwo Łaziska Górne, GZKS Górnik Łaziska Średnie, ZKS Stal Mikołów, Kolejarz Pszczyna, Gwardia Pszczyna, Kolejarz Bieruń Nowy, LZS-y: Orzesze, Gardawice, Łaziska Dolne, Kobiór, Łąka. Dalej trwa tendencja powstawania nowych zespołów. Na przykład budujące się Tychy mają swoją Jedność Nowe Tychy, Orzesze wzbogaca się o Budowlanych Jaśkowice, późniejsze sołectwa mikołowskie mają LZS Borową Wieś czy LZS Paniowię. W Chełmie Śląskim prym wiodą Budowlani Larysz, Cielnice zakładają LZS Cielnice, działają też LZS Wilkowyje, LZS Paprocany, LZS Żwaków, nowo wybudowane tyskie dzielnice mogą szczycić się Budowlanymi i Górnikiem Tychy, który z biegiem czasu przekształca się w Polonię. Niewielki Czulów wzbogacił się na krótko o Ludowy Zespół Sportowy. W tymże roku (1949) śląski okręg piłkarski liczy 213 klubów w których szkoli się ponad 18 tysięcy piłkarzy. Daje to prymat w skali kraju.

Rok 1950 przynosi zmiany administracyjne w kraju. Ustawa Sejmu z dnia 28 czerwca wprowadza następujące zmiany. Do województwa śląskiego które przemianowano na katowickie przechodzi miasto i powiat częstochowski, natomiast ubywa cały region opolski wraz z powiatem raciborskim. Powstaje województwo opolskie które zakładać własny okręg piłkarski w granicach województwa, pozostawia kluby z Bytomia, Gliwic i Zabrze do dyspozycji Śląska. Powstaje coraz więcej powiatów, co było zgodne z założeniami reformy, trwającej kilka lat. W 1952 roku województwo katowickie liczy w sumie 31 powiatów, w tym miejskie. Teren przyszłego podokręgu to ówczesny powiat pszczyński oraz Czechowice – Dziedzice i Bestwina z powiatu bielsko-bialskiego. Tychy jako powiat powołano w 1956 roku. Aby zakończyć wątek związany z administracją dodać należy że 9 marca 1953 roku dekretem Rady Państwa zmieniono miasto Katowice na Stalinogród, tym samym zmieniając również województwo na stalinogrodzkie. Powrót do normalności nastąpił 20 grudnia 1956 roku.

W ślad za reformą administracyjną w 1951 roku utworzono Główny Komitet Kultury Fizycznej, który w poszczególnych województwach powołał WKKF. Województwa z kolei tworzyły struktury powiatowe i miejskie. Związki sportowe przemianowano na Sekcje działające przy poszczególnych Komitetach. Nie inaczej stało się z piłkarskim związkiem. Powołano Społeczną Sekcję Piłki Nożnej przy WKKF w Katowicach, która z kolei powołała struktury niższych szczebli. Oczywiście, poza nazwą nie zmieniono w strukturach zarządów nic. Nadal pracowały wydziały gier, szkolenia czy dyscypliny. Tak jak dotychczas Kolegia Sędziowskie wysyłały sędziów na zawody, prowadziły szkolenia i nabór chętnych, korzystały jednak z autonomii, mogąc z własnego grona wybierać swoje władze. Wiosną 1956 roku Sekcja Piłki Nożnej na powrót stała się OZPN Katowice, znacznie później bo dopiero 9 grudnia 1956 roku reaktywowano PZPN.

Reforma administracyjna wymogła też zmiany ilościowe drużyn szczebla centralnego. O ile I ligę pozostawiono bez zmian to jej zaplecze zaczęło rosnąć w miarę ambicji regionalnych władz. W 1951 roku powiększono grono drugoligowców z 20 do 32 (cztery grupy po 8 zespołów), a rok później dokooptowano następne 8 drużyn. Nie na długo jednak, gdyż w 1953 roku zafundowano kibicom III ligę. W tym celu z 40 zespołów drugoligowych zostało 14 a reszta zesła na niższy szczebel. Z tego też powodu, w styczniu 1953 roku zapadła decyzja o reaktywowaniu rozgrywek w 14 – drużynowej lidze śląskiej, była to – po prawdzie – grupa pierwsza z ośmiu III ligi. Wchodzą do niej RKS Walcownia Czechowice i Podlesianka Podlesie – drużyny, które przy reorganizacji administracyjnej od sezonu 1976/77 zasiłał Podokręg Tychy. W roku 1955 dołącza do nich AKS Mikołów. Zarówno RKS jak AKS noszą wówczas nazwę Stal.

Po kilku latach zanikła tendencja dokooptowywania do nazw klubów Stali, Unii czy Gwardii. Na Śląsku jako pierwsza do starej nazwy powróciła Sparta Bytom, zostając od 14 marca 1955 roku do dnia dzisiejszego Polonią. Powoli kluby wracają do swoich poprzednich nazw, choć kilka z nich pozostało przy ówczesnych nazwach. Mniejsze zostają wchłonięte przez te, mające mocniejszych (władze administracyjne) lub moniejszych (kopalnie, hut, fabryki) protektorów. Dla przykładu, zabrzański Górnik, zdobywca wielu międzynarodowych i krajowych laurów, powstaje w wyniku likwidacji czterech klubów: KS "Concordia", KS "Pogoń" i KS "Skra" i KS "Zjednoczenie". Do klubów istniejących przy zakładach pracy przychodzi gotówka. Dyrektorzy kopalń, hut chcą błyszczeć również w sporcie. Pieniądże – często niemałe – przeznacza się na etaty dla sportowców i działaczy. Żądania są właściwie tylko jedno. Sukces, bez względu na koszty, za wszelką cenę. Również władze administracyjne nie pozostają w tyle. Mając ciche przyzwolenie władz zwierzchnich, dokonują pseudo reform, likwidując prężne lecz niewielkie kluby z terenów mniejszych miast, wsi, osiedli. Będzie to kolejna likwidacja – często bezpowrotnie – tradycji i dorobku wielu pokoleń sportowców i działaczy, słowem reforma bez głowy.

Chociaż

Cel propagandowy i sportowy został osiągnięty. Bogaty Górny Śląsk mógł pozwolić sobie na znacznie wyższe nakłady na sport niż inne regiony. Potężny rozwój przemysłu zaowocował znacznymi jak na krajowe warunki dotacjami na cele sportowe. Pozwalało to na budowanie wielu bezkonkurencyjnych zespołów, nie tylko piłkarskich. Z wysoko uprzemysłowionym Śląskiem konkurować mogły tylko nieliczne kluby wojskowe, gwardyjne czy stoczniowe. Z kosztami nie liczył się nikt. Przy okazji mniejsze kluby, które oparły się zapędem fuzji lub likwidacji również odżywają. Władze miejskie i gminne też nie chcą być gorsze od potentatów, dlatego – w miarę możliwości – dofinansowują z budżetu działalność zespołów. Wiąże się to również z możliwością uzyskania wielu głosów poparcia w kolejnych wyborach samorządowych.

Na śląskim podwórku tymczasem doszło do poszerzenia ligi śląskiej do 20 zespołów podzielonych na dwie grupy. Miało to miejsce od rozgrywek sezonu 1956. Rok wcześniej klasą błysnęła Podlesianka, która o 3 punkty wyprzedza Ruch Radzionków i walczy o II ligę, niestety – bez powodzenia. Tendencje rozrostu ligi śląskiej nie mają końca. W 1957 oraz 1958 roku piłkarze grają w trzech grupach (łącznie 34 drużyny), w kolejnym jest już 37 zespołów. Z uwagi na działające w województwie katowickim dwa OZPN-y (śląski i zagłębiowski) do momentu ich połączenia czyli do 2 października 1962 jedna z trzech grup rozgrywkowych zwana była ligą zagłębiowską. Trzy grające na szczeblu wojewódzkim drużyny z naszego regionu zasnęły goryczy degradacji (1958 – Stal Czechowice oraz Podlesianka a w 1960 – AKS Mikołów). Dopiero w sezonie 1963/64 awans do ligi śląskiej wywalczył Górnik Łęczyny, zajmując w debiutanckim sezonie wysokie, 5 miejsce. W kolejnym sezonie na tym szczeblu melduje się czechowicka Walcownia, niestety tylko na jeden sezon. Nie inaczej jest w sezonie 1966/67, kiedy to jednoroczny pobyt w lidze kończy Unia Bieruń Stary. Przed tym sezonem doszło do kolejnej, tym razem bardzo korzystnej reformy rozgrywek, której założenia regulowały zasady awansów i spadków wszystkich klas. Utworzono też cztery grupy ligi międzywojewódzkiej do której zakwalifikowano dziewięć zespołów OZPN Katowice: spadkowiczów z II ligi – Raków Częstochowa i Uranię Kochłowice oraz Wyzwolenie Chorzów, Piast Gliwice, GKS Wodzisław, Górnik Radlin, ROW Rybnik, Górnik Wojkowie, Górnik Sosnowiec (czołowe miejsca w trzech grupach ligi śląskiej). Tym samym rozgrywki ligi śląskiej zostały zdegradowane do rozgrywek typowo regionalnych. Od razu odbiło się to na liczebności drużyn na tym szczeblu. Pozostawiono 2 grupy po 16 zespołów co znacznie wydłużyło rozgrywki. W sezonie 1969/70 znów mamy drugiego reprezentanta w lidze śląskiej. To RKS Walcownia Czechowice, i znów na jeden sezon. Kolejne dwa lata to gra z niezłym skutkiem piłkarzy z Łęczyny, natomiast w sezonie kończącym taką strukturę rozgrywek (1972/73) na szczebel wojewódzki dostała się Walcownia, tym razem utrzymując się. Wcześniej PZPN ogłosił kolejną zmianę rozgrywek. Zrezygnowano z klasy Międzywojewódzkiej, drużyny oddając okręgom. W ten sposób rozgrywki przeniosły się do 24 grup okręgowych, których zwycięzcy rywalizowali w sześciu czterozespołowych grupach. Awans do II ligi przypadał najlepszej drużynie z każdej grupy.

W 1973 roku następuje déjà vu końca lat czterdziestych. Polityka znów bierze górę nad sportem i zdrowym rozsądkiem, w wyniku czego powstaje Polska Federacja Sportu. Szczeble wojewódzkie opanowały Wojewódzkie FS. Było to zgodne z wytycznymi Biura Politycznego z 18 stycznia 1973 roku w sprawie dalszego rozwoju kultury fizycznej w Polsce, oraz zgodne z uchwałą nr 85 Rady Ministrów z 6 kwietnia tegoż roku, na mocy których kierownictwo resortu kultury fizycznej i turystyki powołało z dniem 3 maja PFS. Jej zadaniem była restrukturyzacja sportu kwalifikowanego (wyczynowego) na poziomie centralnym, okręgowym – makroregionów i województw. Te ostatnie ukształtowały swą strukturę następująco:

- Wojewódzka Federacja Sportu – koordynacja sportu wyczynowego, zrzeszanie okręgowych związków sportowych i klubów;
- Szkolny Związek Sportowy (SZS) – rozwój sportu szkolnego;
- Zrzeszenie Ludowych Zespołów sportowych – rozwój kultury fizycznej głównie w formie rekreacji na wsi oraz w Państwowych Gospodarstwach Rolnych;
- Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej – zadania rekreacyjne w miastach i zakładach pracy;
- Zrzeszenie „Start” – propagowanie i koordynowanie zadań sportowo – rekreacyjnych wśród inwalidów oraz w zakładach pracy.

W województwach WFS przyporządkowały sobie Okręgowe Związki Sportowe, zmieniając ich nazwy na sekcje, które w większych miastach miały swoje delegatury. W ten sposób do 1975 roku w miejsce OZPN Katowice istniała Sekcja Piłki Nożnej przy WFS w Katowicach.

Wyprowadzając historię, w 1978 roku rozwiązano PFS. Korzystając z rozległych kompetencji, jakimi obdarzono ten organ, zaczęła ona kolidować z różnymi grupami interesów w sporcie wyczynowym. Do dziś główne decyzje w sprawach sportu szczebla reprezentacyjnego podejmowane są przez właściwy organ administracji państwowej, centralne organy związków sportowych oraz Polski Komitet Olimpijski.

Powróćmy jednak na śląskie podwórko. Tu, w sezonie 1968/69 do rozgrywek ligi międzywojewódzkiej grupy południowej awansuje Górnik Wesoła. Awans błyskawiczny, po zaledwie jednorocznym pobycie w lidze śląskiej. Nie byłoby w tym nic dziwnego gdyby nie fakt że po następnych, dwóch nader udanych sezonach w tej lidze, jej miejsce zajmuje GKS Tychy. Na kilka lat Górnik Wesoła znika ze sportowej mapy (ostatni mecz to zwycięstwo 3 : 2 w wyjazdowym meczu z Victorią Jaworzno), za to pełnym blaskiem zaświeci gwiazda górniczej jedenastki z Tych. Tyszanie montują mocny zespół a – w dodatku – sprzyja im szczęście. Tak można określić kolejną reformę rozgrywek, jaka ogłosił PZPN od sezonu 1973/74, powołując dwie szesnastodrużynowe grupy II ligi. Wiedząc o tym tyszanie mieli za zadanie uplasować się w ścisłej czołówce, z czego wywiązali się znakomicie, zajmując 2 miejsce w grupie I – wraz z innymi zespołami śląskiego podwórka (GKS Jastrzębie, Górnik Wojkowie) – zameldowali się na drugim froncie. Tym samym tyski klub został pierwszym z regionu który grał w III (MW), następnie II lidze, a w niedalekiej przyszłości w najwyższej klasie rozgrywkowej. W dodatku, z niemałymi sukcesami. Casus GKS – u omówiono, prezentując w skrócie dzieje jego sekcji piłkarskiej.

Aż nadszedł rok 1975. Ustawa z dnia 28 maja całkowicie zmieniła podział administracyjny kraju poprzez likwidację 314 powiatów, przy jednoczesnym pozostawieniu gmin i województw, których liczbę zwiększono do 49. Interesujący nas region został rozbity na trzy województwa: katowickie, częstochowskie i bielsko-bialskie. Rozpad tak dużego województwa nie był aż tak dotkliwy gdyż przyłączono część zachodnich rubieży województwa krakowskiego (Jaworzno oraz część powiatów chrzanowskiego, olkuskiego i oświęcimskiego), a także Racibórz wraz całym powiatem. Decyzje te doprowadziły do potrzeby zreformowania systemu zarządzania ogromną rzeszą klubów i drużyn piłkarskich. Utrzymano istniejący od 1945 roku podokręg Olkusz, z ziem uzyskanych od województwa opolskiego utworzono podokręg Racibórz. Znikł z mapy podokręg Zawiercie, natomiast w miejsce Pszczyny, której pozycję zmarginalizowano powstał podokręg Tychy. Wyłumaczenie było jedno i w dodatku brzmiało logicznie. Tychy regularnie się rozrastały, w górę piał się też sport, w przeciwieństwie do kilkudziesięciotysięcznej Pszczyny.

Reorganizacja zakończyła też 3-letni dotychczasowy etap rozgrywek okręgowych. W sezonie 1975/76 po raz ostatni zwycięzcy rozgrywek ligi okręgowej mieli szansę awansu do II ligi. Po zakończeniu rozgrywek w grupach międzyokręgowych, zespoły które nie uzyskały nominacji w szeregach II ligi automatycznie wchodziły w skład klasy Międzywojewódzkiej – jednej z sześciu jakie na powrót reaktywowano. Grupy te uzupełniali spadkowicze z drugiego frontu oraz czołowe zespoły okręgowek. Śląsk rywalizował w czternastodrużynowej grupie V. Natomiast rozgrywki okręgowe toczyły się w 4 grupach – trzech po 13 zespołów i jednej liczącej 14 drużyn.

Jest dzień 8 czerwca 1976 roku. Powołano do życia zarząd Podokręgu Piłki Nożnej Tychy

Początki historii Podokręgu Tychy

Jak już podano w poprzednim rozdziale podstawą powołania Podokręgu Tychy były decyzje administracyjne na mocy których powołano do życia zwiększoną liczbę województw, w miejsce zlikwidowanych powiatów. Zmianie uległ obszar działania OZPN Katowice, z uwagi na powstanie województw bielsko – bialskiego i częstochowskiego. Tym samym uległy likwidacji Podokręgi w nowych miastach wojewódzkich, ponadto zlikwidowano Podokręg Zawiercie. Natomiast do istniejących już na terenie działania OZPN Podokręgów Katowice - Chorzów, Bytom, Sosnowiec, Zabrze i Rybnik dołożono nowe z siedzibami w Olkuszu, Raciborzu i Tychach. Głównym założeniem zmian było zmniejszenie kosztów dojazdów na zawody mistrzowskie, zarówno drużyn jak i sędziów. Dlatego dziwnym wydaje się być fakt zakwalifikowania do Podokręgu niektórych klubów z peryferyjnych części byłego powiatu pszczyńskiego (np. LZS Golasowice) a kluby LZS Orzeł Mokre czy LZS Żryw Śmiłowice pozostawiono w Podokręgu Katowice – Chorzów.

W dniu 8 czerwca 1976 roku walne zgromadzenie klubów powołało zarząd Podokręgu w następującym składzie:

Bolesław Brzezicki	- prezes
Czesław Juskowiak	- vice prezes ds. gier i ewidencji
Zbigniew Ślabik	- vice prezes ds. sędziowskich
Adam Łochina	- vice prezes ds. organizacyjnych
Roman Koczena	- sekretarz

Roman	Mazur	- skarbnik
Ryszard	Wróbel	- członek
Jan	Kosmała	- członek
Jan	Pająk	- członek

Z pierwszego składu zarządu najdłużej (1976 – 2002) funkcję członka piastował Jan Pająk, na co dzień działacz AKS Mikołów.

Pierwszy prezes Podokręgu Tychy, Bolesław Brzezicki nie był postacią anonimową w piłkarskim świecie. Urodzony w 1922 roku na terenie Rumunii, jako syn emigrantów polskich, za młodu otrzymał staranne wykształcenie zakończone maturą z języka francuskiego. Tam też rozpoczął grę w piłkę nożną, będąc środkowym pomocnikiem klubu Dragos Voda Cemauti, grającego w tym czasie w I lidze rumuńskiej. Miasto o rumuńskiej nazwie Cemauti to Czerniowce, stolica i serce Bukowiny, która w latach po pierwszej wojnie światowej była w granicach Rumunii a obecnie należy do Ukrainy. Po II wojnie światowej Bolesław Brzezicki wrócił do kraju, ściśle do Opola gdzie był współzałożycielem Budowlanych (obecnie Odra) Opole. Od 1959 roku rodzina Brzezickich osiedliła się w Tychach. W momencie powierzenia mu organizacji struktur Podokręgu Tychy był prezesem Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Bieruniu Starym.

Stan posiadania nowego podokręgu nie był zbyt duży. Oczywiście prym wiodli urzędujący wicemistrzowie Polski – piłkarze GKS Tychy, których był to akurat ostatni sezon w tej klasie rozgrywkowej (słynne „zatrucie srebrem”). Kolejny zespół, Górnik Brzeszcze przeszedł do Podokręgu z małopolskiej okręgówki i został zakwalifikowany do klasy wojewódzkiej. Inny klub, od kilku sezonów występujący na szczeblu okręgu – Ziemowit Łędziny znikł ze sportowej mapy regionu, wchłonięty przez tyszan. Na najniższym szczeblu śląskich rozgrywek, w klasie terenowej rozgrywali swe mecze piłkarze Walcowni Czechowice, GKS II Tychy, LKS Łąka oraz Unii Bieruń Stary, zajmując kolejno 4,6,8 i 10 miejsce w klasyfikacji końcowej sezonu grupy czwartej.

W wydanym dnia 12 lipca 1976 roku komunikacie nr 1 Zarząd Podokręgu porządkuje organizacyjnie przydział drużyn do poszczególnych klas rozgrywkowych A, B i C. Rozgrywki tych klas, jak również przedmecz juniorów (za wyjątkiem ligi juniorów) oraz zawody trampkarzy są statutowo prowadzone przez podokręgi. Pierwszy podział drużyn w trakcie następnych tygodni ulegał pewnym przeobrażeniom (np. likwidacja A – klasowego klubu Górnik Łaziska Średnie z uwagi na powstanie klubu GKS Bolesław Śmiały Łaziska, likwidacja klubu Ziemowit Łędziny). W końcu 15 sierpnia 1976 roku Podokręg wystartował z rozgrywkami 14 zespołowej klasy A, klasy B w dwu grupach po 10 drużyn oraz klasy C, również 10 zespołowej.

W klasie A zagrały następujące zespoły: Górnik Czechowice, Pogoń Imielin, Iskra Pszczyna, Jedność Kosztowy, Elektrostal Czechowice, Stal Brzezinka, LZS Bestwina, GKS Bolesław Śmiały Łaziska, Górnik II Brzeszcze, GKS III Tychy, LZS Gardawice, AKS Stal Mikołów, Czulowianka Tychy oraz LZS Bojszowy.

W pierwszej grupie klasy B rozgrywały swe zawody: LZS Stara Wieś, LZS Piasek, LZS Leśnik Kobiór, MZKS Orzesze, Fortuna Wyry, Meliorant Wisła Wielka, LZS Poręba, LZS Studzienice, LZS Suszec oraz Naprzód Łaziska.

Klasa B, grupa II składała się z: Stal Chelm Śląski, LZS Góra, LZS Jawiszowice, LZS Kaniów, Ogrodnik Tychy, LZS Goczałkowice, Start Podlesianka, LZS Wola, LZS Warszowice oraz Walcownia Czechowice.

Pozostałe zespoły seniorów zakwalifikowano do klasy C. Według kolejności zajętych w pierwszym sezonie rozgrywkowym miejsc skład tej grupy przedstawiał się następująco: LZS Bestwinka, Unia II Bieruń Stary, LZS Rudolów, LZS Golasowice, LZS Bojszowy Nowe, LZS Czarków, LZS Studzionka, LZS Jedlina, LZS Mizerów oraz LZS Brzeźce.

W rozgrywkach o mistrzostwo klasy A i B obowiązywał przedmecz juniorów. Podobny regulamin dotyczący przedmecz obowiązywał również w klasie wojewódzkiej i terenowej. W ten prosty sposób mobilizowano kluby do prowadzenia szkolenia młodzieży.

Nad całością rozgrywek czuwał Wydział Gier i Ewidencji, którego pierwszy skład przedstawiał się następująco:

Czesław	Juskowiak	- przewodniczący WGiE
Alojzy	Nokel	- wiceprzewodniczący
Stanisław	Dragon	- sekretarz
Robert	Mendecki	- referent kontroli kwalifikacji i kar
Julian	Zięba	- referent ewidencji
Bogdan	Oślizłok	- weryfikator
Izidor	Kalka	- „
Aleksander	Skorupka	- „
Zenon	Grduszek	- „

Jeszcze przed dokonaniem reorganizacji administracji państwowej rozpoczęto likwidację niektórych małych klubów z okolic Tychów. Powodem była – zdaniem władz, zwłaszcza partyjnych, potrzeba zcentralizowania środków przeznaczanych na sport oraz zmniejszenie liczby działaczy. Z tego powodu rozwiązaniu uległy takie kluby jak: Polonia Tychy, Ziemowit Łędziny, Górnik Wesoła czy Górnik Mureki – Kostuchna. W zamian utworzono jeden potężny, wielosekcyjny klub GKS Tychy, który mając poparcie władz lokalnych oraz potężne środki finansowe zaczął się rozwijać, z czasem stając się klubem znanym i popularnym. Z rozwiązanych klubów przeniesiono co lepszych zawodników oraz bardziej prominentnych działaczy, nie bacząc na pozostawioną bez opieki bazę sportową oraz niezadowolenie okolicznych mieszkańców, którzy chcąc obejrzeć zawody piłkarskie musieli podróżować do Tychów. Sytuacja taka trwała do momentu zaktywizowania się mieszkańców Łędzin, Wesołej czy Kostuchny. Zorganizowani najczęściej wokół władz lokalnych, którym również próba zcentralizowania sportu nie odpowiadała, moźolnie rozpoczęli odbudowę lokalnych klubów, główną uwagę kierując oczywiście na najbardziej popularną w regionie piłkę nożną.

Zachęceniu powołaniem działacza również w mniejszych osiedlach i wioskach zaczęli zakładać zespoły, najczęściej pod patronatem LZS lub skupiając się wokół zakładu przemysłowego względnie kopalni. Z biegiem czasu Podokręg powiększył się o kolejne 12 klubów a GKS Pniówek przeniósł się z Podokręgu Rybnik. Największy rozkwit Podokręg przeżywał w latach 1994/98, kiedy to reprezentowało Podokręg ponad 50 klubów posiadających drużyny piłki nożnej w liczbie 80 i więcej.

Sukcesy organizacyjne nie zawsze szły w parze z sukcesami sportowymi. Jeszcze przed powstaniem Podokręgu Tychy drużyna miejscowego GKS awansowała do pierwszej ligi wsławiając się zdobyciem wicemistrzostwa Polski w sezonie 1974/75. Niestety, w następnym sezonie zespół opuścił szereg ekstraklasy by w II lidze grać do 1982/83. Spadek na szczebel III ligi zaowocował powrotem na bezpośrednie zaplecze najlepszych dopiero po dziewięciu sezonach. Lata następne to zmienne koleje losu najbardziej utytułowanego klubu aż do likwidacji zespołu. Spory udział w degradacji GKS Tychy mają ówczesni działacze klubowi, zwłaszcza w okresie sprowadzenia do miasta drużyny Sokoła Pniewy.

Wracając do chronologicznego biegu zdarzeń spróbujmy podsumować to, co działo się w poszczególnych dziesięcioleciach.

Lata siedemdziesiąte – rozwój na kredyt

Na siedzibę władz Podokręgu Tychy wyznaczono Dom Kultury Górnik na ówczesnym Placu Pstrowskiego (po przemianach Plac Św. Anny). Miejsce to miało niezaprzeczalnie jeden walor. Położony blisko dworca PKP Tychy, Dom Kultury był łatwo dostępny dla dojeżdżających z całego regionu działaczy podokręgowych i klubowych. Tu również krzyżowały się szlaki autobusowe z Katowic, Mikołowa, Bierunia czy Łędzin. Sędziowie swe posiedzenia plenarne odbywali w jednej z klas nieistniejącego już Liceum Ekonomicznego, położonego tuż przy dworcu. Obecnie znajduje się tam wielopoziomowy parking. Natomiast na walne zebrania działaczy czy sędziów wynajmowano położoną na pierwszym piętrze Domu Kultury salę konferencyjną.

Kilkanaście miesięcy później, latem 1978 roku skład Zarządu Podokręgu uległ sporym przemianom. Co prawda na kierowniczych funkcjach nie zanotowano większych zmian, to jednak zarząd „dorobił” się czwartego wiceprezesa w osobie Jana Kosmy, oraz trenera – koordynatora – Bogdana Suchonia. W składzie Zarządu figurują też Kazimierz Sochacki i Paweł Wodecki obydwaj z Kolegium Sędziów.

Nieszczęśliwym trafem pierwszy sezon działalności Podokręgu Tychy nie był zbyt fartowny. Był to bowiem ostatni sezon gry GKS Tychy na najwyższym szczeblu rozgrywek w kraju. Również Górnik Brzeszcze – jedyny zespół przeniesiony urzędowo do klasy wojewódzkiej z Małopolski – na własnej skórze przekonał się o sile śląskich drużyn grających na tym szczeblu. Pierwszym mistrzem klasy A został Górnik Czechowice, bardziej znany na arenie ogólnopolskiej jako wychowawca światowej sławy kajakarzy, medalistów olimpijskich. Na stawie „Kopalniok” wychowali się Marek Dopierała, Grzegorz Kotowicz, Marek Witkowski, zaś obok stawu zawodnicy Górnika przez kolejnych jedenaście lat z powodzeniem bronili honoru Czechowic-Dziedzic i Podokręgu Tychy na arenach klasy terenowej. Warto dodać że w tym czasie trenerem Górnika był Emil Buchta, późniejszy długoletni działacz Podokręgu Tychy, szkoleniowiec, wychowawca wielu pokoleń młodych piłkarzy, wreszcie współautor wspaniałych monografii sportu czechowickiego. Odnotować należy również pierwsze awanse z klasy B. Swoje grupy wygrali piłkarze LKS Stara Wieś oraz Stali Chelm Śląski, natomiast trener Kazimierz Polok wprowadził zespół LZS Bestwinka do klasy B. Z kronikarskiego obowiązku dodać należy że pierwszy Puchar Polski szczebla naszego Podokręgu zdobyła Walcownia Czechowice po pokonaniu 5 : 0 LZS z Bestwinki.

Sezon później awans do klasy wojewódzkiej wywalczyła Walcownia Czechowice, wypierając o trzy punkty rezerwy tyskiego GKS. Walcownia już w poprzednim sezonie zgłaszała aspiracje do awansu, by w końcowym rozrachunku zająć wysokie, czwarte miejsce. Swoją 24 – letnią karierę na szczeblu okręgu rozpoczął LKS Stara Wieś, będąc jedynym klubem, który po awansie do rozgrywek wojewódzkich nigdy nie powrócił do Podokręgu (po sezonie 2001/02, jako spadkowiec z klasy okręgowej, uległ rozwiązaniu).

W podobny sposób z Podokręgiem Tychy pożegnał się pierwszy zespół Polonii Łaziska, z tą różnicą, że klub istnieje do dnia dzisiejszego, z powodzeniem rywalizując na różnych szczeblach okręgu a przez pięć sezonów – w III lidze. Awans wywalczony w czerwcu 1979 roku to pierwszy sukces tego klubu po jego reaktywacji w lipcu 1977 roku. W jej ramach A-klasową drużynę GKS Bolesław Śmiały (dawny Górnik Łaziska) przejęła reaktywowana Polonia i po dwóch sezonach zespół rozpoczął rywalizację w klasie terenowej. Na jeden sezon

Trzyletnia działalność na podokręgowym podwórku zaowocowała wycofaniem się zespołów Naprzodu Łaziska, LZS Brzeźce i LZS Studzionka po jednym sezonie gier. Po dwóch sezonach wycofali się piłkarze z Czarkowa i Mizerowa. W przypadku LZS Zasole – decyzję o wykluczeniu z rozgrywek podjął Wydział Gier, po pięciokrotnym niestawieniu się drużyny w sezonie 1978/79 na zawody klasy C.

Czas lat osiemdziesiątych – czas przemian i nadziei

Pierwszy sezon omawianego okresu zaowocował rekordową ilością zgłoszeń drużyn młodzieżowych. Na szczęblu okręgu mieliśmy 17 zespołów juniorów (ligi juniorów A, B, C oraz przedmeczce). I choć z biegiem kolejnych sezonów ta liczba ulegała zmniejszeniu (np. likwidacja rozgrywek ligi juniorów C), to z tej budzącej uznanie ilości zespołów wyszło kilku niezłej klasy zawodników. Sezon 1979/80 był pierwszym, kiedy – na dwa lata – podzielono rozgrywki trampkarzy na młodszych (6 zespołów – pierwszy mistrz Podokręgu to Polonia Łaziska) i starszych. Po dwóch latach rozgrywki w grupie młodszej zawieszono z powodu braku drużyn. Po raz pierwszy też ze zgłoszonych drużyn do rozgrywek o mistrzostwo trampkarzy starszych utworzono elitarną ligę trampkarzy. Zwycięsko z tej rywalizacji w 8-drużynowym gronie wyszli piłkarze GKS Tychy.

W lidze wojewódzkiej dochodzi do zamiany naszych zespołów. Walcownia Czechowice na dwa lata opuszcza ten szczebel rozgrywek, a w jej miejsce wchodzi Polonia Łaziska. Dla tego klubu i jego piłkarzy prowadzonych przez Konrada Bajgera to naprawdę „złote czasy”. Prócz awansu na zaplecze szczebla centralnego przyszły sukcesy w Pucharze Polski. Sezon po sezonie piłkarze Polonii awansowali na szczebel centralny. W pierwszym podejściu po zdobyciu śląskiego trofeum po zwycięstwie nad Carbo Gliwice 2 : 1, skończyło się na 1/64 finału i porażce u siebie z Ursusem Warszawa. Drugie podejście jako finaliści szczebla wojewódzkiego zaowocowało sporym sukcesem na szczeblu ogólnopolskim. Łaziszczanie rozprawili się kolejno z ŁTS-em Łabędy, Rakowem Częstochowa, rybnickim ROW-em i Górnikiem Knurów. W 1/16 finału czekał już zespół pierwszoligowego Zagłębia Sosnowiec. Rozgrywany w niesprzyjających warunkach pogodowych 2 listopada 1981 roku mecz przyniósł gospodarzom porażkę 0 : 2.

Niechciany w GKS Tychy Jerzy Nikiel przeniósł się do rodzinnego Orzesza, by wraz zespołem MZKS awansować do „terenówki” w miejsce ludowców z Łąki. Zresztą łączanie opuścili klasę terenową na jeden sezon. Awansem tym zmienili się z Unią Bieruń Stary, niestety znów na jeden sezon. W sierpniu 1981 roku akces do rozgrywek w klasie C zgłosił LZS Suszec, protoplasta późniejszego Zryw, a następnie – kilka lat później – GKS - u Krupiński.

W marcu 1982 roku delegaci podczas Zebrania Sprawozdawczo – Wyborczego Podokręgu Tychy wybierają nowe władze. Po podsumowaniu działalności za poprzednie dwa lata, określono kierunki dalszej działalności zwłaszcza pod kątem rozwoju piłki młodzieżowej. Wcześniej, wskutek wprowadzenia stanu wojennego w kraju, związki sportowe utraciły osobowość prawną. Wiązało się to z przejściem Podokręgu na własny rozrachunek. Sprawy finansowe powierzono Benedyktowi Walterowi, nad którym czuwała Komisja Rewizyjna w składzie: Adam Łochinia, Ryszard Dziewior i Andrzej Grygierczyk. Sam Zarząd rozpoczął swą działalność w składzie:

Czesław	Juskowiak	- prezes
Stanisław	Dragon	- vice prezes ds. WGiD
Franciszek	Sonntag	- vice prezes ds. Szkolenia
Mieczysław	Kokot	- vice prezes ds. Sędziowskich
Paweł	Wodecki	- sekretarz
Jan	Pająk	- skarbnik
Kazimierz	Sochacki	- członek
Jerzy	Brzoza	- członek – trener koordynator
Jerzy	Barcik	- członek
Paweł	Knopek	- członek
Stanisław	Onderko	- członek

W trakcie kadencji Mieczysława Kokota (został za granicą) zastąpił Kazimierz Sochacki, Pawła Wodeckiego na stanowisku sekretarza zmienił Jerzy Barcik a nowym koordynatorem został Karol Grzesik.

Lata osiemdziesiąte były okresem dość ustabilizowanym jeśli chodzi o podokręgowe rozgrywki seniorów. Co prawda zdarzały się sytuacje kiedy kluby ulegały rozwiązaniu lub zawieszały swą działalność. Piast Pawłowice po sezonie 1981/82 zawiesił swą działalność, drużynę występującą w klasie A przekazując do GKS 74 Pniówek, LKS Studzionka dwukrotnie nie przystępował do rozgrywek w klasie C, po jednym przypadku zdarzyło się zespołowi LZS Przecieszyn i LZS Jedlina. W takcie rozgrywek sezonu 1982/83 relegowano z klasy zespół TKKF „Ślązak” Pniówek. Powód był na tyle ciekawy że warto poświęcić mu kilka słów. Otóż drużyna kilkakrotnie nie przystąpiła do zawodów w roli ... gospodarza. Z meczami wyjazdowymi problemów nie było. Mając zapewniony transport, piłkarze i kibice ładowali kilka skrzynek piwa i stawiali się, jedni do gry, drudzy do (na) doping.

Reszta drużyn, mimo że czasy nie były zbyt sprzyjające dla sportu, utrzymały swój stan posiadania głównie ze względu na operatywność działaczy. Zaznaczyć trzeba że pod koniec lat osiemdziesiątych przy klubach sportowych zaczęły powstawać komórki działalności gospodarczej, potocznie nazywane „brygadami”, głównie remontowo – budowlane, z racji olbrzymiego zapotrzebowania na tego typu usługi. Pozwoliło to klubom prowadzącym takie brygady ożywić działalność sportową. Jedyne warunki była zmiana organizacji klubu. W miejsce LZS (Zespołu) musiał powstać LKS (Klub) mający osobowość prawną, zarząd i księgowość. Wzrosła ilość sekcji sportowych, pojawił się coraz lepszy sprzęt. Zaczęły też modernizować obiekty sportowe (Stara Wieś, Łąka, Zabrzeg, Rudolowice, Goczałkowice, Piasek czy Jankowice). Niewątpliwie jednym z najlepszych obiektów jakie powstały w tym czasie, wybudowano w Starej Wsi. Był to budynek klubowy wraz z częścią hotelową, oraz kryta trybuna na 1000 miejsc. Część klubów zakupiła też mikrobusy do przewozu zawodników oraz sprzęt niezbędny do utrzymania obiektów (ciągniki, walce, kosiarki itp.). Co prawda, często zmieniające się przepisy zwłaszcza podatkowe spowodowały pewne nieprawidłowości finansowe, jednakże w końcowym rozrachunku była to bardzo opłacalna dla klubów działalność.

Od sezonu 1981/82 rozpoczęła się migracja klubów z Tych do innych podokręgów. Początek dała Podlesianka, która przeniosła się do Katowic. Kolejnym zespołem był LZS Jawiszowice. Po zajęciu pierwszego miejsca w rozgrywkach klasy B, działacze klubu zwrócili się do Zarządu Podokręgu z prośbą o zgodę na przeprowadzkę do OZPN Bielsko – Biała. Powodem były zbyt dalekie wyjazdy na zawody klasy A. Były i weselsze momenty. Do rozgrywek w Podokręgu Tychy przystępują od sezonu 1979/80 Sokół Zabrzeg, Znicz Jankowice i Piast Pawłowice. Od sezonu 1982/83 do gry przystępują LZS Miedźna, sezon później kolejne kluby – LZS Frydek i LZS Ligota k. Czechowic zgłaszają akces do gry w strukturach Podokręgu Tychy. Wreszcie, w sierpniu 1984 roku reaktywowano Górniki Łędziny – klub tak niefortunnie zlikwidowany w sposób administracyjny. Podobnie jak Łędziny do rozgrywek klasy C przystępuję (choć tylko na trzy lata) LZS Gilowice. Zryw Pszczyna i Dąb Wisła Mała – to kluby które rozpoczęły swą grę od klasy C w sezonie 1985/86.

Jednak chyba największym osiągnięciem tych czasów było zdobycie złotego medalu przez młodych piłkarzy Fortuny Bojszowy, wzmocnionej kilkoma zawodnikami ościennych klubów, na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży we Wrocławiu. W finale rozgrywanym 30 lipca 1983 roku piłkarze w pokonanym polu zostawili ŁKS Łódź wygrywając w finale rzutami karnymi 4-2 (mecz zakończył się remisem 1 : 1). Warto dodać że zawody finałowe prowadził najlepszy wówczas polski sędzia – Alojzy Jarguz. Kolejny, niewiele mniejszy sukces to zajęcie w finale Ogólnopolskiego Turnieju Mundialito 86 rozgrywanego w Słupsku pierwszego miejsca przez reprezentację miasta Tychy, prowadzoną przez Karola Grzesika.

W rozgrywkach ponad wojewódzkich jedyny z Podokręgu zespół GKS Tychy od jesieni 1983 roku rozpoczął grę w III lidzie i taki stan rzeczy utrzymywał się do sezonu 1992/93. Natomiast na szczeblu OZPN Katowice główne skrzypce grały występujące w klasie okręgowej zespoły Górnika Brzeszcze, Polonii Łaziska oraz Walcowni Czechowice. Sezon 1989/90 był ostatnim, w którym na szczeblu wojewódzkim grano w klasach okręgowych.

Podczas omawianego okresu w Zarządzie Podokręgu dochodziło do pewnych zmian. O ile skład Prezydium Zarządu Podokręgu pozostawało takie samo (prezes, wiceprezesi, sekretarz, koordynator), o tyle duża rotacja była składzie członków Zarządu. W dniu 15 lutego 1987 roku delegaci wybierają Zarząd Podokręgu w składzie:

Czesław	Juskowiak	- prezes
Stanisław	Dragon	- vice prezes ds. WGiD
Franciszek	Sonntag	- vice prezes ds. szkolenia
Kazimierz	Sochacki	- vice prezes ds. sędziowskich
Jerzy	Barcik	- sekretarz
Karol	Grzesik	- trener – koordynator
Jan	Pająk	- skarbnik
Alfons	Sosna	- członek
Tadeusz	Korczyk	- członek
Emanuel	Pytel	- członek
Teofil	Norek	- członek

Natomiast w Komisji Rewizyjnej widnieją nazwiska następujących osób: Edward Ledwoch, Andrzej Grygierczyk oraz Paweł Knopek. Benedykt Walter nadal pozostawał księgowym – kasjerem. Trudno stwierdzić dlaczego, jednak niektórzy członkowie Zarządu i Komisji Rewizyjnej „dali” się wybrać, by później nie uczestniczyć w dalszej działalności. Dotyczyło to Emanuela Pytla, Alfonsa Sosny, a w okresie późniejszym Teofila Norka – członków Zarządu, oraz członka Komisji Rewizyjnej – Pawła Knopka. W rezultacie od kwietnia 1989 roku do Zarządu dokooptowano Emila Buchtę, Józefa Sidło i Jacka Wyrobca. Natomiast od stycznia 1989 roku wiceprezesem ds. sędziowskim został Zygmunt Karakuska.

27 listopada 1989 roku kolejne Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze powołuje nowy skład Zarządu w osobach:

Czesław	Juskowiak	- prezes
Stanisław	Dragon	- vice prezes ds. WGiD
Franciszek	Sonntag	- vice prezes ds. szkolenia
Zygmunt	Karakuska	- vice prezes ds. sędziowskich
Jerzy	Barcik	- sekretarz
Karol	Grzesik	- trener – koordynator
Jan	Pająk	- skarbnik
Tadeusz	Korczyk	- członek

Edward	Ledwoch	- członek
Józef	Sidło	- członek
Emil	Buchta	- członek
Jacek	Wyrobiec	- członek

W posiedzeniach Zarządu każdorazowo brał udział przedstawiciel Komisji Rewizyjnej – Andrzej Grygierczyk.

W styczniu 1986 roku na podokręgowe salony wchodzi kobieca piłka. Dwóch włoskich pasjonatów zatrudnionych w FSM Tychy zakłada drużynę Małuch Tychy, która – z racji niewielkiej ilości drużyn w kraju – od razu weszła do II ligi. W sezonie 1987 drużyna miała niepowtarzalną okazję wejścia do I ligi, jednak w turnieju barażowym nie sprostała rywalkom z Łodzi i Złotowa. Po czterech sezonach, w 1990 roku drużyna została zlikwidowana.

Urok nowej Polski – lata dziewięćdziesiąte

Z dniem 1 lipca 1990 roku siedzibę Podokręgu przeniesiono na stadion przy ówczesnej ulicy Lenina (obecnie Kompleks Boisk im. Alfreda Potrawy przy ul. Andersa). Było to rozwiązanie tymczasowe, do czasu znalezienia nowego lokum. Rzeczywiście, od 30 października 1991 roku Podokręg powrócił na Osiedle A. Siedzibę przeniesiono do niewielkiego pomieszczenia pobliskiej (ul. Wojska Polskiego 10) Szkoły Podstawowej nr 3. W pomieszczeniu piwnicznym swą działalność prowadziły zarządy Wydziałów Gier i Kolegium Sędziów, natomiast na czas większych spotkań korzystano w pomieszczeniach klasowych.

Od sezonu 1990/91 zmieniono organizację rozgrywek. Utworzono ligę śląską oraz klasy okręgowe A i B. Najwyżej bo na drugim miejscu w okręgowce poprzedniego sezonu sklasyfikowano Górnika Brzeszcze i tym samym zespół znalazł się w lidze śląskiej. Pozostałe drużyny z okręgowki przydzielono na jeden sezon do klasy okręgowej A, tworząc z klasy terenowej klasę okręgową B. W następnym sezonie zrezygnowano z liter A i B a tym samym wszystkie zespoły rozpoczęły grę w klasie okręgowej.

Początek lat dziewięćdziesiątych to kolejny odpływ klubów z szerów Podokręgu. Przed sezonem 1989/90 do Podokręgu Katowice przeszła targana aferami Pogoń Imielin, po dwóch sezonach kolejny klub – tym razem AKS Mikołów – wołał wybrać grę w znacznie łatwiejszych rozgrywkach katowickich. Jak już po awansie do klasy okręgowej stwierdził jeden z działaczy AKS Mikołów – „grając w Tychach nigdy byśmy do okręgowki nie weszli”. Od dawna było wiadomo, że tyska klasa A mocniejsza była od większości drużyn grających o szczebel wyżej.

Były też bardziej sympatyczne momenty. Reaktywowany przez zapaleńców z Łędzin Górnik dorobił się zespołu, który w ciągu czterech lat pobytu na szczeblu okręgu awansował z klasy okręgowej B do III ligi. Tym samym, po tyskim GKS, Górnik Łędziny był drugim zespołem w III lidze, w czym niezaprzeczalną zasługą trenera Krzysztofa Raska, byłego piłkarza GKS Tychy. Łędzinianie w szeregach ligi zabawili 4 sezony, gdy kolejna reorganizacja spowodowała ich degradację do ligi śląskiej, mimo zajęcia 9 miejsca w swej grupie III ligi. Zanim to jednak nastąpiło łędzinianie mieli kapitalną szansę awansu do II ligi, jednak w ostatnim ligowym meczu nie zdołali pokonać rezerw częstochowskiego Rakowa, w wyniku czego lepszym zespołem okazał się Ruch Radzionków. W 1997 roku nastąpił rozbrat łędzinian z górnictwem, w wyniku czego klub przeszedł pod skrzydła miasta, przyjmując nazwę MKS.

Olbryzim echem w tyskim futbolu odbiła się tragedia Rafała Ptasznika, piłkarza Igloopolu Cielmice, kontuzjowanego podczas zawodów klasy A z Górnikiem Czechowice. W przypadkowym – co pokazał zapis filmowy – starciu, doznał on skomplikowanej kontuzji głowy, długo walcząc o życie szpitalu. Działacze z Cielmice wnieśli pretensje do sędziego zawodów, Wiktora Dudkowskiego, zarzucając mu złe prowadzenie meczu oraz nie udzielenie pomocy kontuzjowanemu. Zapis filmowy nie potwierdził rewelacji działaczy, których publiczne oskarżenia zbulwersowały do tego stopnia zarząd Kolegium Sędziów, że doprowadzili do spotkania, które ostatecznie rozwiązało wątpliwości i zażegnało konflikt. Aby pomóc rodzinie poszkodowanego gracza, doszło do charytatywnych zawodów, w których spotkali się dziennikarze wzmocnieni piłkarzami (Jan Benigier, Edward Lorens, Albin Wira, Jerzy Wyrobek) z gwiazdami hokeja na lodzie, na czele których stali Mariusz Czerkawski, Henryk Gruth i Michał Garbocz. Mecz zakończył się wynikiem 4 : 2 dla hokeistów.

Lata dziewięćdziesiąte, ściśle sezon 1995/96 okazał się dość pechowy dla GKS Tychy. Dla klubu, bo nie dla kibiców. Grający w III lidze tyskanie zostali wchłonięci przez Sokół Pniewy, który przeniósł drużynę do Tych. Rozpoczął się dwuletni czas gry Sokola Tychy w I lidze. O ile pierwszy sezon wyglądał całkiem nieźle – zajęcie 9 miejsca było naprawdę dużym sukcesem, o tyle kolejny sezon okazał się ostatnim w historii I – ligowych występów, na dodatek urozmaicony olbrzymią ilością walkowerów, i – co najgorsze – rozpoczęciem gry przez nowo utworzony TKS Tychy na poziomie klasy okręgowej. Dwa lata później – we wrześniu 1999 roku tyskanie zmienili nazwę na Górnośląski Klub Sportowy 71 Tychy.

Początek 1991 roku przyniósł pewne zmiany w podokręgowych władzach. Stanisława Dragona na stanowisku wiceprezesa ds. gier i dyscypliny zastępuje Paweł Kolonko. Z funkcją szefa szkolenia żegna się Franciszek Sonntag, przekazując pałeczkę Emilowi Buchcie. Nastąpiła też zmiana na stanowisku głównego księgowego – Benedykta Waltera zastępuje Paweł Nowak, utworzono też funkcje kierownika biura. Zostaje nim Jacek Zawisliński, uczestnicząc podobnie jak Nowak w posiedzeniach Zarządu. Z Zarządem pożegnał się Józef Sidło (od października 1990 roku). Wiosną 1992 roku zarząd Podokręgu pracuje w następującym składzie:

Czesław	Juskowiak	- prezes
Paweł	Kolonko	- vice prezes ds. WGiD
Emil	Buchta	- vice prezes ds. szkolenia
Zygmunt	Karakuska	- vice prezes ds. sędziowskich
Jerzy	Barcik	- sekretarz
Karol	Grzesik	- trener – koordynator
Jan	Pajak	- skarbnik
Edward	Ledwoch	- członek

W składzie Zarządu figurują również Tadeusz Korczyk, Jacek Wyrobiec jako członkowie, pojawił się też Józef Sidło, lecz przeglądając archiwalne listy obecności, żaden z nich od 1992 roku nie podpisał listy obecności uczestniczenia w zebraniu Zarządu Podokręgu. Podobnie rzecz ma się z Edwardem Ledwochem, aktywnym uczestnikiem obrad do marca 1993 roku. Kolejne zmiany przychodzą w czerwcu 1993 roku. W składzie Zarządu pojawia się Robert Mendecki, przejmując funkcje wiceprezesa po Pawle Kolonko, oraz Tadeusz Bożek, znany z pracy w Wydziale Gier i Dyscypliny, jak również z działalności w Polskim Związku Kręglarskim (przez pewien czas był trenerem kręglarskiej kadry narodowej).

Rok 1992 przyniósł kilka nowinek. Powoli na podokręgowi hale wchodził futsal. W marcu Olkusz jest świadkiem rywalizacji Wojewódzkiego Turnieju Piłkarskich, zorganizowanego przez Radę Wojewódzką LZS. W gronie 18 zespołów wysokie, czwarte miejsce zajmują gracze LKS Piasek. Po sezonie 1991/92, decyzją walnego Zebrania Sprawozdawczo – Wyborczego OZPN zrezygnowano z rozgrywania przedmeczów na szczeblu okręgu. Miast tego powstało więcej grup lig juniorów. Z drużyn juniorów dotychczas występujących w przedmeczach okręgowych utworzono Podokręgową Ligę Juniorów, złożoną z sześciu zespołów. Mistrzem został zespół Walcowni Czechowice, jednak – ze względu na brak zainteresowania – pomysł ten przetrwał tylko jeden sezon.

W marcu 1993 roku Brzeszcze – po raz pierwszy w historii Podokręgu i miasta – są areną zmagania piłkarzy pierwszej reprezentacji Polski. W towarzyskim meczu remisujemy 1 : 1 z Litwą. Podokręgowe boiska będą jeszcze kilkakrotnie arenami zmagania reprezentacji młodzieżowych, juniorskich czy kobiet.

Dzień 3 kwietnia 1995 roku to dzień kolejnych – ostatnich w omawianym okresie – wyborów do władz Podokręgu. Powołany Zarząd w poniżej podanym składzie okazał się najbardziej stabilnym i zdyscyplinowanym, patrząc pod kątem poprzednich władz.

Prezesem ponownie wybrano Czesława Juskowiaka, natomiast pozostali członkowie Zarządu to:

Robert	Mendecki	- vice prezes ds. WGiD
Emil	Buchta	- vice prezes ds. szkolenia
Zygmunt	Karakuska	- vice prezes ds. sędziowskich
Jerzy	Barcik	- sekretarz
Karol	Grzesik	- trener – koordynator
Jan	Pajak	- członek
Tadeusz	Bożek	- członek
Kazimierz	Nowak	- członek
Jacek	Zawisliński	- członek, jednocześnie kierownik biura
Paweł	Nowak	- księgowy

Od czerwca 1998 roku urlopowano Tadeusza Bożka, który od marca 1999 przestał być członkiem władz Podokręgu.

W rundzie wiosennej 1995 dochodzi do sporego zamieszania w szeregach klasy C. Otóż rezerwy Inkomu Pszczyna (dawniej LKS Stara Wieś) otrzymują tzw. walkowery finansowe. Ten swoisty rodzaj ewenement polegał na tym że ze względu na zaległości finansowe drużyna Inkomu straciła zdobyte punkty i bramki, natomiast rywalom zaliczono wynik z boiska. To jedyny w historii Podokręgu Tychy taki przypadek, który spowodował sporo zamieszania w końcowej tabeli rozgrywek oraz tabeli wszechczasów klasy C. Kolejny, raczej niespotykany przypadek, w zasadzie wypaczający sens całosezonowej rywalizacji miał miejsce w przerwie między sezonami 1998/99 a 1999/2000. Otóż – z uwagi na spore perturbacje związane z przystąpieniem drużyn do gry w nowym sezonie, Wydział Gier dopuścił do gry jedyne go spadkowicza z klasy B – Piasta Pawłowice. Do gry w klasie B, czym całkowicie zniweczył sens rywalizacji poprzedniego sezonu.

W połowie lat dziewięćdziesiątych również do Podokręgu zawitała „halówka”. W 1995 roku założono FC Rotterdam, klub który dał początek późniejszym sukcesom tyskiej halówki na szczeblu ogólnopolskim. Od sezonu 1998/99 w rozgrywkach I ligi bierze udział Skala – Inter Tychy, klub który wychował kilku reprezentantów kraju.

2 kwietnia 1998 roku miało miejsce przeniesienie Podokręgu Tychy do nowej siedziby, znajdującej się na obiekcie GKS Tychy przy ul. Edukacji 9. W obiekcie tym zyskano dużo lepszą bazę biurową i możliwość korzystania z niewielkiej salki konferencyjnej.

Pierwsza dekada XXI wieku – lata przemian i rozwojów

Rok 1999 przyniósł kolejną reformę administracyjną kraju. Nie wdając się w szczegóły całej reformy, wymienić należy najważniejsze jej aspekty – powstanie 16 województw oraz 315 powiatów. Taki podział przyłączył znów do Śląska po części regiony częstochowski i bielsko-bialski. Po części, gdyż szereg będących dotychczas w obszarze administracyjnym Śląska miast i gmin przeszło do innych województw. Dla Podokręgu Tychy oznaczało to stratę Brzeszcz i okolic. Aby sprawniej prowadzić rozgrywki w kraju po reformie, 19 lutego 2000 roku PZPN zwołał Nadzwyczajny Zjazd, na którym zatwierdzono nowy Statut dostosowujący strukturę związku do podziału administracyjnego Polski. W myśl nowych zasad, Śląski Związek Piłki Nożnej został podzielony na OZPN Bielsko – Biała, Częstochowa i Katowice, dając im pewną autonomię w organizowaniu rozgrywek do klasy okręgowej włącznie. Określając zakres działania poszczególnych okręgów, zasugerowano klubom możliwość wyboru. W ten sposób Podokręg Tychy zubożono o szereg mocnych i zasłużonych klubów. Przede wszystkim zyskał na tym OZPN Bielsko – Biała do którego przeszły: Walcownia Czechowice, LKS Bestwina, Górnik Czechowice, Polam Czechowice, Sokół Zabrzeg, Przełom Kaniów, LKS Ligota, LKS Bestwina, dwa lata później dołączył do nich Strażak Pielgrzymowice. Małopolski ZPN zasiliły Górnik Brzeszcze i LKS Przecieszyn, zaś do Podokręgu Katowice przeszedł Polam Brzezinka. Z kolei Jedność Kosztowy z uwagi na kłopoty finansowe została rozwiązana po sezonie 2001/02, sezonie w którym pożegnała się z tyską klasą A. Jakiś czas później działacze zarejestrowali nowy klub pod nazwą Unia, nazwą, od której sport w Kosztowach wzięł początek.

Wcześniej, jeszcze przez początkiem przemian w strukturach śląskiego futbolu, na Zebraniu Sprawozdawczo – Wyborczym dokonano wyboru nowych władz. Zebranie poprzedziły spotkania konsultacyjne w poszczególnych rejonach Podokręgu. Na odbytym dnia 7 kwietnia 2000 roku w sali konferencyjnej ośrodka MOSM – u Tychy przy ul. Andersa zgromadzeniu, obecni delegaci dokonali sporych przemian. Prezesem Podokręgu został delegat Sokoła Wola, Henryk Kula. Delegaci wybrali też pozostałych członków Zarządu w osobach: Kazimierz Nowak, Zygmunt Karakuska, Jerzy Barcik, Robert Mendecki, Piotr Swoboda, Jacek Zawisliński, Karol Grzesik, Jan Pajak, Andrzej Wojtanowicz, Jan Szłapa, Janusz Magiera.

Dokonano też wyboru Komisji Rewizyjnej w osobach jej przewodniczącego, Jerzego Sodzawicznego oraz Gerarda Licheckiego i Henryka Bobli.

W takim stanie osobowym nowy Zarząd przetrwał do 2001 roku. Na posiedzeniach w dniach 23 kwietnia i 7 maja dokonano pewnych zmian w strukturze organizacyjnej Zarządu, w celu poprawy sposobu działania oraz określenia kompetencji poszczególnych członków. Zakres zmian oraz podział kompetencji przedstawia poniższy wykaz:

Henryk	Kula	- prezes Podokręgu
Jerzy	Barcik	- vice prezes ds. Gier i Dyscypliny
Zygmunt	Karakuska	- przewodniczący Wydziału Sędziowskiego
Kazimierz	Nowak	- kierownik Biura Podokręgu
Jacek	Zawisliński	- sekretarz
Jan	Szłapa	- członek Zarządu odpowiedzialny za rozgrywki kl. A
Jan	Pajak	- członek Zarządu odpowiedzialny za rozgrywki kl. B gr. I
Janusz	Magiera	- członek Zarządu odpowiedzialny za rozgrywki kl. B gr. II
Andrzej	Wojtanowicz	- członek Zarządu odpowiedzialny za rozgrywki juniorów i trampkarzy
Karol	Grzesik	- członek Zarządu – trener koordynator
Piotr	Swoboda	- członek Zarządu

Za sprawy finansowo-księgowe odpowiedzialną została Anna Obrochta.

Dokonano też podziału na Wydział Gier i Wydział Dyscypliny. W następstwie tych zmian Zarząd powołał Wydziały Dyscypliny i Szkolenia w składzie:

I: Wydział Dyscypliny:

Edward	Góra	- przewodniczący WD
Roman	Maryjusz	- członek WD
Józef	Kancelista	- członek WD

II: Wydział Szkolenia:

Kazimierz	Szachtinowski	- przewodniczący Wydziału Szkolenia oraz Gerard Lichecki, Aleksander Łoziński, Mariusz Respondek, Karol Grzesik i Henryk Wita - członkowie Wydziału Szkolenia.
-----------	---------------	--

Nowy Zarząd Podokręgu dokonał pewnych zmian w organizacji rozgrywek. Powiększono klasę A do 16 zespołów (w sezonie 2003/04 tych zespołów było nawet 17 z uwagi na przejście z Katowic zespołu Piasta Bieruń Nowy), powołał też wprowadzono samodzielne rozgrywki juniorów w formie lig. Z uwagi na fakt, że samorządy miejskie i gminne z niechęcią dotowały rozgrywki seniorów, kluby coraz większą uwagę skupiały na pracę z młodzieżą, mając nadzieję że uzyskiwane dotacje w pewnym procencie pokryją też koszty utrzymania drużyn seniorskich. Poza tym, działacze klubowi musieli włożyć większy wysiłek w pozyskiwaniu sponsorów dla prowadzonych przez nich klubów. W pierwszej kolejności okrojono drużyny rezerwowe, do momentu wypracowania sobie sposobu pozyskiwania środków ograniczano też liczbę zespołów młodzieżowych i dziecięcych. Oszczędności zwłaszcza w drużynach rezerwowych były dość widoczne. Dla porównania, w sezonie 1994/95 zespołów rezerwowych występujących w rozgrywkach Podokręgu było 14, natomiast w sezonie 2005/06 tylko trzy. Kłopoty finansowe sprawiły że sezonie 2001/02 szereg zespołów nie zgłosiło juniorów do przedmeczki. W klasie A były to zespoły LKS Studzionka i LKS Woszczyce natomiast w klasie B Krupiński II Suszec, LKS Poręba, LKS Mizerów, LKS Frydek oraz rezerwy Woszczyce i Goczałkowic. Ponadto z obowiązku posiadania juniorów zwolnione zostały drużyny w klasie A – rezerwy Unii Bieruń Stary oraz GTS Bojszowy (posiadanie zespołów juniorów na poziomie okręgu), w klasie B zaś Zryw Pszczyna – klub działający przy domu poprawczym. Dlatego też bardzo dobrą decyzją było rezygnacja z przedmeczki. Taka ilość vacatów powodowała że system szkolenia tych juniorów był bardzo mocno zachwiany i nieodzwonne stała się rezygnacja z tej już mocno przestarzałej formy rozgrywek. Z biegiem czasu sytuacja organizacyjna rozgrywek się ustabilizowała. Co jakiś czas ubywała jedna czy druga drużyna. W sierpniu 2002 roku prócz przenosin Strażaka Pielgrzymowice do okręgu bielskiego, z gry w klasie B zrezygnowały rezerwy z Goczałkowic i Woszczyce a także drużyny LKS Frydek i Czulówianki Tychy. Akces do gry zgłosił za to rezerwowy zespół GKS Tychy. Rok później MKS Łędziny przenoszą drużynę rezerwową do podokręgu Katowice, w zamian do gry zgłasza się zespół LKS Wisła Mała. Na sezon 2003/04 utworzono 6-zespołową klasę C, grając w niej po dwie rundy jesienią i wiosną.

Początek nowego wieku przyniósł kolejną, niestety niezbyt udaną próbę reaktywowania kobiecej piłki. W sezonie 2004/05 prowadzony przez trenera Sebastiana Szuta zespół Pioniera Tychy rozpoczął grę w II lidze, niestety tylko na jeden sezon. W następnym sezonie zarówno OKS ZET Tychy jak i Leśnik Kobiór zgłosiły się do drugoligowych gier, grając podobnie jak Pionier tylko sezon. Kolejne – bardzo udane – podejście miało miejsce w Goczałkowicach. Od sezonu 2009/10 drużyna do dnia dzisiejszego udanie rywalizuje na szczeblu ogólnopolskim, od trwającego sezonu grając na zapleczu ekstraklasy.

Systematyczne szkolenie przynosiło coraz większe efekty. Na koniec 2009 roku w rozgrywkach seniorskich brało udział 52 zespoły męskie i zespół LKS Goczałkowice występujący w II lidze kobiet. Natomiast, łącznie z okręgiem zespołów młodzieżowych było 84, i jest to najniższa liczba od sezonu 2001/02, czyli od obowiązywania przedmeczki.

Jednak w każdej, nawet najlepiej zorganizowanej strukturze potrzebne są zmiany, uzupełnienie o świeże spojrzenie i myśli. Do tego samego wniosku doszli delegaci podczas kolejnych wyborów do władz Podokręgu w dniu 12 marca 2004 roku. Poszerzono skład zarządu do 12 osób, podziękowano niektórym członkom Zarządu, a w ich miejsce powołano nowych. Nowo wybrany Zarząd rozpoczął kadencję w składzie:

Henryk	Kula	- Prezes Zarządu
Piotr	Swoboda	- członek Zarządu
Zygmunt	Karakuska	- przewodniczący Wydziału Sędziowskiego
Alojzy	Zakrajewski	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek
Jerzy	Barcik	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek
Karol	Grzesik	- koordynator szkolenia Podokręgu
Kazimierz	Nowak	- członek Zarządu – kierownik biura
Ernest	Szwanda	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek
Tadeusz	Pisarek	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek
Jan	Szłapa	- członek Zarządu
Andrzej	Wojtanowicz	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek
Krzysztof	Palka	- członek Zarządu – koordynator rozgrywek

Natomiast w skład Komisji Rewizyjnej weszli Jerzy Sodzawiczny, Gerard Lichecki i Alojzy Wuzik.

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 15 marca 2004 roku powołano:

Anna	Obrochta	- główna księgowa;
Jacek	Zawisliński	- sekretarz Zarządu
Robert	Mendecki	- Honorowy Przewodniczący Wydziału Gier
Krzysztof	Rozmus	- przewodniczący Wydziału Gier
Zygmunt	Karakuska	- przewodniczący Wydziału Sędziowskiego
Roman	Maryjusz	- przewodniczący Wydziału Dyscypliny
Kazimierz	Szachtinowski	- przewodniczący Wydziału Szkolenia

W 2006 roku z funkcji kierownika biura zrezygnował Kazimierz Nowak. Na jego miejsce jako kierownika zatrudniono Stanisława Surmę, nie powołując go w skład Zarządu. Po za tym na stanowisku głównej księgowej pozostała Anna Obrochta. W trakcie przerwy zimowej 2005/06, Podokręg przeniósł swą siedzibę do budynku przy Alei Piłsudskiego 12.

Liczba występujących w klasach seniorów drużyn zmienia się z sezonu na sezon. Przed sezonem 2004/05 ubył rezerwy GKS Krupińskiego Suszec, przybyły zaś zespoły KTK Tychy i Czapl z Kryr. Podobnie rzecz miała się przed sezonem 2005/06. Tu z kolei LKS Golasowice nie przystępuje do dalszych gier, z biegiem czasu przenosząc się do podokręgu Skoczów. W zamian pozyskujemy dwie nowe drużyny, PUKKS Chrzciel Tychy i Ogień Wola. Po kilku sezonach obydwie zagrają w klasie A. Sezon 2006/07 kończymy sukcesem jakim jest awans do Śląskiej Ligi Juniorów Młodszych zespołu MOSM Tychy prowadzonego przez Krzysztofa Izydora. We wrześniu 2007, po raz pierwszy w historii Podokręgu regularne rozgrywki rozpoczynają drużyny żaków. Pierwszym mistrzem Podokręgu – MKS Łęziny.

Kolejne wybory do władz Podokręgu odbyły się 8 kwietnia 2008 roku. Tym razem na czteroletnią kadencję wybrano:

Henryk	Kula	- prezes Zarządu
Piotr	Swoboda	- vice prezes
Zygmunt	Karakuska	- vice prezes
Józef	Kancelista	
Jerzy	Rachwał	
Kazimierz	Nowak	
Stanisław	Mazur	
Tadeusz	Pisarek	
Jan	Szłapa	
Henryk	Drob	
Andrzej	Wojtanowicz	
Krzysztof	Palka	
Alojzy	Zakrajewski	

W trakcie kadencji, 3 października 2008 roku zmarł nagle członek Zarządu Podokręgu Tychy, wieloletni działacz Fortuny Wyry, Stanisław Mazur, popularny „Stanik”. Po jego śmierci nie dokooptowano nikogo do tyskich władz.

Przed sezonem 2008/09 do gry w klasie C zgłaszają się Grobla Ćwiklice oraz rezerwy Polonii Międzyrzecze, LKS Łąka oraz Unii Bieruń Stary. Tym samym Klasa C wzrosła do 13 zespołów. Niestety, wiosną do gry nie przystępuje drużyna LKS Poręba. Również podnosił się poziom sportowy drużyn reprezentujących Podokręg Tychy na wyższych szczeblach. Po sześciu latach gry w klasie śląskiej, w siódmym sezonie GKS Tychy wszedł dzięki reorganizacji rozgrywek od razu do II ligi, w bratobójczym pojedynku zostawiając GKS Pniówek 74 w III lidze. W przedstawianym jako przykład sezonie 2009/10 Podokręg reprezentowany był w IV lidze przez zespoły Polonii Łaziska i GTS Bojszowy, zaś grupa I klasy okręgowej zdominowana była przez 11 zespołów naszego Podokręgu, mało tego, w klasyfikacji końcowej pierwsze pięć miejsc zajęły nasze drużyny.

Lata 2010 – 2015 czyli stawianie na młodzież (z sukcesami)

Sezon 2009/10 był do tej pory najdłuższym sezonem w historii Podokręgu. Przyczyną takiego stanu rzeczy była kwietniowa katastrofa pod Smoleńskiem samolotu Tu-154, wiozącego 96 osób, w tym polską parę prezydencką i związana z tym zdarzeniem żałoba narodowa. Niedługo po zakończeniu żałoby kolejna przerwa w rozgrywkach spowodowana niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi spowodowała że zakończenie gier nastąpiło dopiero 30 czerwca.

26 kwietnia 2012 roku w Jajostach zebranie delegatów klubów zrzeszonych w Podokręgu Tychy wybiera na czwartą kadencję prezesa Henryka Kulę. Wraz z nim powołano czternastoosobowy Zarząd w składzie:

Piotr	Swoboda	– vice prezes d/s Marketingu
Andrzej	Wojtanowicz	– vice prezes d/s Rozgrywek
Zygmunt	Karakuska	– vice prezes d/s Sędziowskich i Organizacyjnych
Henryk	Drob	– członek zarządu odpowiedzialny za piłkę zawodową
Józef	Kancelista	– członek zarządu – koordynator w powiecie mińskim
Krzysztof	Czerwiński	– członek zarządu – koordynator regionu Pszczyna
Alojzy	Zakrajewski	– członek zarządu – koordynator regionu Pszczyna
Marek	Demko	– członek zarządu – koordynator regionu Tychy
Zbigniew	Pustelnik	– członek zarządu – odpowiedzialny za bezpieczeństwo na stadionach
Tadeusz	Pisarek	– członek zarządu – koordynator gmin Suszec i Pawłowice
Jan	Szłapa	– członek zarządu d/s marketingu
Krzysztof	Palka	– członek zarządu – koordynator powiatu bieruńsko-łęzińskiego
Grzegorz	Morkis	– członek zarządu – odpowiedzialny za futsal
Wojciech	Witoszek	– członek zarządu – odpowiedzialny za rozgrywki młodzieżowe

Jakiś czas później odpowiedzialnym za rozgrywki młodzieżowe został Marek Demko.

W trakcie korekty materiału – 3 stycznia 2016 roku – z Bierunia Nowego nadeszła informacja o śmierci Krzysztofa Palki, działacza Piasta Bieruń Nowy (prezesa klubu w latach 1999 – 2010), działacza Zarządu Podokręgu od 2004 roku.

Dokonano też wyboru Komisji Rewizyjnej. Przewodniczącym pozostał Jerzy Soddawiczny, zaś członkami zostali Alojzy Wuzik i Stanisław Stęchły.

Ostatnie pięćdziesiąt lat to kolejne sukcesy szkoleniowców prowadzących pracę z młodzieżą. Przyznać trzeba że prócz dużej ilości zespołów jakie kluby zorganizowały w swych szeregach, powstały różnego rodzaju rozgrywki organizowane i finansowane przez znane w kraju i zagranicą firmy. Puchary Deichmanna, Tymbarku, Coca-Coli, Danona, Adidasa czy inicjatywa premiera Donalda Tuska – Puchar Orlika, dawały możliwość wykazania się umiejętnościami piłkarskimi najmłodszym adeptom piłkarskim, zarówno zespołom chłopców jak dziewcząt. Jako że w samych Tychach i okolicach nie brakowało zapła do szkolenia młodzieży, na rezultaty nie trzeba było długo czekać. Zwłaszcza w Tychach kluby szkolące piłkarski narybek niemal od pieluch, wyrastały jak grzyby po deszczu. Pionier, Grom, ABR, Chrzciel, Polonia czy Człowiek zatrudniając coraz lepszych, licencjonowanych szkoleniowców, niemal na zawołanie przysparzały sukcesów na arenie kraju i Śląska. Okoliczne miasta (Bieruń, Pszczyna, Łęziny) też nie zasypiały gruszek w popiele, tworząc z miejscowych adeptów drużyny, z powodzeniem rywalizujące na ponad podokręgowych arenach. W 2011 roku tyskie zespoły zrzeszone zostały w Akademii Piłki Nożnej Tychy, zarządzanej na wzór zachodnioeuropejski. Klimat do uprawiania sportu (nie tylko piłki nożnej) tworzyły coraz częściej powstające z inicjatywy nauczycieli i rodziców Uczniowskie Kluby Sportowe, działające niemal w każdej szkole. Taka ofensywa działalności nie mogła nie przynieść sukcesów. W 2011 roku na obiektach warszawskiej Agrykoli piłkarze Chrzciela Tychy grając w finałowych zmaganiach Adidas Football Challenge, w kategorii U-15 trzecie miejsce w Polsce. W tym samym roku inna drużyna Chrzciela, tym razem rocznika 2001 wywalczyła w Dankowicach tytuł Mistrza Śląska. Sukcesów tych pozazdrościły dziewczęta Pioniera Tychy, również w kategorii U-11 zdobywając tytuł najlepszych na Śląsku. Rok 2012 zaowocował trzema tytułami najlepszych na Śląsku: dziewczęta U-10 oraz U-11 broniące barw tyskiego Pioniera w Pucharze Tymbarku oraz chłopcy drużyny U-12 Chrzciela Tychy startujący w Danon Nations Cup 2012. Ci ostatni finale ogólnopolskim zajęli czwarte miejsce. Kolejny rok przyniósł dziewczętom Pioniera kolejny sukces w postaci tytułu Mistrzyń Śląska w kategorii U-11. W 2014 roku opiekunowie Jarosław Ziemia i Sebastian Hałatek poprowadziły swoje podopieczne reprezentujące Pionier w kategorii U-12 do kolejnego tytułu Mistrzyń Śląska. Wreszcie rok 2015 przyniósł miano najlepszych na Śląsku w Turnieju Orlika o Puchar Premier Ewy Kopacz zespołowi GOL Bieruń.

Sukcesy młodzieży przyniosły niespotykany dotąd wysyp drużyn dziecięcych i młodzieżowych. Dodać do tego należy również dwa czynniki, które znakomicie pomogły w szkoleniu dzieci. Pierwszym była inicjatywa rządowa budowy uniwersalnych, niepełnowymiarowych boisk ze sztuczną nawierzchnią typu Orlik, umożliwiających szkolenie i grę najmłodszych adeptów. Drugim ważnym czynnikiem była inicjatywa Podokręgu wspierania rywalizacji, począwszy od najmłodszych.

Młodzież młodzieżą, ale również spore sukcesy zaczęła odnosić piłka seniorska. W czerwcu 2012 na zapleczu ekstraklasy awansowali piłkarze GKS Tychy. Sukces godny uwagi choćby z uwagi braku własnego obiektu. Przez szereg sezonów, aż do 2015 roku zespół GKS Tychy musiał rozgrywać mistrzowskie zawody na obiekcie Victorii Jaworzno. Gdy już wiadomo było że sezon 2015/16 tyskanie rozpoczną na własnym, nowoczesnym obiekcie, przyszedł spadek do II ligi.

Z sukcesami ostatnie lata rozpoczęli też gracze Polonii Łaziska awansując do III ligi w sezonie 2009/10. W ich ślady, trzy sezony później poszli piłkarze Nadwiślana Góra. Sezon 2013/14 był jedynym jak do tej pory sezonem, gdzie trzy zespoły naszego Podokręgu (GKS Pniówek 74, Polonia Łaziska i Nadwiślana Góra) rywalizowały na III – ligowym szczeblu. Taka rywalizacja trwała jeden sezon, z uwagi na kolejny (po jednosezonowym pobycie) awans Nadwiślana Góry, tym razem w szeregi II-ligowców. W obecnie trwającym sezonie 2015/16 doszło do spotkania w Tychach zespołów GKS i Nadwiślana, w którym lepszymi byli niedawni pierwszoligowcy.

W lipcu 2010 roku Zebranie Założycielskie powołuje do życia Kobiety Klub Piłkarski Polonia Tychy, będący kontynuatorem tradycji klubu zlikwidowanego w latach siedemdziesiątych. Polonia rozpoczęła swą działalność od pracy z młodzieżą oraz zgłoszenia drużyny do rozgrywek III ligi kobiet. Po rundzie jesiennej 2015 zespół jest na najlepszej drodze do awansu na wyższy szczebel, bezapelacyjnie prowadząc w swej grupie.

W rok czterdziestego jubileuszu Podokręg Tychy wchodzi z niezaprzeczalnymi sukcesami. Dwie drużyny drugoligowe – GKS Tychy i Nadwiślana Góra oraz III – ligowy GKS Pniówek wraz z I-ligową drużyną kobiet LKS Goczałkowice to wizytówka Podokręgu na szczeblu krajowym. Jeszcze większą wizytówką jest oddany do użytku w 2015 roku nowy stadion GKS Tychy, zlokalizowany w miejscu poprzedniego, wybudowanego blisko 50 lat temu. Uroczyste otwarcie obiektu nastąpiło 18 lipca, a przeciwnikiem tyskiej drużyny był FC Köln, zespół Bundesligi, z którym GKS Tychy jako wicemistrz Polski spotkał się w rozgrywkach Pucharu UEFA jesienią 1976 roku. Dobrej klasy obiektów doczekano się również w Górze, Pawłowicach, Łaziskach Górnych, Pszczynie czy Suszcu.

Na szczeblu Śląska reprezentują Podokręg: III – ligowa kobieca drużyna Polonii Tychy, występujące w lidze śląskiej zespoły GKS II Tychy, Krupińskiego Suszec, Iskry Pszczyna i GTS Bojszowy. Grupę I klasy okręgowej otwierają zespoły MKS Łędziny, LKS Łąka i LKS Goczałkowice, pozostałe cztery zespoły (Unia Bieruń Stary, Ogrodnik Tychy, Piast Bieruń Nowy i Sokół Wola) zajmują miejsca w drugiej połowie tabeli. Reprezentację Podokręgu uzupełniają 22 drużyny młodzieżowe (rozgrywki I, II i III ligi), z grającą w Śląskiej Lidze Juniorów Starszych A1 drużyną Tyskiego Sportu na czele.

Natomiast w podokręgowych rozgrywkach uczestniczy 30 zespołów seniorów podzielonych na 16-drużynową klasę A oraz klasę B.

Rozgrywki młodzieżowe otwiera 19 drużyn juniorów. Kolejne grupy wiekowe to 12 drużyn trampkarzy, 25 młodzików i 27 – orlików. Całość uzupełnia 18 zespołów żaków i 5 skrzatów. Drugi sezon funkcjonuje Kobieca Liga Orlika zrzeszająca w obecnym sezonie osiem zespołów, w tym trzy z regionu tyskiego. W przełożeniu na ilość zawodników zaangażowanych w rozgrywki daje to niebagatelną liczbę 800 seniorów, 80 dziewczyn oraz ponad dwa i pół tysiąca młodzieży wszystkich roczników.

Wydział Gier i Dyscypliny

Jednym z najważniejszych wydziałów w strukturach związku piłki nożnej jest Wydział Gier i Dyscypliny. Początkowo był to jeden wydział, jednak w 2001 roku oddzielono od Wydziału Gier dyscyplinę, powołując osobny Wydział Dyscypliny. Od tej pory komórka czasem nazywana jest też Wydziałem Gier i Ewidencji. Ponieważ przez ponad 25 lat obydwie te komórki współpracowały ze sobą mając mocne powiązania, nie sposób rozpatrywać ich osobno, przynajmniej do momentu ich oficjalnego rozdziału. Jednakże biorąc pod uwagę fakt znacznych rozbieżności w zakresie działalności, należy pokrótce zdefiniować kompetencje poszczególnych komórek.

Wydział Gier powołuje Zarząd Podokręgu do prowadzenia rozgrywek będących w jego gestii oraz sprawowania nad nimi nadzoru. Do końca rozgrywek sezonu 2012/13 podzielony był na sekcję ewidencji oraz sekcję weryfikacji rozgrywek. Aktualnie ewidencja jak i weryfikacja prowadzona jest w ogólnopolskim systemie ekstranet – w Tychach od sezonu 2013/14 W zakresie kompetencji WG jest:

- organizacja i sprawowanie nadzoru nad rozgrywkami mistrzowskimi szczebla Podokręgu, zarówno seniorów (klasa A, B oraz ew. C), juniorów (przedmeczce wzgl. podokręgowe ligi juniorów, obecnie – po likwidacji przedmeczce - Podokręg prowadzi III i IV ligę okręgową juniorów, trampkarzy, młodzików, orlików, żaków i skrzatów;
- organizacja oraz sprawowanie nadzoru nad przeprowadzeniem eliminacji rozgrywek Pucharu Polski na szczeblu Podokręgu, doprowadzenie do wyłonienia zdobywcy Pucharu na tym szczeblu w terminie umożliwiającym wzięcie udziału zwycięzcy w rozgrywkach okręgowych;
- opracowywanie terminarzy oraz regulaminów rozgrywek prowadzonych przez Podokręg;
- weryfikacja zawodów na podstawie protokołów sędziowskich, opracowywanie aktualnych tabel oraz zatwierdzenia awansów i spadków w poszczególnych klasach rozgrywkowych po zakończeniu sezonu;
- rozpatrywanie protestów dotyczących prowadzonych rozgrywek;
- nadzorowanie i prowadzenie w systemie ekstranet dokumentacji dotyczącej ewidencji zawodników i klubów, biorących udział w rozgrywkach. Uprawnianie zawodników do reprezentowania barw klubowych

Natomiast Wydział Dyscypliny, którego skład również zatwierdza Zarząd Podokręgu, jest powołany do sprawowania kontroli i przestrzegania reguł dyscyplinarnych oraz etyki współzawodnictwa sportowego jak również orzecznictwa dyscyplinarnego. Członkowie Wydziału Dyscypliny są niezawisli w sprawowaniu orzecznictwa dyscyplinarnego, orzekając na zasadzie swobodnej oceny dowodów zebranych w postępowaniu dyscyplinarnym.

Do kompetencji WD należy:

- analiza i ocena przestrzegania przepisów, zasad fair play oraz innych reguł etycznych przez członków Związku, zawodników, trenerów, instruktorów, sędziów i działaczy piłkarskich;
- orzecznictwo i prowadzenie spraw dyscyplinarnych na podstawie obowiązujących przepisów wewnątrzwiązkowych;
- prowadzenie ewidencji i dokumentacji kar;
- sprawowanie nadzoru nad organizacją imprez piłkarskich pod kątem bezpieczeństwa zawodników, trenerów, sędziów, działaczy i widzów;
- podejmowanie środków zmierzających do przestrzegania przepisów dyscyplinarnych;
- wyjaśnianie przepisów dyscyplinarnych Związku na spotkaniach z piłkarzami, trenerami i działaczami klubowymi.

W celu realizacji zadań WD podejmuje następujące działania:

a/ rozpatruje sprawy podlegające postępowaniu dyscyplinarnemu powstałe podczas rozgrywek prowadzonych przez Podokręg oraz zlecone przez Zarząd Podokręgu;

b/ nakłada zgodnie z postanowieniami Regulaminu Dyscyplinarnego PZPN kary wg zakresu przewidzianego dla WD Podokręgu na członków Związku, zawodników, trenerów, instruktorów, sędziów oraz działaczy piłkarskich, dopuszczających się naruszeń przepisów i zasad obowiązujących w sporcie piłki nożnej, a w szczególności za:

- wykroczenia powstałe w związku z zawodami piłkarskimi, i poza nimi a także związanych z nimi;
- naruszenia przepisów dotyczących zmian przynależności klubowej zawodników.

I: SKŁADY OSOBOWE WYDZIAŁU GIER I DISCYPLINY

Jedną z pierwszych decyzji zarządu nowo powstałego Podokręgu było powołanie władz poszczególnych wydziałów: Szkolenia, Gier i Dyscypliny oraz Kolegium Sędziów. Na czele stanął Czesław Juskowiak, późniejszy długoletni prezes Podokręgu Tychy. Pełny skład WGiD przedstawiał się następująco:

Czesław	Juskowiak	- przewodniczący WGiD;
Alojzy	Nokel	- wiceprzewodniczący;
Stanisław	Dragon	- sekretarz;
Robert	Mendecki	- referent kontroli kwalifikacji i kar;
Julian	Zięba	- referent ewidencji;
Bogdan	Oślizłok	- weryfikator;
Izydor	Kalka	- „
Aleksander	Skorupka	- „
Zenon	Grduszak	- „

Prężnie rozwijający się system rozgrywek, powstawanie nowych klubów oraz drużyn spowodowało potrzebę powiększenia składu osobowego Wydziału. Tak, więc od rundy wiosennej sezonu 1977/78 WGiD działał w składzie:

Czesław	Juskowiak	- przewodniczący WGiD;
Alojzy	Nokel	- wiceprzewodniczący;
Stanisław	Dragon	- sekretarz;
Robert	Mendecki	- referent kontroli kwalifikacji i kar;
Zenon	Gdruszak	- referat ewidencji i korespondencji;
Henryk	Skutela	- „
Bogdan	Oślizłok	- weryfikator kl. A sen. + jun.;
Izydor	Kalka	- weryfikator kl. B/I sen. + jun.;
Henryk	Czembor	- weryfikator kl. B/II sen. + jun.;
Aleksander	Skorupka	- weryfikator kl. C;
Stanisław	Szwerc	- weryfikator trampkarzy gr. I;
Józef	Gruszka	- weryfikator trampkarzy gr. II;
A	Gilman	- weryfikator trampkarzy gr. III;

Działający przy WGiD referent kar, potocznie zwany "prokuratorem" dał początek powstałemu na początku nowego stulecia Wydziałowi Dyscypliny. Funkcję tą od początku działalności Podokręgu sprawował Robert Mendecki, na co dzień mistrz mikolowskiej MIFAMY, przez całe życie związany z Fortuną Wyry. Nawet, gdy z dniem 5. 04. 1995 roku objął funkcję przewodniczącego WGiD, pozostawił sobie "działkę" kar.

Przeglądając składy osobowe, najczęściej publikowane w oficjalnych komunikatach przed poszczególnymi sezonami, stwierdzić należy, że fluktuacja jego członków była znaczna. Różnie wyglądały również składy ilościowe Wydziału. Na dodatek w wielu przypadkach składy osobowe są niepełne, brak np. weryfikatorów trampkarzy. Tym niemniej, na podstawie dostępnych materiałów można pokusić się o zestawienie składów Wydziału na przestrzeni poszczególnych kadencji.

SKŁAD WGiD PRZED SEZONEM 1979/80

Czesław	Juskowiak	- przewodniczący WGiD;
Stanisław	Dragon	- wiceprzewodniczący WGiD;
Izydor	Kalka	- sekretarz;
Robert	Mendecki	- referent kar;
Bogdan	Oślizłok	- referent ewidencji i korespondencji;
Aleksander	Skorupka	- weryfikator kl. A;

Aleksander Płotczyński	- weryfikator kl. A jun.;
Paweł Kolonko	- weryfikator kl. B/I + jun.;
Henryk Czembor	- weryfikator kl. B/II + jun.;
Zenon Grduszek	- weryfikator kl. C;
Józef Gruszka	- weryfikator trampkarzy;
Jan Kukla	- weryfikator trampkarzy;

Zmiana na stanowisku przewodniczącego WGiD spowodowana została wyborem Czesława Juskowiaka na fotel prezesa Podokręgu Tychy. Funkcję przewodniczącego objął Stanisław Dragon, działacz Iskry Pszczyna. Po raz pierwszy w historii komunikat oficjalnie wymienia przedstawiciela Kolegium Sędziów, jako członka Wydziału. Taki stan rzeczy miał na celu bliższe nawiązanie łączności pomiędzy poszczególnymi komórkami Podokręgu, zwłaszcza w sytuacjach, w których niezbędna była profesjonalna znajomość przepisów gry.

SKŁAD WGiD PRZED SEZONEM 1983/84

Stanisław Dragon	- przewodniczący WGiD;
Izidor Kalka	- wiceprzewodniczący WGiD;
Paweł Kolonko	- sekretarz;
Robert Mendecki	- referent kar i odwołań;
Bogdan Oślizłok	- referent ewidencji i korespondencji, weryfikator kl. C;
Tadeusz Bożek	- weryfikator kl. A;
Eryk Plekaniec	- weryfikator jun. kl. A;
Jan Kucz	- weryfikator kl. B/I sen. + jun.;
Henryk Czembor	- weryfikator kl. B/II sen. + jun.;
Paweł Wodecki	- przedstawiciel Kolegium Sędziów;

W trakcie rozgrywek nastąpiła zmiana weryfikatora drugiej grupy klasy B. Wydział opuścił Henryk Czembor, w związku, z czym jego działkę objął Eryk Plekaniec, natomiast przybyły z Bestwiny Zbigniew Solarczyk przejął weryfikację trampkarzy.

Bardzo rzadko w prace Wydziału ingerował Zarząd Podokręgu. Jednym z nielicznych wyjątków była sytuacja z jesieni 1986 roku, kiedy działacza LZS Frydek – Wiktora W – ukarał Zarząd Podokręgu roczną dyskwalifikacją. Powodem było wysoce niesportowe zachowanie się i używanie niecenzuralnych słów podczas zawodów.

Dwa sezony później nastąpił wzrost składu Wydziału do 12 osób. Uehonorowano też działania Roberta Mendeckiego, awansując do rangi wiceprzewodniczącego WGiD.

SKŁAD WGiD PRZED SEZONEM 1987/88

Stanisław Dragon	- przewodniczący WGiD;
Paweł Kolonko	- wiceprzewodniczący WGiD ds. ewidencji;
Robert Mendecki	- wiceprzewodniczący WGiD ds. gier i dyscypliny;
Tadeusz Bożek	- sekretarz;
Bogdan Oślizłok	- ref. ewidencji i uprawnień do gry;
Henryk Czembor	- weryfikator kl. A + jun.;
Zbigniew Solarczyk	- weryfikator kl. B/I + jun.;
Eryk Plekaniec	- weryfikator kl. B/II + jun.;
Edward Górka	- weryfikator kl. C;
Jan Grygierczyk	- weryfikator trampkarzy;
Jerzy Plaza	- weryfikator trampkarzy;
Edward Rybski	- przedstawiciel Kolegium Sędziów na WGiD.

Lata dziewięćdziesiąte to dość burzliwy okres w dziejach nie tylko Podokręgu. Względny oszczędnościowy sprawiły, że od wiosny 1990 roku zaprzestano przedstawiania w komunikatach informacji o weryfikacjach zawodów rozgrywanych na szczeblu Podokręgu. Pozostawiono tylko umieszczanie tych wyników, które różniły się od uzyskanych na boisku po weryfikacji przez WGiD. Zaprzestano wiosennej weryfikacji boisk, ograniczono też do dwóch w miesiącu posiedzenia Wydziału GiD. Treści komunikatów zredukowano do minimum, wydając tylko jeden w miesiącu. Zmiany te znacznie pogorszyły jakość pracy Wydziału, ograniczyły również kontakty z działaczami w terenie. Dochodziło do częstych nieporozumień na linii wydział – klub, głównie pod kątem możliwości gier karanych dyscyplinarnie przez WGiD zawodników. Nieporozumienia spowodowały że z końcem roku 1990 rezygnację złożył Stanisław Dragon, motywując ją złym stanem zdrowia. W trakcie kadencji Eryk Plekaniec oraz Zbigniew Solarczyk odchodzą do wieczności. Zarząd Podokręgu obowiązki szefa Wydziału powierzył wiceprzewodniczącemu Pawłowi Kolonko. Nowy szef wydziału dobrał sobie do współpracy następujących działaczy, wymienionych w komunikacie z 16 września 1991 roku:

Robert Mendecki	- wiceprzewodniczący ds. dyscypliny;
Tadeusz Bożek	- sekretarz, weryfikator kl. A;
Bogdan Oślizłok	- referent ds. ewidencji i uprawnień;
Edward Rybski	- weryfikator jun. kl. A
Henryk Brandys	- weryfikator kl. B, gr. I, wraz z juniorami;
Jerzy Plaza	- weryfikator kl. B, gr. II wraz z juniorami;
Jan Grygierczyk	- weryfikator grup trampkarzy.

W 1992 roku przychodzi do wydziału Marian Domżał, obejmując funkcję protokolanta i weryfikatora trampkarzy starszych. Tadeusz Bożek dodatkowo weryfikuje rozgrywki Pucharu Polski, natomiast Jan Grygierczyk powstałą ligę juniorów oraz trampkarzy młodszych

W sierpniu 1993, w niejasnych okolicznościach zmuszony został do odejścia dotychczasowy przewodniczący, Paweł Kolonko. Kolejnym przewodniczącym został Robert Mendecki, który pełnił tę odpowiedzialną funkcję do grudnia 2003. Również w składzie osobowym Wydziału nastąpiły spore zmiany. Nowe twarze w składzie WGiD to Bogdan Deda (weryfikacja trampkarzy starszych) oraz Stefan Drzyzga (klasa C). Przedstawiciel tyskich sędziów – Edward Rybski zostaje weryfikatorem przedmeczów klasy A oraz trampkarzy starszych, ustępując miejsca Tadeuszowi Kucińskiemu. W trakcie kadencji z pracy rezygnuje Marian Domżał oraz Jan Grygierczyk. Na dzień 3 kwietnia 1995 roku skład Wydziału przedstawia się następująco:

Robert Mendecki jako przewodniczący, oraz Tadeusz Bożek, Henryk Brandys, Bogdan Deda, Stefan Drzyzga, Bogdan Oślizłok, Jerzy Plaza, Edward Rybski. Dostępne źródła nie wymieniają zakresu obowiązków poszczególnych jego członków. Zmiany te spowodowały, że przez kolejne lata Wydział pracował w ustabilizowanym składzie. Ze względu na braki kadrowe dokończono do pracy Kazimierza Nowaka oraz Stanisława Kowalskiego i w tym to składzie WGiD figuruje w komunikacie wydanym przed sezonem 1997/98.

SKŁAD WGiD PRZED SEZONEM 1997/98

Robert Mendecki	- przewodniczący WGiD, referent kar;
Tadeusz Bożek	- sekretarz WGiD, weryfikator Pucharu Polski;
Bogdan Oślizłok	- referent ewidencji zawodników, protokolant zebrań Wydziału;
Kazimierz Nowak	- weryfikator żółtych i czerwonych kartek;
Jerzy Plaza	- weryfikator kl. A seniorów i juniorów;
Henryk Brandys	- weryfikator kl. B gr. I seniorów i juniorów;
Stefan Drzyzga	- weryfikator kl. B gr. II seniorów i juniorów;
Bogdan Deda	- weryfikator kl. C;
Edward Rybski	- weryfikator tr. st.;
Stanisław Kowalski	- weryfikator tr. mł.

Kolejny sezon znów obfituje w spore zmiany. Z pracy w Wydziale rezygnuje jego sekretarz – Tadeusz Bożek, początkowo urlopowany do końca 1998 roku. Poświęca się całkowicie działalności kreglarskiej, przez pewien okres piastując nawet funkcję pierwszego trenera reprezentacji Polski. Funkcję sekretarza powierzono Kazimierzowi Nowakowi, a od 22 marca 1999 roku – Henrykowi Brandysowi. Również 22 marca na funkcję weryfikatora z zachowaniem trzymiesięcznego okresu próbnego powierzono Bogdanowi Stępień. Wiązało się to ze śmiercią Stanisława Kowalskiego, na co dzień oddanego działacza (przez pewien okres prezesa) klubu z Gardawic.

W rezultacie pierwszych w XXI wieku wyborów do Zarządu oraz późniejszych zmian jakie dokonano w 2001 roku, przewodniczący Wydziału Gier i Dyscypliny nie wszedł w skład Zarządu. W 2000 roku dokonano też podziału WGiD, powołując osobny Wydział Dyscypliny. Na jego czele stanął Kazimierz Nowak. W maju 2001 roku zarząd Podokręgu powołał na przewodniczącego Wydziału Dyscypliny Edwarda Górę. WD działał w trzyosobowym składzie, oprócz przewodniczącego w jego skład wchodził Roman Maryjusz i Józef Kancelista. Natomiast Stefan Drzyzga pełnił funkcję sekretarza zarówno na Wydziale Gier jak i Dyscypliny.

W trakcie kadencji doszło do kolejnych korekt w składzie osobowym. Od sezonu 2003/04 Wydział Gier działał w składzie:

Robert Mendecki	– przewodniczący;
Stanisław Kowalczyk	

Edward	Góra
Stefan	Drzyzga
Jerzy	Plaża
Bogdan	Oślizłok

W lipcu 2003 Edward Góra zrezygnował z piastowania funkcji przewodniczącego Wydziału Dyscypliny, wracając do Wydziału Gier. Pion dyscypliny objął Roman Maryjosz.

Po nowych wyborach w kwietniu 2004 roku, nowy Zarząd Podokręgu powołał Wydział Gier, powierzając przewodniczenie Krzysztofowi Rozmusowi. Dotychczasowy przewodniczący – Robert Mendecki – został jego Honorowym Przewodniczącym. Jednak już w sierpniu 2004 roku doszło do zamiany ról. Józef Kancelista – dotychczasowy szef Wydziału Dyscypliny przeszedł do Wydziału Gier, natomiast Krzysztof Rozmus nominowany został na przewodniczącego komórki dyscyplinarnej. Wraz z Romanem Maryjosem i Ryszardem Urbańczykiem, Wydział Dyscypliny w tym składzie działa do dziś. Jedynie na funkcji przewodniczącego nastąpiła zmiana – został nim Roman Maryjosz.

Nowo powołany WG osobowo nie odbiegał od poprzedniego ilością członków – pozostało 6 osób. Z Wydziałem pożegnał się Stefan Drzyzga, powołano natomiast Alojzego Doktora, Antoniego Dziurosa oraz Krzysztofa Rozmusa. Ten skład Wydziału Gier przetrwał tylko jeden sezon. W kolejny sezon Wydział wszedł w następującym składzie:

Józef	Kancelista	- przewodniczący Wydziału Gier i Ewidencji, weryfikator trampkarzy młodszych oraz Pucharu Polski;
Stanisław	Surma	- sekretarz, weryfikator tr. st. A (od lutego 2006);
Jan	Ozimina	- sekretarz, weryfikator tr. st. A (od września 2006);
Jacek	Zawiśliński	- sekretarz, do lutego 2006, w latach 2007 – 2011 weryfikator, później na powrót sekretarz WG;
Alojzy	Doktor	- weryfikator klasy A;
Bogdan	Oślizłok	- referent ewidencji, weryfikator klasy B i C;
Antoni	Dziurosz	- weryfikator TLJ A;
Tadeusz	Kuciński	- weryfikator TLJ B oraz trampkarzy starszych B;

W grudniu 2005 zmarł Robert Mendecki.

Z biegiem czasu Wydział Gier mocno wyszczupłał. Odszedł Józef Kancelista na jego miejsce powołano Alojzego Doktora. Ze względu na stan zdrowia odeszli Tadeusz Kuciński i Antoni Dziurosz, wcześniej (26.02.2012) zmarł Bogdan Oślizłok

Po kolejnych wyborach w Podokręgu doszło do stabilizacji również w podległych zarządowi komórkach. Wydział Gier działa pod kierunkiem Alojzego Doktora w czteroosobowym składzie (Wojciech Studziński, Jan Ozimina, Jacek Zawiśliński). Przez jakiś czas przedstawicielem Wydziału Sędziowskiego był Ireneusz Golda.

II: DZIAŁALNOŚĆ WYDZIAŁU GIER

Szereg decyzji podokręgowego gremium rozgrywek opierało się na wcześniejszych uchwałach zarówno PZPN jak i OZPN Katowice. Dotyczyło to zwłaszcza organizacji systemu rozgrywek, których na przestrzeni omawianego okresu było sporo. Jak każde gremium organizujące rozgrywki do obowiązków Wydziału Gier należało – prócz opracowania regulaminów rozgrywek, terminarzy – również zebranie zgłoszeń drużyn pragnących brać udział w rozgrywkach, wraz z określoną wysokością wpisowego. Wpisowe to pobierano od zgłoszeń drużyn seniorów, rozgrywki młodzieży były wolne od opłat. Wysokość opłat za zgłoszenie drużyny rosła wraz z inflacją. Przed sezonem 1983/84, zgodnie z Zarządzeniem nr 1/83 OZPN Katowice, Podokręg miał obowiązek pobrać za zgłoszoną drużynę do rozgrywek podokręgowych opłatę w wysokości:

- od zespołu biorącego udział w rozgrywkach klasy A – 5.000 zł;
- od zespołu biorącego udział w rozgrywkach klasy B – 3.000 zł;
- od zespołu biorącego udział w rozgrywkach klasy C – 1.000 zł.

Do sezonu 1987/88 nie pobierano też opłat za zgłoszonych zawodników. Dopiero Walne Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze OZPN Katowice w dniu 15 listopada 1986 roku wprowadziło uchwałą obowiązek opłaty za każdego zgłoszonego zawodnika w wieku seniora oraz juniora (odpowiednio 200 oraz 50 złotych), wolnym od opłat pozostawiając trampkarzy. Drastycznie wzrosła również opłata startowa. Wiązało się to głównie z bardzo dużą dewaluacją złotówki spowodowaną gwałtowną inflacją. W jednym z numerów tygodnika Echo wydanego latem 1988 roku pojawił się artykuł zatytułowany „Piłka nożna – drogi sport”. Dziennikarz przedstawia kwoty, jakie winien klub sportowy wpłacić aby móc zgłosić do rozgrywek drużynę seniorów. I tak za zgłoszenie drużyny do klasy A wpisowe wynosiło 30.000 zł, do klasy B – 15.000 zł, zaś do klasy C – 8.000. za zgłoszonego piłkarza – seniora, klub odprowadzał 400 złotych, natomiast za juniora – 100 złotych. Zgłoszenie drużyn młodzieżowych jak też rejestracja trampkarzy nie powodowała kosztów. Dla porównania – startowe do I ligi to 500.000 (pół miliona), a do klasy terenowej – 100.000 złotych. W porównaniu do poprzedniego sezonu wysokości startowego w Podokręgu zostały podwojone (odpowiednio: 15.000, 7.000 i 4.000 zł).

W ostatnim – przed denominacją sezonie 1994/95 – sezonie wartości startowego osiągnęły już milionowe wartości. W ciągu pięciu lat startowe w I lidze wzrosło do 10 milionów złotych a w klasie okręgowej do 3 milionów. Również w podokręgach wysokość startowego została określona w sposób obligatoryjny na:

klasa A - 1.500.000 zł, klasa B - 1.000.000 zł, juniorzy - 500.000 zł.

Seniorzy i juniorzy zostali potraktowani podobnie jak w Okręgu: 30.000 złotych senior, 15.000 złotych – junior. W przypadku uprawnienia zawodnika w trakcie sezonu opłata była znacznie większa i wynosiła od seniora – 50.000 złotych a od juniora – 20.000 zł. Każdy Trampkarz, bez względu kiedy zgłoszony wart był 5.000 zł. Za zgłoszenie zespołu trampkarzy opłat nie pobierano.

Wejście denominacji powinno zmienić wysokość opłat w sposób naturalny, poprzez odjęcie czterech zer. Jednak okazało się że opłaty wzrosły dość drastycznie zarówno na poziomie PZPN jak i okręgu. PZPN za zgłoszenie do I ligi pobierał 1.300 złotych, natomiast OZPN za udział w rozgrywkach klasy okręgowej – 500 złotych, startowe od zawodnika wynosiło 5 złotych (senior) i 2,5 złotego (junior) zgłoszeni przed rozgrywkami (trakcie rozgrywek – opłatę podwojono). Szczęście OZPN dopuścił aby podokręgi ustalały wysokości tych opłat według własnego uznania. Zapobiegło to podnoszeniu opłat, umożliwiając klubom zgłoszenie większej ilości drużyn. Wchodząc w rozgrywki XXI wieku, pierwsze zmiany w opłatach miały miejsce przed sezonem 2000/01. Ustalono że opłaty startowe pobierane będą w następującej wysokości:

Klasa A – 400 zł., klasa B – 350 zł., klasa C – 250 zł., juniorzy obydwu szczebli – 100 zł., trampkarze – 30 zł.

Uprawnienia zawodników do gry kosztowały: do końca 2000 roku – 8,00 zł. – seniorzy, 5,00 zł. – juniorzy i 2,00 zł. – trampkarze. Od początku 2001 roku opłaty podwojono. Ogłoszono też że opłaty z tytułu 3,6 i 9 żółtej kartki w sezonie kosztować będą: w klasie A – 30 – 60 i 120 złotych, w klasie B – 25 – 50 i 100 złotych, oraz w klasie C – 20 – 40 i 80 złotych.

Piętnaście lat później, przed trwającym obecnie sezonem „Regulamin rozgrywek na sezon 2015/16 seniorów i młodzież” wprowadził następujące opłaty startowego:

- klasa A – 650 zł. + 12 zł/zawodnika (minimum 15 zawodników);
- klasa B – 600 zł. + 12 zł/zawodnika (minimum 15 zawodników);
- juniorzy Podokręg – 200 zł + 7 zł za zawodnika;
- juniorzy rozgrywki międzypodokręgowej III ligi – 250 zł + 8 zł za zawodnika;
- trampkarze C1, C2 – wszystkie rozgrywki – 100 zł + 3 zł za zawodnika;
- młodziki D1, D2 – III liga – 100 zł + 2 zł za zawodnika, Podokręg – 50 zł + 2 zł za zawodnika. Podobną opłatę pobierano w Podokręgu od orlików i żaków, natomiast zgłoszenie drużyny skrzatów kosztowało tylko 50 zł (brak opłaty za zawodników).

III: DZIAŁALNOŚĆ ORGANU DISCYPLINY

Mimo że dyscyplina w Podokręgu przez większy czas podlegała jednemu z członków WGiD, nie znaczyło to że tylko Robert Mendecki, bo o nim mowa, stanowił o wysokości kar. Decyzję podejmowali członkowie Wydziału w trybie głosowania. Podobnie zresztą było w przypadku głosowania nad sprawami związanymi z organizacją gier – tu pełne prawo głosu miał również "prokurator".

Przez lata działania komórki dyscypliny starano się rozwiązywać problemy na swoim podwórku, bez angażowania organów nadrzędnych, choć bywały też przypadki, gdy niezadowolony z werdyktu klub odwoływał się do Zarządu Podokręgu, organu dyscypliny okręgu, bądź PZPN. Organ dyscypliny działał na podstawie opracowanego przez organy nadrzędne regulaminu ustalającego m.in. rodzaje przewinień oraz wysokości kar będących w gestii Podokręgu. Na tej podstawie, po przeprowadzonej analizie winy, orzekano o wysokości kary, o której informację przekazywano zarówno stronom zainteresowanym jak też umieszczano w komunikacie wydawanym przez WGiD. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych informacje o karach za najbardziej drastyczne przypadki przewinień umieszczała też prasa lokalna (m.in. tygodnik Echo).

Analizując przebieg rozgrywek, zwłaszcza w latach osiemdziesiątych, szkokuje duża ilość zawodów weryfikowanych jako walkowery dla przeciwnika z dwu powodów: nie przybycia na zawody oraz wstawienie do gry nieuprawnionego zawodnika. Swoistym rekordem była wiosna 1989 roku, kiedy to wystąpiła plaga wystawiania zawodników pod obcym nazwiskiem. Obok Pogoni Imielin, która wystawiła zawodnika Górnika Brzeszcze, podobnie postąpiły Strażak Góra, Stal Chelm Śląski, LZS Miedźna i LKS Piasek. Wszystkie kluby – prócz walkowerów – zapłaciły po 25 tysięcy złotych kary. W sezonie 1990/91 głośna była natomiast sprawa wstawienia przez działaczy LZS Poręba do składu zdyskwalifikowanego zawodnika. Po wyjściu sprawy na jaw, obydwu mecze, w których wystąpił nieuprawniony gracz zostały zweryfikowane jako zwycięskie dla rywali, natomiast na klub nałożono karę 50 tys. zł. Ile podmian zawodników odbyło się bezkarnie – historia milczy. Natomiast kary i ich wysokość – zwłaszcza dyskwalifikacji – to głównie niesportowe zachowanie się wobec przeciwników (nawet trampkarzy), sędziów oraz działaczy. Nie każdy walkower za nie przybycie na zawody kończył się karą finansową. Kluby unikały kar przedkładając zaświadczenia o awarii autokaru, choć w rzeczywistości powody były różne.

Osobnym tematem są wysokości kar na przestrzeni okresu, w którym kraj borykał się z galopującą inflacją. Złuszcza przełom lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych był okresem, gdzie Podokręg, bazując na wytycznych władz zwierzchnich, bardzo często podnosił wysokość zarówno wpisowego (temat omówiono powyżej) jak też kar. Przykładem może być porównanie

kilku wybiórczych przypadków z tego okresu. W rundzie wiosennej sezonu 85/86 klub z Kaniowa zapłacił 5 tysięcy złotych za wycofanie drużyny rezerwowej z rozgrywek. Taką samą kwotę obciążono Stal Chełm Śląski w sezonie 1988/89 za brak roczników w sprawozdaniu z zawodów trampkarzy. Dwa sezony później WGiD nakłada na GKS Krupiński Suszec karę 50 tysięcy złotych za brak aktualnych badań lekarskich trampkarzy na zawodach w dniu 13 maja 1991 roku, natomiast LZS Rudoltowyce płać 30 tysięcy zł. za brak roczników w rozegranym 12 maja 1991 roku meczu juniorów. Bardziej drastyczna jest kara nałożona na Górnik Brzeszcze oraz Piast Bierań Nowy przed sezonem 1991/92. Za wycofanie drużyn z klasy B już po opracowaniu terminarza rozgrywek na kluby nałożono karę po 100 tysięcy złotych. Szczegóły obrazuje załączona poniżej tabela wykazująca najwyższe przewinienia i kary. Z biegiem czasu system kar został ujednolicony poprzez wprowadzenie przez OZPN jednolitej interpretacji zdarzeń, wysokości kar uzależniono od klasy rozgrywkowej, pozostawiając pewne „widelki”. Wydany 9 czerwca 2000 roku Komunikat tyskiego Podokręgu informuje o pobieraniu kar za poszczególne przewinienia w następującej wysokości:

- nieczytelne wypełnienie sprawozdania z zawodów 50,00 zł; wystąpienie z wnioskiem o zmianę terminu zawodów bez zachowania terminu 14-dniowego wyprzedzenia – 50,00 zł; wpisanie na listę zawodników uprawnionych do gry w danych zawodach bez aktualnego badania lekarskiego – 80,00 zł; brak na zawodach służby medycznej, środków doraźnej pomocy – 100,00 zł; wystawienie do zawodów zawodnika nieuprawnionego do gry /dyskwalifikacja, gra pod obcym nazwiskiem, sfałszowana data urodzenia – 150,00 zł; nieusprawiedliwione niestawienie się na zawody: kl. A – 600,00 zł, kl. B – 400,00 zł, klasa C – 250,00 zł, juniorzy – 150,00 zł, trampkarze – 100,00 zł; samowolne zejście drużyny z boiska w czasie meczu: kl. A – 1.000,00 zł., kl. B – 800,00 zł., klasa C – 600,00 zł, juniorzy – 500,00 zł., trampkarze – 400,00 zł; wycofanie drużyny z rozgrywek w trakcie sezonu: klasa A – 2.400,00 zł, klasa B – 1.500,00 zł., klasa C – 900,00 zł., juniorzy – 1.200,00 zł., trampkarze – 450,00 zł.; kaucja za protest: kl. A – 250,00 zł., klasa B – 200,00 zł., klasa C – 150,00 zł., juniorzy – 100,00 zł., trampkarze – 50,00 zł. Kaucje za odwołanie się od decyzji do wyższej instancji były wyższe o 50,00 złotych, za wyjątkiem trampkarzy, którym wysokość kaucji utrzymano. Dodać należy że podane powyżej kwoty stanowiły górny pułap kar. W rzeczywistości Wydział Dyscypliny orzekał kary o znacznie niższej wartości, np. za nieczytelne wypełnienie sprawozdania orzekano karę 10 złotych, bardzo często poprzedzając ją dodatkowo upomnieniem.

Wspomniany wcześniej „Regulamin rozgrywek na sezon 2015/16 seniorów i młodzież” wprowadził również taryfikator kar obowiązujących w obecnym sezonie:

- wycofanie drużyny w trakcie sezonu: seniorzy do 700 zł., juniorzy 200-500 zł., trampkarze, młodziki, orliki, żaki, skrzaty 100-300 zł;
- nieusprawiedliwione niestawienie się drużyny na zawody: seniorzy do 500 zł, juniorzy, trampkarze, młodziki, orliki 50 – 200 zł;
- opłata za samowolne opuszczenie boiska przez drużynę: seniorzy do 600 zł, juniorzy, trampkarze, młodziki, orliki 50 – 200 zł;
- wpisanie na listę zawodników uprawnionych do gry bez badania lekarskiego – 100 zł;
- wstawienie do gry zawodnika nieuprawnionego (dyskwalifikacja, zawieszenie, gra pod obcym nazwiskiem, sfałszowanie dokumentów upraw. do udziału w zawodach, niezgłoszony do ekstranetu) 50-150 zł;
- prowadzenie drużyny przez instruktora lub trenera nieposiadającego ważnej licencji lub brak wpisanej licencji trenera w sprawozdaniu meczowym – 1 raz 200 zł, 2 raz 400 zł;
- brak opieki medycznej i porządkowych – 100 zł;
- niedotrzymanie 14 dniowego terminu powiadomienia o zmianie daty spotkania lub zmianę terminu meczu bez pisemnej zgody przeciwnika – 50 zł;
- nieusprawiedliwione niestawienie się turniej - żaki, skrzaty 50-100 zł;
- brak sprawozdania w terminie 7 dni z turnieju żaki, skrzaty – 50 zł;
- nieterminowe umieszczenie sprawozdania z zawodów w systemie ekstranet lub nieterminowe wysłanie lub brak sms z wynikiem zawodów - 30 zł.

Rozwój piłki nożnej przyniósł również potrzebę wprowadzenia systemu kar i ich gradację. Kary napomnień i wykluczeń w postaci pokazywania żółtych i czerwonych kartek przetestowano podczas turnieju olimpijskiego w 1968 roku, by je w pełni wprowadzić do „obiegu” podczas meksykańskich Mistrzostw Świata. W następnej kolejności przepisy wprowadzono we wszystkich rozgrywkach seniorów. Juniorzy przez długi czas objęci byli systemem kar czasowych – 3, 5, lub 10 minut, bądź – w przypadku przewinień cięższych – czerwonej kartki. Aby kartkowy system kar przyniósł efekty, należało wprowadzić odpowiednie przepisy wyciągania konsekwencji dyscyplinarnych. Początkowo opracowany system przewidywał kary pauzowania w jednym meczu po trzeciej, szóstej itd. żółtej kartce. Po jakimś czasie wprowadzono karę finansową za 3, 7 i kolejno co czwartą kartkę. Kolejna – po opłaconej kartka skutkowałą odsunięciem od jednego bądź dwóch spotkań. Wykluczenia (czerwone kartki) miały swój osobny taryfikator kar. Taki system spowodował spore zmiany w funkcjonowaniu organów dyscyplinarnych, zmuszając ich do prowadzenia ewidencji napomnień i wykluczeń. Co prawda obowiązek pilnowania zarówno opłat za kartki jak i nie wystawiania zawodnika do gry spoczywał na kierownikach drużyn, jednak ze względów porządkowych należało przypadki te weryfikować.

Pierwsze lata funkcjonowania kartkowego systemu kar przyniósł zaskakująco duży procent czerwonych kartek. W sezonie 1979/80 w rozgrywkach seniorów tyskiego Podokręgu pokazano łącznie 214 żółtych i aż 53 czerwone kartki.

Aby podnieść poziom dyscypliny, Zarząd Podokręgu, na wzór PZPN, organizował rywalizację o Puchar Fair Play, między drużynami w poszczególnych klasach rozgrywkowych seniorów i juniorów. Przez pierwsze dwa sezony istnienia Podokręgu rywalizacja ta miała ciekawy przebieg. W sezonie 1976/77 rywalizację w klasie A wygrała III drużyna GKS Tychy, uzyskując tylko 2 punkty karne. Na przeciwnym biegunie, 14 w klasyfikacji LZS Gardawice miał tych punktów 152. Jeszcze ciekawiej było w sezonie następnym, głównie na dole klasyfikacji. O ile z zerowym dorobkiem punktowym ponownie zwyciężyła „trójka” Tych, to ostatni zespół Pomowca Bestwina nabierał aż 439. Po kilku sezonach zrezygnowano w takiej formy rywalizacji.

Z upływem czasu ilość ta ulegała sporym zmianom, głównie z powodu wzrostu ilości napomnień. Kilka lat później, w sezonie 1992/93 a więc w ostatnim przed wprowadzeniem czerwonych kartek za tzw. akcję ratunkową, gwałtownie wzrosła ilość napomnień (538) i wykluczeń (90). Wspomniana zmiana przepisów wchodząca w sezonie 1993/94 przyniosła aż 207 czerwonych kartek, udzielanych bez względu na rodzaj spotkania (seniorzy oraz młodzież). Tak duża ilość kartek to efekt rygorystycznych przepisów gry oraz ich interpretacji przez prowadzących zawody sędziów. Obrazuje to również poziom wyszkolenia zawodników najniższych klas oraz ich znajomość przepisów zwłaszcza w sytuacjach nakazujących sędziemu pokazanie czerwonej kartki. Statystyka zmian byłaby niepełna gdyby nie porównać obydwa omawiane wcześniej sezony do obecnych realiów. W sezonie 2010/11 sędziowie na zawodach klas A, B i C pokazali łącznie 1058 żółtych kartek (odpowiednio: 744,199,115). Natomiast wykluczeń (czerwona kartka) było 67 w tym wykluczeń po drugiej żółtej kartce – 28. W sezonie tym również juniorzy grający w Tyskiej Lidze Juniorów A, B1, B2 karani byli napomnieniami i wykluczeniami. Ich naruszenia przepisów sędziowie „wycenili” na 553 żółte i 46 czerwonych kartoników. Liczby te nie wymagają komentarza, natomiast obrazując wagę działania Wydziałów Gier i Dyscypliny.

W rundzie jesiennej sezonu 1995/96 – według wykazu Wydziału Dyscypliny – sędziowie prowadzący zawody klas A oraz B ukarali 672 razy zawodników napomnieniami (żółta kartka), natomiast 26 – krotnie wykluczili graczy z boiska.

KARY DLA ZAWODNIKÓW I KLUBÓW ORZECZONE PRZEZ WGiD PODOKRĘGU TYCHY (najwyższe) w latach 1976-94 (do denominacji)

Sezon	Nazwisko i imię	Nazwa klubu	Przewinienie	Wys. kary	Bieg kary
1976/77	Jan H.	LZS Gardawice	Uderzenie przeciwnika	1 rok	Od 21.11.76
1977/78	Jerzy F.	LZS Jedlina	Słowna obraza sędziego	1 rok	Od 9.10.77
	Józef Ś.	LZS Bestwina	Rozmyślne kopnięcie leżącego na ziemi rywala + czynne znieważenie sędziego	Dyskwalifikacja dożywotnia	Od 13.11.77
	Henryk S.	Jedność Kosztowy	Uderzenie rywala w twarz	1 rok	Od 28.05.78
1978/79	Franciszek Z.	LZS Łąka	Uderzenie przeciwnika	1 rok	Od 12.11.78
1979/80	Roman G.	LZS Bojszowy	Naruszenie nieetykalności	1,5 roku	Od 11.05.80
	Horst K.	Czułowianka Tychy	Naruszenie nieetykalności	3 lata	Od 28.05.80
1980/81	Eugeniusz D.	LKZ Jawiszowice	Uderzenie rywala w twarz	1 rok	Od 8.06.81
1981/82	Kazimierz S.	Znicz Jankowice	Pogróżki pod adresem sędziego	1 rok	Od 30.08.81
	Marek D.	Polam Czechowice	Zamiar naruszenia nieetykalności sędziego	1 rok	Od 4.10.81
	Jan F.	AKS Mikołów	Uderzenie trenera drużyny gości	1 rok	Od 18.10.81
1982/83	Krzysztof D.	LZS Góra	Kopnięcie sędziego w nogę	1,5 roku	Od 7.09.82
1983/84	Krzysztof B.	Unia Bieruń Stary	Uderzenie w twarz rywala	1 rok	Od 22.04.84
1984/85	Eugeniusz K.	LZS Golasowice	Uderzenie w twarz rywala	1 rok	Od 12.08.84
	Marek D.	GKS Pniówek	Uderzenie w twarz rywala	1 rok	Od 12.08.84
1985/86	Krzysztof U.	LZS Góra	Naruszenie nieetykalności sędziego	1 rok	Od 27.10.85
	Jan W.	Stal Chełm Śląski	Naruszenie nieetykalności rywala	1 rok	Od 20.04.86
	Stanisław L. (junior)	LZS Wisła Wielka	Uderzenie rywala bez piłki	1 rok	Od 25.05.86
	Henryk B.	Górnik Łędziny	Wybitnie niesportowe zachowanie się wobec sędziego	1 rok	Od 25.05.86
		Górnik Brzeszcze	Nie stawienie się do zaw. kl. A	8 tys. zł	
		LZS Rudoltowice	Brak porządku na zaw. kl. B	5 tys. zł	Wiosna 86
		Przełom Kaniów	Wycofanie rezerw z gry wiosną	5 tys. zł	"
1986/87	Krzysztof R.	Leśnik Kobiór	Uderzenie rywala w twarz	1 rok	Od 10.08.86
	Mirosław R. (junior)	Górnik Brzeszcze	Narusz. nieetykalności rywala	1 rok	Od 7.09.86
	Kazimierz G. (junior)	LZS Wola	Narusz. nieetykalności rywala	1 rok	Od 7.09.86
	Witold G. (trampkarz)	LKS Goczałkowice	Uderzenie rywala w twarz	1 rok	Od 13.09.86
	Marian B.	LKS Goczałkowice	Uderzenie rywala w twarz	1 rok	Od 26.10.86
	Zbigniew H.	LZS Gardawice	Uderzenie przeciwnika	1 rok	Od 9.05.87

1987/88		GKS Pniówek LKS Łąka Piotr Ś.	Wysoce niesportowe zach. się działaczy i trenera wobec sędziego (17. 04. 88) Wysoce niesportowe zach. się działaczy, instruktora oraz całej drużyny wobec sędziów Kopnięcie rywala, obraza sędziego oraz pogroźki pod jego adresem	10 tys. zł 20 tys. zł 1 rok	
1988/89	Stanisław M. Bogdan K. (kpt. zespołu) Jerzy L. Piotr M.	LZS Góra LZS Łąka Pogoń Imielin Pogoń Imielin LZS Golasowice MZKS Orzesze	Czynne znieważenie sędziego na zawodach kl. B Brak porządku oraz wysoce niesportowe zachowanie się gospodarza wobec sędziów Wystawienie do gry zawodnika pod obcym nazwiskiem w klasie B J.w. Wysoce niesportowe zachowanie się na zawodach Uderzenie w twarz rywala	1,5 roku 15 tys. zł 1 rok od funkcji kapitana 25 tys. zł 1 rok 1 rok	Od 30.10.88 Wiosna 89 Od 14.05.89 Od 4.06.89
1989/90	Sławomir P.	LKS Goczałkowice	Uderzenie przeciwnika w twarz	1 rok	Od 22.10.89
1990/91	Franciszek K. Janusz M. Robert D.	LZS Bestwinka LZS Frydek LZS Frydek Stal Chełm Śląski Iskra Pszczyna Igłopol Tychy Górniki Brzeszcze AKS Mikołów	Uderzenie w twarz rywala Narusz. nietykalności rywala Zakłócenie porządku na zaw. kl. B przez zawodników. Wysoce niesportowe zachowanie się. Niesportowe zach. się trenera Niesportowe zach. się trenera Gra nieuprawnionych zawodnika Zdezorganizowanie terminarza rozgrywek kl. A	1 rok 1 rok 50 tys. zł 1 rok 50 tys. zł 50 tys. zł 100 tys. zł 100 tys. zł	Od 30.09.90 Od 14.04.91 Od 6.05.91 Zawody 4. 11. 90 " 11.11.90 " 16.05.91 Przed sezonem
1991/92	Mirosław W. Andrzej B.	MZKS Orzesze LZS Golasowice Piast Bieruń Nowy Górniki Brzeszcze	Wysoce niesportowe zachowanie się wobec sędziego Uderzenie w twarz rywala Wycofanie zespołu z rozgrywek kl. B po opracowaniu terminarza Wycofanie zespołu z rozgrywek kl. B po opracowaniu terminarza	1 rok 1 rok 100 tys. zł 100 tys. zł	Od 5.05.92 Od 10.05.92
1992/93	Łukasz M. (trampkarz) Jacek W.	GKS Tychy AKS Paprocany LKS Łąka Fortuna Wryy LKS Goczałkowice LZS Ligota	Uderzenie w twarz rywala Uderzenie przeciwnika Niewłaściwe zachowanie się kierownika drużyny kl. A Niewłaściwe zachowanie się instruktora oraz kierownika drużyny Wycofanie drużyny z rozgrywek ligi juniorów Nie stawienie się drużyny do zawodów kl. B	1 rok 1 rok 500 tys. zł 500 tys. zł 500 tys. zł 500 tys. zł	Od 17.09.92 Od 30.05.93 Zawody 20.09.92 Zawody 15.11.92
1993/94	Jacek D. Arkadiusz W.	Górniki Brzeszcze LZS Bestwinka GKS Pniówek LKS Rudółtowice LKS Rudółtowice LZS Poręba Górniki Łędziny	Uderzenie w twarz rywala Uderzenie w twarz rywala Wystawienie zawodnika do gry pod obcym nazwiskiem Nie stawienie się na zawody klasy B – pierwszy raz Nie stawienie się na zawody klasy B – drugi raz Brak porządkowych i skandaliczne zachowanie się publiczności Naganne zachowanie się trenera na zawodach kl. B	1 rok 1 rok 2,5 mln zł 1 mln zł 1,5 mln zł 500 tys. zł 500 tys. zł	Od 24.04.94 Od 24.04.94 Zawody 17.10.93 Zawody 1.05.94
1994/95	Rafał D. (junior) Piotr R (junior) Mariusz K. (junior) Grzegorz P. Sebastian K.	Unia Bieruń Stary Jedność Kosztowy Jedność Kosztowy LZS Golasowice Iskra Pszczyna LZS Brzeźce Inkom Pszczyna (kl. okr.) GKS Krupiński Suszec	Uderzenia przeciwnika Uderzenie przeciwnika Uderzenie przeciwnika Uderzenie przeciwnika Uderzenie przeciwnika Nie przystąpienie do rozgrywek klasy C + PP Nie stawienie się do zawodów PP Niestawienie się drużyny kl. B + juniorów na zawody	1 rok 1 rok 1 rok 1 rok 1 rok 3 mln zł. 5 mln zł. (później redukcja o połowę) 250 zł (denominacja)	Od 17.09.94 Od 17.09.94 Od 17.09.94 Od 21.05.95 Od 21.05.95 Zawody 17.08.94 Zawody 24.05.95
Od 1 stycznia 1995 roku nastąpiła denominacja złotego. 1 nowy złoty = 10.000 starych złotych					

Wydział Szkolenia

Podobnie jak w funkcjonujących w kraju zarządach okręgowych związków piłkarskich, tak i podczas powołania pierwszego Zarządu Podokręgu Tychy, odpowiedzialny za organizację i szkolenie piłkarzy zyskał rangę wiceprezesa. Ponadto do zarządu powoływano też trenera – koordynatora. W pierwszym tyskim Zarządzie funkcję wiceprezesa powierzono Franciszkowi Sonntagowi, zaś trenerem – koordynatorem został Bogdan Suchoń.

Zadania pionu szkolenia w takich jak Tychy podokręgach to przede wszystkim wyszukiwaniu utalentowanych zawodników, następnie kierowanie ich do reprezentacji Podokręgu, następnie reprezentacji Śląska i Polski. W tym celu zarówno członkowie zarządu odpowiedzialni za szkolenie jak i późniejsi członkowie Komisji Szkoleniowej Podokręgu wizytowali kluby, zwłaszcza podczas rozgrywanych spotkań. Kolejnym zadaniem było organizowanie konsultacji szkoleniowych zarówno z utalentowanymi, zgromadzonymi w poszczególnych rocznikach zawodnikami jak i organizowaniu narad z trenerami oraz instruktorami a także ich weryfikacja. Do zadań należały też udział w organizowanych przez Związek Wojewódzki bądź PZPN turniejach piłkarskich. Co jakiś czas zwoływane są spotkania konsultacyjne młodzieży danego rocznika, w którym biorą udział najlepsi zawodnicy z terenu Podokręgu. Co jakiś czas rozgrywane są mecze kontrolne, na których – prócz zaproszonych zawodników – pojawiają się szkoleniowcy, szukający talentów. Pierwsze takie spotkanie miało miejsce 8 grudnia 1984 roku, kiedy to na obiekcie obok osiedla A GKS Tychy spotkał się z Reprezentacją Podokręgu U-20 zwyciężając 1 : 0. Prowadzona przez Karola Grzesika młoda drużyna Podokręgu wystąpiła w składzie: Sylwester Polok (Górniki Brzeszcze) – Andrzej Staroń (LKS Piasek), Sylwester Sasuła (Górniki Brzeszcze), Janusz Kudrys (LZS Bestwina), Kazimierz Rozmysłowski (GKS Tychy) – Andrzej Pysz (LKS Stara Wieś), Piotr Pasternak (Leśniki Kobiór), Andrzej Pękala (Górniki Brzeszcze), Mirosław Rus (Górniki Brzeszcze), Andrzej Janik (Leśniki Kobiór), Marek Tuszyński (Jedność Kosztowy) – Piotr Tuszyński (Jedność Kosztowy), Andrzej Lubański (Górniki Brzeszcze), Kazimierz Gołąb (LKS Stara Wieś), Krzysztof Sitko (Jedność Kosztowy), Rajmund Horst (GKS Tychy). Kliki z nich wyrosło na klasowych, grających w znanych klubach piłkarzy.

Kolejnym zadaniem szkoleniowców to organizacja finałów szczebla Podokręgu w rozgrywkach trampkarzy, a po utworzeniu podokręgowych lig juniorów – również ich. Pion szkoleniowy, wraz z przedstawicielami Zarządu Podokręgu oraz Wydziału Gier uczestniczą w takich finałach, honorując młodych piłkarzy pucharami i nagrodami rzeczowymi. Przypadać trzeba że w trakcie istnienia Podokręgu selekcja utalentowanej młodzieży stała na wysokim poziomie. Zdolni zawodnicy rekomendowani trenerom wyższych lig poszukujących talentów wśród drużyn najniższych szczebli (z biegiem czasu taką działalność zaczęto nazywać skautingiem), trafiali do klubów ligowych, gdzie – z różnym efektem – kontynuowali swą karierę. W latach osiemdziesiątych Podokręg Tychy oczekiwał na reprezentantów Polski juniorów w osobach Bogdana Wilka z Unii Bieruń Stary i Michała Juskowiaka z GKS Tychy. Do GKS Tychy trafił wychowanek Górnika Brzeszcze – Mirosław Rus, z kolei tyski GKS wypuścił w świat Mirosława Dreszera (Legia Warszawa, GKS Katowice, kluby niemieckie) czy Dariusza Grzesika (Piast Gliwice, GKS Katowice). Z pionem szkoleniowym współpracowali też trenerzy większych klubów, starając się ubiec konkurencję w pozyskiwaniu młodych zdolnych zawodników. W ten sposób GKS Tychy pozyskał Henryka Tuszyńskiego – wychowanek Jedności Kosztowy, Jana Bielenina z Górnika Brzeszcze, Czesława Czarnynogę z Łędzin, Rajmunda Horsta (Stal Chełm Śląski), Artura Toborka (Górniki Łędziny), czy w późniejszym czasie Ryszarda Miernika (Unia Bieruń Stary), Krzysztofa Sitko, Dariusza Szabrańskiego (kolejni wychowankowie Kosztów), Tomasza Jaworka z mikolowskiego AKS czy Przemysława Pitrego z pszczyńskiej Iskry. Ligowi szperacze, w poszukiwaniu talentów przemierzali kraj wzdłuż i wszerz. To dzięki nim w GKS Tychy pojawili się Kazimierz Szachnitowski, znakomity zawodnik, trener, wieloletni szef szkolenia tyskiego Podokręgu, i Ryszard Komornicki, którego późniejsza znakomita kariera zawiodła z Krysztalu Stronie Śląskie, przez GKS Tychy do Górnika Zabrze i reprezentacji Polski. Duży wkład w rozwój śląskiej piłki nożnej wniosły piłkarskie szkoły: Zryw Chorzów profesora Murgota oraz późniejsze, istniejące do dnia dzisiejszego, Gwarek Zabrze i Stadion Chorzów. Łącząc naukę ze szkoleniem piłkarskim szkółki te wypuściły na piłkarski świat wielu znakomitych zawodników. To spod ręki szkoleniowców tych szkółek wyszli Remigiusz Golda, Tomasz Jaworek czy Łukasz Piszczek.

Lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte charakteryzowały się dużą dowolnością jeśli idzie o uprawnienia trenerskie bądź instruktorskie. Wydział Szkolenia Podokręgu rejestrował wszystkich trenerów i instruktorów, prowadzących szkolenia z drużynami zarówno seniorów jak i juniorów. Wielu z nich było wcześniej zawodnikami tych klubów, którzy przechodząc na piłkarską emeryturę brali się za szkolenie, z czasem kończąc kursy instruktora, rzadziej trenera. Podokręg wraz z centralą wojewódzką wspieraną przez PZPN organizowali kursy doszkalające i podnoszące kwalifikacje a także cykliczne konferencje szkoleniowe, pozwalające na wdrażanie nowinek szkoleniowych. Najczęściej szkolenia i konferencje prowadzili znani, doświadczeni

szkoleniowcy. Prócz tego PZPN dostarczał materiały szkoleniowe w formie broszur, które odpłatnie poprzez podokręgi rozprowadzane były do poszczególnych szkoleniowców. Ukończenie kursu instruktora było jednoznaczne z późniejszym uczestnictwem w tym cyklicznym szkoleniu, zaś Wydział Szkolenia weryfikował i nadawał uprawnienia na dany sezon rozgrywkowy. W ten sposób po kilku latach Podokręg dopracował się sporej ilości wykwalifikowanej kadry szkoleniowej. Jednak początki nie były zbyt dobre. Przed sezonem 1984/85 Wydział Szkolenia zweryfikował i nadał uprawnienia do prowadzenia zajęć szkoleniowym zaledwie 14 instruktorom. Byli to: Stefan Anioł, Janusz Baran, Stanisław Bielenin, Ryszard Czudek, Tomasz Gorzelek, Bernard Gnacy, Jan Jałowiecki, Adam Janusz, Józef Kasperk, Zdzisław Marończyk, Jan Nilipiuk, Józef Szewczyk, Piotr Skupień i Andrzej Zdrojewicz. Nie znaczy to że tylko tylu szkoleniowców liczył w tym czasie Podokręg, inni, zwłaszcza trenerzy podlegali jurysdykcji okręgu. Przed następnym sezonem zweryfikowano już 27 instruktorów. Doszło kilku znanych później szkoleniowców, mających niemałe zasługi w rozwój podokręgowej piłki. Bez wątpienia należą do nich: Jan Bielenin, Józef Gembala, Henryk Golda, Zbigniew Janikowski, Gerard Lichecki, Ambroży Mendrala, Jan Olma, Alfred Potrawa, Krzysztof Rasek, Piotr Skowron, Alojzy Solich, czy Henryk Śliwiński. Kolejne lata przynosiły nowe możliwości szkoleniowe, skrzętnie wykorzystywane przez chętnych do pracy szkoleniowej. Przed sezonem 1992/93 Wydział Szkolenia weryfikuje szereg nowych osób, w tym 10 trenerów: Emil Buchta, Karol Grzesik, Franciszek Kaduk, Wiesław Piłocik, Edward Smółka, Bruno Staniek, Józef Szewczyk, Henryk Wita, Albin Wira i Andrzej Zdrojewicz. Wśród instruktorów figurują kolejni, cenieni później szkoleniowcy: Henryk Gdawiec, Dariusz Grzesik, Edward Kokoszka, Stanisław Kozik, Jan Laburda, Aleksander Łoziński, Ryszard Miernik, Eugeniusz Pluszczyk, Mirosław Rus, Kornel Rygula, Zbigniew Sysło czy Kazimierz Szachnitowski.

Franciszek Sonntag pełnił funkcję wiceprezesa ds. szkolenia do końca lat osiemdziesiątych. Po nim delegaci Podokręgu powołali na szkoleniowca Emila Buchtę, który pełnił obowiązki do marca 2000 roku. Natomiast koordynatorem od kadencji 1982 został Jerzy Brzoza, postać utożsamiana z GKS Tychy. W trakcie trwania kadencji doszło do zmiany na tym stanowisku. Nowy koordynator, Karol Grzesik wniósł duży wkład w rozwój piłkarstwa młodzieżowego. To z spod jego ręki wyszli tak znani piłkarze jak Radosław Gilewicz, Krzysztof Bizacki, Bartosz Karwan czy też syn – Dariusz. Związany w Tychami od piłkarza – zawodnika Polonii Tychy – przez wiele lat szkolił zawodników nie tylko na poziomie młodzieżowym, choć trzeba przyznać że to właśnie praca od podstaw była jego powołaniem. To dzięki jego staraniom powstał w Tychach załazek późniejszej Akademii Piłkarskiej. Był to Miejski Ośrodek Sportów Młodzieżowych, którego część stanowili młodzi piłkarze zgromadzeni na obiekcie sportowym przy obecnej ulicy Andersa. W Podokręgu Karol Grzesik działał niemal do końca. Przez wiele kadencji był członkiem Zarządu, koordynatorem, a w końcowych latach działalności członkiem Wydziału Szkolenia. Zmarł 12 sierpnia 2013 roku.

Lata dziewięćdziesiąte ubiegłego wieku – okres transformacji politycznej i gospodarczej kraju – niezbyt korzystnie wpływał na różne dziedziny sportu, w tym piłkę nożną. Wprowadzenie gospodarki rynkowej wiązało się ze znacznym zmniejszeniem możliwości dofinansowywania sportu. Kluby sportowe zaczęły liczyć każdą złotówkę, w różny sposób próbując utrzymać istniejące sekcje i drużyny. Z biegiem czasu kluby zaczęły likwidować mniej popularne sekcje, wprowadzając coraz większe ograniczenia wydatków m.in. związanych ze szkoleniem jeszcze istniejących. Takie posunięcia nie podobały się Radzie Trenerów przy katowickiej centrali. Zimą 1994 roku trener koordynator OZPN Katowice – Jacek Góralczyk wraz z Radą Trenerów wyznaczyli dla poszczególnych Podokręgów trenerów, w celu nawiązania ściślejszej współpracy między Wydziałem Szkolenia OZPN a Podokręgami oraz klubami. Do Podokręgu Tychy wytypowano Jerzego Nikla i Edwarda Lorensa. Natomiast z ramienia Sekcji Młodzieżowej WS OZPN K-ce pieczęć nad Podokręgiem Tychy objęli trenerzy Edward Buchta i Karol Grzesik. Zalecono również przesłanie do WS informacji dotyczących ilości grup szkoleniowych w klubie, a także nazwisko odpowiedzialnego za szkolenie w danym klubie. Z biegiem lat lokalne samorządy większą uwagę zwróciły na finansowanie szkolenia młodzieży, tworząc na ten cel specjalne środki, bądź też centralizując środki na ten cel przeznaczane w powoływanych Gminnych lub Miejskich Ośrodkach Sportu i Rekreacji. Tyski Wydział Szkolenia, celem minimalizacji kosztów szkolenia najmłodszych zaproponował od sezonu 1994/95 prowadzenia rozgrywek na zmniejszonych boiskach, mniejszą ilością zawodników podstawowego składu, z wprowadzeniem bramek 2x5 m, oraz piłki nr 4. Jednak, po konsultacjach odstąpiono od tego pomysłu. Realizacja takich zmian nastąpiła dopiero w kolejnym sezonie. Od początku lat dwutysięcznych Wydział Szkolenia tworzą osobne komórki, których przewodniczący nie wchodzi w skład Zarządu. W dniach 23.04 i 7.05 2001 roku obradujący – w związku z krytycznymi uwagami klubów na temat pracy Podokręgu Tychy – Zarząd dokonał zmian i przesunął kadrowych. Powołano na Przewodniczącego Wydziału Szkolenia Podokręgu Kazimierza Szachnitowskiego oraz członków Komisji w osobach: Gerarda Licheckiego, Aleksandra Łozińskiego, Mariusza Respondka, Karola Grzesika oraz Henryka Witę. Obecnie przewodniczącym jest Damian Galeja, zaś koordynatorem – Jarosław Ziemia. Prócz tego, w skład gremium szkoleniowego wchodzi: Marcin Woźny, Michał Puchała, Łukasz Targiel, Damian Odrobiński, Mateusz Gazda, i Piotr Mrozek – trenerzy w większości związani z Akademią Piłki Nożnej Tychy, miejscem prawdziwej kuźni piłkarskich kadr.

W trakcie ostatnich lat PZPN w powiązaniu z UEFA wypracował system szkolenia kadry trenerskiej, który obowiązywał do uzyskania licencji trenerskich, w zależności od rodzaju ukończonego kursu. Wiązało się to z ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, która nakazywała związkowi sportowemu do zatrudniania w sporcie licencjonowanych trenerów i instruktorów. Struktura kształcenia trenerów w PZPN oparta była o Konwencję Trenerską UEFA i Kartę Grassroots UEFA w kategoriach: UEFA C, UEFA B, UEFA B Futsal, UEFA A, UEFA Goalkeeper A oraz UEFA PRO. Zdobywanie licencji wiąże się również z corocznym jej przedłużaniem za odpowiednią opłatą, w przeciwnym razie szkoleniowiec nie może prowadzić drużyny w oficjalnym meczu. Prowadzący zespół trener musi każdorazowo do sprawozdania z zawodów wpisywać numer swojej licencji, pod rygorem kar finansowych. Taka polityka sprawiła że w chwili obecnej każdy nawet najmniejszy klub posiada wykwalifikowaną kadrę szkoleniową.

Sporo dobrej pracy wykonują też rodzice, kierując dobrze – ich zdaniem – zapowiadającego się zawodnika do klubu, a następnie pilotując jego rozwój. Chociaż – patrząc w 40-letnią perspektywę – kilku zawodników zbyt wcześnie zakończyło przygodę z piłką, słuchając zdania mających zbyt wybujałą ambicję rodziców.

Trenerzy, czyli od A do Ź (wykaz niepełny)

Wiesław Antosik wychowanek ŁKS Łódź, zawodnik **Połamu – Kontaktu Czechowice, LZS Goczalkowice** (1986 -. Trener **LZS Goczalkowice**. Od lutego 1992 roku prezes LZS Goczalkowice – do lipca 1994.

Jan Benigier Ur. 18. 02. 50 Radomsko. Wychowanek Stali Radomsko, później Czarni Radomsko (65), Hala Łódź (66), Start Łódź (67 – 69), Zawisza Bydgoszcz (70 – 72), Ruch Chorzów (72 – 80 i 82 – 83, liga), Seresien (Belgia 80 – 82), Polonia Bytom (83 – 86). MP 74, 75, 79, zdobywca PP 74, reprezentant Polski (4x) - srebrny medalista IO Montreal 76. Trener **GKS Tychy**, AKS Mikołów, Rymer Niedobczyce,

Janusz Bialek Ur. 10. 10. 55 Żelechów. Wychowanek Sępa Żelechów, następnie AZS AWF Warszawa, Stal Mielec. Trener: Stal Mielec, Olimpia Poznań, Czuwaj Przemyśl, **Sokół Tychy**, GKS Bełchatów, Aluminium Konin, Ceramika Opoczno, Dyskobolia Grodzisk Wlkp., GKS Katowice,

Jan Bieleni nur. 23.03.1953, piłkarz Górnika Brzeszcze, GKS Tychy (I liga – wicemistrz Polski 75/76), Asystent trenera W. Cholewy w GKS Tychy. Trener **Górnika Brzeszcze – 91/92, Sokola Wola**, LKS Zgoda Malec,

Stanisław Bielenin Trener: **LKS Bestwina, Strażaka Góra, Sokola Wola** (1986 – awans do kl. A), **Górnika Brzeszcze, Nadwiśłana Góra, Stali Chełm Śl.** (2001/02 awans do kl. okręgowej), **LKS Miedźna** (2002/03,), **Czarnych Piasek**, Pogoni Imielin, **LKS Wisła Wielka** (wiosna 2010 – j 2015), **LKS Rudoltowice – Ćwiklice** (w 2015 - -)

Jan Bielewicz trener Górnika Brzeszcze 92/93

Alojzy Biernacki; trener GKS Jastrzębie (lata 70-te) **LKS Studzionka** (1999-2000, j 2000/01), LKS Błyskawica Kończyce Wielkie (2005)

Emil Bochnia Ur. 29. 06. 38 Chorzów. Zawodnik Naprzodu Łaziska (w), Stali Mikołów, Grunwaldu Halemba. Trener Grunwaldu Halemba, Zagłębianki Dąbrowa Górnicza, Pogoni Nowy Bytom, Szombierk Bytom, Uranii Ruda Śląska, **Polonii Łaziska G.** W latach osiemdziesiątych współopiekun reprezentacji Śląska juniorów grających w Memoriale Mytnika. Od 1988 roku w Melsungen (Niemcy).

Jacek Bratek ur. 30. 01. 1975, piłkarz Zgody Bielszowice, Ruchu Chorzów, Grunwaldu Ruda Śl., Uranii Ruda Śl., **Sokola Orzesze**. Trener Grunwaldu Ruda Śl. (jun.), Uranii Ruda Śl. (jun.), **Sokola Orzesze** (j.2011 – część w. 2012), **Unii Bieruń St.** (j.2012 – I 2013)

Aleksander Brożyniak Ur. 2. 01. 44 Przemyśl. Absolwent AWF Warszawa (67). Piłkarz Czuwaju Przemyśl, AZS-AWF Warszawa. Grający trener Arki Gdynia (?) i Resovii. Trener Wisłoki Dębica, Stali Mielec, Ruchu Chorzów (asystent Vičana), Wisła Kraków, **GKS Tychy (1. 07. 77 -)** , Hutnika Kraków, Polonii Bytom, Gwardii Warszawa, Broni Radom, Siarki Tarnobrzeg, Błękitnych Kielce, Wawelu Kraków, Wisły Kraków (liga), Okocimskiego Brzesko, Górnika Wieliczka, Pogoni Staszów, BKS Bochnia, Lubania Maniowy, Wróblowianki, AKS Busko Zdrój, Skalnika Trzemeszka, Limanovii Limanowa, Unii Tarnów,

Bolesław Buchalik ur. 3. 11. 51, piłkarz Kolejarka Rybnik, Górnika Zabrze, ROW Rybnik, GKS Jastrzębie, Odra Wodzisław, GKS Jastrzębie. Trener GKS Jastrzębie, **GKS Krupiński Suszec** (85 – 87 grający trener, awans kl. terenowa, awans klasa okręgowa) do 1990 roku, Rymer Niedobczyce (awans liga śląska, awans III liga)

Ewald Cebula. Ur. 22.03.1917 Świętochłowice – zm. 1.02.2004 Chorzów). Wychowanek i zawodnik Śląska Świętochłowice (1926 – 39 i 1946 – 47) TuS Świętochłowice (1939 – 41), Anconitana (Włochy – 1944 – 45) i Ruch Chorzów (1948 – 52). Mistrz Polski z Ruchem Chorzów w latach 1951 –52, zdobywca PP w 1951. W latach 1939 – 52, 5 - krotny reprezentant

Polski. Olimpijczyk z Helsinek 1952. Trener Ruchu Chorzów, Startu Chorzów, Zagłębia Sosnowiec, Górnika Zabrze, ROW Rybnik, GKS Katowice, **AKS Mikołów**. W latach 1953 – 63 jeden z trenerów reprezentacji Polski (wraz z trenerami Forsysem, Niemcem i Koncewiczem) a w 1954 prowadził wspólnie z węgierskim trenerem Hajdu reprezentację Polski z Bułgarią.

Miroslav Čopjak (CZE), ur. 14. 09. 1963, trener Świt Nowy Dwór Maz. (2003/04), Odry Opole (2006/06 – 2006/07), FK Footbal Trinec (2006/07 – 2007/08), Zagłębia Sosnowiec (2008/09), **LKS Łąka** (VI –XII 2009), Ruchu Wysokie Mazowieckie (2009/10), Resovii Rzeszów (2010/11), Odry Wodzisław Śl. (XI 2010 – I 2011), Bodva Moldava (Słowacja – 2011/12), **Nadwiślan Góra** (j. 2015 - ~)

Ferdynand Cholewa Trener **GKS Tychy** 85/86,

Grzegorz Cichoń Trener **Górník Brzeszcze**, **LKS Rudoltowice**, **LKS Czarków**, **LKS Poręba**

Henryk Dziadek; piłkarz .. **LKS Studzionka** ..., trener **Piasta Pawłowice**, **LKS Studzionka** (1982-83 grający, w1994, 1994-95 – awans do kl. B, 1997-98 – awans do kl. A),

Rafał Foltyn; były piłkarz Piasta Cieszyn, Gwarka Zabrze, Legii Warszawa i Chemika Kędzierzyn, trener Piasta Cieszyn, Lutni Zamarski, Beskidu Brenna, Zamka Grodziec Śląski, LKS–u Kończyce Małe, **LKS Studzionka** (j 2008),

Jan Frączek Trener **LKS Miedźna**, zespołów młodzieżowych Górnika Zabrze, Zometu Strzybnica (2004/05,)

Ireneusz Gabrysiak; piłkarz GKS Pniówek, trener Polonii Marklowice, **GKS Pniówek** (juniorzy), **LKS Studzionka** (j.2004), Zryw Bąków (2005/06), **GKS Pniówek** (II zespół), Odra Wodzisław (III liga – 2011/12), Morcinka Kaczyce (2013/14), Żaru Szeroka, KS Żory, MKS Odra Centrum Wodzisław Śląski (2015/16)

Andrzej Karol Gajewski Ur. 3. 01.36 Katowice, absolwent AWF Warszawa. Piłkarz Baildonu Katowice, AZS AWF Warszawa, Polonia Warszawa, GKS Katowice (liga), Górnik Siersza. Pierwszoligowy gracz Górnika Siemianowice w piłce ręcznej. Trener: Gwardii Katowice, Stali Mielec, Motoru Lublin, Górnika Zabrze, GKS Katowice, Avii Świdnik, Odry Wodzisław, **GKS Tychy**, Rozwoju Katowice, Victorii Jaworzno, Siemianowiczanki, Sarmacji Będzin.

Damian Galeja, ur. 5. 02. 1976 Chorzów, piłkarz (wychowanek) Ruchu Chorzów (25 – 1, PP), Ruchu Radzionków (21 – 0), Polonii Bytom, BBTS Bielsko-Biała, Szczakowianki Jaworzno (3-0), **GKS Tychy**, LZS Piotrków. Trener: **GKS Tychy** (awans do II ligi), Rozwoju Katowice, Zagłębiaka Dąbrowa Górnicza, Energetyka ROW Rybnik, Gwarka Ornontowice, Ruchu Radzionków. Od 2012 przewodniczący Komisji Szkoleniowej Podokręgu Tychy.

Stanisław Gawenda; ur. 10.02. 1969, piłkarz Ruchu Chorzów (MP’89, 62 (62-1), występów w I lidze), Zagłębia Sosnowiec, Szombierek Bytom, Kremser S.C., Stali Stalowa Wola (15-1), trener Śląska Świętochłowice, LZS Piotrków, MRKS Czechowice - Dziedzice, **GTS Bojszowy** (2006/07), Unia Kosztowy (j. 2008 – j. 2010), Orzeł Mokre, **Stal Chelm Śl.** (j. 2011 ~), 09 Myslowice (2013/14,14/15),

Artur Ginowicz; ur. 31.05.1973, były piłkarz GKS Pniówek Pawłowice, Northstar Miechów, GKS Krupiński Suszec, trener **LKS Mizerów** (w2008), **LKS Studzionka** (j 2008 – 5 kolejek), **UKS Czapla Kryry**, **LKS Łąka** (młodzież, II zespół), **LKS Gardawice**

Emil Głos Wychowanek Stali Chelm Śląski, piłkarz **Ziemowita Łędziny**, **GKS Tychy** (III liga), MK Katowice (III liga). Trener: MK Katowice (asystent), **Dębu Bojszowy** (awans do kl. okręgowej, następnie do IV ligi), **Unia Bieruń St.**, Piast Bieruń Nowy, **Stal Chelm Śl.**,

Alfred Gonska; ur. 1958, piłkarz LKS Studzionka (w), trener **LKS Studzionka** (2000/01 – 2001/02), członek zarządu LKS Studzionka.

Dariusz Grzesik ur. 10. 01. 1966 Tychy. Wychowanek Piasta Gliwice, piłkarz: Piasta Gliwice, GKS Katowice (178 – 3 bramki, 2x Puchar Polski, 1xSuperpuchar)), Ruchu Chorzów (8 – 0, Puchar Polski), **MKS Łędziny**, Rozwoju Katowice, Bobrek Karb Bytom, MK Katowice. Sezon 2002/03 grający trener **Sokoła Wola** (kl. okręgowa) Od połowy rundy jesiennej 2003 trener **MKS Łędziny** (IV liga), jednakże rozegrał jeszcze kilka zawodów w Sokole Wola. Następnie **GKS 71 Tychy** (2004 (j 2004 grający) – j. 2006), **Nadwiślana Góra** (w.2007), **GKS Pniówek Pawłowice** (j2007 + część wiosny 2008), LKS Bełk (w2008), **Sokół Wola** (w 2009 – w 2010), **Fortuna Wry** (IX 2010 - VI 2011), **Ogrodnik Tychy** (IX 2011 – j. 2014), **LKS Czarków** (w 2015)

Karol Grzesik ur. 15.03.1940 Siemianowice Śl., zm. 12.08.2013 Tychy. Magister sportu. Piłkarz Górnika Tychy, Spójni Tychy, Polonii Tychy, Stelli Gniezno, Grunwaldu Poznań, Śląska Wrocław. Trener drużyn młodzieżowych **GKS Tychy**, **MOSM Tychy**, drużyn młodzieżowych OZPN Katowice. Szkoleniowiec I drużyny **GKS Tychy** (1986/87 – 87/88), **TKS Tychy** (j 1998) **Unii Bieruń Stary** (2000/01 – część j. 2001), **Ogrodnika Tychy** (2002/03). Współtwórca MOSM Tychy. W latach 1987 – 2012 członek Zarządu Podokręgu Tychy – trener koordynator. Osiągnięcia z tyskimi drużynami młodzieżowymi: I miejsce Fortuny Bojszowy na X Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży (wraz z Henrykiem Jasińskim), I miejsce z drużyną Tych na „Mundialito” 86; z reprezentacją OZPN Katowice: 1993 Kraków – I miejsce w pucharze im. Tadeusza Kuchara, 1994 Łódź – I miejsce w Pucharze im. Jerzego Michałowicza, 1995 Starogard Gdański – III miejsce w Pucharze im. Kazimierza Deyny.

Tomasz Hajto ur. 16.10.1972 Maków Podhalański. Zawodnik: Hutnik Kraków, Górnik Zabrze, MSV Duisburg, Schalke 04 Gelsenkirchen, 1. FC Nürnberg, FC Southampton, FC Derby County, LKS Łódź ,Górník Zabrze, LKS Łódź, LUKS Gomonice. Łącznie w polskiej ekstraklasie 213 występów, 13 bramek, Repr. Polski: 62 – 6 bramek. Trener: LUKS Gomonice, Jagiellonia Białystok, **GKS Tychy** (w 2015 – spadek z I ligi).

Henryk Hojeński Ur. 1957 Wiosną 1995 zastąpił na stanowisku trenera III ligowego zespołu **GKS Tychy** Franciszka Sputa. Epizod trenerski w **Leśniku Kobiór**. Trener drużyn młodzieżowych w **MOSM Tychy**.

Jacek Jamróz Ur. 22. 01 1964 r. Zawodnik KS Piast Cieszyn w latach 1980 - 83. W 1985 przez jeden sezon grał w **LKS Wisła Wielka**. Trener od roku 1996 **Wisły Wielkiej** (awans do klasy B), oraz od 2000 roku.

Adam Janusz – w końcowym okresie lat 80 tych trener Górnika Czechowice (m.in. sezon 89/90)

Henryk Jasiński Trener **Fortuny Bojszowy**, **Polonii Międzyrzecze**, Wraz z drużyną juniorów Fortuny Bojszowy zdobył mistrzostwo Polski na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży w 1988?

Bogusław Kaczmarek. Ur. 6.03.1953 Łódź. Zawodnik Startu Łódź, MKS Hala Sportowa Łódź, MRKS Gdańsk, Polonia Gdańsk, Lechia Gdańsk, Arka Gdynia, Rovaniemi Palloseura (Finlandia), Sodertälje FF, Ostertälje IF (Szwecja); futbol halowy: Pittsburgh Spirit (USA). Trener: Lechia Gdańsk, juniorzy (1984 – 92), Lechia Gdańsk, asystent (1984 – 89), Lechia Gdańsk,liga (1989 – 92), Stomil Olsztyn (1992 –93, 1993 – 95), Zawisza Bydgoszcz (1993), **Sokół Tychy** (1995 – 96), **Sokół Tychy**, trener koordynator – **menedżer** (1996), **Sokół Tychy** (1996), GKS Bełchatów (1997), Petrochemia Płock (1997 – 1998), Stomil Olsztyn (1999 – 2000), GKS Katowice (2000 – 2001), Dyskobolia Grodzisk Wielkopolski (2001 – 2003), Górnik Łęczna (2004 – 2005), repr. Polski (współpraca z kadrą szkoleniową – 2006 – 2008), Arka Gdynia (2008), Lechia Gdańsk (2012 – 2013).

Franciszek Kaduk Ur. 29. 01. 1947 Wychowanek Ruchu Chorzów. Piłkarz Górnika Wojkowice, Sarmacji Będzin, GKS Żory. Trener GKS Żory, **Krupińskiego Suszec** (w trakcie gry w IV lidze od 1. 02. 95).

Andrzej Kobialka Trener: ŁTS Łabędy (1987-88 IV liga), Sośnica Gliwice (kl. okręgowa), **LKS Łąka**, **Iskra Pszczyna**, Urania Ruda Śl.(IV liga – 2001/02, kl. okr. – 2011/12), Orzeł Psary – Babienica, Górnik II Zabrze, Gazobudowa Zabrze, Walka Zabrze, AKS Mikołów,

Stanisław Kois; ur. 1. 01. 51, zm. 21. 01. 2006 w wyniku zaważenia się hali Międzynarodowych Targów Katowickich. Wychowanek Górnika Wesoła. Trener **Igloopolu Cielmice**, **LKS Studzionka** (w2003 – 2003/04 częściowo jako koordynator). Członek zarządu (prezes zarządzający) GKS Tychy w latach dziewięćdziesiątych, wieloletni prezes Ogrodnika (Igloopolu) Cielmice.

Edward Kokoszka Ur. 24. 08. 51 Piłkarz Zagłębia Wałbrzych, GKS Jastrzębie (75` półfinał PP), GKS Żory, **GKS Krupiński Suszec**. Trener **GKS Krupiński Suszec** (93` awans do IV ligi), **Piasta Pawłowice** (2007 w)

Dawid Kołodziejczyk trener Czarnych Bytom Sucha Góra (kobiety), El Gouna FC (Egipt), Polonii Tychy (kobiety, UKS GKS Tychy). Prezes reaktywowanego klubu Polonia Tychy.

Grzegorz Kołodziejczyk; trener młodzieży w GKS Tychy, MOSM Tychy, trener rezerw GKS Tychy, od wiosny 2009 asystent trenera Mirosława Smyły w II ligowym GKS Tychy. Radny miejski.

Marek Kostrzewa Ur.19.06.57 Lublin. Wychowanek Budowlanych Lublin, później piłkarz Lublinianki, Avii Świdnik, Concordii Knurów, Górnika Zabrze (liga), FC Cherbourg (Francja), Górnik Pszów, ponownie Górnik Zabrze. Czterokrotny Mistrz Polski, reprezentant Polski (1x). Asystent trenerów Kostki, Lorensa, Kowalskiego i Apostela (w Górniku Z). Wiosną 1995 po Henryku Hojeńskim przejął trenowanie **GKS Tychy**.

Joachim Krajczyk Ur.25. 10. 40 Gliwice. Absolwent AWF Katowice (76). Wychowanek MKS Spartak Gliwice, piłkarz Unii FOCh Gliwice, Piasta Gliwice, Legii W – wa (liga – 61 – 64, PP64), Stali Rzeszów. Trener Stali Rzeszów (PP 75), Rozwój Katowice, **GKS Tychy**.

Marcin Kuśmierz, ur. 10. 06.1978, wychowanek MOSM, GKS Tychy, piłkarz Unii Bieruń Stary, LKS Stara Wieś, AKS Mikołów, PUKKS Chrzeciel Tychy, trener Chrzeciel Tychy, drużyn młodzieżowych, współzałożyciel i prezes Akademii Piłki Nożnej GKS Tychy.

Jan Laboruda ur. 22. 11. 57 Gilowice, wych. Górnika Brzeszcze, piłkarz Górnika Brzeszcze, GKS Tychy, Walki Zabrze, Górnika Brzeszcze. Trener młodzieży **MOSM Tychy, GKS Tychy**, Górnika Brzeszcze

Stanisław Latacz Zawodnik AKS Mikołów, Stal Mielec (II liga -) Trener: **AKS Mikołów**, Przeboju Wolbrom, Gwarka Ornontowice, GKS Jastrzębie.

Arkadiusz Lazar ur. Piłkarz **LKS Poręba** (tam rozpoczął karierę), Ruch Chorzów, **GKS Tychy**, **LKS Stara Wieś**, Rymer Niedobczyce, Ruch Radzionków, GKS Jastrzębie, BBTS Bielsko Biala, LKS Bestwina, **GKS Krupiński Suszec**, trener LKS Łąka, **GKS Krupiński Suszec** (....., 2002/03,), **LKS Studzionka** (grający – w2008, następnie w2009), **Iskra Pszczyna** (IX 2009 - ~)

Eugeniusz Lerch ur. 15. 02. 39 Zawodnik Ruchu Chorzów (wychowanek, I liga - 57 – 67 199 gier, 85 bramek), ROW Rybnik (67 – 75 I liga), Polonia Melbourne (Australia 75 - 76). Mistrz Polski 1960. Trener Ruchu Chorzów (asystent Wiry), AKS Chorzów, **Nadwiśłana Góra** (j2002)

Edward Lorens. Ur. 28.12.1953 Żary. Wychowanek KS Promień Żary. Zawodnik ROW Rybnik (1971 – 77), Ruchu Chorzów (1977 – 86 z przerwami na występy w Gallus Wolsberg [Austria 1983 – 85] oraz Apia Sydney [86- 87]) oraz **GKS Tychy (1988)**. Ogółem w I lidze rozegrał 134 mecze, zdobywając 5 bramek. Mistrz Polski z Ruchem Chorzów w 1979, reprezentant Polski juniorów. Trener **GKS Tychy (1988)**, **AKS Mikołów (1989-90)**, Ruchu Chorzów (1990-94), Górnika Zabrze (1994-96), Polonii Bytom (1996), . Od VI/96 trener reprezentacji Polski do lat 23, od 23 VII 1997 - 1998 asystent trenera I reprezentacji Polski – Janusza Wójcika. Po rezygnacji, trener Ruchu Chorzów (1999 – 2000), Pogoni Szczecin (2000 – 2001), Dyskobolii Grodzisk Wlkp. (2001j), Górnik Zabrze (w2002 + 3 mecze j2002 wiceprezes ds. szkoleniowych z dużym wpływem na ustalanie składu I drużyny), Anorthosis Famagusta (Cypr – j2002 – w 2003), GKS Katowice (j 2003), Górnik Zabrze 2004-05, od 2012 – skaut Ruchu Chorzów. Wykładowca AWF Katowice

Bronisław Loska Wychowanek Górnika Kostuchna, następnie zawodnik MK Katowice, Stali Chelm Śląski. Trener **Stali Chelm Śląski**,od stycznia 2002 trener **LKS Łąka** (do końca sezonu 2006/07, awans do kl. okręgowej 2002/03, następnie do IV ligi – 2004/05), **GTS Bojszowy** (2007/08 – awans do ligi śląskiej, 08/09j ...), **LKS Łąka** (V2010 – VI 2011), **LKS Czarków** (j.2011 - ~; awans do kl. A w sezonie 11/12), **LKS Łąka** (j. 2013 ~) Długoletni trener młodzieży w **MOSM Tychy**.

Gerard Lichecki Trener drużyn młodzieżowych **GKS i MOSM Tychy, Nadwiśłana Góra** (awans do klasy okręgowej, 2001/02), **GTS Bojszowy (2002/03)**, **Znicz Jankowice (j2003/04 -)**

Andrzej Lubański; ur. 28. 11. 62; Wychowanek **LZS Góra**, piłkarz **Górnika Brzeszcze, Fortuny Bojszowy, Sokoła Wola**; trener **Sokoła Wola, LKS Miedźna** (~ - w2009), **LKS Rudoltowice** (j2009 – w 2011), **GTS II Bojszowy** (j2011 – j 2012), Pogoń Imielin

Marek Lukas; ur. w Siemianowicach, piłkarz Ruchu Chorzów (jun.), **GKS Tychy**, Uranii Ruda Śl. Trener Śląska Świętochłowice (jun.), **Leśnika Kobiór** (2011 -

Mirosław Madeja; ur. 19.05.1975, piłkarz: Sokoła Wola (wychowanek), Górnika Brzeszcze, Walcowni Czechowice, ----- Korona Harmęże (w 2012 – grający trener), Trener: Sokół Wola (2004/05 – awans do kl. okręgowej), GKS Tychy, Walcownia Czechowice, Górnik Brzeszcze, Znicz Jankowice (w 2013 ~ awans kl. okręgowa 2013/14),

Tomasz Malcharek ur. 29.12.1976, piłkarz Czarnych Piasek, GKS Katowice (25, 0, superpuchar 1996), CKS Czeladź, GKS II Katowice, Naprzód Rydułtowy, Beskid Skoczów, Walcownia Czechowice, **Iskra Pszczyna** (2003 – w 2006, 2009/10), **LKS Wisła Wielka** (j2006 – w 2009), **LKS Studzionka** (j.2010 – j.2012). Trener grający **LKS Wisła Wielka, LKS Studzionka** (2011/12 – awans do kl. okręgowej), LKS Bestwina, **Czarni Piasek** (j2013 ~).

Józef Malczewski zawodnik BKS Bielsko (II liga),LKS Bestwina. Trener **LZS Goczałkowice** (1993 -)

Aleksander (Alfons) Mandziara ur. 16.08.1940, zm. 2.09.2015 Piłkarz ŁTS Łabędy, Szombierek Byto, NAC Breda (puchar Holandii 1973), GKS Tychy, asystent Jerzego Nikla w **GKS Tychy** (awans do I ligi), trener **GKS Tychy** (sezon 75/76, j 76), Pogoń Szczecin (1977 – 78), Rot-Weiss Essen (1981-83), BSC Young Boys Berno (1984-88 mistrzostwo, puchar, superpuchar Szwajcarii), FC Biel-Bienne (1988-89), LASK Linz (1989-90), FC Stahl Linz (1990-92), SV Darmstadt 98 (1992-93), FC Bern 1894 (1996-98).

Piotr Marekwi ur. 25. 03. 57 - zm. 24.12.2002 r. Zawodnik GKS Tychy, Polonii Łaziska. Asystent trenerów Alfreda Potrawy i Wacława Cholewy w Polonii Łaziska. Trener **Polonii Łaziska** (kl. okręgowa 95/96 – współtwórca – wraz z wcześniej prowadzącym Czesławem Wyrobkiem awansu do IV ligi). Wychowawca wielu piłkarzy w Polonii, prowadził zarówno drużyny młodzieżowe jak i rezerwę Polonii.

Janusz Maślanka Ur. 7. 02. 51 wychowanek Unii Oświęcim, 68/69 – Cracovia liga, Unia Oświęcim, GKS Katowice (72 – 75), AKS Górnik Niwka (76-81 – zawodnik, później trener, prezes zarządzający, kierownik ds. sportu). Trener AKS Górnik Niwka, Victoria Jaworzno (j2000), **MKS Łędziny** (2001/02 – IV2002), ... **Stal Chelm Śl.**

Ambroży Mendrala; zawodnik Polonii Łaziska, trener rezerw **Polonii Łaziska, Fortuny Wyry** (m.in. sezon 2006/07).

Jerzy Michajłow Ur. 10. 07. 1944 Świętochłowice. Piłkarz Zryw Chorzów, Ruchu Chorzów, Piasta Gliwice, AKS Chorzów, Callais (Francja), AKS Niwka. Trener: Górnik 09 Myslowice, Ruchu Chorzów (asystent), GKS Katowice, MK Katowice, Victorii Jaworzno, **INKOMU Pszczyna (1994 - 03. 95)**, MK Katowice, Rozwoju Katowice (2000), **Polonia Łaziska (2000/01 + 26 kolejek sezonu 2001/02)**, Gwarka Ornontowice (wiosna 2002 –), Urania Ruda Śl., **Fortuna Wyry** (2009 – 2010)

Ryszard Miernik Ur. 19. 12. 1952 Bieruń. Piłkarz **Unii Bieruń Stary**, Ruchu Grudziądz, **Unii Bieruń St.**, **GKS Tychy**
Trener: GKS Tychy (asystent Albina Mikulskiego, Jana Benigera oraz Albina Wiry w okresie awansu GKS Tychy do II ligi), **Górnika Łędziny** (awans do III ligi), **Unii Bieruń Stary** (awans do IV ligi –98/99).

Albin Mikulski ur. 3. 01. 1957. Piłkarz KS Sieniawa, Avia Świdnik, Stal Stalowa Wola, Ruch Chorzów, Polonia Sydney. I liga z Ruchem Chorzów – 235 meczy, 47 bramek, MP 1979. Trener **GKS Tychy** 87/88,

Piotr Mleczo Ur. 19. 03. 55. Wychowanek Uranii Ruda Śl. (Kochłowice – zaw. II ligi), następnie Grunwald Ruda Śl. Asystent w MK Katowice. Trener Pogoni Nowy Bytom, GKS Katowice (drużyny młodzieżowe), AKS Mikołów, **Polonii Łaziska** (od sezonu 2002/03), Orła Moke (wiosna 2005 -), **Sokoła Orzesze** (- jesień 2009), **LKS Łąka** (wiosna 2009 – V 2010), **Polonia Łaziska** (j. 2013 – nadal (drużyny młodzieżowe).

Piotr Mrozek; ur. 13. 05. 1974, piłkarz Rozwoju Katowice (wychowanek), GKS Katowice, Walki Makoszowy, Walcowni Czechowice, Górnika Siersza, MKS Trzebinia, Fabloku Chrzanów, 09 Myslowice, Szczakowianki, **Polonii Łaziska** (2006 – 2009 w), trener **Polonii Łaziska** (05. 2007 (początkowo grający) - 21. 04. 2012, awans III liga), **GKS II Tychy, GKS Tychy** (oraz asystent trenera Żurka), Polonia Bytom (w 2014), Skra Częstochowa (j 2014-2015), Cracovia Kraków (młodzież). Trener zespołów młodzieżowych w APN GKS Tychy.

Jerzy Nikiel Ur. 31. 07. 24 Chorzów. Piłkarz Iskry Siemianowice, Orla Welnowiec, Stali Sosnowiec, Siemianowiczanki. Trener Rapidu (GKS) Katowice, Start Łódź, Ruch Chorzów, Górnik Wojkowice, Zagłębie Wałbrzych, **GKS Tychy** (wprowadził drużynę do III, II i I ligi), Polonia Bytom, CKS Czeladź, Podlesianka, **MZKS Orzesze**, **Polonia Łaziska** (młodzież).

Adam Nocoń; ur. 12.06.1971, zawodnik Górnika Zabrze (jun.), Ruch Radzionków, Carbo Gliwice, GKS Belchatów, Górnik Łęczna, Ruch Radzionków. Asystent Jana Żurka (Podbeskidzie Bielsko-Biała), trener Przyszłości Rogów, Beskidu Skoczów, Skalki Żabnica, **GKS Tychy**, **Nadwiśłana Góra** (9 meczy rundy j.2011 po przerwie od wiosny 2012 – do VI 2015 – awans do III ligi w sezonie 2012/13, awans do II ligi w sezonie 2014/15),

Ślawomir Paluch; ur. 27.11.1975, wychowanek Górnika Czerwionka, następnie piłkarz Odry Wodzisław (92 – 16 bramek), Ruchu Chorzów (67 – 8 bramek), Górnika Zabrze , Wisły Kraków (17 – 1 bramka), Polonii Łaziska, Sokoła Zabrzeg, LKS Bestwina, Fortuna Wiry. Reprezentant Polski (2A). Trener **Polonii Łaziska** (grający), Gwiazdy Ruda Śl. (hala), **Fortuny Wiry** (~VI 2013 grający), Fortecy Świerklany, LKS Bełk, MOSiR Czerwionka – Leszczyny (młodzież).

Janusz Pancer; ur. 1.09.1965, piłkarz Naprzodu Rydułtowy.... Ceramedu Bognar Bielsko-Biała, ; trener Concordii Knurów, **Krupińskiego Suszec** (2008/09 – 2010/11), Naprzodu Czyżowice,

Jerzy Pest ur. Zawodnik Polonii Świdnica, Śląska Wrocław, Górnika Wałbrzych, Hutnika Kraków. Trener jun. Hutnika Kraków, II trener repr. Krakowa juniorów, Victorii Jaworzno, AKS Niwka, **Górnika Brzeszcze** (90/91 – klasa śląska), 99/00,

Teodor Peterek. Ur. 7.11.1910 Świętochłowice. Zawodnik Śląska Świętochłowice, Ruchu Chorzów, BSV (Niemcy), St. Avon (Francja). Trener **KS Sparta Orzesze** (obecny KS Sokół) w roku 1962 (15.01 – X).

Janusz Piasecki Ur. 26.05.1952 Katowice. Piłkarz Gwardii Katowice (wychowanek), następnie Górnik Kostuchna, Podlesianka, MK Katowice. Trener młodzieży w **GKS Tychy**, epizodycznie trener II GKS Tychy, **Dębu Bojszowy** (IV liga) **Fortuny Wiry** (klasa A), Podlesianki (klasa A, okręgowa) .

Piotr Piekarczyk; ur. 1. 10. 58, zawodnik GKS Katowice, Göteborgs AIS, trener GKS Katowice, Energetyka ROW Rybnik, **Piasta Pawłowice** (wiosna 1993)

Rafał Piotrowski; zawodnik LKS Łąka, Iskry Pszczyna. Trener **LKS Studzienice**, **LKS Goczałkowice – kobiety** (2011), **LKS Brzeźce**, **Josieniec Radostowice** (~ X 2015)

Paweł Piszczek; trener LKS Czarków (2007/08 – awans do klasy B, 08/09,

Eugeniusz Pluszczyk Ur. 16.10.1959 Wieloletni szkoleniowiec grup trampkarzy i juniorów **MOSM Tychy**, Górnik Wesola (część j2002, w 2003), od sezonu 2003/04 trener **GTS Bojszowy** (kl..A – awans do klasy okręgowej), od wiosny 2005 – **MKS Łędziny** (do 2. 10. 2006), **APN Tychy**.

Andrzej Janusz Platek Ur. 23. 09. 47 Kraków. Absolwent AWF Katowice (79). Piłkarz Czarnych Pyskowice i Walki Makoszowy. Trener Walki Zabrze, w Górniku Zabrze asystent Kostki, Ćmikiewicza, Piechniczka w latach 84 – 87, Sparta Zabrze, Esperanse Tunis (juniorzy, asystent Piechniczka, Żmudy, Jugosłowianina Doncevskiego, Podedwornego), Olympique Beja (Puchar Tunezji 93), Etoile du Sahel Suza (Tunezja), znów Walka Zabrze, w 95 r Arabia Saudyjska. W 1996 Górnik Wojkowice, od grudnia 97 Ruch Radzionków (awans do ekstraklasy), jesień 2001-2002/03 – **GKS Tychy**

Marcin Polarz; ur. 13. 07. 1973, wych. Rozwoju Katowice, zaw. Rozwoju, GKS Katowice (w1997 – j1998 – 27 występów w I lidze, 2 bramki), Polonii Bytom (w2000), Rozwoju K-ce (j2000 – j2008). Trener Pogoni Imielin (jun.), **MKS Łędziny** (w2009 grający – VI 2011), Pogoń Imielin

Alfred Potrawa ur. 5. 04. 47, zm. 21. 05. 2006; Wych. Szombierek Bytom, zawodnik Górnika Jastrzębie, GKS Tychy (historyczna 1 bramka w I lidze). Trener zespołów młodzieżowych **MOSM Tychy**, rezerw **GKS Tychy**, **Unii Bieruń Stary**.

Waldemar Przytuła ur. 28.08.1964 Jelenia Góra; piłkarz Karkonoszy Jelenia Góra, Chemika Police, Stali Stocznia Szczecin, GKS Jastrzębie (16 – 0), Polonii Łaziska G., Odry Wodzisław, Rymera Niedobczyce. Trener LKS Studzionka (1998-99 grający, j2002, 2003/04 wraz z Marcinem Bienioszkiem).

Krzysztof Rasek Ur. 10. 09. 1954 Wychowanek Górnika Wesola, po wchłonięciu przez GKS Tychy piłkarz tyski. Jako trener rozpoczął w GKS Tychy (trampkarze). Następnie wraz z **Górnikiem Łędziny** przeszedł drogę z klasy B do ligi śląskiej (cztery awanse w ciągu czterech sezonów) Od VIII 93 – **Dąb Bojszowy**, w2003 – **Nadwiślan Góra**.

Mirosław Rus ur. 16. 12. 1965.

Zawodnik : **GKS Tychy**, **Górnik Łędziny**, **GKS Tychy**, Rymer Niedobczyce, **Unia Bieruń Stary**, **Walcownia Czechowice**, **GKS Tychy**, **Sokół Zabrzeg**, **GKS Tychy**, **Sokół Zabrzeg**
Trener **LKS Goczałkowice** (2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06, 2006/07), **JUWe Jarosowice** (j2009 – w 2012)

Kornel Rygula Wychowanek LKS (obecnie Czarni) Piasek. Następnie Iskra Pszczyna, GKS Jastrzębie (III później II liga), Iskra Pszczyna (grający trener – 1 awans Iskry do klasy terenowej), Znicz Jankowice (grający trener – kl. A) Trener **Iskry Pszczyna** (drużyny młodzieżowe, kl. A, kl. terenowa), **Znicza Jankowice**, **Iskra Pszczyna** (kl. A – awans do kl. okręgowej 2003/04)..... **Josieniec Radostowice** (? 2008, 2009 -)

Sąsiadek Waclaw ur. Zawodnik Pogoni Katowice, Legii Warszawa, Polonii Bytom, repr. Polski juniorów oraz A. Trener: Stadionu Chorzów (62 – 67), GKS Urania Ruda Śl. (awans do II ligi), CKS Czeladź, Urania Ruda Śl. (73 – 76), **GKS Tychy** (XII 76 – VII 77), Wisłoka Dębica,

Janusz Semerga; ur. 10. 08. 60; wych. Pogoni Prudnik, zawodnik Odry Opole, GKS Jastrzębie, 09 Mysłowice. Trener Górnika 09 Mysłowice, **Stali Chelm Śląski** (2006/07, 07/08 – awans do kl. okręgowej), Jedność Kosztowy,

Paweł Sibik ur. 15.02.1971, wychowanek Argony Niemcza, piłkarz Lechii Dzierżoniów, Odry Wodzisław Śląski (E -167 występów – 26 bramek), FC Apóllon Limassol (Cypr – E – 25 występów, 2 bramki), Podbeskidzia B-Biała, Ruchu Chorzów, Przyszłości Rogów. 3-krotny reprezentant Polski, uczestnik Mistrzostw Świata 2002. Trener: Przyszłość Rogów (mł.), Odra Wodzisław, LKS Krzyżanowice, **GKS Krupiński Suszec** (12.07. 2011 – VI 2015, 2012/13 – awans do IV ligi)

Piotr Skowron ur. 17.05.1952 trener m.in. LKS Brzeźce,

Eugeniusz Ślężona Trener AKS Mikołów

Edward Smolka Piłkarz **Polonii Łaziska**, **LZS Gardawice**. Trener **Polonii Łaziska**, **Fortuny Wiry**, **LZS (LKS) Gardawice**

Romuald Smyla Ur. Zawodnik Polonii Łaziska. Grający trener, później trener **Sokoła Orzesze**, **LKS Gardawice** (j 2009)

Piotr Sowisz ur. 10.09.1971 Wodzisław, piłkarz: Odra Wodzisław (108-4), Kyoto Purple Sanga (Japonia), Tłoki Gorzyce, Świt Nowy Dwór Mazowiecki, Przyszłość Rogów, Start Mszana. Trener Odry Wodzisław, **GKS Krupiński Suszec** (VI 2015 - ~).

Franciszek Sput Ur. 2. 12. 1948 Mysłowice. Piłkarz 09 Mysłowice, GKS Katowice. Trener w GKS Katowice, CKS Czeladź, **GKS Tychy** (kwiecień 94– spadek z II ligi, następnie III liga),

Bruno Staniek Ur. 29. 03. 42; wychowanek Leszczyńskiego Bielsko – Biała, zawodnik Czarnych Żagań, BBTS Bielsko – Biała, Elektrostalu Czechowice. Repr. Śląska juniorów. Trener Stali Bielsko – Biała, **Kontakt Czechowice**.

Zbigniew Sysło Zawodnik Walcowni Czechowice. Trener **Przełomu Kaniów**, **Walcowni Czechowice**, Sokoła Zabrzeg (awans do IV ligi – 2002)

Kazimierz Szachnitowski Ur. 5.02.1953. Wychowanek Zastalu Zielona Góra. Piłkarz **GKS Tychy** (1974 – 1983 - wicemistrzostwo Polski 75/76), Myllykoski Pollo (1983 – 87 Finlandia II liga – awans, po czym 2 sezony w I lidze). Reprezentant Polski młodzieżowej i II (76 – 77). Trener drużyn młodzieżowych **GKS Tychy** (od 1988), trener – koordynator **MOSM Tychy** (1989), Górnika Wesola (1991 – 93 grający, 1994 – 97), **GKS Tychy** (II liga 93/94), AKS Mikołów (1997 – 2000), **GTS Bojszowy** (od sezonu

2000/01 do końca sezonu 2001/02), **MKS Łędziny** (IV liga – od początku sezonu 2002/03 – połowy rundy jesień 2003/04), ... **AKS Mikołów** (2006/07...), **Ogrodnik Tychy** (- jesień 2009), **Leśnik Kobiór** (2011 -), **LKS Rudoltowice (j2012 -)**, drużyny młodzieżowe MOSM Tychy.

Od 1991 członek Wydziału Szkolenia Podokręgu Tychy, od 2001 – 2012 przewodniczący Wydziału Szkolenia Podokręgu Tychy. Członek Zarządu GKS Tychy w latach dziewięćdziesiątych. W latach 1992 – 96 sędzia piłkarski (1 sezon w klasie okręgowej).

Władysław Szaryński Ur. 17. 01. 47 Szczecin. Absolwent AWF Katowice (79). Wychowanek Arkonii Szczecin (59 – 66, liga), Zawisza Bydgoszcz (66 – 68, liga), ROW Rybnik (69, liga), Górnik Zabrze (69 – 74, liga), Zagłębie Sosnowiec (74 – 79, liga), US Dunkerque (Francja – 79 – 80), RFC Haurage (Belgia – 80 – 81). Mistrz Polski z Górnikiem Zabrze 71,72, zdobywca PP 70, 71, 72. Reprezentant Polski juniorów (Arkonii Szczecin), młodzieżówka (Zawisza Bydgoszcz), A (2x Górnik Zabrze). Trener Zagłębia Sosnowiec, Stali Stalowa Wola, Piasta Nowa Ruda, Rakowa Częstochowa, Górnika Pszów, Polonii Bytom, **Unii Bieruń Stary**, Kalwarianki.

Józef Szewczyk Wychowanek Walcowni Czechowice, piłkarz Walcowni, Górnika Czechowice, Polamu Czechowice. Trener Górnika Czechowice, Polamu Czechowice, Iskry Pszczyna, Walcowni Czechowice, **LKS Bestwina, Przełom Kaniów**,

Mieczysław Szewczyk – pomocnik. Ur. 10. 09. 62 Oświęcim. Wychowanek LKS Zatorzanka, piłkarz Unii Oświęcim, Ruchu Chorzów (11 sezonów, MP 89), WSV Wuppertal (Niemcy), **Górnika Brzeszcze** (grający trener) – do w99, Pasjonata Dankowice (grający trener 2001 – 02)

Stanisław Świerk Ur. 19. 06. 35 Jurków (woj. Małopolskie) zm. 19. 01. 2004 r. Wrocław. Absolwent AWF Poznań. Piłkarz AKS Długopole (wychowanek), Olimpii Poznań, Ślązy Wrocław, Czarnych Szczecin, Lotnika Warszawa, Stali Rzeszów, Unii Oświęcim, Motoru Lublin. Trener Motoru Lublin, Moto Jelcz Oława, PKS Odra Wrocław, Górnika Wałbrzych, **GKS Tychy**, Widzewa Łódź, Zagłębia Lubin, Śląska Wrocław, Odry Opole, Ślązy Wrocław.

Marek Szklorz; trener **Zrywku Pszczyna** od sezonu 2001/02, 2003/04 awans do klasy B

Zbigniew Szulc Ur. 7. 10. 57 pomocnik (wychowanek) AKS Chorzów, następnie **GKS Tychy**, Górnik Wesoła, **Górnik Łędziny**, **GKS Tychy**, grający trener **Sokoła Wola** (01/02), **Czarni Piasek** (2003/04)

Mirosław Szwarga – ur. 18. 06. 1966, zawodnik Małapanew Ozimek, GKS Jastrzębie (6-0), Górnika Pszów, Odry Wodzisław (70 – 1), Górnika Jastrzębie, **GKS Pniówek Pawłowice**, Polonii Łaziska Rybnickie, Unii Turza. Trener GKS Pniówek Pawłowice 2005/06 – awans liga śląska, następnie od X 2010 – IX 2013.

Krzysztof Szybielok; ur. 9. 07. 1976, absolwent AWF Katowice, piłkarz Rozwoju Katowice, GKS Katowice, Sparty Katowice. Trener Rozwoju Katowice, Skałki Żabnica, BKS Bielsko, Świtu Ciecina, **Leśnika Kobiór (jesień 2009)**, AKS Mikołów, **LKS Łąka** (V 2012 – XII 2012), **Unia Bieruń St.**(I 2012 – wiosna 2013), **Sokół Orzesze** (jesień 2013 ~), AKS Mikołów

Marek Szymański; ur. 27.09.1968, Piłkarz GKS Katowice (I liga 10 występów, superpuchar), MK Katowice, Naprzód Rydułtowy, **GKS Tychy**, Cracovia, Ruch Radzionków (I liga 78 występów), Rozwój Katowice. Trener Ruchu Radzionków (w. 2003), **Polonii Łaziska G** (2004/05), Górnika Wesoła (j 1998 – j 1999), Chrzyciela Tychy, Górnika Wesoła, AKS Mikołów, GKS Katowice (młodzież),

Wiesław Świder Ur. 3. 08. 1966. Zawodnik AKS Mikołów. Trener AKS Mikołów (2002/03 – awans do IV ligi), Przełom Bujaków (j2003/04), **Sokół Orzesze** (w 2003/04, 2004/05), **LKS Gardawice** (2006/07 – w 2009), Orzeł Mokre (j 2009 – j 2012), **LKS Studzionka** (17.09.12 – j. 2013) ... **Unia Bieruń Stary** (III 2014 – I 2015 , ponownie od VII 2015). Zarówno w Bujakowie, Orzeszu jak i Gardawicach (początkowo) grający trener.

Józef Trepka Ur. 8. 12. 33 Ibramowice. Absolwent AWF Katowice (78). Piłkarz AKS Chorzów, Stali Zawadzkie, Odry Opole (liga). Trener Stali Zawadzkie, Małepanwi Ozimek, ROW Rybnik, Górnika Zabrze (76, liga), CKS Czeladź, Piasta Gliwice, **GKS Tychy**, Carbo Gliwice, MK Katowice, trener – koordynator OZPN Katowice.

WALCOWNIA CZECHOWICE – ważniejsi trenerzy:

Zygmunt Chruściński (repr. Polski), **Józef Stonecki**, **Alojzy Sitko**, **Rudolf Buja**, **Henryk Bartyla** (z Wisły Kraków – repr. Polski), **Mieczysław Chrzęszcz**, **Emil Buchta**, **Roman Pająk**, **Ryszard Haręźlak**, **Wiesław Pilcik** (również **Kontakt Czechowice**), **Rafał Żyła**.

Andrzej Widuch – trener **KS Kontakt Czechowice** – 93/94 awans do kl. okręgowej.

Albin Wira Ur. 19. 12. 53 Chorzów, piłkarz Ruchu Chorzów (68 – 82 i 87 – 89) TuS Schloss-Neuhaus (Niemcy 82 – 87). MP 74, 79,89, reprezentant Polski. Trener **GKS Tychy** (91/92 – awans do I ligi), Ruchu Chorzów, **Górnika Łędziny** (m.in. 2000/01), reprezentacji Polski kobiet oraz wspólnie **MKS Łędziny** (runda wiosenna 2002), od połowy rundy jesień 2003 – j. 2004 – **GKS Tychy**, następnie **Czarnych Piasek**, **GKS Tychy** (w. 2006 –),

Marian Wieczorek; pierwszy trener LKS Studzionka, długoletni kierownik drużyny, prezes klubu.

Piotr Wieczorek Trener **Leśnika Kobiór**, zespołów młodzieżowych **Iskry Pszczyna**, **Czarnych Piasek**.

Bogdan Wilk Zawodnik **Unii Bieruń Stary**, **GKS Tychy**, Górnika Libiąż, reprezentant Polski juniorów. Trener **Unii Bieruń Stary** (2001/02 – 2003/04), **GTS Bojszowy** (2004/05), drużyn młodzieżowych Podbeskidzia Bielsko – Biała, 2007 – asystent trenera Tocheła w Podbeskidziu, 2015 – asystent w Piaście Gliwice.

Henryk Wita; ur. 3. 10. 53; wychowanek ROW Rybnik, piłkarz ROW, ŁKS Łódź, Stara Starachowice, Resovii Rzeszów; trener **LKS Stara Wieś** (grający). Trener drużyn młodzieżowych Iskry Pszczyna.

Ryszard Włodarczyk trener Górnika Brzeszcze (VII/99 - 2 mecz barażowy o utrzymanie w IV lidze), zastąpiony przez Jerzego Pesta.

Mariusz Wójcik ur. 12. 03. 1969, piłkarz Górnika Brzeszcze (wych.), Gwarka Zabrze, Walki Zabrze, Carbo Gliwice, Górnika Brzeszcze, Unii Oświęcim, Wawelu Kraków, Wisły Kraków, Świtu Nowy Dwór Mazowiecki. Trener LKS Bestwina, LKS Jawiszowice, Górnika Brzeszcze, Wilamowiczanki, MZKS Alwernia, LKS Czaniec i KS Chelmek, **GTS Bojszowy** (w2012 – X 2012),

Czesław Wyrobek Piłkarz m.in. ROW Rybnik. Trener **Polonii Łaziska** (96)

Krzysztof Zagórski; ur. 4. 02. 1967; piłkarz Górnika Zabrze, Siarki Tarnobrzeg, Odry Wodzisław, Dyskoboli Grodzisk (łącznie w ekstraklasie – 263 mecze, 41 bramek). Trener Koszarawy Żywiec, LKS Bestwina, MRKS Czechowice-Dziedzice, Naprzodu Syrynia, **Nadwiślana Góra** (j. 2011)

Robert Zapala ur. 26.07.1974, piłkarz **GKS Pniówek**, GKS Jastrzębie, **LKS Studzionka**, trener **LKS Studzionka** (w2005 – j 2007), **Iskra Pszczyna** (VII 2010), GKS Jastrzębie (2012 – 14),

Andrzej Zdrojewicz Trener: **Fortuna Bojszowy (81/82 awans do kl. terenowej)**, **Stal Chelm Śl.**, **LKS Bestwina**, **Przełom Kaniów**, **Fortuna Wyr** (1992/93 – awans do kl. B), **Leśnik Kobiór**.

Jarosław Ziemba, piłkarz Unii Oświęcim, Nadwiślana Okleśna, Iskry Brzezinka, Górnika Brzeszcze, Kalwarianki, Czarnych Piasek. Trener drużyn młodzieżowych Chrzyciela Tychy, Pioniera Tychy, współzałożycie APN Tychy. Trener koordynator Podokręgu Tychy 2012 - ~, sukcesy na szczeblu Śląska i w kraju z młodzieżowymi zespołami piłkarek

Jan Żurek ur. 14.07.1956 Oleśnica; piłkarz Górnika Zabrze, Walki Zabrze, trener Walki Zabrze, Gwarka Zabrze, Górnika II Zabrze, Ruchu Radzionków (97/98 – awans do I ligi), Górnika II Zabrze, Polonii Bytom, Ruchu Radzionków, Górnika Zabrze, Widzewa Łódź, Ruchu Chorzów, Ruchu Radzionków, GKS Katowice, Podbeskidzia Bielsko-Biała, Polonii Warszawa, WKS Śląsk Wrocław, GKS Katowice, **Iskra Pszczyna** (2010-2012), LKS Piotrków, **GKS Tychy** (jesień 2013 ~ wiosna 2014), **Polonia Łaziska** (IV - VI 2015)

Organizacja sędziowska w Podokręgu Tychy w latach 1976 – 2015

Kolegium Sędziów Tychy jest organem wykonawczym Zarządu Śląskiego ZPN Podokręgu Tychy, kierującym sędziami piłkarskimi, którzy prowadzą rozgrywki organizowane przez Podokręg, jak i zawody wyższych szczebli oraz rozgrywki amatorskie. Kolegium Sędziów prowadzi dokumentację dotyczącą ewidencji sędziów prowadzących zawody w Podokręgu oraz dokonuje systematycznej oceny pracy sędziów na podstawie egzaminów pisemnych i testów wydolności fizycznej. Do zadań Kolegium Sędziów należy także zapewnienie obsady sędziowskiej na mecze rozgrywek prowadzonych przez Podokręg, powierzonych do prowadzenia przez Śląski Związek Piłki Nożnej oraz zgłoszonych zarówno sparringów, zawodów towarzyskich jak i pozostałych rozgrywek. Ponadto, spośród innych zadań Kolegium wymienić należy:

- wytyczanie oraz określanie kierunków szkolenia na bazie przepisów gry w piłkę nożną oraz wytycznych otrzymywanych z FIFA, UEFA, PZPN względnie ze Śląskiego ZPN;
- systematyczny dobór kadr sędziowskich poprzez cykliczny plan szkoleń a także kierowanie wyróżniających się sędziów na egzaminy uprawniające do prowadzenia klas wyższych;
- sprawowanie opieki szkoleniowej oraz wychowawczej nad sędziami;
- czuwanie nad zachowaniem należytego poziomu etycznego – moralnego wśród sędziów;
- organizowanie kursów dla kandydatów na sędziów;
- podejmowanie innych kroków zmierzających do stałego podnoszenia poziomu prowadzenia zawodów i rozwoju organizacji sędziowskiej.

Powstanie w roku 1976 Podokręgu Tychy i idące w ślad za tym wybory do Zarządu, zaowocowały powołaniem w jego skład Zbigniewa Ślabika, jako wiceprezesa ds. sędziowskich. W następstwie zmian, zgodnie z wytycznymi Wydziału Sędziowskiego OZPN Katowice 13 sierpnia 1976 roku powołano pierwszy Zarząd Wydziału Sędziowskiego w następującym składzie:

Zbigniew	Ślabik	- przewodniczący,
Kazimierz	Sochacki	- z – ca przewodniczącego,
Damian	Kujawa	- sekretarz,
Tadeusz	Moszkowicz	- ref. szkoleniowy,
Mieczysław	Kokot	- ref. obsady,
Paweł	Wodecki	- ref. kwalifikacji,
Robert	Procek	- ref. dyscypliny,
Józef	Walukiewicz	- ref. ewidencji,
Franciszek	Bartosz	- ref. finansowy.

Z sędziów przeniesionych do Podokręgu Tychy, wcześniej we władzach innych Podokręgów zasiadali Tadeusz Moszkowicz, będący referentem dyscypliny w Podokręgu Bytom, oraz Józef Guziel – referent ewidencji w OKS Katowice.

Dokonano również wyboru Komisji Rewizyjnej KS Tychy, na czele, której stanął Edward Góra, mając do pomocy Henryka Kamionkę i Stanisława Zielińskiego.

Nowopowstałe Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy miał do dyspozycji na koniec 1976 roku 56 sędziów, w tym 49 rzeczywistych. Dwóch z nich - Zbigniew Ślabik oraz Tadeusz Moszkowicz prowadzili zawody szczebla centralnego PZPN, jak i zawody międzynarodowe. W trakcie kolejnych początkowych lat Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy na szczebel III ligi (makrookręgowy) awansowali Stanisław Pindel, Ryszard Urbańczyk i Jerzy Cieślak. Szlify w sędziowskiej Kadrze Okręgu zaczęli zdobywać następni wychowankowie Kolegium: Zygmunt Karakuska, Czesław Głogowski oraz Józef Dzikowski.

W międzyczasie doszło do zmian w Zarządzie. Ostatni dzień roku 1977 przynosi całkowitą rezygnację z sędziowania Józefa Walukiewicza. Jego funkcję w Zarządzie przejmuje Jan Mały. W marcu 1978 roku z pracy w Zarządzie rezygnuje Tadeusz Moszkowicz. Referat szkolenia obejmuje Robert Procek, zostając jednocześnie

szkoleniowcem Kadry Podokręgu, natomiast referentem dyscypliny zostaje dotychczasowy referent obserwacji – Paweł Wodecki. Szefem obserwatorów zostaje nowo powołany członek Zarządu – Ryszard Urbańczyk. Maj 1978 roku przynosi kolejne zmiany. Odchodzi Damian Kujawa, jego zaś następcą zostaje Jan Mały. Na wakuujące miejsce referenta ewidencji powołano Zygmunta Karakuskę. Kolejna zmiana nastąpiła w maju 1979 roku, kiedy to z funkcji sekretarza zrezygnował Jan Mały. Jego obowiązki przejął Czesław Głogowski.

W 1980 roku powołano dodatkowo na członka Zarządu prowadzącego Kadrę Podokręgu.

Odciążono tym samym referenta szkolenia, gdyż Zarząd obowiązki te powierzył Stanisławowi Pindlowi. Zmieniają się również referenci dyscypliny i obsady. Są to jednakże zmiany „kosmetyczne” gdyż referentem obsady zostaje Paweł Wodecki, dyscypliny zaś – Mieczysław Kokot. Po raz pierwszy powołana zostaje – w myśl zaleceń Zarządu KS OZPN – Komisja Szkoleniowa Podokręgu, na której czele staje Robert Procek, członkami zaś zostają Jerzy Cieślak, Stanisław Pindel i Ryszard Urbańczyk.

W 1981 roku dochodzi do wyborów nowego Zarządu Kolegium Sędziów. Ponownie na czele staje Zbigniew Ślabik, mając do dyspozycji następujących członków Zarządu:

Kazimierz Sochacki – wiceprezes, Czesław Głogowski – sekretarz, Robert Procek – referent szkolenia, Stanisław Pindel – prowadzący Kadrę Podokręgu, Ryszard Urbańczyk – referent kwalifikacji, Mieczysław Kokot – referent obsady, Antoni Spyra – delegat na Wydział Gier i Dyscypliny, Zygmunt Karakuska – referent ewidencyjno – gospodarczy oraz Zbigniew Zimnol, jako referent finansowy.

W 1982 roku Zbigniew Ślabik zostaje wybrany do Zarządu Polskiego Kolegium Sędziów w Warszawie pełniąc tam funkcję szefa szkolenia sędziów szczebla centralnego. Była to najwyższa funkcja przedstawiciela tyskich sędziów w 40 - leciu Podokręgu. Na zimowym zebraniu wyborczym ukształtował się nowy Zarząd, który w zmieniającym się składzie urzędował do nowych wyborów w 1985 roku.

Mieczysław Kokot	- przewodniczący,
Kazimierz Sochacki	- wiceprzewodniczący,
Czesław Głogowski	- sekretarz,
Antoni Spyra	- referent obsady,
Przemysław Kielb	- referent szkolenia,
Zbigniew Zimnol	- referent finansowy,
Ryszard Urbańczyk	- referent kwalifikacji,
Zygmunt Karakuska	- referent ewidencyjno – gospodarczy,

W trakcie kadencji zachodziły zmiany:

- wiosna 1982 – dokooptowano Jerzego Cieślaka powierzając mu funkcję ref. dyscypliny i przedstawiciela na WG i D;
- wiosna 1982 – w związku z rezygnacją Antoniego Spyry z pracy w Zarządzie funkcję referenta obsady przejął Jerzy Cieślak. Dokooptowano Pawła Wodeckiego – na funkcję ref. dyscypliny i przedstawiciela na WG i D;
- jesień 1982 – dokooptowano Edwarda Górę powierzając funkcję referenta dyscypliny;
- wiosna 1983 – po rezygnacji Czesława Głogowskiego stanowisko sekretarza obejmuje Edward Góra;
- wiosna 1983 – rezygnuje Jerzy Cieślak. Jego obowiązki dodatkowo przyjmuje Paweł Wodecki;
- grudzień 1983 – z pracy w zarządzie rezygnuje Paweł Wodecki. Do Zarządu dokooptowano Józefa Pławeckiego, powierzając mu funkcję referenta kwalifikacji, oraz Józefa Dzikowskiego jako reprezentanta sędziów na WG i D. Referat obsady obejmuje Ryszard Urbańczyk;
- od 1984 r. – stanowisko sekretarza powierzono Stefanowi Jarkowi;
- wiosna – jesień 1984: z uwagi na służbę wojskową Przemysława Kielba – funkcję referenta szkolenia (prócz swoich funkcji) objął Edward Góra.

Skład Komisji Rewizyjnej KS Tychy w latach 1982÷1984:

Edward Góra przewodniczący (do jesieni 1982)

Henryk Mazur członek (od jesieni 1982 przewodniczący)

Powołana w sierpniu 1982 roku nowa Kadra Okręgu, po półrocznym szkoleniu utworzyła dziewięćoosobową grupę kandydatów do prowadzenia III ligi. Wśród kandydatów znalazł się Zygmunt Karakuska, który w wyniku przeprowadzonych w rundzie wiosennej sezonu 1982/1983 egzaminów uzyskał awans na szczebel III ligi. Przeprowadzone na początku 1985 roku wybory do władz nie przyniosły większych zmian.

Skład Zarządu Kolegium Sędziów na lata 1985÷1988 przedstawiał się następująco:

Mieczysław Kokot	- przewodniczący,
Kazimierz Sochacki	- wiceprzewodniczący,
Stefan Jarek	- sekretarz,
Ryszard Urbańczyk	- referent obsady,
Przemysław Kielb	- referent szkolenia,
Stanisław Pindel	- referent szkolenia Kadry Podokręgu,
Józef Pławecki	- referent kwalifikacji,
Edward Góra	- referent dyscypliny,
Zygmunt Karakuska	- referent ewidencji,
Zbigniew Zimnol	- referent finansowy,
Edward Rybski	- przedstawiciel na WG i D.

Zmiany, w składzie, które zasłyły w trakcie kadencji:

- w związku z wyjazdem za granicę wiosną 1985 roku przewodniczącego Kolegium – Mieczysława Kokota prowadzenie Kolegium objął Kazimierz Sochacki (z dniem 1.05.1985r.);
- jesień 1985 – rezygnacja z pracy w Zarządzie Stanisława Pindla. Funkcję szkoleniowca Kadry Podokręgu przejmuje Zygmunt Karakuska. Dokooptowano Wernera Folkerta powierzając mu funkcję referenta ewidencji;
- 1986 – uzupełniono skład Zarządu o Henryka Mazura, powierzając mu funkcję wiceprzewodniczącego Kolegium. W związku z rezygnacją z pracy w Zarządzie przez Wernera Folkerta – referat ewidencji oraz (po rezygnacji Stefana Jarka) sekretariat przejmuje Jan Szewczyk;
- 28.02.1987 r. – rezygnacja Henryka Mazura. Na jego miejsce przechodzi Jan Szewczyk. Do Zarządu dokooptowano Jacka Zawislińskiego, powierzając mu funkcję referenta ewidencji i sprzętu. Od tego momentu Zarząd liczył 10 osób.

Skład Komisji Rewizyjnej KS Tychy na lata 1985÷1988:

Robert Procek	- przewodniczący,
Henryk Kamionka	- członek,
Stanisław Zieliński	- członek.

W międzyczasie na szczebel centralny PZPN – II ligi (odpowiednik obecnej I ligi) awansował Zygmunt Karakuska prowadził zawody II ligi z asystentami (wtedy sędziami liniowymi) z Podokręgu Tychy: Stanisławem Pindlem, Ryszardem Urbańczykiem, Czesławem Głogowskim, Stefanem Jarkiem, Krzysztofem Zyzańskim oraz Józefem Dzikowskim.

W sezonie 1988/89 Krzysztof Zyzański prowadził zawody III ligi, jako kandydat na drugoligowca. W Komisji Szkoleniowej Sędziów OZPN działał drugoligowiec – Zygmunt Karakuska. Pierwszego grudnia 1988 roku ustępuje Kazimierz Sochacki. Na wiosennym Zebraniu Sprawozdawczo - Wyborczym nowym przewodniczącym został wybrany Zygmunt Karakuska.

Skład Zarządu Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy w latach 1989÷1991:

Zygmunt Karakuska	- przewodniczący,
Zbigniew Zimmol	- wiceprzewodniczący ds. finansowych,
Edward Góra	- wiceprzewodniczący ds. dyscypliny,
Przemysław Kielb	- referent szkolenia,
Ryszard Urbańczyk	- referent ds. obsady,
Stanisław Gryzło	- referent Kadry Podokręgu,
Krzysztof Zyzański	- referent ds. kwalifikacji,
Jacek Zawisliński	- referent ds. ewidencji,
Ryszard Budny	- sekretarz,
Edward Rybski	- przedstawiciel na WG i D Podokręgu,
Jan Mały	- koordynator ds. ewidencji i odnacheń.

W trakcie tej kadencji nastąpiły następujące zmiany:

za Zbigniewa Zimmola referentem ds. finansowym został Jacek Zawisliński, za Przemysława Kielba referentem szkolenia został Stanisław Gryzło, za Stanisława Gryzła referentem szkolenia Kadry Podokręgu został Krystian

Bienioszek, za Jacka Zawislińskiego ref. ewidencji i sprzętu został Robert Żmijewski, za Krzysztofa Zyzańskiego ref. ds. kwalifikacji został Jan Mały, za Edwarda Rybskiego przedstawicielem na WG i D został Tadeusz Kuciński.

Kadencja rozpoczęta w 1989 roku przyniosła wybór Przemysława Kielba na referenta ds. Kadr Podokręgów Okręgowego Kolegium Sędziów. Ponadto Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze desygnowało Zbigniewa Słabika na jednego z delegatów zjazdu Polskiego Kolegium Sędziów, a Jan Mały powołany został do Komisji Dyscyplinarnej w województwie katowickim. Ponadto w Komisji Szkoleniowej OKS w Katowicach sekretarzem był Przemysław Kielb, natomiast członkami Zygmunt Karakuska i Krzysztof Zyzański. Wcześniej – prócz funkcji w Zarządzie – P. Kielb wraz z Józefem Pławeckim zasiadali w Komisji Kwalifikacyjnej OKS. Po ich rezygnacji (19.06.1989 r.) powołano na ich miejsce Tadeusza Moszkowicza, który otrzymał również uprawnienia obserwatora III ligi. Tadeusz Moszkowicz, na co dzień wzięty chirurg Szpitala Wojewódzkiego w Tychach, był także w późniejszych czasach lekarzem I reprezentacji Polski oraz Górnika Zabrze.

Na koniec 1990 roku Zygmunt Karakuska prowadził zawody II ligi, klasę makroregionalną (III ligę) sędziowali Przemysław Kielb i Krzysztof Zyzański, natomiast w szkoleniach Kadry Makroregionu brał udział Stanisław Pindel. Na szczeblu centralnym obserwatorami byli Zbigniew Słabik oraz Tadeusz Moszkowicz. We wrześniu 1991 r. na Przewodniczącego Kolegium Sędziów OZPN w Katowicach został wybrany Zbigniew Słabik, pełniąc tę funkcję do lutego 1995 r.

Na nadzwyczajnym Zebraniu Sprawozdawczo – Wyborczym Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy w dniu 03.09.1991 r. tysiące sędziowie dokonali ponownego wyboru przewodniczącego KS w osobie Zygmunta Karakuski oraz członków Zarządu w niezmiennym składzie. Podział funkcji na trzyletnią, nową kadencję przedstawiał się następująco:

Zygmunt Karakuska	- przewodniczący KS,
Edward Góra	- wiceprzewodniczący KS,
Ryszard Budny	- sekretarz,
Stanisław Gryzło	- referent szkolenia,
Krystian Bienioszek	- referent ds. Kadry Podokręgu,
Ryszard Urbańczyk	- referent obsady,
Jacek Zawisliński	- referent finansowy,
Jan Mały	- referent kwalifikacji,
Robert Żmijewski	- referent ewidencji,

Delegatem na WG i D z ramienia Kolegium Sędziów został Tadeusz Kuciński, natomiast od maja 1994 roku prowadzącym szkolenia Kadry Podokręgu został Zbigniew Walus.

Swoisty constans stanowiła Komisja Rewizyjna, która w latach 1989÷1994 działała w niezmiennym, następującym składzie: Józef Pławcki, Józef Niemczyk i Stanisław Zieliński.

Po zakończeniu sezonu 1990/91 drugą ligę – ze względu na wiek – opuszcza Zygmunt Karakuska, podejmując się, po roku prowadzenia zawodów szczebla okręgu funkcji obserwatora. Również z powodu przekroczenia limitu wiekowego szeregi trzeciej ligi – po 12 latach nieprzerwanej obecności na tym szczeblu – opuszcza Stanisław Pindel. W zamian przychodzi trzecioligowy awans Krystiana Bienioszka, a sezon 1991/92 kończy tysiące organizacja awansem w szeregi II ligi Przemysława Kielba. W kolejnym sezonie pojawia się nowy czwartoligowiec, słuchacz Kadry Okręgu – Zbigniew Walus, który po dwu latach awansuje na trzy sezony do trzeciej ligi. W omawianym okresie w pracach Kadry Okręgu brali również inni tysiące sędziowie: Wiktor Dutkowski oraz Piotr Muszyński. Warto również wspomnieć o największej w historii liczbie obserwatorów. Miało to miejsce w sezonie 1991/92, kiedy tysiące sędziów na szczeblu centralnym reprezentował Zbigniew Słabik (niekwestionowany rekordzista wśród obserwatorów – pierwsza liga przez 18 sezonów) oraz Tadeusz Moszkowicz, natomiast obserwacji na terenie OZPN Katowice prowadzili Zygmunt Karakuska, Przemysław Kielb, Jan Mały oraz Józef Pławcki. Przed sezonem 1994/95 Zygmunt Karakuska awansuje, jako obserwator na szczebel centralny.

W sezon 1994/95, będący ukoronowaniem kolejnej kadencji pracy Zarządu organizacja sędziowska wchodziła mając w OZPN Katowice następujące ilości sędziów: 1 trzecioligowiec, 3 czwartoligowców (w tym 2 członków Kadry Okręgu), oraz pięciu uprawnionych do prowadzenia klasy okręgowej. Na odbytym w dniu 29.01.1995 r. Zebraniu Sprawozdawczo – Wyborczym pozytywnie oceniono poczynania ustępujących władz, wybierając następujący „nowy-stary” Zarząd Kolegium Sędziów:

Zygmunt Karakuska	- przewodniczący,
Edward Góra	- z – ca ds. dyscypliny,
Ryszard Urbańczyk	- referent ds. obsady,
Stanisław Gryzło	- referent szkolenia,
Zbigniew Walus	- referent Kadry Młodzieżowej Podokręgu,
Józef Pławcki	- referent ds. kwalifikacji,
Jacek Zawisliński	- referent ds. finansów,
Ryszard Budny	- sekretarz,
Robert Żmijewski	- referent ewidencyjno – gospodarczy,
Tadeusz Kuciński	- przedstawiciel na WG i D Podokręgu.

W nowym Zarządzie zmiany były związane z rezygnacją dalszej działalności Krystiana Bienioszka, którego zastąpił Zbigniew Walus, natomiast funkcję referenta ds. kwalifikacji powierzono Józefowi Pławckiemu.

Wiosną 1995 do zarządu OKS Katowice wszedł Zbigniew Walus, pełniąc funkcję II referenta obsady. W Komisji Szkoleniowej działał – prócz Ryszarda Banasiuka, Kazimierza Kwiatkowskiego i Aleksandra Gorczyńskiego – Zbigniew Słabik.

W roku 1997 z Beskidzkiego OZPN przenieśli się, byli sędziowie III ligi: Adam Draczyński oraz Andrzej Kupczak, którzy wkrótce rozpoczęli pracę w strukturach Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy. W dniu 28.07.1997 r. Zarząd Podokręgu Tychy powołał na przewodniczącego Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy Zygmunta Karakuskę, który pracował z Zarządem w składzie:

Zygmunt Karakuska	- przewodniczący,
Edward Góra	- I z – ca przewodniczącego ds. organizacyjnych,
Ryszard Urbańczyk	- II z – ca przewodniczącego, referent ds. obsady,
Adam Draczyński	- referent szkolenia,
Andrzej Kupczak	- referent dyscypliny,
Zbigniew Walus	- referent Kadry Młodzieżowej Podokręgu,
Józef Pławcki	- referent ds. obserwacji,
Jacek Zawisliński	- referent finansowy ds. składek członkowskich,
Stanisław Gryzło	- sekretarz,
Robert Żmijewski	- referent ds. ewidencji sędziów,
Tadeusz Kuciński	- przedstawiciel na WG i D Podokręgu.

Na Zebraniu Plenarnym we wrześniu 1997 r. została powołana Komisja ds. Kontroli Składek Członkowskich (w miejsce Komisji Rewizyjnej) w składzie: Jerzy Cieślak, Józef Niemczyk, Stanisław Pindel.

W maju 2000 roku Prezesem Podokręgu Tychy wybrany zostaje Henryk Kula.

W czerwcu Zarząd Podokręgu Tychy powołał WS w składzie:

Zygmunt Karakuska	- przewodniczący,
Edward Góra	- wiceprzewodniczący ds. dyscypliny,
Adam Draczyński	- referent organizacyjno – szkoleniowy,
Stanisław Gryzło	- sekretarz WS, referent obsady i obserwacji,
Jacek Zawisliński	- referent ds. finansów i odnacheń,
Ryszard Urbańczyk	- referent ewidencji, przedstawiciel na WG i WD,
Zbigniew Walus	- szkoleniowiec Kadry Podokręgu.

Komunikatem Podokręgu Tychy nr 3/2001 z dnia 18 maja 2001 roku, Zarząd Podokręgu powołał Edwarda Górę na Przewodniczącego Wydziału Dyscypliny. W związku z tym Edward Góra zrezygnował z pracy w Zarządzie WS. W miesiącu wrześniu 2001 zrezygnował z pracy w Zarządzie WS Podokręgu Tychy kol. Zbigniew Walus.

W marcu 2002 roku Wydział Sędziowski, upamiętnił 25 rocznicę powstania Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy. Na uroczyste Zebranie Plenarne, które odbyło się 15 marca w Sali Rady Miasta Tychy przybyli przewodniczący Wydziału Sędziowskiego PZPN, członek WS PZPN – oraz Wiesław Janas – przedstawicielka PZPN. Goście wręczyli nagrody i wyróżnienia jubilatom oraz sędziom, którzy w 2001 roku zwyciężyli w poszczególnych szkoleniach. Za długoletnią działalność sędziowską pamiątkowe medale otrzymali m.in. Zbigniew Słabik i Tadeusz Moszkowicz – sędziowie prowadzący w latach 70 i 80 tych zawody pierwszej i drugiej ligi.

W roku 2004 Zarząd Podokręgu Tychy powołał na kolejną kadencję dotychczasowego przewodniczącego Kolegium Sędziów Zygmunta Karakuszkę. Ten z kolei przedstawił do zatwierdzenia Zarząd w dotychczasowym składzie. Ponadto Jacek Zawisliński zostaje sekretarzem Zarządu Podokręgu, z urzędu członkiem Wydziałów Gier i Dyscypliny zostaje ponownie Ryszard Urbańczyk, a jesienią 2004 roku członkiem – weryfikatorem Wydziału Gier zostaje Tadeusz Kuciński. Również i na szczeblu Śląskiego Związku Piłki Nożnej w skład Wydziału Gier szczebla okręgu wszedł Edward Góra.

W marcu 2007 roku z funkcji referenta obsady zrezygnował Stanisław Gryzłó, pozostając w zarządzie jako sekretarz oraz referent do spraw obserwacji. Nowym referentem obsady został Dariusz Rozmus, który od jesieni 2005 roku pełnił funkcję odpowiedzialnego za rozliczanie sędziów z wydanych rachunków. W marcu 2007 roku, podczas inauguracyjnego zebrania plenarnego organizacji, 50 – lecie działalności w organizacji sędziowskiej obchodził Zbigniew Słabik, były długoletni sędzia oraz obserwator ekstraklasy, oraz liniowy (asystent) szczebla międzynarodowego. Z tej okazji uhonorowany został okolicznościowym upominkiem oraz życzeniami dalszej, udanej działalności w Zespole ds. Sędziów przy Śl. ZPN w Katowicach.

W 2003 roku, dla uczczenia pamięci jednego z najbardziej znanych sędziów Podokręgu, lekarza reprezentacji Polski i Górnika Zabrze – Tadeusza Moszkowicza, rozpoczęto rozgrywanie corocznie zawodów memoriałowych pomiędzy reprezentacją sędziów (najczęściej wzmocnioną starszymi zawodnikami, względnie trenerami Podokręgu), a reprezentacją Dziennikarzy Śląskich pod wodzą Jerzego Dusika, również wzmacniających się takimi graczami, jak Jan Furtok, Jerzy Wijas, Marek Koniarek, Mariusz Śrutwa, Ryszard Kraus, Dariusz Grzesik, Kazimierz Szachnitowski, Waldemar Fornalik i inni. Zawody te rozgrywane najczęściej w maju odbywały się gościnnie corocznie na innym boisku w Podokręgu, a ich wyniki były długo komentowane przez zwycięzców i pokonanych, którym okazałe puchary wręczała wdowa po zmarłym – Barbara Moszkowicz. Gościem honorowym na memoriałach był trener Reprezentacji Polski Antoni Piechniczek. Bywała również trener Ekstraklasy Jan Urban oraz wielu wyśmienitych zawodników i działaczy sportowych. Zgodnie z pierwotnymi założeniami rozegrano X edycji Memoriału im. Tadeusza Moszkowicza.

Również na szczeblu Śląskiego ZPN, jak i PZPN corocznie organizowane są bądź były halowe rozgrywki w ramach Mistrzostw Śląska czy Polski. Zarówno na szczeblu krajowym jak i na podwórku Śląskiego ZPN tysiące sędziowie są widoczni. W reprezentacji Śląska udane występy zaliczyli Piotr Bielecki, Bartłomiej Cieślak i Paweł Dziopak – zdobywając medale Halowych Mistrzostw Polski Sędziów. Natomiast Mistrzostwach Śląska Sędziów tyska drużyna wywalczyła trzy srebra (1998, 2004, 2013) i jeden brąz (2015). Dwukrotnie – w 2008 oraz w 2013 byliśmy gospodarzami Mistrzostw, korzystając z pięknej hali w Bojszowach. Z dniem 1 czerwca 2007 roku Zarząd Podokręgu powołał w skład zarządu KS Aleksandra Frejowskiego, jako pomocnika referenta obsady, zajmującego się głównie łącznością pomiędzy kierownikiem biura Podokręgu a obsadowym a także odpowiedzialnym za przygotowywanie i rozliczanie rachunków sędziowski. Dodatkowo, Zarząd Kolegium powierzył mu obowiązki członka Komisji Szkoleniowej Podokręgu. W podsumowaniu sezonu 2006/07 w Kadrze Okręgu utrzymał się Szymon Skowroński, natomiast 2 miejsce w Kadrze Okręgu Kobiąt zajęła Elżbieta Gryzłó.

Rok 2008 rozpoczął się od zorganizowania – po raz pierwszy przez Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy – Mistrzostw Śląska Sędziów. Te czternaste już zawody odbyły się 19 stycznia we wspaniałej hali w Bojszowach.

Wiosną 2008 roku wybrany na następną kadencję Zarząd Podokręgu Tychy mianuje na v-ce Prezesa do spraw sędziowskich Zygmunta Karakuszkę. Tym samym – po dwudziestu niemal latach prowadzenia tyskich sędziów – nastąpiła zmiana przewodniczącego Kolegium. Został nim dotychczasowy wiceprzewodniczący, Andrzej Kupczak. Ponadto w składzie Zarządu nie zaszły większe zmiany, jedynie funkcje referenta obsady przejął Aleksander Frejowski. Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy znów doczekały się sędziowie trzecioligowych. Został nim Szymon Skowroński, zajmując w Kadrze Okręgu Śl. ZPN miejsce premiowane awansem. Ponadto Tychy wprowadziły dwu sędziów do opuszczonej przez Skowrońskiego śląskiej kadry. Miejsce to uzupełnili zwycięzca Kadry Podokręgu Piotr Bielecki i Damian Synówka..

Sezon 2008/2009 zaowocował awansem Piotra Bieleckiego do III ligi, natomiast Szymon Skowroński po rundzie jesiennej 2009 roku zajął drugie miejsce wśród sędziów trzecioligowych, co upoważniało sędziego do rywalizacji wiosną 2010 roku o awans do drugiej ligi. Na sezon 2009/2010 zarząd KS Tychy powierza obowiązki prowadzącego Kadre KS Tychy Markowi Modrzikowi.

W listopadzie 2010 r. Zarząd Podokręgu Tychy powierza tymczasowe kierowanie organizacją sędziowską dotychczasowemu wiceprzewodniczącemu – Adamowi Draczyńskiemu, który jednak po krótkim okresie urzędowania zrezygnował z pełnionej funkcji. Kolejnym przewodniczącym KS Tychy został Aleksander Frejowski, jako pełniący obowiązki do zakończenia rozgrywek sezonu 2010/11. Ponadto, nowy przewodniczący został członkiem zarządu Śląskiego Kolegium Sędziów, obejmując referat ds. finansowych.

Zbigniew Słabik w roku 2010 na uroczystościach 90 – lat Śl. ZPN został uhonorowany najwyższym odznaczeniem PZPN – Diamentową Odnaką Honorową PZPN. Odznaczenie to przyznawane jest najwybitniejszym postaciom sceny piłkarskiej – klubom, działaczom oraz sędziom.

Program talentów i mentorów wprowadzony został przez Kolegium Sędziów PZPN w celu wyszukiwania na wszystkich szczeblach rozgrywkowych sędziów uzdolnionych, perspektywicznych, wyróżniających się prezencją, znajomością języków obcych, w celu ich dalszego rozwoju i przygotowania do prowadzenia najwyższych klas rozgrywkowych. Powołana przez KS PZPN Komisja ds. Realizacji Programu Talentów i Mentorów współpracowała z szesnastoma Komisjami Lokalnymi, działającymi przy Związkach PN. Na szczeblu okręgów przyjęto dla arbitrów limit wieku do 27 lat, natomiast dwa lata mniej mogli mieć sędziowie szczebla lokalnego (podokręgi). Na szczeblu tym opieką objęci byli sędziowie III i IV ligi oraz klasy okręgowej. Natomiast do Zespołu Mentorów powoływano obserwatorów lub byłych obserwatorów szczebla centralnego, cieszących się powszechnym autorytetem w środowisku sędziowskim. Cyklem szkoleniowym był zazwyczaj jeden sezon, natomiast każdy mentor dostawał pod opiekę dwóch – trzech sędziów. W sezonie 2010/11 programem mentorskim objęto pięciu sędziów tyskiego Podokręgu. Szebel III ligi reprezentowany był przez Piotra Bieleckiego i Szymona Skowrońskiego, którymi opiekowali się odpowiednio Ernest Wencel i Zbigniew Słabik. Zbigniew Słabik ponadto prowadził szkolenie Łukasza Stęchłego, prowadzącego klasę okręgową. Z kolei drugi mentor wywodzący się z Podokręgu Tychy, Zygmunt Karakuska prowadził czwarto ligowego Damiana Synówkę oraz „okręgowca” – Pawła Dziopaka. Cykl szkoleń i obserwacji kończył się z upływem sezonu rozgrywkowego wyłonieniem najlepszych sędziów, którzy mieli pierwszeństwo w awansie na wyższy szczebel. Wśród piątki najlepszych arbitrów szczebla okręgu znalazł się Paweł Dziopak, któremu przyznano mecz czwartej ligi, podczas którego przeprowadzona została pełna obserwacja przez obserwatora szczebla centralnego. Wypadła ona na tyle pomyślnie, że w konsekwencji – po zaliczeniu sprawdzianów kondycyjnych i teoretycznych na czerwcowych egzaminach szczebla okręgu – Paweł Dziopak znalazł się w szeregach Kadry Okręgu Śl. ZPN.

Na pierwszym posiedzeniu po zakończonym sezonie 2010/11, w dniu 1 lipca Zarząd Podokręgu Tychy zatwierdził na przewodniczącego KS Aleksandra Frejowskiego. Na jego wniosek do Zarządu wszedł Mirosław Gretka, przejmując od przewodniczącego sprawy związane z obsadą. W dniu 26 kwietnia 2012 roku delegaci zgromadzeni na Walnym Zebraniu Sprawozdawczym Wyborczym powołali Zarząd Podokręgu na nową kadencję. Nowy Zarząd zatwierdził władze Kolegium Sędziów, przewodniczącego Aleksandra Frejowskiego.

Działalność w Zarządzie zakończył Dariusz Rozmus w miejsce, którego powołano Tomasza Kuźniarza. Adam Draczyński pozostał wiceprzewodniczącym ds. organizacyjnych, swoje funkcje zatrzymali też pozostali członkowie Zarządu. Nową twarzą, odpowiedzialną za kontakty z Wydziałem Gier został Ireneusz Golda, natomiast Szymon Skowroński wszedł do Zarządu z zadaniem koordynacji działań związanych z Kadra KS Podokręgu oraz Programem Talentów.

W szeregi obserwatorów wszedł Aleksander Frejowski z uprawnieniami obserwacji III ligi oraz Leszek Pałys (szczebel Śląskiego ZPN – klasa okręgowa oraz IV liga). Na wrześniowym zebraniu plenarnym sędziowie powitali Sonię Zawisz, która kilka dni wcześniej uzyskała szlify sędziny głównej Ekstraligi kobiet - był to pierwszy od lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku (Zbigniew Słabik) awans tyskiego sędziego na szczebel najwyższej klasy rozgrywkowej. Przerwa między rundami w sezonie 2013/2014 przyniosła zmiany w składzie Zarządu Kolegium Sędziów. Zarząd Podokręgu kierując się zasadą zmniejszania składów osobowych poszczególnych wydziałów na wniosek przewodniczącego KS Tychy podziękował za dotychczasową współpracę kolegom: Adamowi Draczyńskiemu, Ireneuszowi Goldzie, Mirosławowi Gretce, Stanisławowi Gryzłó, Ryszardowi Urbańczykowi i Jackowi Zawislińskiemu, dziękując im za dotychczasowy wkład pracy.

W ich miejsce powołano Sonię Zawisz (odpowiedzialna za sprawy organizacyjne, sekretariat, szkolenie kobiet oraz kontakt z KS PZPN) i Pawła Kłyka (sprawy finansowe, statystyka zawodów). Pozostali – Szymon Skowroński i Tomasz Kuźniarz – otrzymali, poza swoimi zadaniami również pozostałe. Ewidencja i kontakt z Wydziałem Gier przypadły w udziale Szymonowi Skowrońskiemu, mającemu dotąd sprawy szkoleniowe. Od grudnia 2013 r. Zarząd Kolegium Sędziów Śląskiego ZPN – Podokręg Tychy działa, zatem w pięcioosobowym składzie.

Na sezon 2015/2016 stan posiadania Kolegium Sędziów Śląskiego ZPN wynosił 124 sędziów rzeczywistych oraz 15 sędziów próbnych i kandydatów. Uprawnienia do sędziowania na szczeblu Śląskiego ZPN, jak i na szczeblu centralnym mieli następujący sędziowie i sędziny: ekstraliga kobiet – Sonia Zawisz, asystentki szczebla centralnego – Sabina Czarnecka i Anna Synówka, III liga – Szymon Skowroński, Kadra Okręgu (IV liga) – Damian Drabik, Paweł Dziopak i Mateusz Konieczny, IV liga – Piotr Bielecki i Paweł Łukaszczyk; klasa okręgowa – Paweł Kłyk, Łukasz Kruk, Tomasz Kuźniarz, Paweł Myszor oraz Sonia Zawisz. Ponadto Paweł Myszor został zakwalifikowany do programu CORE na poziomie Okręgu. Do grupy szkoleniowej asystentów szczebla Okręgu powołano Jacka Bieleckiego, Mateusza Koniecznego, Łukasza Kruka oraz Marcina Stonia. Obserwatorem szczebla III ligi jest Aleksander Frejowski.

Organizacja sędziowska – zestawienia i wykazy

Sędziowie szczebla centralnego i wojewódzkiego						
sezon	klasa	imię i nazwisko		sezon	klasa	imię i nazwisko
1976/77	I liga	Zbigniew Ślabik		1983/84 c.d.	Klasa okręgowa c.d.	Przemysław Kielb (kadra okręgu)
	II liga	Tadeusz Moszkowicz				Tadeusz Kuciński (kadra okręgu – j. 83)
	Klasa wojewódzka i terenowa	Jerzy Cieślak (kadra okręgu)				Andrzej Borys
		Mieczysław Kokot				Tadeusz Moszkowicz
1977/78	I liga	Zbigniew Ślabik				Zbigniew Ślabik
	II liga	Tadeusz Moszkowicz				Ryszard Urbańczyk
	Klasa wojewódzka i terenowa	Stanisław Pindel (kadra okręgu)			Klasa terenowa	Krzysztof Zyzański
		Józef Walukiewicz (j. 77 kadra okręgu)				Józef Niemczyk
		Jerzy Cieślak				Jan Szewczyk
		Edward Góra				Antoni Wojtas
		Mieczysław Kokot				Zbigniew Zimnol
		Ryszard Urbańczyk		1984/85	III liga	Zygmunt Karakuska
1978/79	I liga	Zbigniew Ślabik				Stanisław Pindel
	II liga	Tadeusz Moszkowicz			Klasa okręgowa	Ryszard Budny (kadra okręgu)
	Klasa okręgowa i terenowa	Stanisław Pindel (kadra okręgu)				Przemysław Kielb (kadra okręgu – j. 84)
		Ryszard Urbańczyk (kadra okręgu)				Krzysztof Zyzański (kadra okręgu)
		Jerzy Cieślak				Eugeniusz Brzoska
		Mieczysław Kokot				Józef Dzikowski
1979/80	I liga	Zbigniew Ślabik				Czesław Głogowski
	II liga	Tadeusz Moszkowicz				Edward Góra
	III liga	Stanisław Pindel				Tadeusz Moszkowicz
		Ryszard Urbańczyk				Zbigniew Ślabik
	Klasa okręgowa i terenowa	Jerzy Cieślak (kadra okręgu)			Klasa terenowa	Andrzej Borys
		Piotr Buczkowski				Piotr Buczkowski
		Mieczysław Kokot				Mieczysław Kokot
		Antoni Spyra				Tadeusz Kuciński
1980/81	I liga	Zbigniew Ślabik				Leszek Tymek
	II liga	Tadeusz Moszkowicz				Zbigniew Zimnol
	Klasa okręgowa i terenowa	Stanisław Pindel		1985/86	II liga	Zygmunt Karakuska
		Ryszard Urbańczyk			III liga	Stanisław Pindel (kandydat na II ligę)
		Jerzy Cieślak (kadra okręgu)			Klasa okręgowa	Józef Dzikowski (kadra okręgu)
		Czesław Głogowski (kadra okręgu)				Stanisław Gryzł (kadra okręgu – j.86)
		Zygmunt Karakuska (kadra okręgu)				Stefan Jarek (kadra okręgu)
		Brzoska Piotr				Przemysław Kielb (kadra okręgu)
		Przemysław Kielb				Krzysztof Zyzański (kadra okręgu)
		Antoni Spyra				Czesław Głogowski (tylko w.87)
1981/82	I liga	Zbigniew Ślabik			Klasa terenowa	Eugeniusz Brzoska
	II liga	Tadeusz Moszkowicz				Tadeusz Kuciński
	III liga	Jerzy Cieślak			Klasa okręgowa	Leszek Tymek
		Stanisław Pindel				Zygmunt Karakuska
		Ryszard Urbańczyk				Czesław Głogowski (tylko j.86)
	Klasa okręgowa i terenowa	Józef Dzikowski (kadra okręgu)				Stanisław Pindel
		Czesław Głogowski (kadra okręgu)				Józef Dzikowski (kadra okręgu)
		Zygmunt Karakuska (kadra okręgu)				Stanisław Gryzł (kadra okręgu – j.86)
		Piotr Brzoska				Stefan Jarek (kadra okręgu)
		Przemysław Kielb				Przemysław Kielb (kadra okręgu)
		Jan Stanclik				Krzysztof Zyzański (kadra okręgu)
		Antoni Wojtas				Czesław Głogowski (tylko w.87)
1982/83	II liga	Tadeusz Moszkowicz		1986/87	Klasa terenowa	Eugeniusz Brzoska
	III liga	Jerzy Cieślak (kandydat do II ligi)				Ryszard Budny
		Stanisław Pindel			Klasa okręgowa	Jerzy Cieślak
		Ryszard Urbańczyk (kandydat do II ligi)				Tadeusz Kuciński
	Klasa okręgowa i terenowa	Andrzej Borys (kadra okręgu)				Jan Szewczyk
		Eugeniusz Brzoska (kadra okręgu)				Zygmunt Karakuska
		Józef Dzikowski (kadra okręgu)				Przemysław Kielb
		Czesław Głogowski (kadra okręgu)				Stanisław Pindel
		Zygmunt Karakuska (kadra okręgu)				Krzysztof Zyzański (od wiosny 88)
		Przemysław Kielb (kadra okręgu)				Krystian Bienioszek (kadra okręgu)
		Tadeusz Kuciński (kadra o od w.83)				Józef Dzikowski (kadra okręgu)
		Józef Niemczyk				Krzysztof Zyzański (kadra okręgu – j.87)
		Jan Stanclik				Czesław Głogowski (kadra okręgu od w.88)
		Jan Szewczyk			Klasa terenowa	Stanisław Gryzł
		Antoni Wojtas				Henryk Babik
		Jerzy Cieślak				Ryszard Budny
1983/84	III liga	Zygmunt Karakuska		1987/88	Klasa okręgowa	Jerzy Cieślak
		Stanisław Pindel				Stefan Jarek
		Eugeniusz Brzoska (kadra okręgu – j.83)				Zygmunt Karakuska
	Klasa okręgowa	Józef Dzikowski (kadra okręgu)			III liga	Przemysław Kielb
		Czesław Głogowski (kadra okręgu)				Stanisław Pindel
1988/89	Klasa okręgowa			1988/89	Klasa okręgowa	Krzysztof Zyzański (kandydat do II ligi)
						Krystian Bienioszek (kadra okręgu)

1988/89 c.d.	Klasa okręgowa	Józef Dzikowski (kadra okręgu)	1997/98 c.d.	IV liga c.d.	Andrzej Kupczak	
	Klasa terenowa	Stanisław Gryzło (kadra okręgu)		Zbigniew Walus		
1989/90	II liga	Jacek Zawisliński	1998/99	Klasa okręgowa	Adam Draczyński	
	III liga	Zygmunt Karakuszk		Aleksander Frejowski		
		Przemysław Kielb		Przemysław Kielb		
		Stanisław Pindel		Stanisław Pindel		
	Krzysztof Zyzanski			1999 /2000	IV liga	Aleksander Frejowski (kadra okręgu)
	Klasa makroregionalna	Krystian Bienioszek (kadra okręgu)			Krzysztof Izidor (kadra okręgu)	
	Klasa okręgowa	Józef Dzikowski			Zbigniew Walus	
Stanisław Gryzło		Adam Draczyński				
Klasa terenowa	Stefan Jarek	Józef Dzikowski				
	Jacek Zawisliński	Sławomir Kantor				
	Robert Żmijewski	Przemysław Kielb				
1990/91	II liga	Robert Żmijewski	2000/01	Klasa okręgowa	Leszek Pałys	
	III liga (makroregionalna)	Zygmunt Karakuszk			Sławomir Kantor (kadra okręgu)	
		Przemysław Kielb			Adam Draczyński	
		Stanisław Pindel			Zbigniew Walus	
	Krzysztof Zyzanski	Józef Dzikowski				
	Klasa okręgowa A	Krystian Bienioszek (kadra okręgu)			Aleksander Frejowski	
	Klasa okręgowa B	Józef Dzikowski			Krzysztof Izidor	
Stanisław Gryzło		Leszek Pałys				
Jacek Zawisliński		Mariusz Rogalski				
Robert Żmijewski						
1991/92	III liga	Krystian Bienioszek	2001/02	IV liga	Piotr Kołodziejski	
		Przemysław Kielb			Aleksander Frejowski (kadra okręgu)	
		Krzysztof Zyzanski			Leszek Pałys (kadra okręgu)	
	Klasa śląska	Wiktor Dudkowski (kadra okręgu)		Mariusz Rogalski (kadra okręgu)		
		Piotr Muszyński (kadra okręgu)		Zbigniew Walus		
	Klasa okręgowa	Józef Dzikowski		Klasa okręgowa	Adam Draczyński	
		Stanisław Gryzło			Józef Dzikowski	
		Zygmunt Karakuszk			Sebastian Gehr	
Stanisław Pindel		Ireneusz Golda				
1992/93	II liga	Jacek Zawisliński	2002/03	Klasa okręgowa	Krzysztof Izidor	
		Przemysław Kielb			Sławomir Kantor	
		Krystian Bienioszek			Piotr Kołodziejski	
	Klasa śląska	Piotr Muszyński (kadra okręgu)			Mariusz Rogalski	
		Zbigniew Walus (kadra okręgu)			Aleksander Frejowski (kadra okręgu – j 01)	
	Klasa okręgowa	Józef Dzikowski			Tomasz Kuźniarz (kadra okręgu)	
		Stanisław Gryzło			Józef Dzikowski	
Stanisław Pindel		Ireneusz Golda				
Jacek Zawisliński		Krzysztof Izidor				
1993/94	III liga	Przemysław Kielb	2003/04	Klasa okręgowa	Sławomir Kantor	
		Liga śląska			Zbigniew Walus (kadra okręgu)	Szymon Skowroński
		Piotr Muszyński			Mariusz Woleń	
	Klasa okręgowa	Krystian Bienioszek			II liga	Mariusz Rogalski
		Józef Dzikowski			III liga	Piotr Kołodziejski
		Stanisław Gryzło			Klasa okręgowa	Bartłomiej Cieślak
		Marek Modrzik				Aleksander Frejowski
		Stanisław Pindel				Ireneusz Golda
Eugeniusz Pluszczyk	Tomasz Kuźniarz					
Jacek Zawisliński	Leszek Pałys					
Robert Żmijewski	Mariusz Woleń					
1994/95	III liga	Zbigniew Walus	2004/05	Klasa okręgowa	Sebastian Woleń	
		Liga śląska			Marek Modrzik (kadra okręgu)	Piotr Kołodziejski
					Józef Dzikowski	Mariusz Rogalski
	Klasa okręgowa	Piotr Muszyński (kadra okręgu)			IV liga	Tomasz Kuźniarz (kadra okręgu – j.04)
		Stanisław Gryzło			Leszek Pałys (kadra okręgu)	
		Przemysław Kielb			Mariusz Woleń (kadra okręgu)	
		Stanisław Pindel			Piotr Bielecki	
Eugeniusz Pluszczyk	Bartłomiej Cieślak					
Robert Żmijewski	Aleksander Frejowski					
1995/96	III liga	Zbigniew Walus	Klasa okręgowa	Ireneusz Golda		
		Józef Dzikowski		Szymon Palka		
		Stanisław Gryzło		Dawid Paszek		
		Przemysław Kielb		Michał Rogalski		
1996/97	IV liga	Krzysztof Izidor (kadra okręgu – j. 97)	Klasa okręgowa	Szymon Skowroński		
		Sławomir Kantor (kadra okręgu – j. 97)		Sebastian Woleń		
		Marek Modrzik (kadra okręgu)				

2005/06	II liga	Mariusz Rogalski		2011/12 c.d.	Klasa okręgowa c.d.	Paweł Łukaszczyk
	III liga	Piotr Kołodziejewski				Łukasz Stęchły
	IV liga	Mariusz Woleń (kadra okręgu)				Marcin Stoń
		Szymon Skowroński (kadra okręgu)				Paweł Kłyk
	Klasa okręgowa	Aleksander Frejowski		2012/13	I liga kobiet	Anna Pyrtek
		Sebastian Gehr				Sonia Zawisz
		Ireneusz Golda			III liga	Piotr Bielecki
		Szymon Palka				Szymon Skowroński
		Dawid Paszek			IV liga	Damian Synówka (kadra okręgu)
		Michał Rogalski				Paweł Dziopak
2006/07	II liga	Mariusz Rogalski (tylko jesień 06)				Paweł Kłyk
	III liga	Piotr Kołodziejewski (tylko jesień 06)			Klasa okręgowa	Tomasz Kuźniarz
	IV liga	Szymon Skowroński (kadra okręgu)				Paweł Łukaszczyk
		Bartłomiej Cieślak				Radosław Pyrtek
	Klasa okręgowa	Piotr Bielecki				Łukasz Stęchły
		Sebastian Gehr			Asystentki szczebla centralnego	Sabina Fatyga
		Szymon Palka				Anna Synówka
		Leszek Pałys			Ekstraliga kobiet	Sonia Zawisz
		Dawid Paszek			I liga kobiet	Anna Pyrtek
		Michał Rogalski			Asystentki szczebla centralnego	Sabina Czarnecka (Fatyga)
2007/08	IV liga	Szymon Skowroński (kadra okręgu)		2013/14		Anna Synówka
		Bartłomiej Cieślak			III liga	Szymon Skowroński
	Klasa okręgowa	Piotr Bielecki			IV liga	Piotr Bielecki (kadra okręgu)
		Paweł Kłyk				Damian Synówka (kadra okręgu)
		Szymon Palka				Paweł Dziopak
		Marcin Stoń				Paweł Łukaszczyk
2008/09	III liga	Damian Synówka			Klasa okręgowa	Bartosz Badowski
		Szymon Skowroński				Sebastian Hutny
	IV liga	Piotr Bielecki (kadra okręgu)				Paweł Kłyk
		Damian Synówka (kadra okręgu)				Łukasz Kruk
	Klasa okręgowa	Bartłomiej Cieślak				Tomasz Kuźniarz
		Sławomir Kantor				Radosław Pyrtek
2009/10	III liga	Marcin Stoń		2014/15	Ekstraliga kobiet	Sonia Zawisz
		Szymon Skowroński (w.10 –kand do II)			I liga kobiet	Anna Pyrtek
	IV liga	Piotr Bielecki			Asystentki szczebla centralnego	Sabina Czarnecka
		Bartłomiej Cieślak				Anna Synówka
	Klasa okręgowa	Paweł Dziopak			III liga	Piotr Bielecki
		Tomasz Kuźniarz				Szymon Skowroński
		Damian Synówka			IV liga	Paweł Dziopak (kadra okręgu)
	II liga kobiet + asysta szczebla centralnego	Sabina Fatyga				Paweł Łukaszczyk
2010/11	III liga	Sonia Zawisz		2015/16		Damian Synówka
		Piotr Bielecki			Klasa okręgowa	Paweł Kłyk
	IV liga	Szymon Skowroński				Mateusz Konieczny
		Tomasz Kuźniarz				Łukasz Kruk
	Klasa okręgowa	Damian Synówka				Tomasz Kuźniarz
		Bartłomiej Cieślak				Sonia Zawisz (z urzędu – exl. kobiet)
		Paweł Dziopak			Ekstraliga kobiet	Sonia Zawisz
		Paweł Kłyk			Asystentki szczebla centralnego	Sabina Czarnecka
		Łukasz Stęchły				Anna Synówka
		Marcin Stoń			III liga	Szymon Skowroński
	II liga kobiet				Liga śląska	Damian Drabik
	II liga kobiet – asysta	Sabina Fatyga				Paweł Dziopak
2011/12	III liga kobiet	Anna Pyrtek				Mateusz Konieczny
	III liga kobiet – asysta	Anna Synówka				Piotr Bielecki
	III liga	Paweł Łukaszczyk			Klasa okręgowa	Paweł Łukaszczyk
		Szymon Skowroński				Paweł Kłyk
	IV liga	Paweł Dziopak (kadra okręgu)				Łukasz Kruk
		Damian Synówka (kadra okręgu)				Tomasz Kuźniarz
	Klasa okręgowa	Tomasz Kuźniarz				Paweł Myszor
		Bartłomiej Cieślak				Sonia Zawisz (z urzędu – exl. kobiet)
		Sebastian Hutny				

Obserwatorzy szczebla centralnego i wojewódzkiego

sezon	klasa	imię i nazwisko	sezon	klasa	imię i nazwisko
1977/78	Klasa międzywojewódzka	Robert Procek	1996/97	I liga	Zbigniew Ślabik
1978/79	Klasa międzywojewódzka	Robert Procek		II liga	Zygmunt Karakuska
1979/80	Klasa międzywojewódzka	Robert Procek	1997/98	I liga	Zbigniew Ślabik
	Klasa okręgowa i terenowa	Adolf Braszcok		II liga	Zygmunt Karakuska
1980/81	Klasa międzywojewódzka	Robert Procek		III liga	Józef Pławewski
	Klasa okręgowa i terenowa	Adolf Braszcok		Klasa okręgowa	Jerzy Cieślak
		Mieczysław Kokot (wiosna 81)	1998/99	I liga	Zbigniew Ślabik
1981/82	Klasa okręgowa i terenowa	Mieczysław Kokot		II liga	Zygmunt Karakuska
1982/83	I liga	Zbigniew Ślabik		IV liga	Józef Pławewski
	Klasa okręgowa i terenowa	Edward Rybski	1999/2000	I liga	Zbigniew Ślabik
		Paweł Wodecki	2000/01	II liga	Zygmunt Karakuska (tylko jesień 2000)
1983/84	I liga	Zbigniew Ślabik		Liga śląska	Józef Pławewski
	Klasa okręgowa i terenowa	Robert Procek			Zbigniew Ślabik
		Edward Rybski		Klasa okręgowa	Przemysław Kielb
		Paweł Wodecki	2001/02	II liga	Zygmunt Karakuska (tylko wiosna 02)
1984/85	I liga	Zbigniew Ślabik		III liga	Zygmunt Karakuska (tylko jesień 01)
	Klasa okręgowa i terenowa	Józef Pławewski		Liga śląska	Przemysław Kielb (kadra okręgu)
		Robert Procek			Zbigniew Ślabik (kadra okręgu)
		Edward Rybski	2002/03	Szczebel centralny	Zygmunt Karakuska
1985/86	I liga	Zbigniew Ślabik		Liga śląska	Zbigniew Ślabik (kadra okręgu)
	III liga	Józef Pławewski		Klasa okręgowa	Tadeusz Kuciński
	Klasa okręgowa	Robert Procek	2003/04	Szczebel centralny	Andrzej Kupczak
	Klasa terenowa	Edward Rybski			Zygmunt Karakuska
		Kazimierz Sochacki		Liga śląska	Andrzej Kupczak (kadra okręgu)
1986/87	I liga	Zbigniew Ślabik		Klasa okręgowa	Ryszard Budny
1987/88	I liga	Zbigniew Ślabik	2004/05	Szczebel centralny	Tadeusz Kuciński
	Klasa okręgowa i terenowa	Robert Procek			Zygmunt Karakuska
		Edward Rybski		III liga	Andrzej Kupczak
1988/89	I liga	Zbigniew Ślabik		Klasa okręgowa	Ryszard Budny
	Klasa okręgowa i terenowa	Józef Pławewski			Tadeusz Kuciński
		Edward Rybski	2005/06	Szczebel centralny	Zygmunt Karakuska
		Edward Rybski			Andrzej Kupczak
1989/90	I liga	Zbigniew Ślabik		III liga + kadra okręgu	Zygmunt Karakuska
	III liga	Tadeusz Moszkowicz	2006/07	Szczebel centralny	Andrzej Kupczak
	Klasa okręgowa i terenowa	Przemysław Kielb			Zygmunt Karakuska
		Jan Mały		III liga + kadra okręgu	Andrzej Kupczak
1990/91	I liga	Zbigniew Ślabik	2007/08	Klasa okręgowa	Ryszard Budny
	III liga	Tadeusz Moszkowicz			Leszek Tymek
	Klasa okręgowa i terenowa	Józef Pławewski		Szczebel centralny	Zygmunt Karakuska
		Józef Pławewski			Andrzej Kupczak
1991/92	I liga	Zbigniew Ślabik			Piotr Święs
	III liga	Tadeusz Moszkowicz			Ryszard Budny
	Liga śląska	Zygmunt Karakuska			Leszek Tymek
	Klasa okręgowa	Przemysław Kielb	2008/09	III liga	Zygmunt Karakuska
		Jan Mały			Andrzej Kupczak
		Józef Pławewski		Klasa okręgowa	Ryszard Budny
1992/93	I liga	Zbigniew Ślabik			Leszek Tymek
	Liga śląska	Zygmunt Karakuska	2009/10	II liga	Andrzej Kupczak
	Klasa okręgowa	Jan Mały		IV liga	Zygmunt Karakuska
		Józef Pławewski		Klasa okręgowa	Ryszard Budny
1993/94	I liga	Zbigniew Ślabik	2010/11	II liga	Andrzej Kupczak (tylko jesień 2010)
	III liga	Zygmunt Karakuska		IV liga	Zygmunt Karakuska
	Klasa okręgowa	Jan Mały	2011/12	IV liga	Zygmunt Karakuska
		Józef Pławewski		Klasa okręgowa	Ryszard Budny
1994/95	I liga	Zbigniew Ślabik	2012/13	-	-
	II liga	Zygmunt Karakuska	2013/14	IV liga + kadra okręgu	Aleksander Frejowski
	III liga	Józef Pławewski		IV liga + klasa okręgowa	Leszek Pałys
	I liga	Zbigniew Ślabik	2014/15	III liga	Aleksander Frejowski
1995/96	II liga	Zygmunt Karakuska		IV liga + klasa okręgowa	Leszek Pałys
		Zygmunt Karakuska	2015/16	III liga	Aleksander Frejowski

Zbigniew Ślabik – in memoriam

Młodym sędziom wydawał się być niedoścignionym wzorem człowieka, któremu udało się dostać na szczyt ich marzeń – do najwyższej ligi. To, co go odróżniało od innych - to nienaganna polszczyzna, elegancja i opanowanie piłkarskich przepisów niemal do perfekcji. Prowadząc wykłady na kursach, konferencjach czy spotkaniach plenarnych - umiał przekazać swoją wiedzę słuchaczom. Potrafił ich zainteresować tematem, pośrednio zmusić do pogłębiania wiadomości z przepisów gry, ich najnowszych interpretacji i trendów.

Dla przyjaciół, kolegów, znajomych był Zbyskiem.

Urodził się 2 grudnia 1934 roku w Krakowie. To stąd wyniósł swą rzadko spotykaną, czystą polszczyznę. Powojenne koleje życia rzuciły go na Śląsk, gdzie związał się na krótko z Kolejarzem Katowice. Na krótko, gdyż bardziej od biegania za piłką fascynowało go rozstrzyganie boiskowych sporów. Czas lat pięćdziesiątych ubiegłego stulecia sprzyjał ludziom ambitnym, mającym odpowiednie pochodzenie społeczne. Był to czas kształtowania się struktur sportowych, odbudowy utraconej w działaniach wojennych kadry sportowców, działaczy, sędziów. Rozwój bazy sportowej, coraz większa liczba rozgrywek wiązała się ze wzrostem zapotrzebowania również na sędziów. Działacze, najczęściej jeszcze przedwojenni, zaczęli rozglądać się za narybkiem zdolnym ich zastąpić. Śląską organizacją sędziowską zaczął kierować Józef Kołodziej, znakomity organizator, współtwórca siły śląskich sędziów. Kołodziej – mimo, że nigdy nie był sędzią pierwszoligowym – wychował wielu znakomitych sędziów z powodzeniem rywalizujących na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Działanie w Kolegium Sędziów nie było mu obce – od 1945 roku był sekretarzem w zarządzie Wydziału Spraw Sędziowskich, który w maju 1947 roku zmienił nazwę na Kolegium Sędziów OZPN Katowice. Jednym z pierwszych działań wybranego zarządu była organizacja kursu kandydatów na sędziów. Na kurs zgłosił się również Zbyszek Ślabik, kończąc go egzaminem 26 czerwca 1956 roku. Po niespełna trzech miesiącach - 14 września 1956 – uzyskał tytuł sędziego III klasy, czyli sędziego próbnego. W tym okresie śląska organizacja sędziowska nie była wysoko postrzegana na szczeblu krajowym. Preferowano głównie sędziów warszawskich, jednak Śląsk miał też kilku znakomitych arbitrow. Co prawda kończył karierę sędziego I ligi - dotychczasowy przewodniczący katowickiej organizacji sędziowskiej - Alfonsy Cober, ale szeroką ławą wchodził w sędziowski świat: Józef Kowal, Gerard Kania, Franciszek Kóska, Włodzimierz Storoniak czy z okolic Sosnowca – Jan Pawlik. Było więc od kogo czerpać wiedzę i nabierać doświadczenia. Mimo wszystko, nieliczna kadra sędziowska miała do przeprowadzenia sporo zawodów. Dla przykładu podać należy, że w roku 1956 na terenie działania Śląskiego OZPN przeprowadzono blisko 20 tysięcy zawodów. Stąd możliwość nabierania doświadczenia i szkolenia się w trudnych, a bardzo często i niebezpiecznych warunkach – zawody niższych klas prowadzono w pojedynkę. Władze sędziowskie przykładały dużą wagę do szkolenia i selekcji sędziów. W przeciwieństwie do czasów obecnych, szlify sędziego rzeczywistego można było uzyskać dopiero po dwóch przeszedzianych sezonach. Dlatego niech nikogo nie zdziwi fakt, że Zbyszek sędzią rzeczywistym został dopiero w listopadzie 1958 roku. Dwa i pół roku później – 14 maja 1961 roku – już debiutował na szczeblu I ligi. Na razie w roli sędziego liniowego prowadził zawody opolskiej Odry z ŁKS Łódź, mając na środku samego Józefa Kowala – sędziego z kilkuletnim ligowym doświadczeniem. Z kronikarskiego obowiązku warto dodać, że Odra wygrała 5 : 1 (1 : 1). W tych czasach nie obowiązywała wąska specjalizacja dzieląca sędziów na głównych i liniowych. Najczęściej sędzia liniowy nabierał obycia i doświadczenia przy starszym koledze, jednocześnie przygotowując się do roli sędziego głównego na coraz wyższym szczeblu. W przypadku Zbyska Ślabika przymiarki do szczebla centralnego – jako sędziego głównego – trwały siedem lat. Debiutując 18 sierpnia 1968 roku - prowadził zawody klasy międzywojewódzkiej (obecnie II liga) pomiędzy Górnikiem Radlin a Grunwaldem Halemba. Od tego czasu

datuje się błyskawiczny awans na sędziowskie „salony”. Rok później – 10 sierpnia 1969 roku po raz pierwszy prowadził zawody II ligi (obecnie bezpośrednie zaplecze ekstraklasy) pomiędzy Śląskiem Wrocław a Arkonią Szczecin. Po upływie następnych kilku miesięcy – 24 maja 1970 roku – kolejny debiut. Tym razem na najwyższym krajowym szczeblu rozgrywkowym, w dodatku w „jaskini lwa”. Tak wówczas nazywano prowadzenie zawodów w stolicy - mieście gdzie na stadionach ligowych zasiadali przedstawiciele najwyższych władz politycznych, sportowych i świata kultury. Obydwa grające w I lidze kluby z Warszawy – Legia i Gwardia – były oczkiem w głowie nie tylko rodowitych warszawiaków. Patronat, a właściwie sponsoring objęły najbardziej wpływowe w kraju rezerwy: wojsko i milicja, nie przepadając – nawiasem mówiąc – za sobą. Wyznaczenie debiutanta na zawody Legii z Pogonią Szczecin było swoistym aktem odwagi ówczesnego zarządu PKS. Z jednej strony Legia – urzędujący Mistrz Polski, mający w swoim składzie takich asów jak Brychczy, Deyna, Blaut czy Gadocha; z drugiej, broniąca się przed spadkiem ekipa „portowców”. W dodatku, poważnym konkurentem do kolejnego tytułu Legii był chorzowski Ruch, a więc drużyna z okręgu reprezentowanego przez Słabika. Jednakże debiut musiał wypaść bardzo pozytywnie (Legia pokonała gości 2 : 0), gdyż przez następne 12 lat oglądaliśmy Zbyszka na stadionach pierwszoligowych. Mało tego – już 14 listopada 1971 roku – Słabik zadebiutował w roli sędziego liniowego (asystenta) na zawodach czechosłowackiej i rumuńskiej młodzieżówki. Jako główny zawodowy prowadził Alojzy Jarguz – legenda polskich sędziów, rówieśnik Słabika, pierwszy Polak prowadzący zawody na Mistrzostwach Świata (Argentyna 1978, Hiszpania 1982).

Brak jest wiarygodnych danych - ile zawodów międzynarodowych i ligowych przeprowadził Zbyszek. Jednak, mając informację, że w tych czasach przypadało po 5 zawodów na rundę, samych ligowych meczy nabierało by się ponad sto. Sam Zbyszek ze szczególnym sentymentem wspominał mecz Pogoni Szczecin z warszawską Legią pod kierunkiem Kazimierza Górskiego, prowadzony w okresie stanu wojennego na wyspie Wolin, z uwagi na fakt zakazu organizowania meczy ligowych w centrum Szczecina. Międzynarodową karierę zakończył 17 czerwca 1981 roku, asystując Jarguzowi na zawodach rozgrywanych w ramach eliminacji MŚ, Austria – Finlandia. Wiosną 1982 roku zakończył – ze względu na wiek – karierę sędziego ligowego. Przez następne dwa sezony można było go spotkać na szczeblu Śląskiego OZPN, a do sezonu 1991/92 prowadził zawody w Podokręgu Tychy. Równocześnie rozpoczął działalność obserwatora. Polskie Kolegium Sędziów już rok po zakończeniu kariery ligowca powierzyło mu obserwację zawodów na najwyższej klasie rozgrywkowej. Z powodzeniem przez 18 lat pomagał młodszymi kolegom. Był surowym a jednocześnie uczciwym i sprawiedliwym obserwatorem. Wśród ówczesnych sędziów ligowych utarła się opinia, że pochwały ze strony Zbyszka to prosta droga do zrobienia kariery sędziowskiej. Nawet ci, mniej mu zyczliwi przyznają, że w jednym z najtrudniejszych okresów w historii polskiej piłki, jako jeden z nielicznych nie był w „stajni Fryzjera”. Po zakończeniu kariery obserwatora szczebla centralnego nadal pomagał w szkoleniu młodego narybku, będąc obserwatorem szczebla Śląskiego OZPN i Podokręgu Tychy.

Równoległe z karierą sędziowską aktywnie pomagał organizacji sędziowskiej. W latach 1969 – 1976 działał w Zarządzie Podokręgu Katowice, gdzie pełnił funkcję referenta szkoleniowego, prowadząc jednocześnie kadrę młodzieżową. Na szczeblu okręgu działalność rozpoczął po uzyskaniu szlifów sędziego klasy międzywojewódzkiej, zostając członkiem Komisji Szkoleniowej OKS. W tym czasie szkolił sędziów na zebraniach plenarnych w Podokręgach Bielsko, Bytom i Gliwice. W wyniku zmian organizacyjnych w kraju został przeniesiony wiosną 1976 roku do tworzącego się Podokręgu Tychy, gdzie w Zarządzie objął funkcję wiceprezesa ds. sędziowskich. Była ona równoznaczna z objęciem kierownictwa nad sędziami Podokręgu. Przewodzenie tyskim Kolegium Sędziów trwało do końca 1981 roku; jego następcą został Mieczysław Kokot. Rezygnacja z pracy w Podokręgu związana była z powołaniem Słabika w dniu 29 marca 1981 roku na członka Zarządu PKS PZPN w Warszawie, gdzie w czasie trwania kadencji pełnił funkcję kierownika szkolenia PKS, a od 18 marca 1984 roku - przewodniczącego Centralnej Komisji Szkoleniowej PZPN. Po zakończeniu kadencji – w lutym 1985 roku – do 1989 był członkiem CKS PKS PZPN.

29 września 1991 roku został wybrany na przewodniczącego Okręgowego Kolegium Sędziów w Katowicach. Funkcja ta wiązała się automatycznie z objęciem funkcji członka Prezydium OZPN – u, wiceprezesa do spraw sędziowskich oraz Przewodniczącego sędziów Makroregionu Śląskiego. Po zakończeniu kadencji, co nastąpiło 19 lutego 1995 roku został powołany na członka Komisji Szkoleniowej OKS Katowice oraz szkoleniowca w macierzystym Podokręgu Tychy. Kolejna zmiana nastąpiła w czerwcu 1997 roku. Słabik został wiceprzewodniczącym do spraw szkolenia Półkolu Sędziowskiego Katowice – w międzyczasie Kolegium straciło tożsamość na rzecz Wydziału), przewodniczącym Komisji Szkoleniowej WS OZPN oraz członkiem Zespołu ds. Sędziów Makroregionu Śląskiego. Z chwilą utworzenia Komisji Talentów i Mentorów przy WS OZPN Katowice – wszedł w jej skład, przez pewien czas będąc przewodniczącym. W 2011 roku zrezygnował z wszystkich funkcji ze względu na pogarszający się stan zdrowia. Nieuleczalna choroba spowodowała, że 15 września 2011 na zawsze opuścił rodzinę i sędziów, w których szkolenie wkładał tyle entuzjazmu i serca. Został pochowany na cmentarzu w Rudolowicach – Ćwiklicach w pobliżu Pszczyny.

W trakcie swej długiej kariery sędziego, obserwatora i działacza - Zbyszek doczekał się wielu odznaczeń sportowych i państwowych. Jako jedyny w Podokręgu Tychy otrzymał najwyższe odznaczenie piłkarskie – Diamentową Odznakę PZPN. Miało to miejsce w październiku 2010 roku, a dekoracji dokonał prezes PZPN – Grzegorz Lato. Wcześniej – w 1974 roku otrzymał tytuł Sędziego Zasłużonego, dziewięć lat później został Sędzią Honorowym PZPN. W roku 1980 udekorowany został Brązowym Krzyżem Zasługi i Złotą Odznaką Honorową PZPN a w 1988 roku otrzymał Srebrną Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej”. Posiadał również wiele odznaczeń i wyróżnień przyznanych przez OZPN Katowice oraz śląską organizację sędziowską.

Jan Pająk

W zasadzie cała kariera popularnego w Mikołowie „Janka” sprowadza się do dwóch słów: Mifama i AKS. Z Mifamą związany był ściśle, można wręcz powiedzieć – od urodzenia. Urodził się w domu stojącym w granicach fabryki, jakiś czas później przenosząc się do mieszkania zakładowego. W mikołowskiej Mifamie przepracował aż do uzyskania emerytury, pełniąc wiele odpowiedzialnych funkcji. Natomiast pasją pozazawodową była piłka nożna. W młodości bronił barw AKS Mikołów, z czasem oddając się działalności społecznej, zarówno w klubie jak i na szerszym forum.

W 2008 roku obchodził wspaniały jubileusz 50 – lecia działalności w AKS Mikołów. Działalności - bez okresu gry w piłkę - z tym łączyłoby się znacznie więcej. Nietrudno wyliczyć, że działaczem został w 1958 roku, obejmując funkcję kierownika drużyn trampkarzy i juniorów; poza tym do jego zadań należała ścisła współpraca z zarządem klubu pod kątem koordynowania organizacji spartakiad powiatowych, miejskich a także zakładowych. Lata te obfitowały w różnorakie amatorskie imprezy sportowe, na których organizację władze nie żałowały środków. W zakładach pracy kwitły rozgrywki międzywydziałowe, organizowano też spartakiady ówczesnych Zjednoczeń bądź Zrzeszeń, w których udział brało każdorazowo po kilkadziesiąt zawodników. Na szczeblu miasta prężnie działało Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej i Sportu, organizując rozgrywki międzyzakładowe od szachów, poprzez lekkoatletykę, gry drużynowe (piłka nożna, ręczna, siatkówka), tenis, skat, po typowo rekreacyjne przeciąganie liny. Organizowanie tak dużej ilości rozgrywek wymagało wysiłku dużej grupy działaczy zorganizowanych w przyzakładowych kołach TKKFis, wspomaganych działaczami z okolicznych klubów sportowych. Wśród kół TKKFis prym bez wątpienia w tym czasie wiodło koło przy Fabryce Palenisk Mechanicznych; niewiele gorsi byli sportowcy z MIFAMY, Wirometu czy Mefty - fabryk, które istnieją do dnia dzisiejszego. Niektóre w mocno okrojonym kształcie, inne zaś pod zmienioną nazwą.

Był to czas, kiedy do sportu garnęły się rzesze młodzieży, zarówno uczącej się jak i pracującej. Do zadań działaczy opiekujących się z ramienia klubu młodym narybkiem było – prócz działań typowo organizacyjnych – kontaktowanie się z rodzicami i wychowawcami szkolnymi, kontrolując postępy w nauce i wychowaniu. Po dziesięcioletnim pełnieniu funkcji kierownika drużyn młodzieżowych - w 1968 roku objął Janek funkcję kierownika drużyn seniorów, występujących w tym czasie w strukturach Podokręgu Katowice. Jednocześnie powierzono mu funkcję zastępcy kierownika sekcji piłki nożnej. Obie te funkcje pełnił do końca 1972 roku, by w następnym roku samodzielnie objąć funkcję kierownika sekcji piłki nożnej mikołowskiego AKS-u. Było to związane z wyborem do zarządu klubu, gdzie również działał aż do 2003 roku, z pięcioletnią przerwą w latach 1991-95. Funkcji kierownika sekcji nie oddał przez 25 lat, w międzyczasie obejmując w zarządzie funkcję kierownika klubu do spraw sportu i szkolenia, którą pełnił do 1982 roku.

Oddając realia tamtych lat, nie sposób obojętnie podejść do polityki, jaką kierowano się przy wyborze zarządów wielu klubów, zwłaszcza tych, które działały w miastach bądź przy kopalniach, zakładach pracy czy uczelniach. Obowiązywała zasada tzw. „teczkowa”, która polegała na tym, że prezesem klubu zostawało się po „namaszczeniu” przez władze partyjne, lub też dyrektora kopalni względnie fabryki, przy której klub istniał. Często znajomość sportu nadanego prezesa była znikoma, by nie powiedzieć żadna. Dlatego w interesie zarówno prezesa jak i klubowych działaczy było utworzyć zarząd złożony z kompetentnych osób, mogących samodzielnie na co dzień kierować życiem klubu. Nie inaczej było w AKS Mikołów. Przez lata zmieniali się prezesi, będący dyrektorami pobliskich zakładów pracy, natomiast klubem kierowali działacze związani z nim od zawsze. Od 1983 roku wiceprezesem klubu został Jan Pająk i pozostał nim aż do przywrócenia normalności, czyli do 1990 roku. Również w 1983 roku zarząd klubu powierzył Jankowi obowiązki kronikarza klubu. Miało to ogromne znaczenie w okresie późniejszym. W 1993 roku powstaje pierwsza monografia klubu, wydana z okazji 70-lecia. Następną, już z okazji 80-lecia wydano na początku nowego wieku. Obydwie książki są autorstwa Leonarda Spałka, lecz spory wkład w ich powstanie ma również klubowy kronikarz.

Przemiany w kraju jakie zaistniały po 1989 roku - przyniosły również zmiany do sportu, od wyczynowego po zwykły wiejski LKS. Zaczął się okres negacji tego co pozostało po poprzedniej epoce, łącznie z działaczami. Wielu z nich zrezygnowało, nie mogąc pogodzić się z nową rzeczywistością; innych odsunęto jako kojarzących się zbyt mocno z poprzednim ustrojem. Widząc zachodzące zmiany Janek postanowił – po siedmiu latach wiceprezury – odpocząć od prac w Zarządzie klubu i zająć się tylko klubowym kronikarstwem. Zwiększony zakres działalności po awansie piłkarzy najpierw do klasy okręgowej a następnie do IV ligi śląskiej wyłonił potrzebę powołania nowego stanowiska – dyrektora klubu, które w 1995 roku Zarząd powierzył właśnie Jankowi. Funkcję tą sprawował aż do 2007 roku, czyli do odejścia na emeryturę. W 1996 roku został ponownie wybrany do zarządu klubu, tym razem na siedem lat. 28 listopada 2003 roku - podczas Walnego Zebrania Sprawozdawczo - Wyborczego klubu nadano Janowi Pająkowi zaszczytny tytuł Honorowego Członka Klubu AKS Mikołów, tym samym honorując jego ogromne zasługi i wkład w rozwój mikołowskiego sportu.

W momencie powstania Podokręgu Tychy - Jan Pająk wchodzi w skład pierwszego zarządu, by utrzymać się w nim aż do roku 2004. Jest jedyną osobą w dotychczasowej historii Podokręgu, która ponad 25 lat zasiadała we władzach piłkarskich w Tychach. Za swoje nieposłednie zasługi wniesione w rozwój sportu, jak też za działalność w strukturach mikołowskiej Ochotniczej Straży Pożarnej otrzymał Jan Pająk wiele odznaczeń, ze Złotym Krzyżem Zasługi na czele. Władze sportowe uhonorowały jego działalność Złotą Honorową Odznaką PZPN, Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej oraz Brązowym i Srebrnym Medalem za „Wybitne Osiągnięcia w Rozwoju Polskiej Piłki Nożnej”. Władze Mikołowa również doceniły jego wkład w rozwój klubu. W roku 1987 nadano mu honorowy tytuł „Zasłużony dla miasta Mikołowa”.

Obecnie Janek dalej kibicuje sportowcom zrzeszonym w AKS-ie, nadal pilnie notując ich sukcesy i niepowodzenia. Wraz z inną legendą mikołowskiej sceny sportowej – wspomnianym powyżej Leonardem Spałkiem, uczestniczą w spotkaniach Koła Seniorów przy Śląskim Związku Piłki Nożnej, zrzeszającego nestorów śląskich działaczy, trenerów i sędziów.

Kobieca piłka w Podokręgu

Powszechnie wiadomo że kolebką nowożytnej męskiej piłki nożnej jest Wielka Brytania. W inaczej jest z piłką kobietą. Wzmianki, że kobiety grają w piłkę znaleźć można w angielskiej prasie już pod koniec XIX wieku. Nie dotyczyło to jednak oficjalnych rozgrywek, kobiety były dobierane do składu w celu jego uzupełnienia. Dopiero w 1894 roku powstał British Ladies Football Club a ich pierwszy oficjalny mecz rozegrany w 1895 ściągnął na trybuny 10 tysięcy widzów. Kobięcy futbol natrafił jednak na ogromne problemy, nawet obyczajowe i w rezultacie zamysł rozpowszechnienia piłki na inne kraje został zarzucony aż do lat pięćdziesiątych dwudziestego wieku. Tym razem pojawił się w Niemczech, które w 1954 roku zdobyły w dramatycznych okolicznościach tytuł Mistrza Świata. Jednak i tu bardzo szybko zakazano paniom gry w piłkę. Jeden z psychologów zakaz taki tłumaczył tym że piłka nożna jest demonstracją męskości.

W Polsce pierwszy mecz kobiety rozegrały w 1957 roku. Był to mecz pokazowy w którym Kolejjarz Katowice pokonał 4 : 0 Czarne Szczecin. W późniejszych latach sporadycznie rozgrywano mecze pokazowe bądź okolicznościowe i. Rozgrywki ligowe ruszyły w sezonie 1980/81 a pierwszym Mistrzem Polski została drużyna Czarnych Sosnowiec. Rok później – 27 czerwca 1981 roku w swym pierwszym meczu reprezentacja polski uległa w Katanii Włoszkom 0 : 3.

Tyski Podokręg dość szybko wzbogacił się o zespół kobiety. W 1986 roku dwóch pracujących w Fabryce Samochodów Małolitrażowych Włochów założyło zespół piłkarek pod szyldem TKKF Małuch Tychy. Niewielka ilość drużyn kobiecych w skali kraju spowodowała że zespół Małucha od razu awansował do II ligi kobiet. W lidze tej występował do 1990 roku, o mały włos nie będąc od największej niespodzianki – awansu na najwyższy szczebel rozgrywkowy w sezonie 1988. Po zajęciu drugiego miejsca w swej grupie II ligi rozgrywały one barażowy turniej z zespołami Kolejjarza Łódź oraz Rodła Złotów. Niestety, zajmując ostatnie miejsce nie uzyskały promocji na wyższy szczebel. Z kronikarskiego obowiązku dodać trzeba że w maju 1988 roku Pogoń Imielin ogłosiła nabór do sekcji piłki nożnej kobiet. Niestety, chociaż nie ma już na ten temat jakiegokolwiek wzmianki, przypuszczacie należy że całe przedsięwzięcie spaliło na panewce.

Przemiany jakie nastąpiły w kraju z początkiem lat dziewięćdziesiątych spowodowały likwidację drużyny. Na kilka lat tyska piłka kobieca przestała istnieć. Dopiero początek XXI wieku przyniósł lekkie ożywienie na podokregowym podwórku. Istniejący od 2003 roku klub Pionier Tychy zgłosił do rozgrywek jednej z grup II ligi zespół kobiety. Miało to miejsce w sezonie 2004/05 i w rezultacie w ośmioosobowej grupie piłkarki tyskie zajęły czwarte miejsce. W nowym sezonie Pionier przekazał zespół do OKS ZET Tychy. Tu piłkarki rozegrały tylko rundę jesienną, przed rewanżami wycofując się z dalszych gier. W sezonie 2005/06 do gry zgłoszono również piłkarki Leśnika Kobiór. Wyniki były słabe, piłkarki nie zdobyły ani jednego punktu, uzyskując bilans bramkowy 7 – 111. Do kolejnego 2006/07 sezonu wystawiono tylko piłkarki Leśnika, które zdobyły trzy punkty i nie przystąpiły do gier w nowym sezonie.

Na prawdziwą drużynę kobietą, osiągającą dobre rezultaty musieliśmy czekać do sezonu 2009/10, kiedy to wystartowały w rozgrywkach II ligi (trzeci poziom) futbolistki LKS Goczałkowice. W pierwszym sezonie 5zwycięstw i trzy remisy wystarczyły na zajęcie miejsca trzeciego od końca. Sezon później było już lepiej. Zajęcie trzeciego miejsca w swojej grupie oraz obiecująca gra spowodowały że w kolejnym sezonie zaczęto upatrywać je w gronie faworytów do awansu. Zajęcie drugiego miejsca w Goczałkowicach nie potraktowano jako porażki, lecz jeszcze bardziej zabrano się do pracy. W rezultacie w sezonie 2012/13 goczałkowickie dziewczęta uzyskały upragniony awans do II ligi śląskiej (choć po reformie to znowu III poziom rozgrywek). Umiejętności, a w pewnym sensie też i zaskoczenie spowodowało że debiutancki sezon w tej klasie omal nie okazał się zwycięski. Jednak porażki z późniejszym mistrzem grupy – Szczytem Boguszowice – Gorce 1 : 4 oraz 2 : 6, spowodowały że przy równym bilansie punktowym to rywal cieszył się z awansu. Natomiast w kolejnym sezonie na zespół z Goczałkowic nie było mocnych. Dwie porażki, jeden remis przy piętnastu wygranych nie pozostawiły rywalkom żadnych złudzeń. Kluczem do awansu była wygrana 2 : 0 z najgroźniejszym rywalem – Rekordem Bielsko-Biała , na własnym boisku, trzy kolejki do końca rozrywek. W tym decydującym meczu goczałkowiczanki, podopieczne Marcina Trzebuniaka, zagrały w następującym zestawieniu: Justyna Kuś – Karolina Zientek, Magdalena Skaba, Dominika Stawnicza, Wioletta Mandla – Małgorzata Nowok (70. Aleksandra Łapa), Aleksandra Piwowarczyk (85. Karolina Piesiur) – Aneta Król (88. Anna Dzida), Beata Madeja (80. Klaudia Matonóg), Patrycja Wołczyk – Kamila Adamczyk. W rundzie jesiennej 2015 dziewczęta zajmują czwarte miejsce na zapleczu ekstraklasy, miejsce które w jedenastoosobowej grupie pozwala na spokojną grę i nabieranie doświadczenia. Miłym akcentem minionego roku było zdobycie Pucharu Polski szczebla Śląskiego ZPN, po wygranej w finale nad Polonią Tychy 4 : 0.

3 lipca 2010 roku założono, a raczej reaktywowano Polonię Tychy, z założenia Kobięcy Klub Piłkarski. Z trenujących po drużynach trampkarskich oraz innych chętnych zawodniczek utworzono zespół który przed sezonem 2010/11 zgłoszono do kobiecej III ligi. Od tej pory zespół z różnym skutkiem gra w tej klasie. Z różnym, bo rundę jesienną 2015 piłkarki zakończyły jako zdecydowane liderki grupy. W dziewięciu jesiennych spotkaniach zdobywie kompletu punktów zdecydowanie mówi kto wiosną świętował będzie awans do II ligi.

Podokręg Tychy wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu na futbol kobiety stworzył najmłodszym adeptkom tej gry możliwość doskonalenia umiejętności w międzypodokreęgowej Kobięcej Lidze Orlika. Jesienią 2015 roku w ośmioosobowej grupie rywalizowały trzy zespoły z naszego regionu: Polonia Tychy, LKS Goczałkowice i GOSIR Chełm Śląski. Ponadto w kategorii Orlików, Grom Tychy wystawił do gry drużynę dziewcząt, rywalizującą wraz innymi zespołami chłopciami. Regulamin rozgrywek Podokręgu dopuszczają też możliwość rywalizowania drużyny mieszanej w rozgrywkach trampkarzy, młodzików, orlików czy żaków.

Rozgrywki młodzieżowe w Podokręgu Tychy

1.Początki

Wraz z rozgrywkami seniorów w nowo utworzonym Podokręgu Tychy ruszyły rozgrywki juniorów i trampkarzy. Juniorzy rywalizowali na szczeblu rozgrywek okręgowych przed zawodami klas okręgowych i terenowych (tzw. przedmecze), a także w swoich ligach według roczników. Sam system rywalizacji oparty był na zasadzie prowadzenia jednego rocznika od trampkarzy, poprzez juniorów grających w Lidze Juniorów B, następnie do Ligi Juniorów A. Te zasady najlepiej sprawdzały się w większych klubach, np. GKS Tychy. Do gry w tym czasie (sukcesy międzynarodowe piłkarskiej reprezentacji Polski) garnęły się spore rzesze młodzieży. Przykładowo, w pierwszym sezonie istnienia Podokręgu, GKS Tychy zgłosił do rozgrywek trampkarzy cztery drużyny, które w miarę upływu czasu przekształcono na dwie drużyny juniorów, z powodzeniem rywalizujące w rozgrywkach okręgowych. Dodać trzeba że bardzo dużym zainteresowaniem cieszyły się organizowane przez Domy Kultury, Osiedlowe Kluby czy Spółdzielnie, turnieje „dzikich drużyn” różnych kategorii wiekowych. Rozgrywki te penetrowane były przez klubowych łowców talentów, najczęściej doświadczonych w pracy z młodzieżą trenerów. Gwarantowało to ciągły napływ chętnych do sprawdzenia swoich umiejętności podczas regularnych rozgrywek, w pewnym sensie ukształtowanych piłkarsko graczy, pełnych optymizmu i zapału do pracy. Dla przykładu, wiosną 1982 roku podczas organizowanego przez Tyską Spółdzielnię Mieszkanową „Oskard”, WKFSiT UM w Tychach i Podokręg Tychy turnieju „dzikich drużyn” na liście najlepszych strzelców figurują Radosław Gilewicz, Krzysztof Kolodziejczyk czy Marek Papacz – późniejsi zawodowi piłkarze. Kilka lat później – wiosną 1987 roku - tygodnik Echo donosi że najlepszym zawodnikiem finałowych rozgrywek V edycji turnieju „Piłka nożna na naszym osiedlu”, którego współorganizatorami byli TSM „Oskard”, WKFSiT Urzędu Miasta Tychy, GKS Tychy oraz Podokręg Tychy został Bartosz Karwan, postać, której piłkarskiej rodzinie nie trzeba przypominać. O poziomie zainteresowania rozgrywkami niech świadczy fakt, że do IV edycji turnieju w 1986 roku zgłosiło się blisko 150 drużyn dziewcząt i chłopców w różnych kategoriach wiekowych. Natomiast rozgrywki juniorów przed spotkaniami seniorskimi urozmaicane były możliwością gry ściśle określonej liczby zawodników starszych, powyżej 18 roku życia.

Pierwszy sezon organizowanych przez Podokręg rozgrywek zgłoszono 32 drużyny juniorów. Pięć dalszych grało wraz z występującymi na szczeblu wojewódzkim zespołami. Podobnie jak w seniorskiej klasie A, zwyciężyli zawodnicy Górnika Czechowice. Z uwagi na trudności związane z brakiem sędziów oraz stanem boisk, nie wszystkie zespoły rozegrały pełną ilość zawodów, co nie miało wpływu na wyłonienie zwycięzcy rozgrywek.

Rozgrywki trampkarzy prowadzone były przez Podokręg Tychy początkowo w jednej kategorii wiekowej. Do pierwszych rozgrywek przystąpiły 23 zespoły reprezentujące 19 klubów. Pierwszym mistrzem Podokręgu została drużyna Fortuny Wyrę natomiast zwycięzcami poszczególnych grup prócz Wyr zostały zespoły GKS IV Tychy i Unii Bieruń Starý.

Od początku powstania Podokręgu w rywalizacji Ligi Juniorów A udział brał zespół GKS Tychy. Kilka lat później (sezon 1980/81) rywalizację rozpoczął Górnik Brzeszcze, po kilku kolejnych latach do gry przystąpiła Fortuna Bojszowy. Zespoły te rywalizowały ze zmiennym szczęściem, najczęściej zajmując miejsca w połowie stawki swej grupy. Dopiero w sezonie 1985/86 GKS Tychy zajmując pierwsze miejsce zdobył prawo gry w Międzywojewódzkiej Lidze Juniorów. Gra na tym szczeblu, z rywalami takimi jak Górnik Zabrze, Ruch Chorzów czy Polonia Bytom była znakomitym przetarciem przed startem w dorosłą piłkę.

Znacznie większym zainteresowaniem cieszyły się rozgrywki Ligi Juniorów B. GKS II Tychy, MKS Tychy, AKS Stal Mikołów, Ogrodnik Tychy, MZKS Orzesze reprezentowały Podokręg w pierwszym sezonie jego istnienia. W kolejnych sezonach w miejsce Ogrodnika i Orzesza do gry zgłosiły się czechowicka Walcownia, podleski Start, Górnik Brzeszcze czy Polonia Łaziska. Od sezonu 1978/79 utworzono Ligę Juniorów C, złożoną z graczy rocznika 1963 – 64. Ograniczone zainteresowanie spowodowało że w pierwszym sezonie rozgrywki prowadzone były w trzech grupach po 8 zespołów. Tyski Podokręg reprezentowany był przez GKS Tychy oraz Fortunę Wyrę. Tyszanie w drugim sezonie rozgrywek zajęli nawet 2 miejsce w swojej grupie. Po trzech sezonach rozgrywki zlikwidowano ze względu na brak zainteresowania.

Coraz większa ilość zgłaszanych do rozgrywek zespołów juniorów, spowodowała konieczność dodatkowej rywalizacji celem wyłonienia reprezentanta walczącego o trofeum Mistrza Polski Juniorów. Prowadzone rozmowy z przedstawicielami związków piłkarskich okolicznych województw sprawiły że od sezonu 1984/85, decyzją zarządów w Katowicach, Opolu, Częstochowie i Bielsku – Białej powołano do istnienia Międzywojewódzką Ligę Juniorów, której zwycięzca uzyskiwał prawo gry o tytuł Mistrza Polski. Z 16-drużynowej ligi spadkiem obejmowano taką ilość drużyn, aby umożliwić grę najlepszej drużynie z każdego regionu przynajmniej przez jeden sezon. Obowiązywała też zasada uczestniczenia w rozgrywkach tylko jednej drużyny z danego klubu. Powodowało to że w przypadku rozgrywek dwóch grup Okręgowej Ligi Juniorów „A” można było uzyskać awans nawet z piątego miejsca.

2. Osiągnięcia

Lata osiemdziesiąte zaowocowały dwoma sukcesami juniorów na niwie ogólnokrajowej. Pierwszym, bez wątplenia najważniejszym w historii Podokręgu sukcesem było wywalczenie Mistrzostwa Polski na IX Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży we Wrocławiu. 30 lipca 1983 roku podopieczni Henryka Jasińskiego reprezentujący Fortunę Bojszowy wygrali finał z ŁKS-em Łódź, przyswojąc na Śląsk to zaszczytne trofeum. Po „drodze” bojszowanie w pokonanym polu zostawili Błękitnych Kielce (1 : 0), Bielawiankę (3 : 1), Agrykołę Warszawa (1 : 0), Śląsk Wrocław (2 : 1 półfinał). Ponieważ kilku z tych młodych piłkarzy dostąpiło zaszczytu gry na wyższym poziomie a nawet w reprezentacji Polski juniorów, nie od rzeczy będzie przypomnieć skład zwycięskiej drużyny: Mirosław Wowro, Janusz Czarnynoga, Bogdan Piekorz, Kazimierz Piekorz, Czesław Malcharek, Kazimierz Noras, Mirosław Siuta, Edward Gondzik,

Krzysztof Knopek, Michał Juskowiak, Gabriel Stawowy, Mirosław Bazan, Andrzej Szklorz i Rajmund Duży. Henryk Jasiński – wcześniej piłkarz Fortuny Bojszowy, szkoleniowiec zespołów młodzieżowych w Jedlinie i Bojszowach, doczekał się pośmiertnego uhonorowania jego osiągnięć dziesięcioma edycjami Memoriałów jego imienia, rozgrywanych w latach dwutysięcznych zarówno na zielonej murawie jak i hali.

Kolejnymi osiągnięciami z których Podokręg może do dziś szczycić, to zdobycie w 1985 roku tytułu wicemistrza Śląska przez trampkarzy Walcowni Czechowice. W zawodach finałowych ulegli w rzutach karnych zespołowi LZS Łyski 1-3, remisując w regulaminowym czasie 1 : 1. W tym samym czasie drużyna GKS Tychy rocznika 1972/73 wygrywa duży turniej juniorski w Halle Neustadt (ówczesna NRD). Z tych roczników widzimy w dorosłej piłce takich zawodników jak: Adam Stokowy, Jarosław Zadyłak, Marek Ludwiczak, Kamil Skiba czy Artur Grzesik. W lipcu 1986 roku prowadzona przez Karola Grzesika drużyna TSM „Oskard”, w skład której wchodzili młodzi piłkarze głównie z GKS Tychy wygrywa ogólnopolski turniej piłkarski Mundialito '86. Finały rozgrywane w Słupsku przyniosły sukces tyskiej drużynie występującej pod nazwą „Maroko”, po pokonaniu zespołów reprezentujących Starachowice oraz Warszawę – Bródno.

Wiosną 1988 roku, juniorzy GKS Tychy udanie zaprezentowali się w rywalizacji kolejnych rozgrywek z cyklu Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży. Po wygraniu eliminacji podokręgowych i okręgowych (w finale 1 : 0 z Polonią Bytom) podopieczni Alfreda Potrawy dotarli do rozgrywek finału strefowego, ulegając w meczu o III miejsce zespołowi opolskiej Odry 0 : 2. Z tego zespołu: Grzegorz Hein, Dariusz Potrawa, Andrzej Buksa, Jarosław Gajda, Tomasz Szczepanek, Marek Ciereszko (kpt. drużyny), Jarosław Konieczny, Krzysztof Podsiadło, Tomasz Gocyla, Jacek Stodulski, Michał Szumniak, Bogdan Tworuzska, Tomasz Piechaczek, Artur Ząbówka, Grzegorz Bartosik, Henryk Palka, Grzegorz Nowak, Henryk Świerczok, Jacek Szkup, Adam Olczak, Grzegorz Zyszek czy Andrzej Kocoń wyrosło kilku dobrych klasy piłkarzy. Nieco wcześniej bo w miesiącu marcu 1988 roku Chrzanów był świadkiem Halowych Mistrzostw Województwa Katowickiego Juniorów. Znakomicie w tych zawodach spisała się drużyna LKS Stara Wieś prowadzona przez Henryka Witę i Kornela Rygułę. Młodzi pszczyńianie wygrali zawody, pokonując w półfinale LZS Strzyżowice 3 : 1 oraz w finale LKS Siewierz 1 : 0. W drużynie występował znany później na ligowych boiskach, wychowanek klubu ze Starej Wsi, Bogdan Prusek.

Wracając do juniorów grających swe mecze przed zawodami głównymi na szczelbu okręgu latach 1976 – 1992, przyznać trzeba że był to specyficzny system. Wszystko bowiem zależało od miejsca jakie zajmie drużyna seniorów. Nawet gdyby juniorzy zajęli I miejsce w swojej grupie – w przypadku gdy drużyna seniorów została zdegradowana – musieli oni solidarnie opuścić tę klasę rozgrywkową. Dla osłodzenia goryczy degradacji klub mógł zgłosić juniorów do odrębnej ligi juniorów. Jeszcze bardziej niedorzeczny przypadek mógł zaistnieć, gdy seniorzy awansowali na wyższy szczebel, natomiast juniorzy z miernymi wynikami okupowali dolne rejony tabeli. Wówczas, niejako w „nagrodę” juniorzy awansowali wraz z pierwszym zespołem. Ten system gier nie przetrwał długo. Prócz wyników sportowych pozostawała kwestia wyjazdu pierwszej drużyny dużo wcześniej niż na godzinę rozgrywaną przez nich meczu (drużyna juniorów musiała być na boisku rywała co najmniej 120 minut przed właściwymi zawodami seniorów). Nie wszystkim graczom pierwszego zespołu taki stan rzeczy odpowiadał, niektórych trudno było utrzymać w obrębie obiektu sportowego (kusity pobliskie restauracje), natomiast działaczom nie w smak było – ze względów finansowych – wynajmowanie osobnych autokarów. W końcu – po sezonie 1991/92, decyzją walnego Zebrania Sprawozdawczo – Wyborczego OZPN zrezygnowano z rozgrywania przedmeczów na szczelbu okręgu. Miast tego powstało więcej grup lig juniorów.

Zespoły juniorów tyskiego Podokręgu w tym czasie zajęły wiele eksponowanych miejsc. W sezonach 1977/78 i 78/79 grający w klasie terenowej juniorzy GKS Tychy zajęli pierwsze miejsce. Podobny sukces osiągnęli juniorzy LKS Stara Wieś w sezonie 1981/82 i Fortuny Bojszowy (sezon 1987/88), szereg razy nasze zespoły zajmowały miejsca w ścisłej czołówce.

Jeśli chodzi o rozgrywki lig juniorów, do najwyższej klasy (MWLJ), GKS Tychy zdołał awansować po raz pierwszy w czerwcu 1986 roku, po zaciętym barażu z GKS Jastrzębie. Po wygraniu 2 : 0 na własnym terenie, w rewanżu tyszanie zdolali obronić dwubramkową zaliczkę (porażka 0 : 1). Sukces juniorów miał dwóch ojców. Jesienią szkoleniowcem był Jan Nierobisz, natomiast wiosną Piotr Wieczorek. Pierwszy mecz w najwyższej klasie rozgrywkowej w sezonie 1986/87 tyszanie rozegrali na obiekcie Stadionu Chorzów wygrywając 1 : 0 po bramce Marka Papacza. Skład GKS z inauguracyjnych zawodów przedstawiał się następująco: Czerwiński – Równicki, Brandys, Oprzonek, Hołda, Wasilewski, Olczak, Wowro, Zdrojewicz, Tworuzska, (Bucior), Papacz (Kołodziejczyk). Na przestrzeni lat piłkarze najpierw GKS Tychy, od sezonu 1993/94 MOSM – u Tychy co jakiś czas meldowali się na tym szczelbu rozgrywek. Największy sukces przyszedł w sezonie 1988/89. Młodzi zawodnicy GKS zajęli trzecie miejsce, tracąc trzy punkty do zabrzańskich zespołów Górnika i Gwarka.

Znacznie gorzej powodziło się w rozgrywkach szczebla OZPN trampkarzom. Teoretycznie mistrzowie każdego podokręgu mieli prawo uczestniczyć w rozgrywkach finałowych organizowanych corocznie po zakończeniu rozgrywek przez okręg. Teoretycznie, gdyż w praktyce rzadko kiedy dochodziło do zgłaszania tyskiej drużyny do rywalizacji. Powód był bardzo prozaiczny. Zespoły Podokręgu, może za wyjątkiem drużyn GKS Tychy stanowiły zlepek roczników (drużyny z mniejszych ośrodków nie były w stanie wystawić pełnowartościowego zespołu) dlatego nie miały możliwości uczestniczenia w rywalizacji. Zdarzały się jednak przypadki kiedy zespół uczestniczył w finale z niezłym skutkiem. Tak było w październiku 1982 roku kiedy to trampkarze Leśnika Kobiór wyeliminowali w ¼ finału Górnika Zabrze 3 : 1, by w półfinale ulec Górnikowi Radlin 4-5 w rzutach karnych (w regulaminowym czasie 1 : 1). Większy sukces odnieśli młodzi piłkarze Walcowni Czechowice, w 1985 roku dochodząc do finału Mistrzostw Śląska, o czym wspominamy powyżej. Na kolejny, większy sukces trzeba było czekać do 2007 roku, kiedy to trener Henryk Hojeksi wraz z zespołem trampkarzy starszych MOSM Tychy zdobywają tytuł Mistrza Śląska.

W lutym 2011 roku tyskie kluby szkolące młodzież podpisały porozumienie w sprawie założenia – na wzór innych ośrodków w kraju – Akademii Piłki Nożnej GKS Tychy, obejmującej zakresem szkolenia młodzież od najmłodszych lat. Zatrudniając wykwalifikowanych szkoleniowców, przy wydatnej pomocy miasta i rodziców, Akademia doczekała się w szybkim czasie nadspodziewanie dobrych efektów. Z szeregów APN wyszli reprezentanci Polski juniorów Michał Biskup, Mateusz Grzybek, Paweł Florek, Jan Biegański czy obecnie grający w barwach poznańskiego Lecha Bartosz Mrozek. Wychowanka Pioniera Tychy – Oliwia Cichy, grająca obecnie w AF Silent Dąbrowa Górnicza to kolejny talent w składzie reprezentacji Polski, w kręgu zainteresowania jest również Dorota Halatek. Jeszcze większe grono tyskich piłkarz i piłkarzy zasililo reprezentację Śląska. Wśród dziewcząt wymienić można całą jedenastkę, oczywiście w różnych kategoriach wiekowych: Wiktoria Ciszewska, Dorota Halatek, Paulina Kopaska, Magdalena Margiel, Wiktoria Nowak, Oliwia Ogierman, Laura Płoskonka, Emilia Pastelnik, Alicja Stolarczyk, Jagoda Wasiak. Z kolei Kacper Dana, Jakub Kiwior, Filip Kołodziej, Paweł Kropka, Krzysztof Machowski, Mateusz Pańkowski, Bruno Toporczyk, Adam Trzcionka, Łukasz Wadas czy Szymon Wróbel to na pewno nie ostatni piłkarze w śląskiej reprezentacji naszej „kopanej”. Utalentowana młodzież coraz częściej trafia do kadry GKS Tychy a także zasila okoliczne kluby, coraz chętniej sięgające po młodzieżowców z terenu działania tyskiego Podokręgu.

Prawdziwy raj dla szkolenia młodzieży powstał w wyniku rządowej akcji budowy Orlików, kompleksu sportowych ze sztuczną nawierzchnią. Program zwany „Moje boisko – Orlik 2012” rozpoczęto z inicjatywy premiera Donalda Tuska w 2007 roku. Zakładał on budowę kompleksów sportowych, docelowo w każdej gminie z dofinansowaniem rządowym. W skład kompleksu wchodzi boisko piłkarskie o wymiarach płyty 26 x 56 metrów, boisko wielofunkcyjne do siatkówki, koszykówki, czasami tenisa, wszystko ze sztuczną nawierzchnią. Całość kompleksu zamykał budynek sanitarno – szatniowy oraz ew. place zabaw. Szereg gmin podchwyciło inicjatywę, mogąc za 1/3 kosztów (pozostałe środki przekazywane były z budżetu rządowego oraz wojewódzkiego) wybudować obiekt znakomicie pomocny w wychowaniu fizycznym młodzieży. Orliki budowano głównie przy klubach sportowych oraz szkołach, a zatrudnienie opiekunów umożliwiała korzystanie z nich do późnych godzin wieczornych. Szereg klubów wykorzystało możliwości szkoleniowe Orlików, tworząc dziecięce grupy naborowe, które z biegiem lat przekształcały się w zespoły skrzatów, żaków, orlików rywalizujących w regularnych rozgrywkach.

W tym miejscu nie sposób nie wspomnieć o sukcesach jaki tyskie drużyny odnoszą w rozgrywkach pucharowych, organizowanych przez znane firmy tak polskie jak i zagraniczne. Sukcesach zarówno sportowych jak organizacyjnych. W rozgrywkach organizowanych przez Adidas, Coca-Cole, Danona, Deichmanna czy Tymbarku, połączonego z Pucharem im. Marka Wielgusa, wspieranych przez PZPN każdorazowo uczestniczyły po kilkadziesiąt drużyn z terenu niemal całego Podokręgu, co daje kilkaset młodych piłkarz i piłkarzy. Podobnie jest w przypadku kilkuletnich już rozgrywek o Puchar Premiera organizowanych najczęściej na Orlikach. Prócz ciekawych nagród rozdzielanych po rozgrywkach każdego szczebla, niektórzy sponsorujący fundują zwycięzcom szczebla ogólnopolskiego wyjazd do znanego, zagranicznego klubu. Na przestrzeni kilku ostatnich lat szereg sukcesów w postaci tytułów Mistrzów Śląska oraz wysokich miejsc w finałach ogólnopolskich uzyskiwały zespoły Pioniera Tychy (zwłaszcza dziewczęta), Chrzyciela Tychy, czy ostatnio bieruńskiego UKS GOL. W 2011 roku młodzież Chrzyciela w rozgrywkach o Puchar Adidasa wywalczyła trzecie miejsce w kraju.

3. Reforma rozgrywek – rok 2013

10 lipca 2013 roku Zarząd PZPN przyjął uchwałę o reformie rozgrywek młodzieżowych w kraju. Głównym założeniem zmian było zunifikowanie rozgrywek na poziomie całej Polski pod kątem wyeliminowania przypadków zbyt dużej (nawet do 7 lat) różnicy wieku między zawodnikami danej grupy rozgrywkowej, co jest niedopuszczalne zarówno pod względem szkoleniowym jak fizjologicznym. Rozbieżności takie wypaczały też sens sportowej rywalizacji. PZPN określił w reformie granice wiekowe zawodników, przyjmując maksymalną rozbieżność wiekową na poziomie 3 lat. Spowodowało to potrzebę utworzenia rozgrywek dla zawodników w podobnym przedziale wiekowym. Wprowadzanie zmian rozpoczęło od sezonu 2013/14. W miejsce dotychczasowej, istniejącej od 6 sezonów Młodej Ekstraklasy, PZPN wprowadził rozgrywki Centralnej Ligi Juniorów (osobno Starszych i Młodszych). Wcześniej przeprowadzone w poszczególnych województwach kwalifikacje wylaniały po 3 zespoły, które pogrupowano w czterech Makroregionach. Drużyny śląskie otrzymały przydział do 12-drużynowych grup wraz z Dolnym Śląskiem oraz regionami Opolskim i Lubuskim. Po sezonie zasadniczym dwa najlepsze zespoły z każdego makroregionu rozgrywały systemem pucharowym spotkania o wyłonienie Mistrza Polski.

Śląski Związek Piłki Nożnej reformę rozgrywek na swoim podwórku przyjął uchwałą nr 184 w dniu 25 marca 2014 roku. Ujednolicono nazewnictwo, jako podstawowe pozostawiając nazwy Śląskiej Ligi Juniorów Starszych i Młodszych. Zarówno jednych jak drugich podzielono na ligi, co w przypadku juniorów starszych zastąpiło nazwę Okręgowej Ligi Juniorów, a w przypadku juniorów młodszych – Regionalną Ligę Juniorów.

Od sezonu 2014/15 rozgrywki Śląskiej Ligi Juniorów Starszych (A), obejmującej rocznik 1996 i młodszych, podzielono na szesnastozespołową I ligę oraz grupy II ligi wg ilości zgłoszeń, podzielone terytorialnie na 4 grupy grupujące 12 do 16 zespołów w każdej. Podokręg Tychy umieszczono w grupie C wraz z Katowicami i Sosnowcem. Zwycięzca rozgrywek uzyskiwał prawo do rozegrania barażu z drużyną innego okręgu o awans do Centralnej Ligi Juniorów. Spadek obejmował 4 ostatnie drużyny. W ich miejsce awans uzyskiwali zwycięzcy poszczególnych grup II ligi. Z kolei Śląską Ligę Juniorów Młodszych B (rocznik 1998 i młodszy) podzielono na ośmiódrużynową I ligę, z której to po rundzie jesiennej dwa najlepsze zespoły uzyskiwały awans do Makroregionalnej Ligi Juniorów, natomiast dwa ostatnie spadały do II ligi. Ta z kolei liczyła 16 drużyn podzielonych na dwie grupy – Północ i Południe. Po jesiennych rozgrywkach dwie

najlepsze drużyny każdej z grup uzyskiwały awans do I ligi. Dwaj spadkowicze w I ligi wraz z pozostałymi podzieleni na 2 grupy po 7 zespołów wiosną rozgrywali 12 spotkań. Po zakończeniu gier wiosną 2015 roku, zwycięzcy grup uzyskiwali awans do I ligi, zastępując dwóch spadkowiczów. Z każdej grupy II ligi, dwa ostatnie zespoły spadały do III ligi. Założono że III liga – podobnie jak w ŚLSJ – liczyć będzie 8 – 16 zespołów w czterech grupach, w których skład terytorialny był identyczny jak u juniorów starszych.

Rozgrywki trampkarskie podzielono na roczniki 2000, 2001, 2002 i 2003. W dwóch najstarszych rocznikach podobnie jak w rozgrywkach juniorów młodszych utworzono system ligowy, utrzymując pierwszą i drugą ligę w 8-zespołowym składzie z awansami i spadkami już po rundzie jesiennej. W I lidze rocznika 2000 znalazł się zespół APN GKS Tychy, grający w sezonie 2013/14 w grupie mistrzowskiej. Z kolei Iskra Pszczyna musiała rozegrać baraż z jedną z drużyn które wraz z nią znalazły się w ostatniej czwórce rozgrywek minionego sezonu. Tychy otrzymały także możliwość wprowadzenia kolejnej drużyny do II ligi, po wygraniu spotkań barażowych z Podokręgiem Skoczów. Przegrani z baraży degradowani zostali do III ligi, gdzie chętne zespoły podzielono na cztery grupy.

Do I ligi przydzielono też zespół Iskry Pszczyna rocznika 2001, z uwagi na ich grę w grupie mistrzowskiej sezonu 2013/14. O miejsce w II lidze zespół z Podokręgu Tychy rywalizować musiał z zespołem reprezentującym Podokręg Skoczów. Przegrani jak i najgorsi z grupy spadkowej przegarniani zostali do III ligi.

Całkowicie skład złożony z podokręgowych zespołów zaczynał się od IV ligi. Również na tym szczeblu obowiązywały różne zasady awansu na szczebel III ligi. Drużyny jednych roczników mogą awansować po rundzie jesiennej, inne po rozegraniu pełnego sezonu.

Kolejne sezony przynoszą coraz większa ilość chętnych do nauki i gry w piłkę nożną. Zmieniają się tylko roczniki w poszczególnych grupach wiekowych. Jesień 2015 roku zakończył Podokręg Tychy mając 11 zespołów na poziomie rozgrywek pierwszej (juniorzy A1, trampkarze młodszy C2, młodzieży D1) oraz drugiej ligi. Kolejne 20 zespołów różnych kategorii wiekowych uczestniczy w rozgrywkach III ligi, prowadzonych wspólnie z podokręgiem Bielsko – Biała. W regularnych rozgrywkach ligowych na szczeblu Podokręgu uczestniczą od juniora do orlika kolejne 83 zespoły. Systemem turniejowym rozgrywało swe zawody 19 zespołów żaków i 5 – skrzatów. Prowadzona jest też międzypodokręgową Kobieca Liga Orlika, w której uczestniczą trzy drużyny dziewcząt z tyskiego regionu.

Przyznać trzeba że w tyskim Podokręgu nie brakuje utalentowanej młodzieży, której kluby starają się stworzyć jak najlepsze warunki rozwoju. Rozwój bazy szkoleniowej oraz zatrudnianie wysoko wykwalifikowanych kadr szkoleniowych daje na szczeblach zarówno Podokręgu Tychy jak i Śląskiego Związku Piłki Nożnej dobre efekty. Martwić może jedynie fakt, że po osiągnięciu wieku seniora większość tej zdolnej młodzieży rzadko kiedy otrzymuje możliwość rozwijania swych umiejętności w dobrze zorganizowanych klubach.

Halowe zmagania

Zarówno na świecie jak i w naszym kraju dzieje futsalu rozpoczęły się dość późno. Pierwsze pokazy halowej gry pięciosobowej odbyły się podczas Mistrzostw Świata w Montewideo latem 1930 roku. Można więc śmiało wysunąć tezę że kolebką futsalu jest Ameryka Południowa. To właśnie Amerykańska Konfederacja Sportu jako pierwsza w 1958 roku spisała przepisy *futebol de salão*, tam też – w roku 1965 – rozegrany został, jako pierwsza oficjalna halowa impreza międzynarodowa Puchar Ameryki Południowej. Gwoli kronikarskiego obowiązku, wygrał Paragwaj, a następnie sześć – Brazylia.

W 1971 powołano do życia Międzynarodową Federację Futsalu (FIFUSA), która dziesięć lat później rozegrała I Mistrzostwa Świata. FIFA dopiero w 1988 roku włączyła piłkę halową pod swe skrzydła, a ukoronowaniem tej decyzji były rozegrane w 1989 roku w Holandii Mistrzostwa Świata które zakończyły się triumfem Brazylii.

Do Polski futsal w odmianie pięciosobowej trafił dopiero w 1989 roku. Wtedy to przeprowadzono Mistrzostwa Polski w hali i na boiskach otwartych. Wcześniej – od 1984 roku – rozgrywano Mistrzostwa Polski w tzw. minipiłce zarówno w hali jak i na boiskach otwartych w składach sześciosobowych. Prowadzono też rozgrywki na szczeblach wojewódzkich, głównie w postaci okolicznościowych turniejów bądź mistrzostw. Dla przykładu, marcu 1988 roku w Chrzanowie rozegrano Halowe Mistrzostwa Województwa Katowickiego Juniorów, które zdominowała drużyna LKS Stara Wieś, prowadzona przez trenerów Henryka Witę i Kornela Rygule. Skład zwycięskiego zespołu przedstawiał się następująco: Mariusz Kraus, Artur Gąszcz, Janusz Szpilak, Janusz Celer (kpt.), Adam Ogierman, Wojciech Czorny, Mirosław Widłok, Sebastian Kamiński, Bogdan Prusek, Marek Orliński, Krzysztof Jaworski, Wojciech Machowicz i Wojciech Kania. Do 1996 roku w Polsce działały pod egidą PZPN dwie niezależne organizacje zrzeszające miłośników piłki halowej: Polskie Stowarzyszenie Mini Piłki Nożnej oraz Polskie Towarzystwo Piłki Nożnej Pięciosobowej. Ich połączenie, jakie nastąpiło w 1996 roku spowodowało utworzenie Komisji ds. Futsalu PZPN, organ reprezentujący Polskę na forum światowym, mający pod opieką powstałą kadrę narodową oraz prowadzący rozgrywki mistrzowskie i pucharowe. Reprezentację Polski powołano już wcześniej – z początkiem roku 1992, a pierwsze jej występy były na tyle udane, że zaowocowały awansem drużyny na II Mistrzostwa Świata w Hongkongu. W 1994 roku rozpoczęła regularne rozgrywki liga halowa mająca swój odrębny regulamin. Pierwszym oficjalnym Mistrzem Polski został team PA Nowa Texas Gliwice. Rozgrywki toczone są systemem jesień – wiosna. Obecnie, prócz I ligi, prowadzone są jeszcze rozgrywki w dwóch grupach II ligi oraz w lidze trzeciej. Dużą popularnością „halówka” cieszy się na poziomie amatorskim. W wielu miastach działają Środowiskowe Ligi Futsalu, których reprezentanci mogą uczestniczyć w rozgrywkach o Pucha Polski. Popularność tej dyscypliny dotarła też do kobiet. Od sezonu 2007/08 sześć kobiecych zespołów rywalizuje w halowych zmaganiach o Mistrzostwo Polski.

W regionie tyskim pierwszym zespołem, jaki wziął udział w regularnych zmaganiach mistrzowskich oraz pucharowych szczebla centralnego była drużyna Inter Skała Tychy. Przez kilka lat, mając w swym składzie graczy znanych również z boisk trawiastych, wśród których rej wodził Andrzej Szłapa, godnie reprezentowali Tychy w rozgrywkach I, a następnie II ligi. Również na zapleczu ekstraklas nie brakowało tyszan. W drugiej lidze z powodzeniem występowały Rodakowski oraz Rotterdam Tychy, natomiast w trzeciej Cekol. Drużyny swe oryginalne nazwy przejęły od sponsorów, finansujących ich udział w lidze.

Z biegiem lat doszło do zmiany warty. Opuszczającą I ligę w sezonie 2003/04 drużynę Interu Skały w rozgrywkach ekstraklasy zastąpił GKS Jachym Tychy, na jeden sezon w drugoligowych bojach zaistnieli górnicy z Pawłowic. Co prawda, w sezonie 2005/06 awans do I ligi wywalczył klub pod nazwą FKR to od sezonu 2006/07 do 2009/10 tyski futsal reprezentowała drużyna GKS Jachym Tychy ` 71. W związku z wycofaniem się ze sponsorowania przez Firmę Transportowo-Handlową „Jachym”, od sezonu 2010/11 w oficjalnych tabelach ligowych widnieje tylko GKS Tychy, który w tym właśnie sezonie zajął ostatnie miejsce. Jednak, ze względu na wycofanie się drużyn Kupeczyka Kraków oraz Grenbachu Zgierz, tyszanie utrzymali status pierwszoligowca. Kolejne dwa sezony rozgrywano według zmienionego regulaminu. Po sezonie zasadniczym cztery ostatnie drużyny, w tym tyszanie w systemie play-off walczyły o utrzymanie się w ekstraklidze. W międzyczasie doszło do fuzji zespołów ABR Tychy, Rodakowskiego oraz GKS Tychy. Powołano do życia GKS Futsal Tychy. Połączenie sił miało być receptą na podniesienie poziomu tyskiego futsalu i wpłynięcie na jego pozytywny wizerunek. Na czele klubu stanęli Michał Miziura (ABR), Grzegorz Morkis (GKS) oraz Sławomir Wróbel (Rodakowski). O ile przez sezony 2011/12 i 2012/13 rozgrywki o utrzymanie przyniosły sukces, to sezon 2013/14 okazał się – jak dotychczas – być ostatnim sezonem w najwyższej klasie rozgrywkowej. Po spadku doszło do przebudowy zespołu, co odbiło się na wynikach (tylko 7 miejsce w grupie południowej zaplecza Ekstraligi). W obecnie trwającym sezonie tyski Futsal zajmuje na półmetku rozgrywek pozycję wicelidera, mając realne szanse na powrót w szeregi dwunastu najlepszych zespołów w kraju. Zwłaszcza że zarówno skład zespołu jak i jego zaplecze nie odbiegają poziomem od drużyn z powodzeniem walczących o czołowe miejsca w najwyższej klasie rozgrywkowej. Pisząc o zapleczu mam nie tylko na myśli warunków do uprawiania futsalu, lecz także o zapleczu kadrowym. W dniach 20 – 22 marca 2015 roku na rozgrywanych w Pawłowicach Śląskich Mistrzostwach Polski w Futsalu do lat 18, młodzi zawodnicy tyscy zdobyli brązowy medal. Podopieczni Samuela Jani (drugi medal MP w ciągu miesiąca!) grali w składzie: Nikodem Wybraniec, Dawid Milewski, Dawid Kochanowski, Mariusz Piłsek, Patryk Zyglar, Michał Wowro, Mateusz Adwentowicz, Tomasz Kołodziejczyk, Kamil Radliński, Piotr Pytel, Jacek Budzyński.

Od sezonu 2015/16 Tychy docekały się też reprezentacji w Ekstralidze Kobiet. Oparta na zawodniczkach tyskiej Polonii drużyna GKS Futsal Tychy zadebiutowała na ligowych parkietach 29 listopada 2015 roku, meczem w Gorzyczkach, ulegając miśkowemu Strzelcowi (urzędujący wicemistrz Polski) 2 : 6. W debiutanckim meczu skład naszego zespołu przedstawiał się następująco: Martyna Hалуpeczk, Daria Mrozek - Laura Płoskonka, Dagmara Lach, Monika Witeczak, Klaudia Mohammad-Hanif, Karolina Koldon, Magdalena Piekorz, Noemi Dziekan (C), Kamila Kozyra, Anna Koczkar. Po kilku słabszych występach, pierwszy występ w 2016 roku przyniósł podopiecznym Samuela Jani zwycięstwo nad GTW Gliwice 5 : 3. Wcześniej, 14 – 15 lutego 2015 roku młode (U-14) tyszaneki reprezentujące Polonię przywiozły z Halowych Mistrzostw Polski tytuł wicemistrzowski. Co prawda, rozgrywki halowe kobiet są traktowane nieco po macoszemu (brak nawet wpisów na stronie 90minut.pl, to jednak dyscyplina ta cieszy się coraz większym powodzeniem i rokuje duże nadzieje na lata przyszłe.

Na chwilę obecną stan posiadania drużyn halowych grających w regularnych rozgrywkach ligowych to ekstra ligowa drużyna żeńska oraz pierwszoligowcy GKS Futsal Tychy. W systemie amatorskim prowadzone są rozgrywki halowe w Suszczu, Pawłowicach, Łaziskach czy Pszczynie. W wspomnianych wcześniej Młodzieżowych Mistrzostwach Polski 2015, prócz tyskiej drużyny, w rozgrywkach wzięły udział zespoły Centrum Pszczyna oraz Futsal Pawłowice. Amatorskie rozgrywki cieszą się dużą popularnością, pozwalając też na dopływ nowych, otrząskanych w halowej grze piłkarzy zarówno do zespołów futsalu jak i na zieloną murawę.

KALENDARIUM

15. 03.1975	- zawodnik GKS Tychy, Edward Herman „Zasłużonym Mistrzem Sportu”.
06. 04.1975	- w wypadku samochodowym pod Bydgoszczą zginął zawodnik GKS Tychy, reprezentant Polski Orłąt – Jan Białas.
08. 08.1976	- na stadionie w Kostuchnie, Czułowianka Tychy zdobywa awans do klasy A, pokonując rzutami karnymi 4 – 1 Start Podlesie (wynik zawodów 1 : 1).
15. 08.1976	- ruszają pierwsze rozgrywki Podokręgu Tychy.
15. 09.1976	- debiut GKS Tychy w oficjalnych rozgrywkach międzynarodowych. W pierwszej rundzie pucharu UEFA FC Köln wygrał na własnym obiekcie z tyszanami 2 : 0.
21.11.1976	- zawodnik LZS Gardawice – Jan Hanusek otrzymuje 1 rok dyskwalifikacji za uderzenie rywala na zawodach. Jest to pierwsza tak wysoka kara w historii Podokręgu.

Grudzień 1976	- prezesem LZS „Przyszłość” Rudołtowiec został Andrzej Katny.
21.12.1976	- za niesportowy tryb życia, zarząd GKS Tychy dyskwalifikuje na dwa lata Lechosława Olszę.
25.02. 1977	- Jerzy Strzemppek zostaje ponownie prezesem GKS Tychy.
26. 05.1977	- w pierwszym meczu o Puchar Polski na szczeblu okręgu, drużyna RKS Walcowni Czechowice ulega Odrze Wodzisław 0 : 2.
Czerwiec 1977	- mistrzem klasy A – pierwszym w historii Podokręgu Tychy – zostaje zespół Górnika Czechowice. Tym samym uzyskuje awans do klasy terenowej. Do klasy A awansują LKS Stara Wieś i Stal Chelm Śląski, natomiast do klasy B – LZS Bestwinka oraz Unia II Bieruń Stary. Z klasy A spada zespół LZS Bojszowy. - szczebel klasy wojewódzkiej opuszczają futboliści Górnika Brzeszcze.
30. 06.1977	- z połączenia klubów GKS Bolesław Śmiały, KS Naprzód Łaziska oraz KS Elektro Łaziska powstaje Polonia Łaziska Górne.
07. 07.1977	- komunikat WGiD podaje, że Podokręg Tychy liczy 48 klubów, z czego w zakończonym sezonie nie brały udziału : w rozgrywkach seniorów – LZS Skwidzyna i LZS Przecieszyn, w rozgrywkach juniorów MKS Tychy. Łącznie w rozgrywkach sezonu 1976/77 brało udział (na szczeblu Podokręgu) 99 drużyn: seniorzy – 44 zespoły, juniorzy – 32 drużyny oraz 23 zespoły trampkarzy. Szczebel okręgu seniorów to: klasa wojewódzka – 1 zespół, klasa terenowa – 4 drużyny. Szczebel okręgu juniorów (przedmecz oraz ligi juniorów) to 11 drużyn.
13. 11. 1977	- Józef Ślosarczyk z LZS Bestwina za czynne znieważenie sędziego oraz kopnięcie rywala bez piłki ukarany dożywotnią dyskwalifikacją.
Listopad 1977	- na zakończenie rundy jesiennej wycofano drużyny klasy C – LZS Brzeźce oraz LZS Studzionka, ze względu na przekroczony limit walkowerów.
02. 12. 1977	- w wypadku samochodowym śmierć poniósł masażysta piłkarzy GKS Tychy – Zbigniew Piwowarski.
Grudzień 1977	- w towarzyskim, barbowym meczu piłkarze LKS Stara Wieś pokonują bułgarski zespół Spartak Warna 5 : 1.
27. 04. 1978	- w finale Pucharu Prezesa OZPN szczebla podokręgu trampkarze Fortuny Wyry pokonują Polonię Łaziska 3 : 0, uzyskując awans do rozgrywek na szczeblu okręgu.
03. 05. 1978	- w finale Pucharu Polski szczebla Podokręgu B – klasowy zespół LZS Pomowiec Jawiszowice pokonuje 3 : 2 Walcownię Czechowice. - w ćwierćfinale rozgrywek Pucharu Prezesa OZPN trampkarzy Fortuna Wyry walkowerem pokonuje zespół Victorii Jaworzno, by w półfinale rozegranym 7. 05 ulec drużynie Polonii Bytom 1 : 2.
17. 05. 1978	- w I rundzie PP szczebla okręgu LZS Pomowiec Jawiszowice pokonuje rzutami karnymi 4 – 2 RKS Zagłębiak Dąbrowa Górnicza (wynik zawodów 3 : 3).
Czerwiec 1978	- kończą się rozgrywki sezonu 1977/78. Mistrzem klasy A zostaje LZS Stara Wieś, z poszczególnych grup klasy B awans do klasy A uzyskują MZKS Orzesze oraz LKS Fortuna Bojszowy. LZS Rudołtowiec, LZS Bojszowy Nowe oraz rezerwy Górnika Czechowice awansują do klasy B. Spadek z klasy A dotknął Czulowiankę Tychy, zaś z klasy B – LZS Suszec i LZS Przecieszyn. - zespół RKS Walcowni Czechowice wygrywa rozgrywki IV grupy klasy terenowej, awansując tym samym do klasy wojewódzkiej.
14. 06. 1978	- w kolejnej rundzie PP zespół z Jawiszowic ulega 1 : 4 na własnym boisku Czarnym Żywiec.
Sierpień1978	- zarząd OZPN Katowice tworzy ligę juniorów C (juniorzy młodszy). Z Podokręgu Tychy do rozgrywek tych przystępują zespoły Fortuny Wyry i GKS Tychy. - LZS Czarków wycofuje drużynę z rozgrywek klasy C.
Grudzień 1978	- Paweł Libera ponownie prezesem LZS Góra.
12. 08. 1978	- mistrzem Podokręgu trampkarzy zostaje Polonia Łaziska.
1979	- Oddano do użytku pawilon sportowy LKS Przełom Kaniów.
01. 01. 1979	- Jerzy Nikiel trenerem GKS Tychy.
Luty 1979	- trampkarze Polonii Łaziska Górne zajmują drugie miejsce w turnieju o puchar Komendanta ZHP w Siemianowicach Śląskich, w pokonanym polu zostawiając drużyny Polonii Bytom, GKS Katowice i AKS Chorzów.
28. 03. 1979	- Elektrostal Czechowice – Dziedzice zmienia nazwę na KS Polam – Kontakt.
29. 03. 1979	- KS Stal Brzezinka zmienia nazwę na KS Polam Mysłowice – Brzezinka.
06. 06. 1979	- w inauguracyjnym meczu PP szczebla OZPN KS Olkusz pokonuje Górnika Czechowice 1 : 0.
Czerwiec 1979	- mistrzem klasy A zostaje Polonia Łaziska Górne. Awans do klasy A uzyskują LKS Leśnik Kobiór oraz KS Górnik II Czechowice. Z klasy C na szczebel wyższy awansują LZS Golasowice i Polonia II Łaziska. Klasę A opuszcza Iskra Pszczyna, z klasy B – LZS Studzienice oraz rezerwy Unii Bieruń Stary. Mistrzem trampkarzy zostaje drużyna LZS Łąka.
12. 07. 1979	- WGiD Podokręgu Tychy wycofuje drużynę LZS Zasole z rozgrywek klasy C za oddanie 5 zawodów w sezonie 1978/79 walkowerem.
Sierpień 1979	- utworzono 8 – zespołową ligę trampkarzy, której zwycięzca zostawał mistrzem Podokręgu. Po raz pierwszy utworzono jedną grupę trampkarzy młodszych. zgłaszają się do rozgrywek klasy C drużyny LKS Zabrzeg, LZS Piast Pawłowice, LZS Znicz Jankowice.
Październik 1979	- funkcję trenera Pogoni Imielin obejmuje złoty medalista olimpijski – Zygmunt Maszczyk. - po rundzie jesiennej wycofuje się zespół LZS Suszec. - z funkcji trenera tyskiego GKS rezygnuje Jerzy Nikiel.
12. 06. 1980	- w finałowym meczu Pucharu Polski szczebla okręgu drużyna Polonii Łaziska Górne pokonuje Carbo Gliwice 2 : 1, awansując na szczebel centralny.
Czerwiec 1980	- mistrzem klasy A został zespół MZKS Orzesze, zmieniający w klasie terenowej drużynę LZS Łąka. Zespoły LZS Meliorant Wisła Wielka (trener Józef Lazar) oraz MZKS Polonia II Łaziska awansują na szczebel klasy A, natomiast do klasy B awansują Walcownia II Czechowice wraz z LZS Piastem Pawłowice. Szczebel klasy A za wysoki dla GKS III Tychy i Górnika II Czechowice. Do klasy C zdegradowano LZS Warszawice i LZS Wola. - mistrzem ligi trampkarzy zostaje zespół GKS Tychy, natomiast trampkarzy młodszych – drużyna Polonii Łaziska. - drużyna Polonii Łaziska Górne awansuje do klasy okręgowej. Z klasy tej spada Walcownia Czechowice.
Sierpień 1980	- GKS Tychy wycofuje trzecią drużynę z klasy B.
25. 01. 1981	- Zbigniew Ślábik ponownie prezesem sędziów Podokręgu.

03. 06. 1981	- drużyna Polonii Łaziska wygrywa 3 : 0 z Pogonią Nowy Bytom i ponownie awansuje na szczebel centralny Pucharu Polski.
Czerwiec 1981	- LZS Łąka powraca w szeregi klasy terenowej, wygrywając bezapelacyjnie klasę A. W miejsce Polamu Brzezinka i LZS Wisła Wielka do klasy A awansują zespoły Piasta Pawłowice i Walcowni II Czechowice. Awans do klasy B uzyskały drużyny Unii II Bieruń Stary oraz Znicza Jankowice. Z poziomem klasy terenowej nie poradzili sobie piłkarze Unii Bieruń Stary, z kolei klasa A okazała się za mocna dla piłkarzy Polamu Brzezinka i LZS Wisła Wielka. W trakcie rozgrywek rozpadła się B-klasowa drużyna Górnika II Czechowice. Z grupy I klasy B spadek dotknął LZS Golasowice.
01. 07. 1981	- reaktywowano działalność klubu w Pniówku. Nowy klub przyjął nazwę GKS „Pniówek 74” Pawłowice Śląskie.
Sierpień 1981	- mimo zajęcia 1 miejsca w klasie C rezerwy Unii Bieruń Stary nie przystępują do rozgrywek w klasie B. Z tego też powodu awans do tej klasy uzyskuje – wraz z drużyną Znicza Jankowice – zespół LZS Jedlina. Z klasy B wycofana została rezerwa MZKS Orzesze, przez co w tej klasie utrzymała się drużyna LZS Golasowice. Akces do rozgrywek w klasie C zgłosił klub LZS Suszec.
Sierpień 1981	- w inauguracyjnym meczu sezonu 1981/82 klasy terenowej zespół LKS Stara Wieś przegrywa z HKS Siemianowice w niecodziennym stosunku 4 : 9.
17. 09. 1981	- LZS Goczalkowice z zespołu przekształca się w klub (LKS).
04. 10. 1981	- po meczu klasy B Polam Brzezinka – Fortuna Wry 0 : 1, grupa niezadowolonych kibiców demoluje autobus gości.
Marzec 1982	- Aleksander Zięba prezesem Górnika Czechowice. Honorowym prezesem klubu z Czechowic został dyrektor KWK Silesia – Jan Dąbrowski.
21. 03. 1982	- prezesem Podokręgu Tychy zostaje mgr Czesław Juskowiak. Podczas zebrania Srebrne Krzyże Zasługi otrzymują przewodniczący WGiD – Stanisław Dragon i przewodniczący Kolegium Sędziów – Zbigniew Slabik.
Wiosna 1982	- po 27 latach prezesury Franciszka Synowca, funkcję prezesa Pogoni Imielin obejmuje Tadeusz Spyra.
Maj 1982	- prezesem GKS Tychy został Antoni Piszczek – dyrektor KWK Ziemowit.
19. 05. 1982	- z uwagi na wymianę 4 zawodników w zawodach PP szczebla okręgu, Walcownia Czechowice pokonuje 3 : 0 MK Katowice.
Czerwiec 1982	- mistrzem klasy A zostaje Fortuna Bojszowy. Po raz pierwszy w historii Podokręgu spadkiem z tej klasy objęto 3 zespoły (AKS Stal Mikołów, Górnik II Brzeszcze, Walcownia II Czechowice), gdyż klasę terenową pożegnały LZS Łąka i GKS II Tychy. Ogrodnik Tychy i LZS Piasek awansują do klasy A, natomiast LZS Suszec oraz LZS Wola – do klasy B. Z klasy B spadek dotknął tylko ostatni zespół z grupy II – LZS Strażaka Góra. - do klasy okręgowej awansuje Walcownia Czechowice.
Lipiec 1982	- reaktywowano działalność LZS Miedźna. Na czele zarządu stanął Jan Komraus. - Michał Mucha stanął na czele reaktywowanego klubu LZS Brzeźce. - w ćwierćfinale Mistrzostw Śląska trampkarzy, Leśnik Kobiór pokonuje Górnika Zabrze 3 : 1, by w ½ finału ulec Górnikowi Radlin 4 – 5 w rzutach karnych (wynik meczu 1 : 1).
10. 07. 1982	- z okazji zdobycia medalu Mistrzostw Świata PZPN ogłosił amnestię dla piłkarzy. Kary do 1 roku anulowano, wyższe zmniejszono.
Luty 1983	- szkolenie zespołu Górnika Brzeszcze powierzono Erwinowi Wojtyłce.
03. 03. 1982	- po przerwie spowodowanej stanem wojennym ukazał się pierwszy numer „Echa”
Kwiecień 1983	- Ryszard Komornicki opuszcza GKS Tychy, przechodząc do Górnika Zabrze. Debiut – 9. 04. 1983 meczem Szombierki Bytom – Górnik Zabrze 3 : 2.
24. 05. 1983	- w towarzyskim meczu AKS Mikołów uległ na własnym obiekcie chorzowskiemu Ruchowi 0 : 4. Zawody rozegrano dla uczczenia 70 rocznicy powstania klubu.
Czerwiec 1983	- Stal Chełm Śląski wygrywa rozgrywki w klasie A, awansując do klasy terenowej. Awans z klasy B uzyskują AKS Stal Mikołów oraz LZS Pomowiec Jawiszowice. Z uwagi na dalekie dojazdy zespół z Jawiszowic uzyskuje zgodę na przejście do Podokręgu Oświęcim. O wakujące miejsce w klasie A Znicz Jankowice w spotkaniu barażowym pokonuje Czulowiankę Tychy 4 : 2. Tym samym – po raz pierwszy w historii Podokręgu Tychy, klasa A została powiększona do 15 zespołów. Do klasy B awansują LZS Studzionka i LZS Warszawice. Klasę A opuszcza rezerwa tyskiego GKS, z kolei do klasy C relegowano tylko ostatni zespół grupy II – LZS Golasowice. LKS Stara Wieś awansuje do klasy okręgowej wyprzedzając o 3 punkty zespół Górnika Brzeszcze.
15. 06. 1983	- LKS Stara Wieś po pokonaniu Górnika Jaworzno 3 : 1 awansuje na szczebel centralny Pucharu Polski.
26. 06. 1983	- w meczu o tytuł moralnego mistrza klasy B LZS Pomowiec Jawiszowice pokonuje 3 : 0 AKS Stal Mikołów.
30. 07. 1983	- Fortuna Bojszowy pod wodzą Henryka Jasińskiego wygrywają turniej piłkarski Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży we Wrocławiu. W finale prowadzonym przez Alojzego Jarguza zespół Fortuny zremisował 1 : 1 z LKS Łódź, wygrywając rzutami karnymi 4 – 2.
Jesień 1983	- TKKF Ślązak Jastrzębie Pniówek relegowany z rozgrywek klasy C z uwagi na nie stawianie się do zawodów w charakterze gospodarza.
17. 11. 1983	- Henryk Smyczek prezesem GKS Tychy.
Grudzień 1983	- w Bestwinie oddano do użytku Dom Sportowca.
1984	- LZS Pomowiec Bestwina przekształca się w Ludowy Klub Sportowy.
06. 01. 1984	- LZS Łąka przekształca się w Ludowy Klub Sportowy.
Wiosna 1984	- na Mistrzostwach Europy juniorów w Kijowie wychowanek GKS Tychy – Mirosław Dreszer zdobywa – wraz z reprezentacją Polski – brązowy medal.
06. 06. 1984	- GKS Tychy pokonuje w meczu wyjazdowym Wawel Wirek 1 : 0 i awansuje na szczebel centralny Pucharu Polski.
Czerwiec 1984	- mistrzem klasy A została drużyna Leśnika Kobiór. Awans do tej klasy uzyskały rezerwy GKS Tychy i Górnika Brzeszcze. Do klasy B awansował LZS Studzienice. Spadkiem z klasy A objęto Znicz Jankowice, GKS Pniówek 74 i Pogoń Imielin. Tym samym klasa A powróciła do 14 – drużynowego składu. LZS Jedlina opuszcza klasę B. - do klasy okręgowej awansuje zespół Górnika Brzeszcze, spadek z „terenówki” dotknął Stal Chełm Śląski.
11. 06. 1984	- w wieku 52 lat zmarł Jan Nikiel – znany w regionie działacz MZKS Orzesze, wcześniej piłkarz LZS Zawada.
14. 07. 1984	- Czulowianka Tychy – Reprezentacja Śląska oldbojów 2 : 3 w meczu z okazji obchodów 100 lat Zakładów Papierniczych w Czulowie.
25. 07. 1984	- Walne Zebranie LZS Suszec zmienia nazwę na Górnico – Ludowy Klub Sportowy Zryw Suszec.

Sierpień 1984	- drużyna LZS Jedlina nie przystępuje do rozgrywek o mistrzostwo klasy C, podobnie jak rezerwy GKS Pniówek 74. - zarząd OZPN Katowice powołuje Międzyokręgową Ligę Juniorów.
07. 08. 1984	- reaktywowano działalność Górnika Łęczyny pod wodzą prezesa Augustyna Uszoka. Zespół piłkarski szkolony przez Bernarda Burczyka zostaje zgłoszony do rozgrywek o mistrzostwo klasy C.
24. 09. 1984	- podczas zawodów klasy A Jedność Kosztowy – Górnik II Brzeszcze 1 : 3, jedną z bramek dla Brzeszcz uzyskuje sędzia główny zawodów, Przemysław Kielb, niefortunnie odbijając piłkę.
08. 12. 1984	- GKS Tychy – Reprezentacja Podokręgu do lat 20 1 : 0 (0 : 0) po bramce Piłocika.
17. 02. 1985	- Andrzej Mandla zastąpił Bolesława Foltyna na funkcji prezesa LZS Frydek.
21. 03. 1985	- powstaje Zryw Pszczyna. Pierwszym prezesem zostaje Marian Tkaczyk.
Czerwiec 1985	- grająca w klasie okręgowej Walcownia Czechowice spada do klasy terenowej. Do tej samej klasy awansuje też LKS Łąka – najlepsza w klasie A. W poszczególnych grupach klasy B najlepszymi okazują się zespoły GLKS Suszec i LKS Goczałkowice. W ich miejsce klasę B zasilają Górnik Łęczyny, LZS Frydek i LKS II Goczałkowice. Rezerwy Polonii Łaziska wraz z Polamem Czechowice opuszczają szeregi klasy A, rezerwy Walcowni wraz z LZS ze Studzionki – klasy B. - w finale Mistrzostw Śląska trampkarzy Walcownia Czechowice ulega LZS Lyski w rzutach karnych 1 – 3 (wynik zawodów 1 : 1). - Józef Trepka pożegnał się z GKS Tychy. Opiekę nad piłkarzami powierzono Ferdynandowi Cholewie.
23. 06. 1985	- powstaje Dąb Wisła Mała. Pierwszym prezesem zostaje Władysław Herok.
21. 07. 1985	- kolejna zmiana we Frydku. Za Andrzeja Mandlę – Leon Kaszyca.
Sierpień 1985	- zespół LZS Studzionka nie przystępuje do rozgrywek w klasie C. Po raz pierwszy w historii Podokręgu klasa C – z uwagi na dużą ilość drużyn – została podzielona na 2 grupy. - oddano do użytku obiekt sportowy w Golasowicach.
19. 09. 1985	- po rezygnacji Henryka Smyczka, funkcję prezesa GKS Tychy obejmuje Jan Dąbrowski.
01. 10. 1985	- Unia Bieruń Stary – Ruch Chorzów 1 : 6 w meczu uświetniającym obchody 60 lat Unii. Bramki: Knopek oraz Szuster – 2, Nowak, Szewczyk, Kapica, Mikulski.
27. 10. 1985	- w 4 meczach klasy C. Gr. I strzelono aż 42 bramki (LZS Ligota – Walcownia II Czechowice 4 : 1, LZS Miedźna – Jedność II Kosztowy 10 : 5, LZS Gilowice – Zryw Pszczyna 9 : 3, LZS Przecieszyn – Przełom II Kaniów 8 : 2.
Grudzień 1985	- GLKS Zryw Suszec zmienia nazwę na GKS Krupiński Suszec.
08. 01. 1986	- zmarł Fryderyk Smółka – założyciel i długoletni działacz LZS Gardawice.
Styczeń 1986	- powstaje żeńska drużyna piłki nożnej TKKF Małuch Tychy, grająca z powodzeniem w II lidze kobiet.
Kwiecień 1986	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy C nie przystępuje zespół rezerwowy Przełomu Kaniów.
04. 05. 1986	- pierwsze zwycięstwo zespołu II – ligowego Małucha Tychy. Wygraną 4 : 2 z Sokołem Drzonków zapewniły 2 bramki Jasińskiej, po jednej Żogały i Skrzypiec.
Czerwiec 1986	- GLKS Suszec mistrzem klasy A. Z klasy B awans uzyskują zespoły Iskry Pszczyna oraz LKS Wola. Klasę C opuszczają – awansując do klasy B – drużyny LZS Przecieszyn, Leśnika II Kobiór, Walcowni II Czechowice, LZS Warszawice, Dąb Wisła Mała oraz LZS Golasowice. Tym samym poszczególne grupy klasy B powiększono do 12 drużyn. Spadek z klasy A dotknął LZS Gardawice i Polam Czechowice. Z kolei – po spadku z klasy B – klasę C zasiłowały drużyny LZS Studzienice i LZS Bestwinki. - klasę okręgową opuszcza LKS Stara Wieś, zaś klasę terenową – LKS Łąka. - po zwycięskim dwumeczu 2 : 0 i 0 : 1 z GKS Jastrzębie, juniorzy GKS Tychy awansowali do ligi międzywojewódzkiej.
07. 09. 1986	- w meczu klasy B, gr. II, Polam Czechowice gromi LZS Golasowice 18 : 1.
20. 07. 1986	- otwarcie nowego boiska LZS Poręba. W meczach uświetniającym okoliczność oldboje Ruchu Chorzów pokonują 3 : 1 reprezentację regionu pszczyńskiego, natomiast LZS Poręba remisuje 4 : 4 z Iskrą Pszczyna.
Sierpień 1986	- w inauguracyjnym meczu w lidze międzywojewódzkiej juniorzy GKS Tychy pokonują w Chorzowie Stadion 1 : 0 po bramce Marka Papacza. - do rozgrywek klasy C pszczyński Dom Poprawczy zgłasza drużynę Zryw Pszczyna.
11. 10. 1986	- zawodnik RKS Walcownia Czechowice, Dariusz Kuźma czynnie znieważa sędziego liniowego, podczas zawodów klasy terenowej na boisku Słowiana Katowice.
20. 01. 1987	- prezesem LZS Frydek wybrano Tadeusza Przewoźnika.
Luty 1987	- Andrzej Naczyński prezesem GKS Tychy. - juniorzy Polonii Łaziska pod wodzą trenera Respondka, zwyciężają w turnieju halowym Siemianowiczanki, w pokonanym polu zostawiając drużyny Ruchu Chorzów, Odry Wodzisław i Polonii Bytom.
08. 03. 1987	- w MDK Tęcza odbyło się Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze Podokręgu Tychy.
Czerwiec 1987	- Fortuna Bojszowy – zwycięzca klasy A awansuje do klasy terenowej. Z klasy B awans uzyskują zespoły LZS Wisła Wielka oraz GKS Pniówek. 4 pierwsze drużyny klasy C – MZKS II Orzesze, LZS Miedźna, LZS Ligota a także Pomowiec II Bestwina awansują na wyższy szczebel. W ich miejsce do klasy C zdegradowano LZS Wisła Mała i LZS Warszawice. Z klasy A spadły LKS Piasek i rezerwy Górnika Brzeszcze.
13. 09. 1987	- w 5 kolejce klasy B, gr. I, uzyskano 6 (komplet) remisów.
Zima 1987/88	- LZS Ogrodnik Tychy zmienia nazwę na LZS Igłopol – Ogrodnik Tychy. - Duet trenerski, Albin Mikulski i Jan Benigier objął GKS Tychy.
18. 02. 1988	- Augustyn Uszok ponownie prezesem Górnika Łęczyny.
Marzec 1988	- w Halowych Mistrzostwach Śląska Juniorów rozgrywanych na obiektach Chrzanowa pierwsze miejsce zajmuje drużyna LKS Stara Wieś, kierowana przez Kornela Rygułę i Henryka Witę. - Krzysztof Rasek zastąpił Helmuta Śpiołka na stanowisku trenera Górnika Łęczyny.

Czerwiec 1988	- mistrzem klasy A został zespół LKS Bestwina. Do klasy A awansują Polonia II Łaziska oraz Znicz Jankowice, natomiast do klasy B – drużyny LZS Międzyrzecze oraz LZS Bestwina. Smutny los degradacji z klasy terenowej dotknął Górnika Czechowice i MZKS Orzesze, w związku z czym klasę A opuściły zespoły LKS Piasek i AKS Mikołów. Klasę B opuszcza MZKS II Orzesze i LZS Przecieszyn. - GKS Krupiński Suszec wywalczył awans do klasy okręgowej.
03. 07. 1988	- w meczu barażowym o utrzymanie się w klasie B, rozegranym w Wiśle Wielkiej, LZS Miedźna pokonuje Leśnika II Kobiór 1 : 0.
Sierpień 1988	- do gry w klasie c nie przystępuje spadkowicz – MZKS II Orzesze.
23. 07. 1988	- w wieku 64 lat umiera Eryk Plekaniec, piłkarz i bokser, następnie sędzia oraz działacz klubu Polonia Łaziska, członek WGiD Podokręgu Tychy.
Luty 1989	- Adam Fickowski po raz ósmy prezesem LKS Stara Wieś.
06. 03. 1989	- Walne Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze Podokręgu Tychy.
Czerwiec 1989	- GKS II Tychy zdobywając 110 bramek wygrywają rozgrywki klasy A. W miejsce MZKS Orzesze do klasy A awansują MZKS Stal Mikołów i Górnik Łęczyny. Klasę C wygrywają zespoły LZS Studzienice oraz LZS Warszowice. Spadkiem objęto: z klasy A – MZKS Orzesze, z klasy B – Polam Brzezinka i LZS Bestwina. - LKS Stara Wieś powraca do klasy okręgowej.
Sierpień 1989 10. 10. 1989	- Fortuna Bojszowy przejmuje piłkarzy LZS Jedlina, tworząc rezerwę zgłaszając ją do rozgrywek klasy C. - Walne Zebranie członków Polonii Łaziska dokonuje zmiany nazwy klubu na GKS Polonia Łaziska. Funkcje prezesa klubu powierzono Tadeuszowi Winnickiemu, natomiast przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Czesław Synowiec.
Marzec 1990	- WGiD Podokręgu Tychy zaprzestaje – ze względów oszczędnościowych – wydawanie komunikatów ze zweryfikowanymi wynikami zawodów. Ponadto przed rundą wiosenną nie przeprowadzono weryfikacji boisk, ograniczono posiedzenia WGiD do 2 miesięcy, komunikaty – do 1 w miesiącu, ograniczając przy tym do niezbędnego minimum ich treść.
Kwiecień 1990	- z rozgrywek klasy B wycofują się zespoły LZS II Bestwina i Walcownia II Czechowice. Klasa C zmniejsza się o wycofane drużyny rezerw Susza, Kobióra i Kosztów. Nie przystępują też do rozgrywek trampkarze starsi LKS Zabrzeg oraz młodsi Górnika Łęczyny.
Czerwiec 1990	- awans do klasy okręgowej B (zmiana nazwy klasy terenowej) uzyskuje mistrz klasy A – Górnik Łęczyny. Klasę tą zasilają mistrzowie klasy B – teamy LKS Przełom Kaniów i KS Polam – Kontakt Czechowice. Z kolei do klasy B awansują LKS Fortuna II Bojszowy oraz Polam Mysłowice – Brzezinka. Zdobywając 10 punktów w klasie A zespół LZS Wisła Wielka okazał się najsłabszym ogniwem, spadając na niższy szczebel. - do klasy śląskiej awans zdobył Górnik Brzeszcze. Rezerwa GKS Tychy awansowała z kolei do klasy okręgowej A. - z uwagi na nie rozegranie zawodów finałowych trampkarzy młodszych, mistrzami Podokręgu zostają zwycięzcy grup: drużyny Unii Bieruń Stary oraz Górnika Brzeszcze.
01 07. 1990	- Podokręg Tychy przenosi swą siedzibę na Stadion GKS Tychy obok Osiedla A.
Sierpień 1990	- z uwagi na małą ilość zespołów zgłoszonych do rozgrywek klasy C, Zarząd Podokręgu Tychy rezygnuje z tych rozgrywek, przenosząc resztę drużyn do klasy B. 26 zespołów zostaje podzielone na 2 grupy. Zespół Zryw Pszczyna wycofuje się przed sezonem z klasy B.
Sierpień 1990	- Unia Bieruń Stary przejmuje rezerwę GKS Tychy, grającą w klasie okręgowej B.
Listopad 1990	- Walne Nadzwyczajne Zebranie Członków GKS Tychy powołuje na prezesa klubu dyrektora Szpitala Wojewódzkiego w Tychach, dr Szczepana Łukasiewicza.
04. 02. 1991	- w wieku 42 lat zmarł Alojzy Deja, piłkarz m.in. Górnika Zabrze i GKS Tychy.
26. 10. 1990	- MZKS Stal Mikołów powraca do wcześniejszej nazwy AKS.
Czerwiec 1991	- mistrzem klasy A została drużyna LKS Goczałkowice. LZS Góra oraz LZS Gardawice zdobywają miejsca w klasie A. Z klasy A spada GKS Pniówek 74. Z grupy II klasy okręgowej B na wyższy szczebel dostają się piłkarze Dębu Bojszowy.
VII/VIII 1991	- AKS Mikołów uzyskuje zgodę Podokręgu na przeniesienie swych drużyn do Podokręgu Katowice. Otrzymuje jednocześnie karę 100.000 złotych za zdezorganizowanie terminarza rozgrywek.
Sierpień 1991	- w zawodach barażowych o miejsce zwolnione przez AKS Mikołów w klasie A, Unia Bieruń Stary pokonuje LZS Golasowice 5 : 2 po dogrywce.
08. 09. 1991	- na boisku w Suszcu rozegrano mecz międzypaństwowy kobiet pomiędzy Polską a ZSRR.
29. 09. 1991	- Zbigniew Słabik przewodniczącym Kolegium Sędziów OZPN Katowice.
31. 10. 1991	- Podokręg Tychy zmienia swą siedzibę na Szkołę Podstawową nr 3 przy ul. Wojska Polskiego 10 (Os. A).
Listopad 1991	- drużyny młodzieżowe GKS Tychy przechodzą wraz z obiektem przy os. A pod egidę miasta Tychy.
23. 12. 1991	- zarząd GKS Tychy przyjmuje rezygnację prezesowi urzędującemu – Stanisławowi Koisowi, który złożył również rezygnację z dyrektora Zakładu Działalności Gospodarczej. Funkcję prezesa powierzono Władysławowi Wtorkowi.
12.02.1992	- zebranie członków LKS Dąb Bojszowy ponownie wybiera na prezesa klubu Czesława Hachulę.
Marzec 1992	- w zorganizowanym przez Radę Wojewódzką LZS halowym turnieju piątek piłkarskich, rozgrywanym w Olkuszu, drużyna LKS Piasek zajmuje 4 miejsce (na 18 zespołów), ulegają LZS Ciochowice 0 : 2.
15. 03. 1992	- Józef Zieliński prezesem jednoci Kosztowy.
03. 05. 1992	- podczas zawodów klasy A pomiędzy Górnikiem Czechowice a Igłopolem Tychy groźnej kontuzji głowy doznaje napastnik gości, Rafał Ptasznik.
14. 05. 1992	- Walne Zebranie Członków GKS Tychy decyduje o podziale klubu, oddzielając od sekcji piłkarskiej hokeistów. Walne przyjmuje dymisję Zarządu klubu.
20. 06. 1992	- po dziewięciu latach nieobecności, do II ligi awansują piłkarze GKS Tychy, wygrywając w ostatnim meczu z Odrą Opole 6 : 1.
25. 06. 1992	- Wybory w GKS Tychy. Prezesem zostaje Andrzej Dziuba. Komisji Rewizyjnej przewodniczy Ryszard Gargul.
Czerwiec 1992	- Sokół Wola zwycięża w rozgrywkach kl. A, natomiast najlepsi w klasie B to Polonia Międzyrzecze oraz MZKS Orzesze. Z klasą A żegna się GKS Pniówek 74. - wymiana tyskich zespołów w lidze śląskiej. Spada Górnik Brzeszcze, wchodzi Górnik Łęczyny.

08. 07. 1992	- na stadionie w Tychach olimpijska reprezentacja Polski (późniejsi wicemistrzowie IO w Barcelonie) wygrywa 4 : 2 z GKS Tychy. Bramki dla GKS – u zdobyli Krzysztof Sitko i Mirosław Rus.
Sierpień 1992	- powstaje Podokręgowa Liga Juniorów. Udział w niej bierze 6 zespołów juniorów drużyn grających powyżej klasy A. Z uwagi na małe zainteresowanie rozgrywki prowadzono tylko 1 sezon. - do rozgrywek klasy B akces zgłaszają AKS Paprocany, Piast Pawłowice, oraz przechodzący z Podokręgu Rybnik – LZS Woszczycze.
26. 08. 1992	- w meczu towarzyskim GKS Tychy zwycięża drużynę z Algerii, NAHD Algier 2 : 1, po bramkach Sitki i Szłapy.
10. 11. 1992	- Polam – Kontakt Czechowice zmienia nazwę na KS Kontakt Czechowice.
Luty 1993	- rezygnację z prowadzenia GKS Tychy złożył Albin Wira, jednak po paru dniach powraca do pracy.
31. 03. 1993	- na stadionie w Brzeszczach I reprezentacja Polski remisuje z Litwą 1 : 1.
Czerwiec 1993	- A – klasowe rozgrywki wygrywa Iskra Pszczyna, awansując tym samym do klasy okręgowej. Do klasy A awansują Fortuna Wyrzy i LKS Piasek. Spadkowicze z klasy A to LKS Łąka i MKKS Orzesze. - klasę okręgową opuszcza Leśnik Kobiór. - mistrzem Podokręgowej Ligi Juniorów został zespół RKS Walcowni Czechowice.
18. 06. 1993	- na stadionie Walcowni Czechowice reprezentacja Polski kobiet remisuje z Węgierkami 2 : 2
04. 07. 1993	- w towarzyskim meczu Sokół Zabrzeg ulega Górnikowi Zabrze w stosunku 0 : 11.
13. 08. 1993	- zarządzanie łaziską Polonią powierzono Henrykowi Jaroszkowi.
07. 11. 1993	- Polska – Rumunia kobiet na stadionie w Czechowicach.
18. 12. 1993	- Walne Zgromadzenie Igłopolu Tychy powraca do nazwy Ogrodnik Cielmice.
01. 01. 1994	- LKS Stara Wieś zmienił nazwę na LKS INKOM Pszczyna.
Luty 1994	- Zebranie Sprawozdawcze – Wyborcze klubu Dąb Bojszowy wybiera na prezesa klubu Czesława Hachułę.
Czerwiec 1994	- mistrzem klasy A zostaje Kontakt Czechowice. Mistrzami poszczególnych grup klas B zostają: w grupie I – LKS Łąka, w grupie II – GKS II Tychy. Do klasy B spadają zespoły LZS Gardawice, Polonia II Łaziska Górne oraz Unia II Bieruń Stary. - Górnik Łędziny zdobywa awans do III ligi. Z klasy okręgowej spadek dotyka LZS Goczałkowice oraz Unię Bieruń Stary.
23. 07. 1994	- w towarzyskim meczu zespół Górnika Łędziny pokonał Ruch Chorzów 2 : 1 (2 : 1) po bramkach R. Wowro i Szabrańskiego.
Lipiec 1994	- Jerzy Sodzawiczny zmienia Wiesława Antosika na stanowisku prezesa LKS Goczałkowice.
Sierpień 1994	- powracają rozgrywki klasy C. Do rozgrywek przystępuje 10 zespołów, gdyż LZS Brzeźce rezygnuje z gry.
30. 08. 1994	- w towarzyskim meczu GKS Tychy remisuje MOC Constantine (Algieria) 1 : 1.
04. 10. 1994	- na stanowisko prezesa GKS Tychy wybrany został Piotr Buller, wiceprezes Śląskiej Giełdy Towarowo – Pieniężnej.
Grudzień 1994	- prezesem LKS Bestwina został Leszek Mynarski, wiceprezesem – Zbigniew Pokusa.
Luty 1995	- w GKS Krupiński Suszec Edwarda Kokoszkę na stanowisku trenera zastąpił Franciszek Kaduk. - Zbigniew Słabik rezygnuje z funkcji prezesa OKS Katowice, motywując swą decyzję na zarząd OKS i siebie.
20. 03. 1995	- Górnik Łędziny zmienia nazwę na MKS Górnik Łędziny.
03. 04. 1995	- Prezesem Podokręgu ponownie zostaje mgr Czesław Juskowiak.
Czerwiec 1995	- Dzięki lepszemu bilansowi bezpośrednich spotkań, do klasy okręgowej awansuje GKS II Tychy. Szeregi klasy A zasilają rezerwy Górnika Brzeszcze, Polonii Łaziska oraz Górnika Łędziny, zastępując LKS Piasek i Górnika Czechowice. W miejsce LZS Miedźna i LZS Mizerów do klasy B awansuje LZS Studzionka oraz Piast Pawłowice. Drużyny trampkarzy młodszych i starszych Górnika Brzeszcze zostają mistrzami Podokręgu. - sporo zamieszania w klasyfikacji końcowej klasy C robią tzw. walkowery finansowe, przyznane wiosną rezerwie Inkomu Pszczyna. Ze względu na zaległości finansowe drużyna ta straciła zdobyte punkty i bramki, natomiast rywalom zaliczono wynik z boiska.
01. 07. 1995	- zarząd PZPN określił minimalną ilość zawodników na boisku na 7 osób, w tym bramkarz (dotychczas 8).
01. 12. 1995	- Jerzy Piłatyk został nowym prezesem LZS Frydek.
Sezon 1995/96	- PZPN wprowadza obligatoryjnie dla wszystkich rozgrywek regulę 3 punktów za zwycięstwo.
Czerwiec 1996	- Polonia Łaziska o 11 punktów wyprzedza Górnika Brzeszcze i awansuje do ligi śląskiej. Szeregi tej klasy opuszczają Dąb Bojszowy i GKS Krupiński Suszec. Klasę A bezapelacyjnie wygrywa Unia Bieruń Stary, o 23 punkty przed rezerwami MKS Górnik II Łędziny. Znicz Jankowice i Sokół Zabrzeg zdobywają awans do klasy A, natomiast do klasy B awansują LKS II Bestwina, Kontakt II Czechowice i LZS Frydek. Spadają do klasy B rezerwy Polonii Łaziska oraz Polonia Międzyrzecze. Meliorant Wisła Wielka i LZS Golasowice opuszczają szeregi klasy B. - po meczu barażowym z GKS Pniówek Pawłowice do klasy A awansuje LZ S Bestwina. - walkę o awans do II ligi MKS Górnik Łędziny przegrywa z Ruchem Radzionków, remisując 2 : 2 w ostatnim meczu sezonu w Częstochowie z Rakowem II.
25. 06. 1996	- powstaje klub OKS JUW- e Jarosławice. Na czele zarządu staje Krzysztof Szczygiel.
13. 10. 1996	- podczas zawodów klasy B pomiędzy LZS Miedźna a Czułowianką Tychy, kibic Czułowianki wbiegł na boisko i uderzył sędziego zawodów.
04. 12. 1996	- zmiana prezesa LZS Frydek. Nowym został na powrót Tadeusz Przewoźnik.
Zima 1996/97	- rezerwa INKOMU Stara Wieś rezygnuje z występów w klasie C. Dotychczas uzyskane wyniki anulowano.

Czerwiec 1997	- po jednorocznym pobycie w klasie A, drużyna Sokoła Zabrzeg awansuje do klasy okręgowej. Klasę A zasilają zespoły Polonii Międzyrzecze, GKS Pniówek Pawłowice oraz – po barażu – Walcowni II Czechowice. Z kolei do klasy B weszły drużyny JUWe Jarosławice oraz LKS II Goczałkowice. Spadek z klas A dotyka rezerwowego zespół Górnik Brzeszcze oraz Leśnika Kobiór. Do klasy C spada LZS Ligota oraz Dąb II Bojszowy. Górnik Brzeszcze awansuje do ligi śląskiej. Z klasy okręgowej spada Iskra Pszczyna.
18. 06. 1997	- MKZS Orzesze zmienia nazwę na MKS Sokół, powracając do nazwy z 1920 roku.
20. 07. 1997	- w miejsce LKS Dąb Bojszowy i Korzyniec Bojszowy Nowe powstało Gminne Towarzystwo Sportowe (GTS) Bojszowy.
Październik 1997	- Górnik Łęziny zmienia nazwę na MKS – Miejski Klub Sportowy.
02. 02. 1998	- Gerhard Krasoń został powołany na prezesa LKS Frydek.
Czerwiec 1998	- mistrzostwo klasy A wywalczył zespół GKS Pniówek Pawłowice. Do klasy A awansowały zespoły LKS Studzionka, MKS II Łęziny oraz, po wygranym barażu z Sokołem Orzesze 5 : 2 – Górnik II Brzeszcze. GTS II Bojszowy oraz LZS Czarków awansowały do klasy B. Degradacja z klasy A objęła zespoły Polonii Międzyrzecze, Znicza Jankowice i rezerwowego zespołu czechowickiej Walcowni. Klasę B opuszczają rezerwy Kontaktu oraz Meliorant Wisła Wielka. Do ligi śląskiej awansuje Walcownia Czechowice. Inny zespół z Czechowic – Kontakt – zostaje zdegradowany do klasy A.
Czerwiec 1999	- Unia Bieruń Stary zmienia w IV lidze Polonię Łaziska awansując z I grupy klasy okręgowej. W klasie A zwycięża LKS Przełom Kaniów, w klasie B – Znicz Jankowice, Sokół Orzesze. Trzeciego A – klasowca wyłonił mecz barażowy, w którym LZS Gardawice pokonała JUWe Jarosławice 5 : 2. Po raz pierwszy w historii Podokręgu żadna z drużyn klasy B nie opuściła jej szeregów. Początkowo los ten dotknął zespół Piasta Pawłowice (przegrana 1 : 3 w zawodach barażowych z LZS Brzeźce – 3-ciej drużyny klasy C). Jednakże po wycofaniu się drużyny Górnik Czechowice z klasy B – WGiD dopuścił do gry w tej klasie Piasta. Natomiast szeregi klasy A opuściły drużyny Górnik II Brzeszcze oraz Iskry Pszczyna.
24. 09. 1999	- TKS Tychy zmienia nazwę na Górnośląski Klub Sportowy Tychy 71. Na czele zarządu staje Krzysztof Król.
11. 03. 2000	- Marian Rabaszowski zrezygnował z funkcji prezesa LKS Łąka.
15. 03. 2000	- wakującą funkcję prezesa LKS Łąka objął Andrzej Biber.
28. 03. 2000	- z okazji 80-lecia OZPN Katowice, Zarząd – na wniosek delegatów – anulował wszystkie kary wobec zawodników, sędziów, trenerów i działaczy popełnione na terenie działania OZPN, oraz puścił w niepamięć wszystkie kary zaewidencjonowane w rejestrze kar WG OZPN Katowice.
07. 04.2000	- Delegaci podczas Walnego Zebrania Sprawozdawczo – Wyborczego dokonują zmian we władzach Podokręgu. Prezesem zostaje reprezentujący Sokół Wola, Henryk Kula, natomiast jego zastępcami Kazimierz Nowak, Zygmunt Karakuska i Jerzy Barcik.
Czerwiec 2000	- Ogrodnik Tychy awansuje do klasy okręgowej. W miejsce przenoszących się do OZPN Bielsko – Biała drużyn Kontaktu Czechowice oraz LZS Bestwinka, klasę A uzupełniają LZS Woszczyce, LZS Brzeźce – Kryry, LKS Miedźna, Unia II Bieruń Stary, oraz – wyniku barażu – GLKS Leśnik Kobiór. Klasa A zostaje powiększona – jako ostatnia w ŚLZPN – do 16 drużyn.
Sierpień 2000	- do OZPN Bielsko – Biała przenoszą się drużyny Sokoła Zabrzeg, Walcowni Czechowice, Górnik Czechowice, Przełomu Kaniów, LKS Bestwiny, Kontaktu Czechowice, LZS Bestwinki i LKS Ligota. Małopolski ZPN przejmuje Górnik Brzeszcze. - zostaje zlikwidowana klasa C.
Czerwiec 2001	- po zwycięstwie 1 : 0 (bramka Gajewski) nad Ogrodnikiem Tychy drużyna GKS 71 Tychy zapewniła sobie awans do IV ligi. Mistrzem klasy A zostaje Nadwiślan Góra. Do klasy A bezpośrednio awansują OKS ZET Tychy oraz KS Warszawice. Z klasy A spadają: Leśnik Kobiór i LKS Brzeźce. W pierwszym meczu barażowym o awans do klasy A, GTS II Bojszowy pokonują JUWe Jarosławice 2 : 0. Przegrany zespół zgłasza udział w GTS II nieuprawnionych zawodników, a WGiD Podokręgu Tychy przyznaje drużynie JUWe walkower. Jednakże, po odwołaniu się GTS Bojszowy do ŚLZPN, ten ostatni nakazuje powtórzyć spotkanie ze względu na uchybienia regulaminowe. W drugim meczu rezerwa Bojszów ponownie wygrywa z JUWe 3 : 2 i awansuje do klasy A.
03. 06. 2001	- w przeddzień awansu Nadwiślana do klasy okręgowej zmarł Józef Waliczek, prezes górzańskiego klubu.
Sierpień 2001	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy B nie przystępuje drużyna ISUZU Tychy i rezerwa GKS Pniówek Pawłowice. Polam Brzezinka przenosi się do Podokręgu Katowice.
Marzec 2002	- juniorzy LKS Goczałkowice wygrywają turniej piłkarski w Chorzowie.
Czerwiec 2002	- po raz drugi w swej historii na szczelb okręgu awansuje Stal Chełm Śląski, wyprzedzając lepszym bilansem bezpośrednich spotkań Znicz Jankowice. Z klasy A spadają LKS Gardawice i Jedność Kosztowy. W ich miejsce awansują Iskra Pszczyna, Josieniec Radostowice i Czarni Piasek. Unia Bieruń Stary – po zwycięskim barażu utrzymuje się w IV lidze. LKS Stara Wieś po spadku do klasy A ulega likwidacji.
28. 06. 2002	- Prezesem Sokoła Wola wybrano Piotra Jakubowskiego.
11. 07. 2002	- trenerem Sokoła Wola zostaje Dariusz Grzesik, zastępując Zbigniewa Szulca.
Sierpień 2002	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy B nie przystępują drużyny Jedność Kosztowy, LKS Frydek, Czulowianki Tychy, LKS II Goczałkowice, LKS II Woszczyce. Zespół Strażaka Pielgrzymowice przenosi się do OZPN Bielsko – Biała. GKS Tychy zgłasza drużynę do rozgrywek w klasie B. Do rozgrywek o mistrzostwo klasy A w ostatniej chwili nie przystępuje spadkowicz z klasy okręgowej – drużyna LKS Stara Wieś. Ze względu na trudności finansowo – organizacyjne, klub ulega rozwiązaniu.
07. 01. 2003	- członkowie Iskry Pszczyna zmieniają nazwę klubu na MKS Iskra.
15.02.2003	- zmarł Edward Kucowicz, działacz GKS Tychy, twórca jego potęgi, skarbnik PZPN, kierownik reprezentacji Polski na Mistrzostwach Świata w Hiszpanii.
15. 04. 2003	- zmarł Tadeusz Moszkowicz (ur. 30. 08. 1945), ordynator Szpitala Wojewódzkiego w Tychach, lekarz reprezentacji Polski, Górnik Zabrze, sędzia II ligi, obserwator III ligi, członek Kolegium Sędziów Podokręgu Tychy.
23. 04. 2003	- zmarł Andrzej Granatyr, długoletni prezes LKS, później Sokoła Wola, wójt Gminy Miedźna w latach 1990 – 98.
17. 05. 2003	- oddano do użytku trybunę z 858 krzeselkami na stadionie Polonii Łaziska.
Czerwiec 2003	- klasę A wygrywa LKS Łąka. Do klasy okręgowej awansuje także Iskra Pszczyna, pokonując w barażu LKS Studzienna. Do klasy A awansują JUWe Jarosławice, Piast Pawłowice, a po zwycięskich dla siebie barażach – GKS II Tychy i LKS Rudoltowice – Ćwiklice. Do klasy B spadają zespoły rezerwowe MKS Łęziny, GTS Bojszowy, Unii Bieruń Stary oraz pierwszy zespół Josieńca Radostowice.
27. 06. 2003	- odwołano Andrzeja Bibera z godności prezesa LKS Łąka, jego funkcję przejął Krzysztof Tomża.

28. 06. 2003	- Unia Bieruń Stary remisując 1 : 1 w drugim barażowym meczu z Uranią Ruda Śląska opuszcza szereg IV ligi (pierwszy mecz 0 : 2). Szeregi klasy okręgowej opuszczają Stal Chełm Śląski oraz GTS Bojszowy.
Lipiec 2003	- juniorzy Orłów Mirosława K zwyciężają w turnieju z udziałem 54 zespołów w Bretten (Niemcy)
Sierpień 2003	- KS Piast Bieruń Nowy przechodzi z Podokręgu Katowice do Podokręgu Tychy. W związku z tym, że pierwszy zespół Piasta został zdegradowany do klasy A, zaistniała konieczność powiększenia tyskiej klasy A do 17 zespołów. Spadkowicz z klasy A – MKS II Łędziny przenoszą się do Podokręgu Katowice (też klasa B). Powołano od sezonu 2003/04 klasę C, w której 6 zespołów spotykało się ze sobą 4 – krotnie. - akces do rozgrywek klasy C zgłasza LKS Wisła Mała, swoje zawody rozgrywając w Strumieniu.
21. 09. 2003	- z pracy w Sokole Wola rezygnuje Dariusz Grzesik, przechodząc do MKS Łędziny. Tymczasowym – do stycznia 2004 roku – trenerem zostaje Andrzej Lubański.
Styczeń 2004	- z Tempa Paniówki do Sokoła Wola przechodzi trener Jacek Skrzypiec.
12. 03. 2004	- Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze Podokręgu Tychy wybiera nowy zarząd, na czele którego ponownie staje Henryk Kula.
Kwiecień 2004	- rezerwa Unii Bieruń Stary nie przystępuje do rozgrywek w klasie B.
16. 06. 2004	- podczas zawodów Regionalnej Ligi Juniorów rozgrywanych pomiędzy MOSM Tychy a MOSiR Pszczyna na boisku Os. A, grupa młodych, zamaskowanych osobników doprowadza do jego przerwania, bijąc kilku zawodników z Pszczyny.
Czerwiec 2004	- Polonia Łaziska awansuje w szereg IV ligi. GTS Bojszowy powracają do klasy okręgowej. Spadek z tej klasy dotknął zespół Sokoła Wola. Do klasy A awansują Polonia II Łaziska, GTS II Bojszowy, oraz – wygrywając trójmecz z Piastem Pawłowice – drużyna Josieńca Radostowice. Do klasy B awansują zespoły Zryw W Pszczyna i LKS Poręba. Cztery zespoły grające dotychczas w klasie A opuściły jej szeregi. Były to: Piast Pawłowice, LKS Woszczyce, Fortuna Wiry, KS Warszawice. Rezerwy Krupińskiego Suszec oraz zespół z Czarkowa opuściły klasę B..
Sierpień 2004	- Krupiński Suszec likwiduje rezerwę mającą rozpocząć rozgrywki w klasie C. Akces do gry w tej klasie zgłaszają nowe kluby – KTK Tychy oraz prowadzący dotąd szkolenie młodzieży Czapla Kryry.
09. 10. 2004	- po Piotrze Mleczo, funkcję trenera IV – ligowej Polonii Łaziska obejmuje Marek Szymański.
Czerwiec 2005	- po rocznej nieobecności w szereg klasy okręgowej powraca Sokół Wola. Mistrzami klasy B zostają zespoły Piasta Pawłowice oraz KS Warszawice. Z kolei awans do klasy B uzyskują drużyny LKS Krzyżowice oraz KTK Tychy. Z klasy A spada – zdobywając 4 punkty – Josieniec Radostowice, zaś z klasy B – LKS Poręba. - z IV ligi do klasy okręgowej spada zespół MKS Łędziny, z kolei LKS Łąka awansuje do „czwórki”
Sierpień 2005	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy C przystępują nowe drużyny: PUKS Chrzcieciel Tychy oraz Ogień Wola, natomiast LKS Golasowice nie przystępuje do gier na tym szczeblu.
10. 01. 2006	- nowym prezesem LKS Łąka wybrano Mariana Ryta.
13. 05. 2006	- podczas zawodów klasy A pomiędzy JUWe Jaroszwice a LKS Goczalkowice zawodnik JUWe – Mariusz Lisok – uderzył sędziego głównego. Zawodnik został ukarany dwuletnią dyskwalifikacją.
16. 05. 2006	- Zbigniewa Szulca na ławce trenerskiej MKS Łędziny zastępuje Radosław Gabiga – poprzednio Victoria Jaworzno
21. 05. 2006	- w wieku 58 lat zmarł Alfred Potrawa, członek wicemistrzowskiej drużyny GKS Tychy, trener, wychowawca wielu piłkarzy regionu tyskiego.
Czerwiec 2006	-- GKS Pniówek 74 awansuje do IV ligi – po raz pierwszy w swej historii. Również po raz pierwszy w historii klubu, awans do klasy okręgowej zdobywa drużyna Czarni Piasek, zajmując miejsce zdegradowanej Iskry Pszczyna. Klasę A opuszczają zespoły z Miedźnej i Warszawic. W ich miejsce awansują LKS Gardawice oraz Fortuna Wiry. Spadek do klasy C dotyka Polonię Międzyrzecze oraz LKS Krzyżowice. Mistrzem klasy C zostaje PUKKS Chrzcieciel Tychy, awansując wraz z LKS Mizerów o jeden szczebel.
06.07.2006	- funkcję prezesa Sokoła Wola obejmuje Janusz Koczy.
Sierpień 2006	- do rozgrywek klasy C zgłaszają się rezerwy Stali Chełm Śląski oraz Nadwiśłana Góra.
27.08.2006	- podczas zawodów klasy A pomiędzy rezerwami tyskiego GKS a LKS Gardawice, grupa tyskich chuliganów pobiła kibiców z Gardawic, doprowadzając do chwilowego przerwania zawodów.
Wrzesień 2006	- w czwartej kolejce klasy B komplet 6 - ciu zwycięstw odnoszą drużyny gości.
02. 10. 2006	- z funkcji trenera MKS Łędziny rezygnuje Eugeniusz Pluszczyk. Jego miejsce zajmuje Zbigniew Szulc
22. 06. 2007	- funkcję trenera GKS Tychy obejmuje Damian Galeja, zawodnik m.in. Ruchu Chorzów, Ruchu Radzionków, Szczakowianki i GKS Tychy.
29. 06. 2007	- Jerzy Miśka nowym prezesem MKS Sokół Orzesze.
Czerwiec 2007	- Iskra Pszczyna mistrzem klasy A, natomiast szeregi tego szczebla opuszcza – po rocznym pobycie, zespół Fortuny Wiry. Zwycięzcami B – klasowej rywalizacji okazują się zespoły Leśnika Kobiór oraz LKS Wisła Wielka. Najslabsza drużyna klasy B – KTK Tychy zasila szeregi klasy C, z której awans zdobywają Czapla Kryry oraz rezerwy GKS Pniówek 74. Mistrzami Śląska zostają – prowadzeni przez Henryka Hojeńskiego – trampkarze starsi MOSM Tychy. Z kolei rywalizacja w Regionalnej Lidze Juniorów przynosi awans do Śląskiej Ligi Juniorów Młodszych drużynie MOSM Tychy pod kierownictwem Krzysztofa Izzydora. Jest to pierwszy w historii awans drużyny z Podokręgu Tychy na ten szczebel rozgrywek.
01. 07. 2007	- trenera Gabigę, wyjeżdżającego na staż zagraniczny zastępuje MKS Łędziny Kazimierz Rozmysłowski.
Sierpień 2007	- po raz pierwszy w historii Podokręgu Tychy dopuszczono do oficjalnych rozgrywek żaków. W rywalizacji wzięło udział 5 zespołów.
Październik 2007	- Rafał Oprzondek opuścił słabo spisujący się zespół Czarnych Piasek. Jego miejsce zajął Albin Wira.
27. 10. 2007	- w wyniku ran odniesionych w wypadku samochodowym śmierć ponosi Mariusz Czul, piłkarz Piasta Pawłowice, LKS Studzionka (ur. 1981 r).
15 – 16. 12. 2007	- w Mistrzostwach Polski Sędziów Piłki Nożnej, które odbyły się w Lubuskim OZPN, tytuł zdobyli sędziowie Śląskiego Związku PN, w składzie których występował Bartłomiej Cieślak, piłkarz Chrzcieciela Tychy, sędzia KS Podokręgu Tychy.
19. 01. 2008	- po raz pierwszy w 14 – letniej historii rozgrywania Halowych Mistrzostw Śląska Sędziów Piłki Nożnej gospodarzem imprezy jest KS Podokręgu Tychy. Mistrzostwa odbyły się w Bojszowach.

Marzec 2008	- Kornel Ryguła wymienia Artura Zemlaka na stanowisku trenera Iskry Pszczyna. W Sokole Wola pracę szkoleniowca otrzymał Andrzej Lubański, luzując Mirosława Madeję.
Kwiecień 2008	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy C nie przystępuje rezerwa Sokola Orzesze, oddając – w myśl obowiązującego regulaminu – punkty walkowerem.
08. 04. 2008	- wybory do władz Podokręgu Tychy wylaniają Zarząd na czele którego ponownie stanął Henryk Kula. Wiceprezesami zostali Piotr Swoboda i Zygmunt Karakuska. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Jerzy Sodzawiczny, natomiast Kolegium Sędziów Andrzej Kupczak.
02. 05. 2008	- trenerem LKS Łąka zostaje Janusz Wierzbicki, zastępując Janusza Marca.
25. 05. 2008	- w spotkaniu GKS II Tychy – Stal Chełm Śląski (0 : 1), tysięczny punkt w klasie A zdobywają chełmianie, zostając niekwestionowanym liderem w rozgrywkach Podokręgu Tychy.
30. 05. 2008	- zarząd LKS Łąka zwalnia z funkcji trenera I drużyny Janusza Wierzbickiego.
07. 06. 2008	- debiutujący w roli pierwszego trenera Iskry Pszczyna Bogdan Prusek odnosi zwycięstwo ze Śląskiem Świętochłowice w stosunku 3 : 2.
27. 06. 2008	- po raz pierwszy w historii LKS Łąka prezesem klubu została kobieta – Joanna Sweryd.
Czerwiec 2008	- po serii zwycięskich baraży GKS Tychy awansował do II ligi. Do III ligi wszedł zespół GKS 74 Pniówek Pawłowice, natomiast szeregi ligi śląskiej (IV) zasilili GTS Bojszowy. Klasę okręgową opuszcza Iskra Pszczyna, w jej miejsce wchodzi Stal Chełm Śląski (mistrz) oraz Leśnik Kobiór (wicemistrz). Po pięcioletnim pobycie w klasie A, jej szeregi opuszcza zespół JUW-e Jarosławice. W jego miejsce awans zdobywają Fortuna Wyry oraz GKS II Pniówek. Najslabszym zespołem w klasie B okazuje się drużyna LKS Brzeźce – Kryry, natomiast w klasie C czołowe miejsca zajmują Polonia Międzyrzecze oraz LKS Czarków, awansując do klasy B. Z klasy B spada zespół LKS Brzeźce. Mistrzem Podokręgu żaków został team MKS Łędziny.
17. 07. 2008	- Mirosław Woźnica trenerem drużyny seniorów w Leśniku Kobiór.
23. 08. 2008	- do rozgrywek o mistrzostwo klasy C zgłasza się Grobla Ćwiklice. Ponadto LKS Łąka, Polonia Międzyrzecze oraz Unia Bieruń Stary zgłaszają swoje rezerwy oparte głównie na juniorach grających poprzedni sezon w Tyskiej Lidze Juniorów. Jako rezerwa OKS ZET Tychy zgłasza się również do rozgrywek o mistrzostwo klasy C drużyna AKS Paprocany, wcześniej grająca w Tyskiej Amatorskiej Lidze Miejskiej. Natomiast rezerwa Nadwiśłana Góra, po rocznym pobycie, nie przystępuje do rozgrywek o mistrzostwo klasy C.
01. 09. 2008	- LKS Studzionka rozwiązuje umowę z Arturem Ginowiczem – trenerem przez pięć kolejek nowego sezonu w klasie A. Powód – słabe wyniki zespołu. Jego miejsce zajmuje Rafał Foltyn, były piłkarz Piasta Cieszyn, Gwarka Zabrze, Legii Warszawa i Chemika Kędzierzyn, trener Piasta Cieszyn, Lutni Zamarski, Beskidu Brenna, Zamka Grodziec Śląski i LKS-u Kończyce Małe.
30. 09. 2008	- Mirosław Woźnica odwołany z posady szkoleniowca w Kobiórze.
01. 10. 2008	- zarząd Leśnika Kobiór zatwierdził na szkoleniowca pierwszego zespołu Rafała Bosowskiego.
03. 10. 2008	- zmarł Stanisław Mazur, wieloletni działacz Fortuny Wyry, członek Zarządu Podokręgu Tychy obecnej kadencji.
4/5. 10. 2008	- w sześciu meczach klasy C pada 40 bramek. Najwyższe wyniki to: LKS Wisła Mała – Stal II Chełm Śląski 0 : 12 oraz Leśnik II Kobiór – LKS Krzyżowice 10 : 0.
27. 10. 2008	- trener Rozmysłowski odwołany z funkcji szkoleniowca MKS Łędziny. Drużynę tymczasowo przejmuje Wiesław Szwarocki – dotychczasowy trener trampkarzy.
11. 11. 2008	- w GKS Tychy trenera Damiana Galeję zastępuje Mirosław Smyła, przechodząc z czwartoligowej drużyny Orzeł Babienica.
30. 11. 2008	- Leśnik Kobiór znów bez trenera. Rafał Bosowski odwołany ze swej funkcji.
20 – 21. 12. 2008	- Śląscy sędziowie, w składzie których występuje tyszanin – Bartłomiej Cieślak – ponownie zdobywają tytuł Halowych Mistrzów Polski.
10.01.2009	- trenerem Sokola Wola zostaje Dariusz Grzesik. - Tadeusz Kołodziejczyk prezesem a Henryk Śliwiński wiceprezesem Leśnika Kobiór. Trenerem Leśnika zostaje Bernard Gnacy.
13. 01. 2009	- szkoleniowcem MKS Łędziny zostaje Marcin Polarz.
20. 01. 2009	- otwarcie nowego budynku klubowego w Chełmie Śląskim.
22.01.2009	- zmiana prezesa w JUWe Jarosławice. Krzysztof Szczygła zastępuje Marek Demko.
15. 03. 2009	- wakującą od jesieni 2008 roku funkcję prezesa LKS Studzionka obejmuje Krzysztof Czerwiński.
16. 03.2009	- Bernard Gnacy rezygnuje z posady trenerskiej w Leśniku Kobiór.
21. 03. 2009	- Krzysztof Szybielok podjął się pracy szkoleniowej w Leśniku Kobiór.
Kwiecień 2009	- do rozgrywek nie przystępuje drużyna seniorów LKS Poręba, występująca w klasie C.
23. 05. 2009	- po pogromie 1 : 7 z OKS Zet Tychy, z funkcji trenera LKS Studzionka rezygnuje Rafał Foltyn. W jego miejsce powraca Arkadiusz Lazar.
Czerwiec 2009	- LKS Łąka zajmuje przedostatnie – spadkowe – miejsce w drugiej grupie IV ligi. Po rocznej karencji w klasie A, piłkarze Iskry Pszczyna zdobywają awans do klasy okręgowej, wyrównując należący do Sokola Wola rekord strzelonych bramek – 111. Najslabszym zespołem w klasie A okazuje się rezerwa bojszowskiego GTS, natomiast awans na ten szczebel przypadł zespołom tyskim z Jarosławice (po rocznej przerwie) oraz Czulowa (PUKKS Chrzeciciel Tychy). Klasę B opuszcza LKS Mizerów, natomiast awans na ten szczebel uzyskują Ogień Wola oraz rezerwy Łąki. - Mistrzem Podokręgu Katowice trampkarzy rocznika 1999 zostaje zespół Chrzeciciela Tychy prowadzony przez trenera Remigiusza Smolińskiego.
03. 06. 2009	- z funkcji trenera Piasta Pawłowice rezygnuje Tomasz Rolka. Nowym szkoleniowcem zostaje Mariusz Adaszek, były zawodnik GKS Jastrzębie.
06. 06. 2009	- w GKS Pniówek za Dariusza Kłodę trenerem został Karol Michalski – dotychczasowy szkoleniowiec Beskidu Skoczów.
26. 06. 2009	- w LKS Łąka pełniącym obowiązki prezesa został Jan Mucha.
Lipiec 2009	- w trakcie przerwy letniej dochodzi do zmian trenerów w LKS Miedźna (Grzegorz Broncel), LKS Studzienice (Szymon Stawowy zastępuje Rafała Piotrowskiego), LKS Wisła Wielka (Tomasz Malcharka zastępuje Dariusz Kłoda), rezerwy GKS Pniówek (za Ireneusza Gabrysiaka – Robert Piekarski), LKS Rudółtowiec (Szymona Stawowego zastąpił Andrzej Lubański, poprzednio w Miedźnej)

08 sierpnia 2009	- prowadzony przez czeskiego trenera, Mirosława Čopjaka zespół LKS Łąka przegrywa z Unią Rędziny baraż o pozostanie w IV lidze 0 : 1.
Sierpień 2009	- B-klasowy zespół Czapli Kryry obejmuje Adam Blaut. - do rozgrywek o mistrzostwo II ligi kobiet zgłasza się zespół LKS Goczałkowice.
04. 09. 2009	- w rozgrywkach trampkarzy starszych grupy B piłkarze ATS Orły Pszczyna pokonują rówieśników z LKS Brzeźce 42 : 1. To najwyższy, dotychczas zarejestrowany oficjalny wynik w Podokręgu Tychy.
19. 09. 2009	- po porażce z LKS Belk z pracy szkoleniowca Stali Chełm Śląski odwołano Janusza Smergę. Nowym trenerem zespołu został grający Krzysztof Witek.
26. 09. 2009	- zarząd Iskry Pszczyna rozwiązuje umowę z trenerem Bogdanem Pruskiem. Nowym szkoleniowcem zostaje Arkadiusz Lazar (poprzednio LKS Studzionka). Nowym szkoleniowcem zespołu ze Studzionki został Henryk Paszek – dotychczasowy trener juniorów.
27. 09. 2009	- podczas zawodów kl. okręgowej Nadwiślan Góra – Czarni Piasek katowicki sędzia – Marcin Bielawski wyklucza z gry 5 zawodników Czarnych, w rezultacie kończąc zawody przed czasem.
31.10. 2009	- na ławce trenerskiej Sokoła Orzesze zadebiutował Janusz Nurkiewicz, zmieniając Piotra Mleczo. Sokół pokonał Znicz Jankowice 4 : 3
05. 11.2009	- Kazimierz Szachnitowski zwolniony z Ogrodnika Cielmice. Nowym trenerem został Artur Toborek.
17. 11. 2009	- w Tychach rozegrano towarzyski międzypaństwowy mecz halowej piłki nożnej Polska – Włochy zakończony porażką zespołu polskiego 0 : 2.
02. 12. 2009	- Zarząd LKS Wisła Wielka rozwiązał umowę z trenerem Dariuszem Kłoda. Nowym szkoleniowcem został Rafał Foltyn.
18. 12. 2009	- nowym trenerem LKS Łąka – po Mirosławie Copijaku (przeszedł do Ruchu Wysokie Mazowieckie) został Piotr Mleczo.
28. 12. 2009	- z prowadzenia zespołu Leśnika Kobiór zrezygnował Krzysztof Szybielok, przechodząc do IV – ligowego AKS Mikołów.
<hr/>	
Styczeń 2010	- rezerwy tyckiego GKSu przejmuje Roman Lenarczyk, zastępując Grzegorza Kołodziejczyka.
11. 01. 2010	- po raz drugi trenerem Leśnika Kobiór zostaje Rafał Bosowski (wcześniej jesień 2008)
05. 02. 2010	- prezesem Leśnika Kobiór został Henryk Śliwiński.
26. 02. 2010	- z funkcji w LKS Łąka rezygnuje p.o. prezesa Jan Mucha. Nowym prezesem został Bolesław Danisz.
08. 05. 2010	- debiut Marcina Berezy w roli trenera GTS Bojszowy, który zastąpił Bronisława Loskę. GTS pokonuje LKS Czaniec 5 : 2.
12. 05. 2010	- do LKS Łąka powrócił Bronisław Loska, zastępując na stanowisku trenera pierwszej drużyny Piotra Mleczo.
09. 05. 2010	- po raz pierwszy w historii Podokręgu Tychy zawody seniorów klasy B prowadzi sędzia. Sabina Fatyga rozstrzyga w zawodach GTS II Bojszowy – Josieniec Radostowice.
12.06.2010	- w towarzyskim meczu zorganizowanym dla uczczenia 90 rocznicy powstania Sokoła Orzesze, bytomska Polonia pokonuje jubilatą 7 : 2.
20.06.2010	- w Pniówku Pawłowice nastąpiła zmiana na stanowisku prezesa klubu. Bogusława Gawora zastąpił dotychczasowy wiceprezes ds. sportowych, Janusz Sojka.
22. 06. 2010	- Sokół Wola pożegnał trenera Dariusza Grzesika. Do końca rundy wiosennej piłkarzy przejął Damian Odrobiński.
23. 06. 2010	- zarząd LKS Goczałkowice podziękował za pracę trenerowi Mariuszowi Jendryczko. - zarząd Unii Bieruń Stary zwolnił trenera Krzysztofa Izydora. W ostatnim meczu sezonu drużynę poprowadził Marcin Żbikowski.
30. 06. 2010	- zakończył się jeden z najdłuższych trwających sezonów rozgrywkowych w Podokręgu Tychy. Powodem wydłużenia rozgrywek była żałoba po katastrofie samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem a następnie warunki atmosferyczne. Po raz pierwszy awans do III ligi wywalczyła Polonia Łaziska, szeregi IV ligi zasilili zespół Nadwiślana Góra, klasy okręgowej – Znicz Jankowice. Również po raz pierwszy w klasie A zagrają LKS Studzienice oraz Ogień Wola. Klasę C wygrywa rezerwa Stali Chełm Śląski (trener Grzegorz Wycisłok) wraz z LKS Krzyżowice awansując do klasy B. Klasę okręgową opuszcza Ogrodnik Tychy, z klasy A spadają zespoły Piasta Pawłowice oraz LKS z Wisły Wielkiej, natomiast do klasy C spadł LKS II Łąka oraz Zryw Pszczyna.
30.06.2010	- ostatni mecz Henryka Paszka jako trenera pierwszej drużyny LKS Studzionka. Od 13 lipca zespół obejmuje Tomasz Malcharek. Trener Paszek zajmie się szkoleniem młodzieży. - na ławce trenerskiej LKS Goczałkowice zadebiutowali w ostatnim meczu sezonu 2009/10 w Studzionce Bogusław Tan i Henryk Szafrąński.
30.06.2010	- Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze GKS Tychy, po udzieleniu absolutorium nie dokonało wyboru nowych władz, przenosząc termin podjęcia decyzji na 14.07.2010.
Lipiec 2010	- nowym prezesem Sokoła Orzesze został Zdzisław Wąsowicz, zmieniając Jerzego Miskę. - Piotr Dąbkowski żegna się z Grobla Ćwiklice, obejmując nowo powstałą drużynę seniorów LKS Frydek.
2.07.2010	- Zbigniew Kozik nowym trenerem Unii Bieruń Stary.
03.07. 2010	- Zebranie Założycielskie powołuje do życia Kobięcy Klub Sportowy Polonia Tychy. Prezesem a jednocześnie trenerem został Grzegorz Kołodziejczyk, były trener GKS Tychy. Zespół przystąpił do rozgrywek o mistrzostwo III ligi kobiet, gr. śląska.
11.07.2010	- w GKS Tychy Mirosława Smyłę zastępuje Adam Nocoń.
14.07.2010	- z funkcji prezesa Zarządu GKS Tychy zrezygnował Łukasz Jachym.
Lipiec 2010	- za Łukasza Doktora drużynę Piasta Bieruń przejął Sławomir Magiera. Z kolei Łukasz Doktor przejął – jako grający trener – zespół Polonii Międzyrzecze.
20.07.2010	- Mariusz Jendryczko nowym trenerem Iskry Pszczyna. - Marek Gliklich ponownie prezesem Czarnych Piasek. - Henryk Śliwiński został prezesem GKS Tychy.
30.07.2010	- nowym szkoleniowcem LKS Czarków został Kornel Ryguła, poprzednio Josieniec Radostowice.
30.07.2010	- w wieku 37 lat zmarł nagle Mariusz Jendryczko – trener LKS Goczałkowice, niedoszły szkoleniowiec Iskry Pszczyna. Obowiązki trenera pszczyńskiej Iskry objął Jan Żurek.

Sierpień 2010	- zespół Piasta Pawłowice objął Mirosław Kudlak.
08.08.2010	- nowym prezesem Piasta Nowy Bieruń został Mikołaj Górny.
19.08.2010	- oficjalny debiut w barwach Borussia Dortmund Łukasza Piszczka. Przeciwnikiem – azerski zespół Karabach Agdam w IV rundzie kwalifikacji do Ligi Europejskiej.
22.08.2010	- po raz pierwszy w historii Podokręgu Tychy zawody klasy A prowadzi sędzina Sonia Zawisz (GKS II Pniówek – Fortuna Wiry 0 : 0).
25.08.2010	- w drodze na zawody kl. A pomiędzy OKS Zet Tychy – JUWe Jarosławice zmarł nagle Wiesław Ligus – założyciel i skarbnik klubu Zet, ojciec jednego z zawodników.
Wrzesień 2010	- Jerzego Michajłowa w A-klasowej Fortunie Wiry zastępuje Dariusz Grzesik.
04.10.2010	- miejsce na ławce trenerskiej Znicza Jankowice zajął Marcin Pastuszka, dotychczasowy trener juniorów, zmieniając Rafała Oprzondka.
09.10.2010	- w meczu Sejm RP – Gwiazdy TVN funkcje asystentek Michała Listkiewicza oraz Magdaleny Figury pełni Sabina Fatyga i Sonia Zawisz.
11.10.2010	- w miejsce Karola Michalskiego trenerski powrót na ławkę GKS Pniówek zanotował Mirosław Szwarga.
09.11.2010	- zebranie członków klubu Sokół Wola ponownie na stanowisko prezesa wybiera Janusza Koczy.
07.12.2010	- z Leśnika Kobiór odchodzi Robert Szuster – dyrektor sportowy oraz trener Rafał Bosowski. Nowym trenerem zespołu został Marek Lukas – dotychczasowy członek zarządu klubu i trener drużyn młodzieżowych.
08.12.2010	- Zarząd Sokoła Orzesze zwalnia z funkcji trenera I drużyny, Janusza Nurkiewicza. Powierzono obowiązki trenera Jackowi Janiakowi.
19.12.2010	- podczas Walnego Zebrania Sprawozdawczo – Wyborczego prezesem Fortuny Wiry zostaje Jacek Szulc.
01.01.2011	- obowiązki dyrektora klubu Nadwiślan Góra obejmuje Robert Szuster (wcześniej Leśnik Kobiór).
11.01.2011	- opiekę nad zespołem Ognia Wola objął Krystian Paszek, poprzednio Górnik Brzeszcze (jun.)
14.01.2011	- w Czarnych Piasek trenera Albina Wirę zmienia Karol Michalski.
19.01.2011	- rozegrany na tyskiej hali międzypaństwowy mecz Polska – Ukraina przynosi porażkę Polski w stosunku 2 : 4. Kapitanem reprezentacji Polski jest tyszanin, Michał Słonina.
	- Maciej Mizia zostaje dyrektorem ds. sportowo – organizacyjnych w GKS Tychy, zastępując Marka Barona.
21.01.2011	- Mirosław Ślíz nowym prezesem LKS Goczałkowice. Ryszard Waliczek – dotychczasowy prezes objął funkcje wiceprezesa ds. gospodarczych.
12.02.2011	- Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze Leśnika Kobiór powołuje na prezesa klubu Jana Materę.
13.02.2011	- w Ogrodniku Tychy zadebiutował duet trenerski Roman Lenarczyk, Remigiusz Golda, zastępując Artura Toborka. Ogrodnik w towarzyskim meczu pokonał Tęczę Błędów 5 : 2.
17.02.2011	- w miejsce Edwarda Urbańczyka prezesem MKS Łędziny wybrany został Robert Żmijewski.
20.02.2011	- po rezygnacji Marka Lukasa, funkcję trenera Leśnika Kobiór przejął Adrian Cebula.
22.02.2011	- rezerwy GKS Tychy pod opieką Rafała Oprzondka.
24.02.2011	- Rada Miejska Tych powołała spółkę Tyski Sport S. A., mającą za zadanie zarządzanie sportem zawodowym i młodzieżowym oraz budowę nowego stadionu w Tychach.
08.03.2011	- powstała Akademia Piłki Nożnej Tychy, zrzeszająca tyskie kluby szkolące młodzież. Prezesem został Marcin Kuśmierz, reprezentujący PUUKS Chrzeciel Tychy.
20.03.2011	- na kolejną, dwuletnią kadencję, prezesem LKS Studzionka został Krzysztof Czerwinski.
24.03.2011	- LKS Brzeźce wycofał drużynę seniorów z rozgrywek klasy C.
28.03.2011	- z przyczyn osobistych Adam Nocoń zrezygnował z prowadzenia GKS Tychy.
01.04.2011	- Karol Michalski zrezygnował z posady trenera Czarnych Piasek. Nowym szkoleniowcem został Ryszard Miernik.
	- Rafał Górak nowym trenerem GKS Tychy.
01.05.2011	- z rozgrywek o mistrzostwo klasy C wycofał się zespół Unii II Bieruń Stary, zajmujący po rundzie jesiennej drugie miejsce.
05.05.2011	- w akcji ratowniczej na kopalni „Krupiński” zginął w wieku 36 lat Piotr Kozber, były piłkarz LKS Rudoltowice, LKS Brzeźce, LKS Studzionka, trener trampkarzy starszych Studzionki.
17.05.2011	- Spółka Tyski Sport przejęła klub GKS Tychy.
25.05.2011	- 25 kolejka spotkań w klasie A przyniosła rekordową w historii Podokręgu ilość bramek – 51 w ośmiu spotkaniach.
02.06.2011	- zmiana na ławce trenerskiej w Fortunie Wiry. Dariusza Grzesika zastępuje Marek Franczuk.
16.06.2011	- drużyna PUKKS Chrzeciel Tychy, rocznika 2001 prowadzona przez Bartłomieja Cieślaka wywalczyła w Dankowicach tytuł Mistrza Śląska.
18.06.2011	- meczem z Leśnikiem Kobiór drużynę GKS Krupiński Suszec pożegnał trener Janusz Pancer. Przygotowania do nowego sezonu rozpocznie Paweł Sibik.
19.06.2011	- drużyna Szkółki Piłkarskiej Siódemka Tychy rocznika 2003 podczas turnieju w Głuchołazach zdobyła tytuł Mistrza Polski.
	- Podczas finałowych zmagani o puchar Adidas Football Challenge rozegranych na warszawskiej Agrykoli, w kategorii U15 trzecie miejsce w Polsce zajęła drużyna Chrzeciel Tychy, występująca pod szyldem nowopowstałej Akademii Piłki Nożnej Tychy (APN).
21.06.2011	- z pracy w GKS Tychy zrezygnował Rafał Górak, obejmując pierwszoligowy GKS Katowice.
	- Śląski ZPN przyjął w poczet członków Akademię Piłki Nożnej Tychy.
22.06.2011	- nowym trenerem MKS Łędziny został Sebastian Idczak (dotychczas Chrzeciel Tychy).
	- trenerem GKS Tychy został Piotr Mandrysz. Drugim trenerem – Bartłomiej Bobla (dotychczas trener czwartoligowego Nadwiślana Góra).

	- Krzysztof Ziājka pozostał prezesem Stali Chełm Ślaski.
23.06.2011	- GKS Tychy pokonuje reprezentację Podokręgu Tychy 2 : 1 (1 : 1). Bramki: Kopczyk, Jaromin; Wawoczny. - Andrzej Lubański zrezygnował z prowadzenia LKS Rudolowice. Jego miejsce na ławce trenerskiej zajął Bogusław Tan. - Koniec sezonu w Podokręgu Tychy. Mistrzem klasy A została drużyna Sokoła Orzesze. Wraz z zespołem Ogrodnika Tychy awansowali do klasy okręgowej. Z uwagi na spadek trzech drużyn z klasy okręgowej (Leśnik Kobiór, LKS Łąka, Znicz Jankowice) klasę A opuszczają zespoły rezerwy Polonii Łaziska i GKS Pniówek a także drużyna Ognia Wola. Powrót do klasy A zanotowały drużyny LKS Wisła Wielka (trener Stanisław Bielenin) oraz rezerwa GTS Bojszowy (trener Wojciech Myszor). Spadek do klasy C drużyn LKS Krzyżowice, Piasta Pawłowice oraz LKS Woszczyce. Z klasy C awansowały rezerwy OKS ZET Tychy oraz LKS Wisła Mała.
25.06.2011	- szkoleniowcem LKS Czarków został Bronisław Loska (poprzednio LKS Łąka).
29.06.2011	- zmiana szkoleniowca w Fortunie Wiry. Marka Franczuka zastąpił Sławomir Paluch.
01.07.2011	- posadę trenera Nadwiślana Góra objął Adam Nocoń. - Zarząd Podokręgu Tychy powołał na przewodniczącego Kolegium Sędziów Podokręgu Aleksandra Frejowskiego. Referentem obsady został Mirosław Gretka. - dotychczasowy trener juniorów Energetyka Rybnik – Filip Frydecki, został trenerem piłkarzy LKS Łąka.
04.07.2011	- po jedenastu latach z funkcji prezesa LKS Wisła Wielka zrezygnował Łukasz Pietryja. Nowy prezesem klubu został Jarosław Wala.
05.07.2011	- portal sps24.pl ogłosił że nowym trenerem Czarnych Piasek został Jarosław Zadyłak.
07.07.2011	- LKS Goczałkowice rozpoczął przygotowania do nowego sezonu pod okiem Mateusza Gazdy.
14.07.2011	- Walne Zgromadzenie członków Akademii PN Tychy zmieniło nazwę na „Akademia Piłki Nożnej GKS Tychy”.
15.07.2011	- rezerwy tyskiego GKS pod opieką Pawła Pęczaka. - z rozgrywek klasy A wycofała się drużyna Chrzeciela Tychy. W ten sposób w klasie A utrzymała się rezerwa łaziskiej Polonii, zaś w klasie B od degradacji uchronił się zespół LKS Krzyżowice.
17.07.2011	- Jacek Bratek zastąpił Jacka Janiaka na stanowisku trenera Sokoła Orzesze.
22.07.2011	- w wieku 88 lat zmarł jeden z założycieli LKS Łąka – Czesław Czerwionka.
23.07.2011	- GKS Tychy rozpoczął nowy sezon II – ligowy na stadionie Victorii Jaworzno. Tyszenie do momentu oddania do użytku nowego stadionu rozgrywki kontynuować będą na jaworznickim obiekcie.
Sierpień 2011	- rezerwy GKS Pniówek przygotowują się do sezonu pod okiem trenera Arkadiusza Przybyły.
03.08.2011	- Ogień Wola rozwiązał sekcję piłki nożnej, przekazując graczy do Sokoła. Drużyna pod nazwą Sokół II Wola rozpocznie rozgrywki w klasie B.
24.08.2011	- rezerwowi zespół Polonii Łaziska pod opieką trenera Małycki.
28.08.2011	- w rozgrywkach o mistrzostwo klasy C zadebiutowały drużyny ABR Tychy, UKS Suszec oraz Siódemka Tychy. Do rozgrywek przystąpiły także rezerwy Ogrodnika Cielmice i Unii Bieruń Stary. Tym samym klasa C na początku rozgrywek liczy 10 zespołów. - zespół LKS Goczałkowice kobiet objął Rafał Piotrowski.
30.08.2011	- rezerwowi zespół GTS Bojszowy opuścił trener Wojciech Myszor. Jego miejsce zajął Andrzej Lubański.
03.09.2011	- podczas zawodów klasy A pomiędzy Fortuną Wiry a LKS Goczałkowice otwartego złamania nogi doznał wieloletni zawodnik LKS-u Damian Kozubek.
11.09.2011	- w finale Ogólnopolskiego Turnieju 10-latków „Z podwórka na stadion o Puchar Tymbarku” drużyna Ślaska pod wodzą Bartłomieja Cieślaka (Chrzeciela Tychy) pokonała rówieśników z Opola.
15.09.2011	- w wieku 77 lat zmarł Zbigniew Ślabik, jedyny w historii Podokręgu Tychy sędzia najwyższej klasy rozgrywkowej (wówczas I liga), prezes Kolegium Sędziów w chwili powstania Podokręgu, jedyny z Podokręgu Tychy prezes Kolegium Sędziów OZPN Katowice. Został pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Rudolowicach.
19.09.2011	- Ogrodnik Tychy zatrudnił Dariusza Grzesika na stanowisko trenera pierwszego zespołu, w miejsce Romana Lenarczyka.
26.09.2011	- nowym trenerem Leśnika Kobiór został Kazimierz Szachnitowski.
27.09.2011	- na zawodach trampkarzy młodszych LKS Krzyżowice – Pniówek Pawłowice padł wynik 0 : 51. Jest to najwyższy, oficjalny wynik uzyskany w Podokręgu Tychy.
02.10.2011	- Zarząd Nadwiślana Góra zwolnił trenera Adama Noconia.
03.10.2011	- Krzysztof Zagórski, były zawodnik Górnika Zabrze i Odry Wodzisław trenerem Nadwiślana Góra.
06.10.2011	- w Stali Chełm Ślaski nastąpiła zmiana trenera. W miejsce Krzysztofa Witka zatrudniony został Stanisław Gawęda. Rezerwy Stali (klasa B) prowadzi Marek Krasiński.
29.10.2011	- przed zawodami III ligi pomiędzy zespołami Polonią Łaziska a Szczakowianką otwarto nowy budynek klubowy zespołu z Łazisk.
30.10.2011	- w miejsce Zbigniewa Kozika tymczasowym trenerem Unii Bieruń Stary został Łukasz Doktor.
10.11. 2011	- Damian Kancelista prezesem Sokoła Orzesze.
13.11.2011	- towarzyskim meczem Sokół Wola – Oldboje Sokoła Wola zamknięto boisko w Woli przy ul. Międzyrzeczkiej. - z zespołem LKS Studzienice pożegnał się trener Szymon Stawowy. Przygotowaniem drużyny do rozgrywek wiosennych zajmie się Henryk Szafranski.
19.11.2011	- w ćwierćfinale Pucharu Polski między Czarnymi Piasek a Nadwiślanem Góra o wyniku zawodów rozstrzygnęła 15 kolejka rzutów karnych. Góra po remisie 0 : 0 zwyciężyła po rzutach karnych 15 : 14. O losie meczu zdecydował strzał w słupkę Biedrzyckiego.
28.11.2011	- pierwszy zespół GTS Bojszowy zmienił trenera. W miejsce Marcina Berezy klub zatrudnił Mariusza Wójcika (poprzednio KS Chełmek).
30.11.2011	- Zarząd Unii Bieruń Stary zatwierdził na stanowisku trenera pierwszego zespołu Łukasza Doktora.
10.12.2011	- w wieku 64 lat zmarł Józef Noras, piłkarz i działacz (długoletni kierownik drużyny) Czarnych Piasek.

	- w miejsce Zdzisława Wąsowicza prezesem Sokola Orzesze zostaje Damian Kancelista.
12.12.2011	- z funkcji prezesa Stali Chełm Śląski rezygnuje Krzysztof Ziajka. Nowym prezesem zostaje Jan Ochmański.
10.01.2012	- Walne Zgromadzenie członków klubu Stal Chełm Śląski podejmuje decyzję o jego rozwiązaniu, głównie z powodów finansowych.
13.01.2012	- Adam Nocoń powraca na ławkę trenerską Nadwiśłana Góra. - Szymon Stawowy zastępuje Rafała Piotrowskiego na stanowisku trenera kobiet LKS Goczałkowice.
26.02. 2012	- w wieku 72 lat zmarł Bogdan Oślizłok, współzałożyciel Podokręgu Tychy, działający w Podokręgu (Wydział Gier) od chwili jego założenia. - Walne Zgromadzenie Piasta Bieruń Nowy wybrało na prezesa klubu Przemysław Cecugę.
Kwiecień 2012	- z rozgrywek o mistrzostwo klasy B wycofał się zespół LKS Krzyżowice. Rezerwy Stali Chełm Śląski – klubu rozwiązanego w styczniu br. – występują w klasie B w formie towarzyskiej jako Chełm Śląski. Z gry w klasie C zrezygnował Piast Pawłowice. Nowym trenerem rezerw Unii Bieruń Stary został Marcin Piekarski.
20.04.2012	- Krzysztofa Mijańskiego w GTS Bojszowy zastępuje Bernard Bednorz. - Piotr Mrozek zwolniony z funkcji trenera Polonii Łaziska. Jego miejsce na ławce trenerskiej zajmuje Mariusz Komar.
26.04.2012	- Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Podokręgu Tychy wybrało nowe władze. Prezesem Podokręgu został inż. Henryk Kula. To jego czwarta kadencja jako prezesa.
08.05.2012	- w wypadku samochodowym zginął wychowanek Leśnika Kobiór, piłkarz Czarnych Piasek – Dariusz Ludwig. Miał 25 lat. - Jacka Bratka – trenera Sokola Orzesze – zastąpił Rafał Krzyżowski.
17.05.2012	- Filipa Frydeckiego w LKS Łąka zastąpił na ławce trenerskiej Krzysztof Szybielok (poprzednio AKS Mikołów).
19.05.2012	- po meczu z LKS Łąka, zakończonym porażką 0 : 5, z prowadzenia zespołu JUWe Jarosławice zrezygnował Mirosław Rus. Jego miejsce zajął Damian Nyga.
Czerwiec 2012	- w zakończonym sezonie rozgrywkowym awans na zaplecze Ekstraklasy wywalczył GKS Tychy, zajmując w grupie zachodniej II ligi 2 miejsce. Z ligi okręgowej, do wycofanej po rundzie jesiennej drużyny Stali Chełm Śląski dołączył Ogródnik Cielmice. Rezerwy tyskiego GKS-u wraz z LKS Studzionka awansowały do klasy okręgowej. Spadek z klasy A dotknął LKS Studzienice. Z klasy B awansem objęto dwie drużyny. Bezapelacyjnie zwyciężyły rezerwy GKS Pniówek, natomiast po raz pierwszy w historii do klasy A awans uzyskał LKS Czarków. Spadkiem z klasy B objęto drużyny wycofane z rozgrywek przed wiosną 2012. Awans z klasy C uzyskały drużyna Siódemki Tychy, kończąc rozgrywki bez straty punktu, rezerwa Unii Bieruń Stary oraz UKS Suszec. Udany sezon juniorów. Awans do Śląskiej Ligi Juniorów Starszych uzyskali zawodnicy APN GKS Tychy. Do Śląskiej Ligi Juniorów Młodszych awans uzyskali gracze Iskry Pszczyna oraz APN GKS Tychy. Rocznik 2000 reprezentuje w rozgrywkach okręgowych Iskra Pszczyna. - Radosław Gilewicz i Sabina Fatyga wśród osób komentujących wydarzenia piłkarskich Mistrzostw Europy rozgrywanych w Polsce i na Ukrainie.
17. 06. 2012	- po przegranym 3 : 4 meczu z GKS II Pniówek, decydującym o awansie do klasy A, do dymisji podał się trener Josieńca Radostowice – Tadeusz Borski.
27.06.2012	- Zebranie KKS Polonia Tychy wybiera nowe władze. Prezesem zostaje Dawid Kołodziejczyk, będący jednocześnie trenerem pierwszego zespołu.
28.06.2012	- Adrian Cebula na powrót trenerem A-klasowego Leśnika Kobiór.
30.06.2012	- nowym trenerem Unii Bieruń Stary został Jacek Bratek.
Lipiec 2012	- Krzysztof Skiba nowym trenerem Josieńca Radostowice.
13. 07. 2012	- na posiedzeniu Zarządu Podokręgu Tychy zatwierdzono składy osobowe poszczególnych wydziałów. Zarząd podjął też decyzję o dokooptowaniu do klasy B – w miejsce LKS Krzyżowice – trzeciej drużyny kl. C – UKS Suszec.
17. 07. 2012	- Rada Nadzorcza spółki Tyski Sport SA powołała w miejsce Henryka Droba na funkcję prezesa spółki Alinę Sowa.
19.07.2012	-rezerwy GKS Tychy przygotowują się do rozgrywek klasy okręgowej pod kierunkiem Piotra Mrozka.
Sierpień 2012	- zmiany na stanowiskach trenerów w zespołach klasy A: LZS Gardawice obejmuje Artur Ginowicz, OKS ZET Tychy – Andrzej Fijoł, LKS Rudoltowice – Kazimierz Szachnitowski, Piast Bieruń Nowy – Wiesław Liszka a GKS II Pniówek Pawłowice znów Ireneusz Gabrysiak. Rezerwy bieruńskiej Unii prowadzi Łukasz Fijoł.
05.08.2012	- powstały w miejsce Stali Chełm Śląski zespół z TS Stal Chełm Śląski pod kierunkiem Ryszarda Miernika nie sprostał w meczu I rundy Pucharu Polski drużynie Znicza Jankowice, ulegając 1 : 6.
2.09.2012	- Tyska klasa C inauguruje rozgrywki w 9-zespołowym składzie. Do gry wracają LKS Brzeźce (trener Rafał Piotrowski), LKS Krzyżowice (trener Dariusz Fizek), Piast Pawłowice (trener Edward Kokoszka) i Stal Chełm Śląski. Ponadto JUW-e Jarosławice tworzą zespół rezerwowy, oparty na lidze juniorów.
16.09.2012	- z finału XII edycji turnieju piłkarskiego „Z podwórka na stadion o Puchar Tymbarku” w Ostródzie, piłkarki Pioniera Tychy przywiozły brązowy medal. Są to jednocześnie Mistrzostwa Polski do lat 10.
17.09.2012	- zmiana szkoleniowca w LKS Studzionka. Tomasza Malcharka zastępuje Wiesław Świder.
27.09.2012	- z roli szkoleniowca Sokola Wola rezygnuje Damian Odrobiński. Jego rolę przejmuje „triumwirat” złożony z zawodników: Dawid Hamerla, Rafał Kula oraz Sławomir Odrobiński, przy współpracy Bogdana Stawowego.
28.09.2012	- rezerwowy zespół GTS Bojszowy przejął Wojciech Myszor. Dotychczasowy szkoleniowiec – Andrzej Lubański przeniósł się do Pogoni Imielin.
01.10.2012	- kolejna zmiana szkoleniowca w GTS Bojszowy. Czwartoligową drużynę opuścił Mariusz Wójcik, którego miejsce zajął Zbigniew Kozik.
13.10.2012	- zmiana szkoleniowca w Polonii Łaziska. Marek Mandla nowym trenerem.
26.10.2012	- w skład Komisji Rewizyjnej PZPN wszedł Henryk Drob, reprezentujący Tyski Sport.
31.10.2012	- w reprezentacji Polski U-23 prowadzonej przez Stefana Majewskiego na wyjazdowy mecz z Bośnią i Hercegowiną znalazł się pomocnik GKS Tychy – Mateusz Kupczak.
14.11.2012	- 45-minutowy debiut Mateusza Kupczaka (GKS Tychy) w wyjazdowym meczu Polski U-23 z zespołem Bośni i Hercegowiny (0 : 0).
16.11.2012	- Zarząd Iskry Pszczyna podziękował za pracę trenerowi Janowi Żurkowi.
18.11.2012	- po przegranym 1:4 meczu z Fortuna Wry, do dymisji podał się trener Znicza Jankowice – Marcin Pastuszka.

01.12.2012	- na ławkę trenerską Sokoła Wola powrócił Damian Odrobiński.
07.12.2012	- Andrzej Puchała nowym prezesem Iskry Pszczyna. Dotychczasowy prezes – Adam Dulniok został przewodniczącym Komisji Rewizyjnej klubu. - Mariusz Respondek ponownie prezesem Polonii Łaziska.
15.12.2012	- prezesem LKS Wisła Mała została Patrycja Szafarczyk
24.12.2012	- trenerem Znicza Jankowice został Mirosław Madeja.
01.01.2013	- dotychczasowy asystent I-ligowej Floty Gdynia, Ryszard Kłusek został nowym szkoleniowcem Iskry Pszczyna.
08.01.2013	- rezygnacja trenera Kłuska z prowadzenia Iskry Pszczyna. Został asystentem trenera Kubickiego w Podbeskidziu B-Biała. - Jacek Bratek przestał być szkoleniowcem Unii Bieruń Stary. Jego miejsce zajął Krzysztof Szybielok (dotychczas LKS Łąka)
10.01.2013	- nowym szkoleniowcem Iskry Pszczyna został Wojciech Jarosz, dotychczas związany z Podbeskidziem B-Biała. - rezygnację z prowadzenia GTS Bojszowy złożył Zbigniew Kozik. Zastąpił go Marcin Bereza.
18.01.2013	- Krzysztof Skrzyp – poprzednio LKS Bestwina – został trenerem A-klasowej drużyny LKS Łąka.
30.01.2013	- Bernard Bednorz ponownie prezesem GTS Bojszowy.
02.03.2013	- wybrano nowy zarząd w Leśniku Kobiór, na czele którego stanął Krzysztof Kocur.
03.03.2013	- kolejna kadencja zarządu dobiegła w LKS Studzionka. Na nową wybrano (po raz kolejny) Krzysztofa Czerwińskiego. - Janusz Kumor prezesem LKS Studzienice.
23.03.2013	- wskutek nieporozumień finansowych między zarządem a zawodnikami Czarnych Piasek, doszło do wycofania drużyny seniorów z rozgrywek klasy okręgowej, gr. I.
26.03.2013	- w wieku 63 lat zmarł Jerzy Wyrobek, piłkarz Ruchu Chorzów, reprezentant Polski, trener m.in. Sokoła Tychy.
26. 04. 2013	- stadionowi w Łące nadano – decyzją Rady Miejskiej w Pszczynie – imię Czesława Czerwionki – założyciela klubu.
01.05.2013	- zarząd LKS Łąka zwolnił trenera Krzysztofa Skrzypa. Tymczasowym szkoleniowcem został piłkarz - Sebastian Łuszczek.
08.05. 2013	- nowym szkoleniowcem LKS Łąka został Artur Cybulski.
Czerwiec 2013	- 29 czerwca zakończono wyjątkowo długą rundę wiosenną. Głównym powodem wydłużenia cyklu rozgrywek były niesprzyjające warunki pogodowe. Trzecie miejsce w zakończonych zmaganiach III ligi śląsko-opolskiej zajął GKS Pniówek. Czwartoligowe zmagania zwycięsko zakończyli piłkarze Nadwiślana Góra. Również powodzeniem zakończył się atak GKS Krupiński Suszec na szczybel ligi śląskiej. Spadkiem z ligi okręgowej objęto wycofany po rundzie jesiennej zespół Czarnych Piasek. Do klasy okręgowej powrócili - po dziesięciu latach – piłkarze Piasta Bieruń Nowy oraz – po rocznej przerwie – zespół Ogrodnika Tychy. Spadkiem z klasy A objęto wycofany po jesieni zespół bojszowskich rezerw. Wakujące miejsca zajęły zespoły Czaplí Kryry (po raz pierwszy w historii) oraz LKS Studzienice. Klasę B opuścił wycofany po rundzie jesiennej LKS Miedźna. Awans z klasy C uzyskały drużyny LKS Frydek oraz reaktywowany zespół Stali Chełm Śląski. Juniorzy Polonii Łaziska awansowali na szczybel Śląskiej Ligi Juniorów Starszych (po raz pierwszy w historii klubu). Na szczybel II ligi grupy śląskiej awansowały piłkarki LKS Goczałkowice.
08.06.2013	- zarząd Tyskiego Sportu nie przedłużył umowy z trenerem GKS Tychy – Piotrem Mandryszem. W plebiscycie stacji telewizyjnej Orange Sport Piotr Mandrysz uznany został najlepszym trenerem I ligi minionego sezonu.
10.06.2013	- podczas zebrania sprawozdawczego Czarnych Piasek dokonano zmiany zarządu. Do dymisji podał się prezes Marek Gliklich.
14.06.2013	- w miejsce Janusza Sojki prezesem GKS Pniówek Pawłowice został dotychczasowy sekretarz – Michał Szypuła.
14.06.2013	- prezesem Czarnych Piasek został Grzegorz Ryguła. - trenerem GKS Tychy został Tomasz Fornalik.
04.07.2013	- miejsce Sławomira Palucha na ławce trenerskiej Fortuny Wyry zajął Jarosław Kupis. - posadę trenera LKS Łąka objął Bronisław Loska.
12.07.2013	- Kazimierz Szachnitowski został trenerem LKS Czarków
25.07.2013	- Zarząd Sokoła Wola zdecydował o wycofaniu drużyny rezerwowej z rozgrywek klasy B sezonu 2013/14.
Sierpień 2013	- rozpoczęto kolejny sezon rozgrywek w Podokręgu Tychy. 17 sierpnia swoje rozgrywki zainaugurowała klasa A w czternasto drużynowym składzie. Grę w klasie A zawiesiła rezerwa Polonii Łaziska. Po wycofaniu się rezerw Unii Bieruń Stary – klasa B liczy 10 zespołów, w tym drużynę reaktywowanych Czarnych z Piasku. Do klasy C zgłosiły się rezerwowe zespoły Sokoła Orzesze, LKS Studzionki oraz Ogrodnika Tychy. Po zgłoszeniu się do rozgrywek LKS Miedźna – klasa C liczy 8 zespołów.
01.08.2013	- trenerem seniorów LKS Brzeźce został Kornel Ryguła.
12.08.2013	- w wieku 73 lat zmarł Karol Grzesik – trener i wychowawca wielu pokoleń piłkarzy, wieloletni były członek pionu szkolenia oraz Zarządu Podokręgu Tychy.
17.08.2013	- otwarcie boiska w Wiśle Małej.
04.09.2013	- w inauguracyjnym meczu II ligi śląskiej kobiet drużyna LKS Goczałkowice prowadzona przez trenera Marka Jacka pokonała Czarne Sucha Góra 4 : 1.
07.09.2013	- Mirosław Szwarga przestał być szkoleniowcem trzecioligowego GKS Pniówek.
09.09.2013	- nowym trenerem GKS Pniówek został Jarosław Skrobacz.
15.09.2013	- zawody klasy okręgowej pomiędzy GKS II Tychy a Jednością Jejkowice zostały przerwane ze względu na rzucanie w stronę sędziów petard przez kibiców GKS.
19.09.2013	- zmiana na ławce trenerskiej w Polonii Łaziska. Nowym (starym) szkoleniowcem został Piotr Mleczko.
20.09.2013	- dymisja Rafała Krzyżowskiego z funkcji trenera Sokoła Orzesze.
22. 09. 2013	- stadion Iskry Pszczyna otrzymał imię wieloletniego prezesa klubu, Jana Larysza.

24.09.2013	- GKS Tychy rozstał się ze sztabem szkoleniowym pierwszego zespołu. Odeszli trener Tomasz Fornalik, asystent Bartłomiej Bobla oraz trener bramkarzy – Maciej Kowal. Tymczasowym trenerem zespołu został Piotr Mrozek – trener rezerw GKS-u.
27.09.2013	- nowym trenerem I-ligowego GKS Tychy został Jan Żurek
29.09.2013	- podczas zawodów klasy A pomiędzy LKS Czarków a LKS Łąka, jedną z bramek dla Czarkowa zdobył 60-letni Kazimierz Szachnitowski – grający trener. Po tych zawodach trener Szachnitowski zrezygnował z dalszego prowadzenia zespołu. Kazimierz Szachnitowski został najstarszym zawodnikiem i zdobywcą bramki w historii klasy A Podokręgu Tychy (60 lat, 7 miesięcy, 24 dni) .
02.10.2013	- z funkcji trenera LKS Studzionka zrezygnował Wiesław Świder. Zespół poprowadzi Henryk Paszek z Arkadiuszem Lazarem. - Nowym szkoleniowcem LKS Czarków został Bogusław Tan.
07.10.2013	- Krzysztof Szybielok zastąpił tymczasowego trenera – Kamila Rocznika – w Sokole Orzesze.
08.10.2013	- Tomasz Wolak objął posadę szkoleniowca rezerw GKS Tychy. Dotychczasowy trener – Piotr Mrozek – został asystentem Jana Żurka.
13.10.2013	- na zawodach klasy A pomiędzy Zniczem Jankowice a LKS Goczałkowice gospodarze zdobyli prowadzenie w 10 sekundzie meczu. Jest to najprawdopodobniej najszybszy gol zdobyty w tej klasie rozgrywkowej.
19.10.2013	- meczem Gol Częstochowa – Mitech Żywiec (1 : 1) ekstraklasy kobiet zadebiutowała Sonia Zawisz.
20.10.2013	- debiut na ławce trenerskiej prezesa JUW-e Jarosławice, Marka Demko zakończył się porażką 0 : 1 w Czarkowie. Dotychczasowy trener, Damian Nyga został zawieszony w czynnościach.
12.11.2013	- grającego trenera rezerw GKS Pniówek – Daniela Króla, zastąpił Tomasz Rolka.
15.11.2013	- Zarząd JUW-e Jarosławice odwołał z funkcji trenera Damiana Nygę.
22.11.2013	- nowym trenerem JUW-e Jarosławice został Grzegorz Broncel.
04.12.2013	- grającym trenerem LKS Studzionka został Bogdan Prusek. Wcześniej trener Henryk Paszek złożył dymisję, przejmując rezerwową zespół Studzionki.
10.12.2013	- Czarni Piasek pozbyli się trenera. Tomasz Malcharek został szkoleniowcem LKS Goczałkowice.
02.01.2014	- drużyna GKS Tychy, grająca w ekstraklasie futsalu zmieniła trenera. Romana Trojanowskiego zastąpił Rafał Krzyśka.
10.01.2014	- nowym trenerem Czarnych Piasek został Piotr Wieczorek.
15.01.2014	- do dymisji podał się prezes Sokoła Wola – Janusz Koczy. Następcy nie wybrano.
29.01.2014	- Zebranie członków klubu Sokół Wola wybrało na prezesa Tomasza Granatyra.
06.02.2014	- Zebranie sprawozdawczo – wyborcze w Zniczu Jankowice. Wiktora Stolarczyka na stanowisku prezesa zastąpił Wojciech Durok.
16.02.2014	- Zebranie członków klubu LKS Frydek ponownie wybiera na prezesa klubu Eugeniusza Morkisza.
05.03.2014	- po raz pierwszy w historii Podokręgu Tychy kapitanem I piłkarskiej reprezentacji Polski został wychowanek klubu Podokręgu (LKS Goczałkowice), Łukasz Piszczek.
Marzec 2014	- Wiesław Świder objął posadę trenera w Unii Bieruń Stary.
01.03.2014	- Krzysztof Czerwiński złożył dymisję z funkcji prezesa LKS Studzionka.
08.03.2014	- nowym sternikiem Nadwiślana Góra został Piotr Przeniosło, zastępując Sławomira Bartoszkę.
16.03.2014	- debiut Bojszów w roli gospodarza meczu międzypaństwowego. Futsallowcy Polski pokonali Cypr 6 : 2. - wybory prezesa LKS Studzionka. Nowym sternikiem klubu został dotychczasowy skarbnik – Kazimierz Wierzyński.
27.03.2014	- nowym sternikiem klubu z Gardawic został Paweł Muszer.
2.04.2014	- na ławce trenerskiej Polonii Łaziska Piotra Mleczo zastąpił Rafał Bosowski.
29.04.2014	- po zdobyciu jednego punktu w sześciu meczach klasy okręgowej, do dymisji podał się Bogdan Prusek (LKS Studzionka). Jego miejsce zajął dyżurny „strażak” klubu – Henryk Paszek. Z tego powodu opiekę nad rezerwami powierzono Danielowi Królowi.
17.05.2014	- podczas zawodów klasy A pomiędzy Zniczem Jankowice a GKS II Pniówek Pawłowice ustanowiono rekord Podokręgu pod względem strzelonych bramek. Znicz wygrał 18 : 0 (6 : 0).
24.05.2014	- zarejestrowano UKS Czulowianka Tychy, będący kontynuatorem tradycji dawnego klubu z Czulowa. Prezesem klubu został Paweł Kuś.
8.06.2014	- wygraną 3 : 1 na boisku Fortuny Wiry, piłkarze LKS Goczałkowice zapewnili sobie zdobycie tysięcznego punktu w rozgrywkach klasy A Podokręgu Tychy.
20.06.2014	- z prowadzenia MKS Łędziny zrezygnował Sebastian Idczak.
21.06.2014	- oficjalne nadanie stadionowi w Łące imienia Czesława Czerwionki. - zarówno ŚLZPN jak i Podokręg Tychy zakończyły rozgrywki. Piłkarskom LKS Goczałkowice zabrakło jednego punktu do awansu na zaplecze ekstraklasy. Szczebel okręgu opuściły zespoły Sokoła Wola oraz LKS Studzionki. Awans do klasy okręgowej zdobyły drużyny Znicza Jankowice oraz LKS Łąka. Najślabszą drużyną okazały się rezerwy GKS Pniówek. Mistrzostwo klasy B wywalczyły rezerwy GKS Krupiński (debiut na szczuble klasy A). Ostatnia drużyna klasy B – LKS Krzyżowice. W klasie C zwycięstwo LKS Woszczyce. Po jednym sezonie obecności młodzież Polonii Łaziska opuściła szczebel Śląskiej Lidze Juniorów Starszych.
26.06.2014	- dymisja Piotra Przeniosło z funkcji prezesa Nadwiślana Góra. Nowym sternikiem klubu został Tadeusz Kołodziejczyk. - Przemysław Cecherz został nowym trenerem GKS Tychy. - drugoligowy zespół futsalu GKS Tychy poprowadzi – jako grający trener – Zbigniew Modrzik.
28.06.2014	- po raz pierwszy w historii klubu zespół Nadwiślana Góra awansował do II ligi. - z prowadzenia drużyny GTS Bojszowy zrezygnował Marcin Bereza.
08.07.2014	- nowym szkoleniowcem MKS Łędziny został Mariusz Gajewski – dotychczasowy opiekun łędzińskiej ligi juniorów.

14.07.2014	- Łukasz Targiel nowym trenerem czwartoligowego GTS Bojszowy.
19.07.2014	- po raz pierwszy zespół ABR Tychy – beniaminka klasy B – poprowadził Tomasz Nawrocki.
31.07.2014	- prezesem Unii Bieruń Stary został Łukasz Odelga
Sierpień 2014	- Orzeskie drużyny zmieniły trenerów. Sokół Orzesze pozyskał Artura Ginowicza (poprzednio LKS Gardawice), natomiast na ławce trenerskiej LKS Gardawice zasiadł Jacek Janiak (w przeszłości Sokół Orzesze). Trzeci zespół Gminy – B-klasowy LKS Woszczyce prowadzi Roman Nurkiewicz.
09.08.2014	- rozpoczęcie rozgrywek ligowych w Podokręgu Tychy (mecze Pucharu Polski rozegrano tydzień wcześniej). Zarząd Podokręgu zdecydował o likwidacji klasy C. Powiększono do 16 zespołów klasę A w której – prócz spadkowiczów z okręgówki – znalazło się miejsce dla drugiej (Siódemka Tychy) i trzeciej (Josieniec Radostowice) drużyny klasy B. Do 13-zespołowej klasy B zgłoszono drużyny rezerwowe Piasta Bieruń Nowy oraz Iskry Pszczyna. GKS Pniówek nie zgłosił do gry rezerw – spadkowicza z klasy A. Zarówno wcześniej wycofany zespół LKS Miedźna, jak trzy drużyny rezerwowe grające w klasie C (Ogrodnik Tychy, LKS Studzionka, Sokół Orzesze) nie przystąpiły do dalszych gier. Również grająca na III – ligowym szczeblu Polonia Łaziska pozostała bez rezerw.
27.08.2014	- pierwsze zwycięstwo w rozgrywkach II ligi odnosi Nadwiślan Góra, pokonując na wyjeździe Górnika Wałbrzych 3 : 2 w swoim piątym meczu na tym szczeblu rozgrywek.
27.08.2014	- ławkę trenerską Sokola Wola opuścił Damian Odrobiński. Zespół poprowadzi duet trenerski Bogdan Stawowy, Rafał Kula.
14.09.2014	- w Bojszowach rozegrano I Gminny Memoriał Karola Grzesika. Udział wzięło 15 drużyn z rocznika 2004.
30.09.2014	- zmiana trenera w Iskrze Pszczyna. Wojciecha Jarosza zastąpił Jan Furlepa.
29.09.2014	- zawodnik Nadwiślana Góra Kaspars Svārupš został powołany do reprezentacji Łotwy do lat 21 na zgrupowanie oraz turniej o Puchar Bałtycki. Zagrał 14. 10. 2014 przeciwko reprezentacji Litwy.
20.10.2014	- Zarząd MKS Łędziny odwołał z funkcji trenera I drużyny Mariusza Gajewskiego. Jego miejsce zajął Marcin Bereza – poprzednio GTS Bojszowy.
28.10. 2014	- Przemysław Cecherz przestał być szkoleniowcem GKS Tychy. Tymczasowym trenerem pierwszego zespołu został Tomasz Wolak (trener rezerw). W miejsce Wolaka rezerwy przeszły pod opiekę Krzysztofa Bizackiego.
08.11.2014	- z prowadzenia zespołu LKS Czarków zrezygnował Bogdan Tan.
01.12. 2014	- Portal sps24.pl poinformował o zmianach trenerów w regionie pszczyńskim. LKS Wisłę Wielką pożegnał Stanisław Bielenin, obejmując – za Szymona Stawowego – LKS Rudółkowie. Stawowy pozostał przy szkoleniu rezerwowego zespołu Iskry Pszczyna.
03.12.2014	- 3,5 letnią umowę z GKS Tychy podpisał Tomasz Hajto.
12.12.2014	- nowym szkoleniowcem LKS Wisła Wielka został Bogdan Tan (poprzednio LKS Czarków)
15.12.2014	- szkoleniowcem II – ligowych pań z LKS Goczałkowice został 27-letni Marcin Trzebuniak szkolący najmłodszy narybek UMKS Goczałkowice.
06.01.2015	- szkoleniowcem futsalców GKS Tychy został – w miejsce Zbigniewa Modrzika – Witold Zajęc.
13.01.2015	-zajęcia z zespołem LKS Czarków prowadzi Krystian Odrobiński, poprzednio asystent w I-ligowym GKS Tychy.
14. 01. 2015	- Wiesław Świder przestał być trenerem Unii Bieruń Stary. W jego miejsce zatrudniono Bartłomieja Cieślaka.
ZIMA 2015	- Piotr Choraży nowym prezesem UKS Josieniec Radostowice.
31.01.2015	- zawirowania organizacyjne w GTS Bojszowy sprawiły że do dymisji podał się Łukasz Targiel.
10.02.2015	- zmiana władz GTS Bojszowy. Ponownie prezesem klubu został Czesław Kłyk.
15. 02. 2015	- Bogdan Tan przestał być trenerem LKS Wisła Wielka. Jego obowiązki przejął Radosław Kotas.
15.02.2015	- Polonia Tychy wicemistrzem Polski w futsalu dziewcząt do lat 14.
16.02. 2015	- Krystian Odrobiński przeniósł się z Czarkowa do IV-ligowego GTS Bojszowy.
18.02.2015	- na ławce trenerskiej LKS Czarków zasiadł Dariusz Grzesik. Drużynę Ogrodnika Cielmice przejął Grzegorz Chrzęściak.
20.02.2015	- z funkcji prezesa Fortuny Wiry zrezygnował Jacek Szulc. Na Zebraniu klubu wybrano Jarosława Góralczyka na prezesa.
01.03.2015	- Kazimierz Wierzyński ponownie prezesem LKS Studzionka. Prezesem LKS Mizerów został Jacek Sławacki. Dotychczasowy prezes Mizerowa – Alojzy Wuzik zrezygnował po prawie 40-letniej prezesurze.
05.03.2015	- Krzysztof Kocur ponownie prezesem Leśnika Kobiór
10.03. 2015	- Damian Kancelista zrezygnował z funkcji prezesa Sokola Orzesze. Wybrano nowy zarząd, na czele którego stanęła Monika Jaroszevska – Janiak.
16.03.2015	- otwarcie budynku klubowego w LKS Czarków.
20 - 22.03.2015	- w Pawłowicach rozegrano futsalowe Młodzieżowe Mistrzostwa Polski U-18. Brązowy medal zdobył zespół GKS Futsal Tychy.
20.03.2015	- zespoły ABR Tychy oraz Piasta II Bieruń Nowy wycofały się z rozgrywek klasy B seniorów.
15.04.2015	- z prowadzenia Polonii Łaziska zrezygnował Rafał Bosowski.
20.04.2015	- Jan Żurek nowym szkoleniowcem Polonii Łaziska.
01.05.2015	- Zarząd GKS Pniówek zdymisjonował trenera Jarosława Skrobacza. Do czasu podpisania umowy z nowym szkoleniowcem zajęcia prowadzi Michał Podolak (grający bramkarz) i Dariusz Kłoda (trener bramkarzy).
04.05.2015	- nowym trenerem III – ligowego GKS Pniówek Pawłowice został Jan Woś.

06.05.2015	- Jan Furlepa odszedł do Podbeskidzia B-Biała. To drugi trener Iskry Pszczyna, jaki w tym sezonie opuszcza zespół. Do końca sezonu zespół poprowadzą Szymon Stawowy (dotychczas rezerwy Iskry) oraz Mirosław Dreszer.
08.05.2015	- ze stanowiska prezesa spółki Tyski Sport S.A zrezygnowała Alina Sowa. Tymczasowym prezesem został członek Rady Nadzorczej – Adam Długajczyk.
14.05.2015	- zarząd Polonii Łaziska podał się do dymisji. Na 2 czerwca zwołano Walne Zebranie Wyborcze.
30. 05.2015	- po meczu z GKS Radziechowy – Wieprz z drużyną Krupińskiego Suszec pożegnał się trener Paweł Sibik.
01.06.2015	- Piotr Sowisz nowym trenerem Krupińskiego Suszec.
01.06.2015	- prezesem spółki Tyski Sport został Grzegorz Bednarski.
02.06.2015	- Walne Zebranie Polonii Łaziska przyjęło dymisję zarządu klubu. Na czele nowego, czteroosobowego zarządu stanął Janusz Majnsner.
07.06.2015	- wygrywając 3 : 1 z Rolnikiem II Biedzychowice awans do I ligi kobiet zapewniły sobie piłkarki LKS Goczałkowice.
16.06.2015	- rozpoczął się kontredans trenerski. Swe stanowiska opuścili: GKS Tychy – Tomasz Hajto, Nadwiślan Góra – Adam Nocoń, Iskra Pszczyna – Szymon Stawowy, Mirosław Dreszer, GTS Bojszowy – Krystian Odrobiński, Josieniec Radostowice – Krzysztof Skiba.
19.06.2015	- Mariusz Wójcik nowym trenerem pszczyńskiej Iskry.
20.06.2015	- ostatni trening z zawodnikami Polonii Łaziska przeprowadził Jan Żurek. Nowy sztab szkoleniowy IV-ligowej Polonii to Marek Mazur i Michał Majnsner
22.06.2015	- wybory zarządu w Unii Bieruń Stary. Prezesem został Wojciech Stachoń.
26.06.2015	- GKS Tychy zatrudnił Kamila Kieresia jako trenera pierwszego zespołu.
29.06.2015	- Piotr Hauder prowadzi zajęcia z piłkarzami Nadwiślana Góra.
Czerwiec 2015	- spore straty poniósł Podokrąg Tychy po zakończeniu rozgrywek ligowych. Z zapleczem ekstraklasy pożegnał się GKS Tychy, szeregi trzeciego frontu opuściła Polonia Łaziska, klasę okręgową pożegnały drużyny Sokoła Orzesze i Piasta Bieruń Nowy. - rezerwa GKS Tychy awansowała – po zaciętej walce z Unią Kosztowy – do IV ligi. Zwycięsko z A-klasowych zmagani wyszli piłkarze LKS Goczałkowice i Sokoła Wola, tym samym awansując do klasy okręgowej. Klasę A opuściły zespoły LKS Czarków oraz rezerwy GKS Krupiński Suszec. W ich miejsce awansowały rezerwy Iskry Pszczyna oraz – po raz pierwszy w historii – LKS Frydek.
01.07.2015	- MKS Łędziny opuścił trener Marcin Bereza, przenosząc się do GTS Bojszowy. Nowym (starym) trenerem został Sebastian Ideczak
02.07.2015	- Damian Baron nowym trenerem LKS Goczałkowice.
04.07.2015	- Mirosław Copjak został pierwszym trenerem Nadwiślana Góra. Drugim szkoleniowcem – Piotr Hauder.
08.07.2015	- portal sps24.pl doniósł o rezygnacji Jana Szłapy z funkcji prezesa LKS Czarków. Odchodzi też szkoleniowiec – Dariusz Grzesik.
10.07.2015	- Marcin Pastuszka objął szkolenie rezerw Iskry Pszczyna.
11.07.2015	- Sebastian Furlepa nowym szkoleniowcem LKS Brzeźce.
13.07.2015	- powrót Wiesława Świdra na ławkę szkoleniową Unii Bieruń Stary.
16.07.2015	- z rozgrywek klasy okręgowej wycofał się zespół Znicza Jankowice.
18.07.2015	- meczem z FC Koeln GKS Tychy otworzył nowy stadion.
20.07.2015	- nowym trenerem Piasta Bieruń Nowy został Dariusz Kapciński, zastępując tym samym prezesa – trenera Przemysława Cecugę. - Rafał Piotrowski szkoleniowcem A-klasowego Josieńca Radostowice. - Zmiana szkoleniowca w Studzionce. „Dyżurnego” trenera, Henryka Paszka zastąpił grający Daniel Król. Henryk Paszek zastąpił Jarosława Warzechę w A-klasowej Czapli Kryry.
31.07.2015	- w związku z wycofaniem drużyny ŁKS Łagiewniki z rozgrywek klasy okręgowej, decyzją Wydziału Gier ŚLZPN dokooptowany został zespół Piasta Bieruń Nowy. Tym samym rezerwy GKS Krupiński utrzymały się w klasie A.
Sierpień 2015	- do rozgrywek klasy B Podokręgu Tychy zgłosiły się zespoły KS Warszawice oraz rezerwy Polonii Łaziska i LKS Goczałkowice
08.08.2015	- rozpoczęty sezon na szczeblu okręgu przyniósł kilka zmian. Z uwagi na rezygnację z gry w klasie okręgowej drużyn Znicza Jankowice i ŁKS Łagiewniki, utrzymał się Piast Bieruń Nowy. Z kolei w klasie A pozostały rezerwy z Suszcy. Klasę B w Podokręgu Tychy zasiliły zespoły UKS Warszawice (trener Michał Bucki) oraz rezerwy Polonii Łaziska i LKS Goczałkowice. Z uwagi na wycofanie zespołu z klasy okręgowej od klasy B rozpoczyna swą grę zespół jankowickiego Znicza.
15.08.2015	- Tyski Sport przejął rozgrywki młodzieżowe zarówno od MOSM Tychy jak i od APN GKS Tychy
02.09.2015	- w wieku 75 lat zmarł Aleksander Mandziara – były piłkarz GKS Tychy, wicemistrz Polski z 1976 roku.
29.09.2015	- Puchar Polski szczebla Śląskiego ZPN zdobyły piłkarki LKS Goczałkowice.
17.10.2015	- Z prowadzenia Nadwiślana Góra zrezygnował II trener – Piotr Hauder. - Michał Puchała zastąpił na ławce trenerskiej Rafała Piotrowskiego w drużynie Josieniec Radostowice.
19.10.2015	- zmiana trenera w GTS Bojszowy. Marcina Berezę zastąpił Andrzej Lubański.
22.10.2015	- debiut nowego tyskiego stadionu w rozgrywkach międzypaństwowych. W meczu drużyn kobiecych Polska pokonała Słowację 2 : 0
27.11.2015	- Stanisław Janosz nowym prezesem GKS Pniówek 74

Bibliografia (dotyczy wszystkich części opracowania)

- Praca zbiorowa. Z dziejów kultury fizycznej na Śląsku i w Zagłębiu Dąbrowskim. Wydana przez AWF Katowice 1989
- H. Przybylski, J. Ślężyński. Towarzystwo Gimnastyczne Sokół na Górnym Śląsku. Wydana przez AWF K –ce 1986
- Praca zbiorowa, Fussball In Schlesien 1900/01 – 1932/33. Wydana przez DSFS 2007
- Józef Hałys. Polska Piłka Nożna. Wyd. KAW Kraków 1986
- L. Spalek, L. Sobieraj. Monografie AKS Mikołów, 3 części

- Emil Buchta. Kronika sportu Czechowic – Dziedzic tom I. Wydana przez Towarzystwo Przyjaciół Czechowic – Dziedzic 2003
- Emil Buchta . Kronika sportu Czechowic – Dziedzic tom II MRKS Czechowice - Dziedzice. Wydana przez Towarzystwo Przyjaciół Czechowic – Dziedzic 2006
- Emil Buchta . Kronika sportu Czechowic – Dziedzic tom III Górnik Czechowice, Grażyna, Elektrostal. Wydana przez Towarzystwo Przyjaciół Czechowic – Dziedzic 2008
- Dariusz Dyrda. Mysłowiccy tytani. Wyd. Mega Press 2009
- Dariusz Dyrda. Fortuna toczyła się krążkiem. Wyd. Mega Press II 2010
- Dariusz Dyrda. Tyscy mistrzowie. Wyd. Mega Press II 2008
- Teodor Wawoczny. Leksykon Piłkarzy GKS Grunwald Ruda Śląska. Wyd. Książka SENDSPORT.PL 2006
- Barbara Solarska, Sport w Pszczynie. Pszczyna 2009
- Kronika Bojszów. Śląska Biblioteka Cyfrowa
- Praca zbiorowa. 30 lat Zakładu Poprawczego i Schroniska dla Nieletnich w Pszczynie 1970-2000.
- L. Gondek. Kultura fizyczna w Polsce 1944 – 84. Gdańsk 1990
- Andrzej Gowarzewski. Roczniki 1991-2015
- Andrzej Gowarzewski. Historie klubów.
- Andrzej Gowarzewski. Wydania jubileuszowe Śląskiego Związku Piłki Nożnej, Małopolskiego Związku Piłki Nożnej.
- Piotr Zawadzki. GKS wicemistrzem jest. Miasto Tychy 2014.
- Jan Goksiński. Klubowa historia polskiej piłki nożnej tomy 1-3. PZI Softena

Portale internetowe:

Wikipedia.pl, regionalna piłka, sps24.pl, kobieca piłka.pl, sport śląski, sportowasilesia,

Strony internetowe:

PZPN, ŚLZPN, Podokręgu Tychy, Internetowy System Aktów Prawnych – Sejm RP,

Strony klubów byłych i aktualnie zarejestrowanych w Podokręgu Tychy.

Tyski flesz.pl, zasoby przeglądarki Google.pl, strony internetowe gmin i miast.

Prasa:

Tygodnik Echo, Tygodnik Nowe Echo, Sport Śląski, Sport, Tempo, Piłka Nożna, Tydzień w Tychach, Gazeta Pszczyńska, Głos Pszczyński, Rodnia, Nasza Rodnia, Racje gminne (Pawłowice), Gazeta Mikołowska, Nowiny Suszeckiej Gminy, Gazeta Łaziska, Lędziny Teraz, Nowe Lędziny Teraz, Imielińska Gazeta Samorządowa „KURIER”, Twoje Tychy, Gazeta Czechowicka,

Zabrania się zmieniać tekst i kopiować go w całości bez zgody autora.
Dotyczy wszystkich części umieszczonych na CD